

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WRONG

Jana Aston

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

YANLIŞ

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

JANA ASTON

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Telif Hakkı İthafı

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Sonsöz

Teşekkür Yazar

Hakkında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Copyright © 2015 by Jana Aston

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Editör: RJ Locksley Kapak

Tasarımı: JA Huss

ISBN: 978-0-692-52777-1

 Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

Bu kitap, tüm yıl boyunca güvensizliğime katlandığı için Kristi Carol'a ithaf edilmiştir. İlk taslağı benden daha çok için Beverly Tubb'a. Ve Julie Huss, o olmasaydı bu kitap asla ama asla olmazdı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

"**S** "Ophie, en sevdiğin müşterin geldi." Everly kıcıma bir havlu sıkıştırıyor ve bana sırtıyor.

"Everly, kapa ! Seni duyacak."

Kahretsin, şimdiden kızardım. Luke. Her salı sabahı kafeye gelir. Kampüsün hemen dışındaki kahve dükkânı Grind Me'deki sabah vardiyamın en önemli olayı bu. Pennsylvania Üniversitesi' derslerime göre çalışıyorum. Çalıştığım Grind Me'de çoğunlukla profesyoneller ve kampüs dışı dairelerde yaşayan öğrenciler.

Luke kesinlikle profesyonel kategorisine giriyor. Ne iş yaptığından emin değilim ama Grind Me'ye çok pahalı görünen takım elbiseler ve keskin kravatlarla geliyor. Atletik pantolonlar ve grafik desenli tişörtler giyen üniversiteli çocuklar gibi değil. Benden on, on beş yaş büyük olmalı. Ama önemli değil. Çok güzel ve ona karşı bir şeyler hissediyorum, ki bu kötü bir şey çünkü benim bir erkek arkadaşım var. Yaşına uygun bir erkek arkadaş. Ama bu sadece zararsız bir aşk, Değil mi?

Ama Luke... Sadece kahve sipariş etmek bile külotumu ıslatıyor. Uzun boylu, tahminime göre 1.80'in üzerinde. Kalın siyah saçları, kahverengi gözleri ve her kızın uğruna cinayet işleyeceği kirpikleri var. Bugün koyu gri bir takım elbise giymiş ve erik rengi bir kravat takmış. Bayıldım.

Elleri, onlara biraz takıntılıyım. Uzun parmaklar kısa, kusursuz temiz tırnaklarla bitiyor. Sadece... yetenekli görünüyorlar. Onun elleri ve benim vücudumla ilgili bir sürü fantezim var. Elleriyle ne yaptığını biliyor olmalı. O eller. Bahse girerim beni dakikalar içinde boşaltabilirdi - başparmağı klitorisime bastırırken o mükemmel parmakları nereye kıvrılacağını bilirdi. Muhtemelen bir eliyle cep telefonu ile konuşurken diğer eliyle beni boşaltabilirdi.

Luke hakkında her salı ona bir fincan kahve doldurmaktan ve telefonunu çaldırmaktan başka hiçbir şeye dayanmayan bir sürü fantezim var. Hep nakit. Soyadının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Cüzdanından bir yirmilik çıkarırken yaptığı aramalardan birini dinlememiş adını bile bilmiyor olacaktım. "Ben Luke, Dr. Kallam'a acil olduğunu söyleyin, bekleteceğim."

Ne yazık ki, fantezilerimin karşılık bulduğunu sanmıyorum. Önlüğümün ön tarafına takılı bir iğnenin üzerine kalın harflerle yazılmasaydı adımı bileceğini bile sanmıyorum.

"Sophie." Bana hep isimle hitap eder. *Günaydın, Sophie. Ben koyu rosto alayım, Sophie. Sanırım üzerinde biraz krem şanti var.*

Burnun, Sophie. O şey sıcıyor, tamam mı? "Sophie?" Oh, kahretsin. Ben hayal kurarken o benimle mi konuşuyordu?

"Özür dilerim! Hayal kuruyordum." Bana sırtıyor. Piç kurusu. "Büyük koyu rosto?"

"Lütfen." Tezgâhın üzerinden beş dolarlık bir banknot uzatıyor. "günler Sophie." Dönüp dükkândan çıkarken tekrar gülümsüyor. Yürümesini izliyorum, yakalanmadan gözlerini becermek için özgürüm. Kapı Arkasından şingirdayarak kapanıyor ama gözden kaybolana kadar izlemeye devam ediyorum.

"Vay be, çok sıcaktı." Everly bir paket servis poşetiyle kendini yelpazeliyor. "Cinsel gerilim. Burası sıcak mı?"

"Kes şunu."

Benimle alay etmeye bayılır. Bunu her hafta yaşıyoruz. Arka planda onun kıs kıs güldüğünü duyuyor olmalı. Ve her seferinde onu bekleyen kişinin ben olmamı sağlıyor. Eğer o geldiğinde tezgahtaysa, hemen Yapacak başka bir şey buluyor, böylece geri çekilip onu süzmemi izleyebiliyor. Utanç verici derecede açık.

"Bu kadar gizemli seksi yeter. Mike'la yatacak mısın, yatmayacak mısın? Onu bir ay falan mı beklettin? Bu azgın üniversiteli çocuk için uzun bir . Ayrıca kampüsteki en yaşlı bakire sensin. Bizim kampüsün bile değil. Tüm kampüsler."

"İki yıl boyunca eşcinsel bir adamla çıkmış olmam benim suçum değil." Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. Bu konuda biraz savunmacı davranıyorum.

"Alo? Dünya'dan sanrılara. Yirmi yaşında bir adamla çıkmak ve bu adamın sana hiç aletini sokmaya çalışmaması sana garip gelmedi mi?"

Everly

fasulyeleri endüstriyel boyuttaki öğütücüye atar ve şüpheli bir kaş kaldırır

bana doğru geliyor. Bireysel satış için etiketlenmiş bir kiloluk Grind Me poşetlerini ona uzatıyorum ve karşıdaki tezgâha yaslanıyorum.

"Bana saygı duyduğunu sanıyordum, vajinalardan korktuğunu değil," diyorum yerdeki kauçuk paspası bir santim tekmeleyerek. "Onu emmeme izin ." Savunmamda geçerli bir nokta olmasını umarak bunu da ekliyorum.

Everly homurdanıyor. "Evet, ışıklar kapalıyken." Dudağımı ısıyorum ve başka tarafa bakıyorum.

"Aman Tanrım! Şaka yapıyordum. Çok özür dilerim, Sophie. Kahretsin, cidden mi? Erkekler kendilerini emilirken seyretmeye bayılırlar. Ama Scott muhtemelen siki ağzındayken bir erkeği hayal ediyordu, yani... Siktir. Bunu ben yapıyorum.

daha kötü." Everly kahve poşetini dağıtıcının altına bırakır. Çekirdekler dağılır Tezgâhın üzerinden geçip yere düşerken beni kocaman bir kucakla yakaladı. "Birçok erkek seni becermek ister Sophie. Söz veriyorum. Luke gibi. adam sana sokmayı çok isterdi, sadece senin hapishane yemi olduğunu düşünüyor. Ama yine de Mike'la başlamalısın. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı. Eşek siki taşıyor gibi görünüyor."

"Kelimeleri çok güzel kullanıyorsun, Everly. Bir kitap falan yazmalısın." Sarılmasından kurtuldum ve süpürgeyi kapıp Yerdeki kahve çekirdeklerini.

"Her neyse, Mike'la gidiyoruz, değil mi? Bitirelim işi. Mike , çok seksi. Onu becerirdim."

"Everly!"

"Yine de onu prezervatifsiz yapmazdım. Önce güvenlik. Ve bana öğrenci kliniğinden randevu aldığını söyle. Her zaman iki çeşit doğum kontrol yöntemin , çünkü büyükanne olmaya hazır değilim." Everly arka tezgâha zıpladı ve beni süpürürken izledi. "Solunda birkaç tane kaçırmışsın."

"Everly, sen yirmi bir yaşındasın ve biz akraba değiliz. Sen büyükanne olamazsın."

"Her neyse. Anlambilim."

"Anlambilim bu demek değildir. Ne sen?" Fırından bir muffin alıp paketini açarken ona bakıyorum.

"Profesör Camden' uzmanlaşıyorum," diye yanıtlıyor bir ağız dolusu kekin etrafında. "Bu çörekten daha iyi. Tanrım. Bu saçmalığın parasını kim ödüyor?"

Keki çöpe atarken, "Sen değilsin, belli ki," diye gözlemliyorum.

"Evet. Bugün mesaiden sonra klinikte bir randevum var. Bacaklarımı tıraş ettim.

ve her şey." Bileğimden bir lastik çekip uzun kahverengi saçlarımı at kuyruğu şeklinde topladıktan sonra Everly'nin dağınıklığını faraşa süpürmek için eğildim.

"Peki ya vajinan? Onu tıraş ettin mi?" Everly tekrar fırın kutusuna uzanır ve karamel kaplı bir brownie çıkarır.

"Hayır," diye yavaşça cevap veriyorum. "Jinekoloğun kel olmamı bekleyeceğini sanmıyorum. Değil mi?"

"Vay anasını. Bu brownie. İşte bu iyi. Orgazmik derecede iyi. Bu şeyler için ne kadar ücret alıyoruz?" Sanırım umurunda değil.

çünkü konuşmayı kesmiyor ya da fiyat için raf etiketini kontrol etmiyor.

"Aman Tanrım. Bir ısırık ister misin?" Başımı hayır anlamında salladım ve o devam etti.

"Orgazm olman için sabırsızlanıyorum. Brownie orgazmı değil, penis orgazmı. Mike gerçekten çok yetenekli olmadığı sürece bu hafta sonu orgazm olamayacaksın. Ki bunun için yeterince yaşlı değil, güven bana. Ama o sikik, içine sokmadan önce diliyle ya da parmaklarıyla boşaltsa iyi olur. Çünkü ilk ya da iki seferde harika hissetmeyeceksin. Yani evet, Mike senin kel olmanı isteyebilir. Sana kız arkadaşım Leah'ı ayarlayacağım. Onun ağda yetenekleri, hayret."

Yarısı yenmiş brownie'yi tezgâhın üzerine bırakıyor ve ben bir müşteriyle ilgilenirken cebinden cep telefonunu çıkarıyor. Orta boy vanilyalı fındıklı latte yapmayı bitirip Everly'ye döndüğümde, telefon görüşmesini bitirmiş ve brownie'yi yemeye geri dönmüştü.

"Her şey hazır. Perşembe günü. Sana adresi mesaj attım. Bir şey değil."

"Everly! Ağda yaptırmayı asla kabul etmedim."

"Korkak olma. Jinekolog ağdadan daha rahatsız edicidir. Buna bayılacaksın, güven bana. Seks sırasında sürtünme çok daha iyi. Tanrım." Gülümsüyor. "Hem de kot pantolonunun içinde. Yemin ederim Cuma günü bütün gün çıplak vajinan pantolonuna sürtünürken azacaksın. kot pantolon."

Başımı salladım. "Bu konuşma çok yanlış."

"Siz kızlar neden ? Yurttaki çıplak yastık kavgalarından mı?" "Kapa çenenin Jeff." Everly brownie'sinden başını kaldırıp bakmıyor bile.

"Benimle bu şekilde konuşamazsın, Everly. Ben senin menajerinim. itaatsizlik." Jeff üniversitede son sınıf öğrencisi, tıpkı bizim gibi. Babası küçük bir kahve dükkânı zincirinin sahibi ve Jeff'e işletmesi için burayı vermiş.

"Sen de bize cinsel tacizde bulunamazsın ama bulunuyorsun. Sen itaatsizlik şikayetinde bulunurken ben de babanı arayayım ve benim cinsel taciz davamı konuşalım."

"Peki," diye mırıldandı Jeff. "En azından tezgahdan in. Ve çaldığın tüm yiyecekleri bayat listesine yaz. Sen çalışırken benim envanterim hep eksik oluyor." Arkasını döndü ve ofisine geri döndü. Aslında pek de Ofis, bir hafta sonu Costco'dan aldığı bir yönetici koltuğuyla birlikte stok odasında kurduğu bir masadır ve sanki bir kafede diğer üniversite öğrencilerini yönetmek için değil de küçük bir imparatorluk yönetmek için dükkan kuruyormuş gibi arka kapıdan sürükleyerek getirmiştir.

Everly nefesinin altında mırıldanarak tezgahdan atladı. "Bu adamın önünde bir gelecek var. Orta düzey yöneticilikte, kimseyi motive edemeyeceği ve herkesi kızdıracağı bir yerde."

"O kadar da kötü değil, Everly." Bana aynı fikirde olmadığını belirten bir bakış atıyor. "Tamam, o kadar kötü," diye kabul ediyorum.

"Gerçek." Bir kiloluk kahve poşetlerini doldurmaya geri dönüyor ve neyse ki ağda konusunu kapatıyor. O randevuya gitmeye niyetli olduğundan emin değilim. Bu sabahki randevum düşünmek için yeterli.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 2

T Vardiyamın geri kalanı latteler, buzlu mochalar ve kampüse gidip gelen öğrencilerle dolu bir bulanıklık içinde geçti. profesyoneller yakındaki işyerlerine yöneldi. İşten çıktıktan sonra yürüyerek en yakın otobüs durağına gidiyorum. Öğrenci kliniğindeki randevumu almak için bir saatten az zamanım var ve bunu kaçırmak istemiyorum. Prezervatif almak yeterince kolay ama doğum kontrolü için reçete almak randevu ve muayene gerektiriyor ve bu randevuyu kaçırsam bir sonraki açılışa kadar ne kadar zaman geçeceği belli değil.

Üniversitenin kampüsün etrafında dönen bir servis sistemi var, ancak Grind Me transit döngünün birkaç blok dışında, bu nedenle lisans öğrencisi müşterilerimiz az. Dışarısı serin ve sonbahar iyice yaklaşıyor; otobüs durağına doğru aceleyle ilerlerken ceketimi daha sıkı sarıyorum ve tam vardığımda bir otobüsün yanaşıyor olmasına şükrediyorum. Otobüsler her on beş yirmi dakikada bir kalkıyor, bu yüzden bu otobüsü yakaladığım için mutluyum.

Sabahın geç saatleri olduğu için servis otobüsü oldukça boş. Öğrenciler çoktan derse girmiş ya da hâlâ uyuyor. Klinik, Market Caddesi'nde, Grind Me durağı ile yata Khanem arasında sadece birkaç durak ötede. Kliniği daha önce sadece bir kez kullanmışım, birinci sınıfta, bir boğaz vakası yurdun yarısını etkilediğinde.

Oraya vardığımda sessizdi, birkaç öğrenci akıllı telefonlarıyla vakit geçirerek randevularını beklerken resepsiyonist sıkılmış görünüyordu. Bana formlarla dolu bir pano uzatıyor ve bunları doldurmamı ve kendisine geri getirmeden önce her sayfayı imzalamamı söylüyor.

Oturuyorum ve aceleyle ankete doğru ilerliyorum. İsim, öğrenci kimliği, telefon, alerjiler, ilaçlar, aile tıbbi geçmişi, son adet tarihi. Yine de Everly ile Öğüt Beni'deki ortalama bir vardiyadan daha az invaziv.

Bu düşünce beni gülümsetiyor. Bitiriyorum ve kalemi klipsin altına kaydırıyorum

Her şeyi resepsiyon görevlisine geri vermeden ve beklemek için yerine oturmadan önce.

Birkaç dakika sonra bir hemşire adımı söylediğinde rahatladım. Umarım bu iş çabuk biter ve önümüzdeki yarım saat içinde elimde bir reçeteyle buradan çıkmış olurum.

Hemşire, zebra desenli önlük giymiş, güler yüzlü bir kadın ve kendisine Marie dememi söyledi. Kapıdan girer girmez sohbete başlıyor ve beni muayene odasına götürüp kilomu ve tansiyonumu ölçtükten sonra iç çamaşırlarım dahil tüm kıyafetlerimi çıkarmam gerektiğini açıklıyor. Kim jinekolog randevusuna iç çamaşırlarıyla gider bilmiyorum ama bir şey demiyorum.

"Bugün seni doktora getiren nedir Sophie?" Marie panosunun üzerinden bana bakıyor, nazıkçe gülümsüyor. Eminim torunları onu seviyordur. Üç tane var. Hafta sonunu onun evinde geçirmişler ve onu çok yormuşlar. Hayati değerlerim alınırken bana her şeyi anlattı, el kol hareketleri yaptı ve onların maskaralıklarına güldü.

"Doğum kontrolü. Doğum kontrol hapı almak istiyorum." Kendimden emin görünmeye çalışıyorum, onunla potansiyel seks hayatım hakkında konuşmaktan utanmama rağmen. Bana büyükannemi hatırlatıyor, beni büyüten kadını. Annem beni üniversitenin ilk yılında doğurmuş ve ben iki yaşına gelmeden ölmüş.

"Güzel, sen akıllı bir kızsın. Doğum kontrolünün sorumluluğunu almak her zaman akıllıca olur." Hemşire onaylarcasına başını sallar. "Hiç jinekoloğa gittiniz mi? daha önce?"

"Hayır."

"O zaman şanslısınız. Salı sabahları Dr. Miller var. Hastanede kadın doğum şefi ama haftada birkaç saat burada gönüllü çalışıyor. Aksi takdirde bizim genel ve nazik olmalarıyla bilinmezler. Soyunmanız için size bir dakika vereceğim ve sonra doktorla birlikte döneceğim."

Kapı hemşirenin arkasından bir vınlamayla kapanıyor. Hızlıca soyunuyorum, sütyenimi ve külotumu gömleğimin ve kot pantolonumun arasına sıkıştırıyorum, çünkü onları görünür bırakmak kabalık gibi görünüyor. Korkunç kâğıt önlüğü üzerime geçirip masanın üzerine zıplıyorum. Kahretsin. Çoraplarım. Marie çoraplardan bahsetmedi. Keşke olsaydı. İç çamaşırlarım.

çıkarmam gerektiğini biliyorum, ama çoraplar? Onları tuhaf mı olur, çıkarırsam tuhaf mı? Kapı çalınıp hazır olup olmadığım sorulduğunda hala tartışıyorum. O zaman çorapları giyerim sanırım.

Kapı açılır ve Marie içeri girer.

Luke ile.

Kahve dükkanı Luke.

Bu sabah giydiği takım elbise ceketini gitmiş, yerine beyaz laboratuvar önlüğü. Daha birkaç saat önce çok beğendiğim erik rengi kravatı hâlâ boynunda sıkıca düğümlenmiş duruyor.

Aman Tanrım. Fantezi aşkı bir jinekolog. Jinekoloğum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

"Y İyi misin, tatlım?" Marie kapıyı kapatır ve bir tepsi Muayene masasının yanındaki aletler. "Doktor Miller'a senin olduğunu söyledim.

ilk seferinde nazik davranacak."

Yüzüm mahcubiyetimi ele veriyor olmalı. Luke'a bakıyorum. Odaya girdiğinde tereddüt ettiğini sanmıştım ama şimdi hiçbir şey belli etmiyor.

"Sophie" -çizelgesine baktı- "Tisdale. Bayan Tisdale, sanırım daha önce tanışmıştık?"

Beden dışı bir deneyim mi yaşıyorum? Bu an bundan daha utanç verici olabilir mi? Beni dışarıda nereye yerleştireceğini bile bilmiyor.

Kahve dükkanı. Haftalardır her Salı hayalini kurduğum adam şimdi jinekologum ve daha da kötüsü kim olduğumu bilmiyor.

"Grind Me," diye kaçırdım. Aman Tanrım, aptal kahve dükkanı ismi. "Kahve dükkanı, Grind Me." Yüz ifadesi hiç değişmiyor.

Tekrar elindeki çizelgeye bakıyor. "Lisans, yirmi bir." Parmağı panonun alt tarafına dokunarak sözünü bitiriyor. Lanet olsun ona ve çekici parmaklarına.

Dosyamdaki birkaç sayfayı çeviriyor. "Doğum kontrolü için reçete mi istemiştiniz?" Direkt bana bakıyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Onun tüm dikkatinin üzerimde olmasını böyle hayal etmemiştim.

"Doğru," diye cevap veriyorum.

"Hangi doğum kontrol yöntemini tercih edeceğinizi hiç düşündünüz mü? Doğum kontrol hapı senin yaşındaki kadınlar için oldukça uygun bir seçenek. Size bir RİA verebilirim, ancak henüz çocuk sahibi olmamış genç kadınlar için tavsiye etmiyorum. Bir bant ve yüzük var, her ikisinin de artıları ve eksileri var.

iyi."

"Sadece hap," diye sözünü kestim. "Hap iyi."

"Hem siz hem de partneriniz test yaptırıp bu riski almaya karar vermediğiniz sürece, güvenli seks yapmanız ve doğum kontrol hapına ek olarak prezervatif kullanmanız gerektiğini ne kadar vurgulasam azdır."

"Tamam, yapacağım."

Duraklıyor. "Yapacak mısın yoksa yapacak mısın? Sadece bir kere Sophie." Duvardaki küçük lavaboda ellerini yıkıyor, sonra ellerini kâğıt havluyla kurularken bana dönüyor. "Şu anda cinsel olarak aktif misin?"

"Um, hayır."

"Yani son dört hafta içinde cinsel temas olmadı mı?" "Um, hayır. Hiç seks yapmadım."

Bir an duraklıyor, sonra gözleri kâğıt havludan Ellerini benimkilerle buluşturdu. "Tamam o zaman." Başını hafifçe sallıyor ve kâğıt havluyu çöpe atıyor. "Göğüs muayenesiyle başlayacağız ve sonra pelvik. Pap smear için bir örnek alacağım, ancak herhangi bir sorun beklemiyorum. Herhangi bir sorun olursa klinik sizi bir hafta içinde arayacak.

anormallikler." Alet tepsisine bir göz atıyor. "Bev, bana küçük bir spekulum getirebilir misin? Sanırım burada biraz var." Marie kapının yanındaki taburede oturduğu yerden kalkar ve odadan çıkar.

O gittikten sonra Luke tekrar bana bakıyor. Ellerimi kucağımda kavuşturmuş, çorapla kaplı aptal ayaklarımı muayene masasının ucunda sallarken o da bir elini çenesinde gezdiriyor.

"Eğer rahat değilsen seni başka bir klinik doktoruyla yeniden görüştürebilirim Sophie."

Rahat değilim ama "Ben iyiyim!" diye . Rahatsız olduğumu itiraf etmek daha da rahatsız edici olurdu.

Luke çenesini esnetiyor ve ensesini ovuşturuyor. Fantezi aşkımın ne kadar aptalca olduğunu şimdi anlıyorum. Bu onunla geçirdiğim en uzun süre ve bizi ayıran bir tezgahın olmadığı tek zaman. Yine de ondan etkilenmekten kendimi alamıyorum. Bunun yanlış olduğunu biliyorum. . Kuruntulu. Şimdiden gelecekteki kariyerimin ihtiyacım olan terapiyi karşılamaya yetip yetmeyeceğini merak ediyorum.

Marie geri döndü ve tepsiye ağır hizmet plastiğe sarılı bir şey yerleştirdi. Kapının yanındaki koltuğuna tekrar oturup yüzünü *Good Housekeeping*'in eski bir nüshasına yapıştırmadan önce nesneyi yere bırakırken bir gümbürtü çıkarıyor.

"Masaya uzan Sophie." Luke muayene masasına doğru yürürken yüzü okunmuyor. Bir eliyle bileğimi sarıyor ve masanın üzerine kaldırıyor.

Elimi masaya koymadan önce gözleri kısa süre yüzümde geziniyor.

Parmakları beni örten elbiseye doğru hareket ediyor. *olma, tahrik olma, tahrik olma*, diye kendi kendime söyleniyorum. Bakışlarımı kaçırıyorum ve tavana odaklanıyorum.

Muayene masasının hemen üstündeki tavanda motive edici bir poster var. Luke'un ellerini göğsümde hissettiğim anda kahkahayı patlatıyorum.

"Pardon, ellerim soğuk mu?"

"Hayır, ellerin mükemmel," diye düşünmeden ağzımdan kaçırıyorum. Sanırım bakışlarımı tavandaki postere çevirmeden önce yüzünde hafif bir sırıtma seziyorum.

"Poster." Boştaki elimle yukarı doğru işaret ediyorum. Tavanda bir motivasyon posterinin olması bana komik geliyor. Sanki bu aklıma alacakmış gibi. Yoksa beni bu masada kalmaya motive etmek için mi? Yine kıkırdıyorum. Luke başını eğip tavana bakıyor.

Kahretsin, meme uçlarım sertleşti mi? Bu normal, değil mi? Erotik bir şey yapmıyor ama elleri göğüslerimde. Evet, meme uçlarım sertleşti. Onun Parmakları şimdi göğüslerimin yan taraflarında düz duruyor. Meme ucumu hafifçe çimdiklemeden önce onları spiral bir desen gibi hissettiren bir şekilde döndürüyor.

Biraz inlememek için kendimi zor tutuyorum. Elleri iyi hissettiriyor. Öyle olmaması gerektiğine eminim ama . Luke masanın etrafında dolaşarak işlemi tekrarlamadan önce kâğıt önlüğü tekrar üzerime geçiriyor.

Muhtemelen Luke olarak düşünmeyi bırakıp Dr. Miller olarak düşünmeye başlamalıyım. Bir kıkırdamayı daha bastırıyorum. Pahalı takım elbiseleri ve şık kravatlarıyla bankacı ya da avukat olduğunu sanıyordum. Lanet olsun jinekolog. Luke fantezilerimin hiçbirisi böyle bitmedi. Ama belki de bitmeliydi. Şu anda garip bir şekilde tahrik oldum.

Marie, kadın doğum şefi olduğunu söyledi. Bu da onu bir cerrah yapar sanırım. Yani ellerini iyi kullandığı konusunda yanılmamışım. Kaç kez Luke bana dokunuyormuş gibi yaparak mastürbasyon düşündüm ve bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. Yanlış. Bu çok yanlış. Kim doktor randevusu sırasında tahrik olur ki?

Luke o mükemmel ellere plastik eldivenler geçiriyor. Eldivenler koyu mavi, bu dikkatimi çekti. Televizyon dizilerinde tıbbi eldivenler hep beyaz değil midir? Neden şimdi bunu düşünüyorum ki?

"Sophie, masanın ucuna doğru kaymanı ve ayaklarını üzengiye istiyorum."

Marie'ye bakıyorum. Burnu hâlâ *Good Housekeeping*'e takılı kalmış. Masanın ucuna doğru kayıyorum ve onun fark edeceği kadar ıslanıp ıslanmadığımı merak ediyorum. Bu durum için normal bir ıslaklık miktarı var mı?

"Biraz daha, sonuna kadar. Bu iyi."

Kalbim küt küt atıyor. Ateşli olabilir ama bu garip ötesi. Ayaklarımı üzenkiye yerleştiriyorum ve arkama yaslanıyorum. göğsümün altında kenetledim ve parmaklarımı bükmeye başladım. Bu oda çok sessiz.

"Yani bir şeyin şefi misin? Hastanede mi? Hemşire sadece Salı sabahları burada olduğunuzu söyledi."

Duraklıyor. "Evet. Kadın doğum şefi."

"Yani ameliyat mı yapıyorsun? Ücretsiz klinikte gönüllü olmadığın zamanlarda mı?"

"Evet, Sophie. Ameliyat yapıyorum." Tekerlekli bir taburenin üzerinde masanın ucuna doğru kayıyor. "Elimi iç tarafınızda hissedeceksiniz. uyluk."

Masanın ucuna ilıştırılmış ışığı ayarlıyor ve yakıyor. Tanrım, ışık mı var? Bu odadaki floresan ışıkları yetmiyor mu?

"Sakin ol. Önce dıştan kontrol ediyorum." üzerimde hissediyorum, dokunuşu nazik.

Kaç kez kafasını benzer bir pozisyonda hayal ettim? Bu çok garip. *Bu steril odaya odaklan, Soph. Kendini utandırma.*

"Yani üniversite öğrencilerini falan mı seviyorsun? Yani gönüllü müsün?" Oh, kahretsin. Sanırım onu bir çeşit sürüngen olmakla suçladım.

Durakladığını hissediyorum. Vajinama. Çünkü ben onu üniversiteli kızları incelemekle suçlarken o vajinama dokunuyor. Bana yardım et.

"Ailem bu kliniği yıllar önce, sizin üniversite günlerinizden çok önce bağışladı, Bayan Tisdale. Büyük büyükbabam bir doktordu ve geri vermeye inanırdı, elinden geldiğince yardım etmek için zamanını bağışlardı. Ben de onun onuruna haftada birkaç saatimi bağışlıyorum."

Luke'un plastik ambalajlı ürünü tepsiden aldığını ve plastiği açtığını duyuyorum. Bu pedikür yaptırırken sterilize edilmiş alet paketini açtıklarında çıkan sesi hatırlatıyor. Harika. Şimdi muhtemelen pedikür yaptırırken tahrik . Sanki başka bir fetişe ihtiyacım varmış gibi. Bence jinekologunuzdan etkilenmek ömür boyu yetecek bir fetiş.

"Kısırlık ve yüksek riskli gebelikler konusunda uzmanım. Finansal kaynakları olan hastalar." Taburenin tekerlekleri muşamba zeminde gıcırıyor. "Çocuk sahibi olmak için yanıp tutuşan kadınların bir diğer yüzü de

çaresizce. Bu kliniğin amaçlarından biri de öğrencilerin doğum kontrol yöntemlerine ve önleyici bakıma kolay erişimini sağlamak, böylece gelecekleri planlamadıkları bir bebek yüzünden raydan çıkmamış olacak. Haftada birkaç saat gönüllü çalışarak bu konuda kolayca yardımcı olabilirim."

Oh.

"Jeli oda sıcaklığında tutuyoruz, böylece çok soğuk olmuyor," diye açıklıyor Luke spekulumu kaplarken. Eli aletin üzerinde ileri geri kayarken ona bakıyorum. Parmaklarını tekrar üzerimde hissediyorum, beni açıyor. Ucunu girişime yerleştiriyor. "Biraz baskı hissedeceksin. Küçük spekulum kullanıyorum, bu yüzden çok rahatsız edici olmamalı." Aleti yavaşça içimde kaydırıyor.

Siktir, bu çok sıkı. Ayak parmaklarım üzengilerde kıvrılıyor ve sırtımı biraz kamburlaştırıyorum.

"Rahatla." Luke'un eli yine kalçamda, başparmağı güven verici bir şekilde ileri geri sürtüyor. "Rahim ağzını kontrol etmek ve bir örnek almak için bunu yeterince genişletmem gerekiyor, tamam mı?"

Hafif bir yayılma hissi ve bir klik sesi duyuyorum. O masadan bir şey alırken ışık yeniden ayarlanıyor.

"Çabucak sürün ve işiniz bitsin. Serviksin harika görünüyor."

Serviksim harika görünüyor. Bu bir jinekolog tavlama cümlesi mi? İçimden gülüyorum.

"Hepsi tamam." Kapatırken cihazın serbest bırakıldığını duyuyorum. "Benim için rahatla Sophie. Spekulumu dışarı kaydırmam gerek. Senin için daha kolay olur.

Rahatla." Aleti yavaşça dışarı kaydırırken bir elinin parmaklarının beni açtığını hissedebiliyorum.

Ayağa kalkıyor ve mavi eldivenli sağ işaret parmağının ucuna şeffaf bir jöle sürüyor. "İç organlarınızı kontrol etmek için bir parmağımı sokarken karnınıza dışarıdan bastıracağım."

Vay . İçimde bir parmak kaydırıyor. İyi hissettiriyor. Spekulumdan daha küçük. Diğer eli kağıt önlüğün altına kayıyor. Parmağının etrafında sıkılaşıyorum ve ses çıkarmıyorum.

Luke güven vermeye çalışır gibi, "Lütfen rahatla," diyor ama bana kızgın olduğundan şüpheleniyorum. Parmağı bir parça girip çıkarken Yukarıdan itiyor ve eldivenlerine sıkıdığı jele ihtiyaç duymayacak ıslak olduğumu biliyorum. Elini karnımın etrafında gezdiriyor, parmağı hareket ederken aşağı doğru bastırıyor. Bu hissi gerçekten seviyorum, parmağı içimdeyken yukarıdan gelen baskıyı. Parmağını sıkıyorum

istemsizce ve içimde küçük bir spazmın dalgalandığını hissediyorum. Aman Tanrım. Sanırım az önce orgazm oldum. Vay anasını. Fark etti mi? Küçük bir şeydi. Belki de fark etmedi.

Luke boğazını temizliyor, parmağını içimden çıkarıyor ve göz teması kurmadan üzerimi kâğıt önlükle örtüyor. O da fark etti. Geri adım atıyor. Lavaboya giderken mavi eldivenleri çöpe atıyor. "Artık oturabilirsin Sophie."

Ayaklarımı üzengiden çıkarıp doğruluyorum, tavandaki posterini hemen kaçıyorum çünkü artık neye bilemiyorum. Sonunda kendimi cinsel yolla bulaşan hastalıklarla ilgili bir postere buluyorum.

"Giyinmeniz için size bir dakika vereceğim ve sonra sizin için bir reçete ile ön tarafta buluşacağım."

Luke odadan Marie dergiyi kapının yanındaki tutucuya bırakıyor. "Şunları senin için taşıyayım tatlım." Üzengileri tekrar masanın içine katlıyor. "Gördün mü, kolay oldu, değil mi?" Dizimi okşuyor ve kapıya dönüyor. "Hazır olduğunda kasaya gel."

Kapı kapanırken iç çektim. ne. Grind Me'deki işimi bırakmak zorunda kalacağım. Ya da Luke her geldiğinde arka odada saklanacağım. Doktor. Miller, Luke değil. Bu hayatımda yeni bir düşüş olabilir.

Ayağa kalkıyorum, bu aptal kâğıt kapağı yırtıyorum. Kağıdın üzerinde ıslak bir nokta var. Bu normal mi? Arkamı temizlemem mi gerekiyor? Neden kimse jinekoloğa gitmeden önce sizi buna hazırlamıyor? Kâğıt önlüğü ıslak noktanın üzerine atıyorum ve kendimi silmek için bir kâğıt havlu alıyorum. Aynadaki yansımamı kontrol etmeden önce hızlıca üzerimi değiştiriyorum. Biraz kızarmış görünüyorum. Luke'la, Scott'la iki yıl boyunca çıktığımdan daha ileri gittim. "Sen bir sapıksın," diyorum yansımama. Oturup ayakkabılarımı giymeden önce.

Bekle. Bugün hangi çorabı giyiyorum? Durakladım, ayakkabı elimde. Üst kısmı pembe çizgili olanları. Ayağımı çeviriyorum. Şık. Sol ayağımın altında bu yazıyor. Peki ya sağ ayağımın altında? Kaltak. Klas kaltak çoraplarımı giyiyorum. Bacaklarım açıkken Luke'a göstermiştim. Bu randevu daha da kötüleşebilir mi?

Muayene odasının kapısını açtım ve doğru yürüdüm. Aslında bir banko. Çıkışın hemen içinde. Ben yaklaşırken Luke orada durmuş bir çizelgeye bir şeyler yazıyordu. Kalemi bırakıp saatine bakıyor. Büyük ve pahalı görünüyor ve bileğinde mükemmel duruyor. Bir erkeğe saat takmanın nesi var? Çok ateşli. Benim yaşımdaki çoğu erkek cep telefonlarını

saati kontrol etmek için. Kadınların ilgisini gerçekten anlasalardı belki saat takarlardı.

Luke yaklaştığını görüyor ve tezgâhtan bir kâğıt torba uzatıyor. "Burada üç aylık doğum kontrol hapı var. Öğrenci olduğun sürece klinik reçeteni ücretsiz olarak dolduracak. Tekrar yazdırmak için kliniğe gelemediğinizden dolayı reçetenizin geçmesine izin vermeyin. Bir ay kala yeniden doldurabilirsiniz, bu da bitmeden önce size bir ay verir.

Anladın mı?"

Ses tonu sert ve ben biraz . Ben aptal değilim. "Evet, anlıyorum Dr. Miller."

Antibiyotiklerin sağlığa zararları hakkında konuşmaya devam ediyor. ve antibiyotik kullanırken ve sonrasında bir hafta boyunca yedek doğum kontrolü kullanmak. Gerçekten, altıncı sınıfta sağlık dersinde ya da Lifetime filmlerini izlerken öğrendiğim şeyler ama dinliyorum.

"Doğum kontrol hapına bugün başlayabilirsin. Bir hafta boyunca yedek doğum kontrolü kullanmanız gerekecek. Partneriniz test yaptırmadığı sürece prezervatif kullanmaya devam etmelisiniz. Çantada bir miktar var ve klinikten her zaman daha fazlasını alabilirsiniz.

Sorusu olan var mı?"

"Avukat olduğumu sanıyordum."

Bir saniye bana baktı. Sanırım ikimiz de bunu söylediğime şaşırdık.

"Ben de senin... öğrenci olmadığını ." Bakışları bir saniye benimkilerde kalıyor. O gözlere bakmaktan asla bıkmam, bıkmayacağımdan da değil. Onları tekrar görme fırsatı.

"Kendine iyi bak Sophie. İyi şanslar." Kolumu okşadı ve uzaklaştı.

Az önce bana biriyle yatma konusunda iyi şanslar mı diledi? Kese kâğıdını sırt çantama tıktırıp klinikten çıkıyorum. Girişten geriye baktım. Rutherford Miller Memorial Sağlık Merkezi, kapının üstündeki taşta kazınmış olup, binaya yapıştırılmış büyük siyah metal harflerin altında Öğrenci Kliniği yazmaktadır.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

I yürümek için kliniğin dışındaki kampüs servis durağını geçtim. Güneş çıktığından beri hava biraz ısındı ve ben

Şu anda bir otobüste tıklılı kaldım.

Kampüsün her yerinde yürüyüş yolları var. Klinikten yurda yürüyerek dönebilirim. Ya da belki bir sonraki dersime erken giderim. Şu anda oda arkadaşım ile yüzleşmek de istemiyorum.

Son yarım saati hatırladıkça yanaklarım yanıyor. Bende bir sorun mu var? Bir çeşit doktor fetişistim mi var? Dürüst olmak gerekirse, bırakın doktorumu, Luke'un doktor olduğunu bilmeden önce de ondan etkilenmiştim. Ama onu o laboratuvar önlüğünün içinde görmek bunu bastırmalıydı. Etmedi, daha da kötüleştirdi.

Otorite pozisyonu çok tahrik ediciydi. Haftalardır onunla ilgili fanteziler kurmasaydım da olur muydu? Hiç sanmıyorum.

Hiç tanımadığım bir adamdan nasıl bu kadar etkilenebilirim? Onu ilk gördüğüm gün benim için anlık bir tutkuydu. Mike'tan bu kadar etkilenmiyorum ve o benim erkek arkadaşım. Ben kötü bir insanım. Kim kendi erkek arkadaşı için böyle hisseder ki? Yoksa Luke'a ulaşamaz olduğu için mi ilgi duyuyorum?

Güvenli olduğu için mi iki yıl boyunca bir erkekle platonik olarak çıktım? Ben risk alan biri değilim. Ben iyiyim. Asla annem olmak istemedim. Planlanmamış bir hamilelikle hayatımı raydan çıkarmayı ve büyükannemle büyükbabama planlamadıkları bir bebek daha yüklemeyi hiç istemedim.

Büyükbabamın, beni büyütme zorunda olmasalardı çalışabileceğinden daha uzun süre çalıştığını biliyorum. Ve ben üniversiteye giderken yakınlar olmak istedikleri için Florida'ya emekli olmayı çok uzun süre ertelediler. Sonunda onları evlerini listelemeye ikna ettim.

Birkaç hafta önce üniversitedeki son yılıma girdiğimde bir evim vardı.

Yaz boyunca evde birkaç haftadan fazla kalmadım. ama hiçbir zaman gidecek bir yerim yokmuş gibi hissetmemi istemediler.

geri döndüm. Üniversiteden sonra düzgün bir daire alabileceğim bir iş bulamazsam Florida'ya gelip onlarla kalacağıma dair onlara söz vermek zorunda kaldım. Yılda sadece birkaç gece kalsam bile Florida'da bana yer olmayan hiçbir yere bakmayı reddediyorlar.

Bir sonraki dersim için Hymer binasına erken varıyorum. Everly binadan çıktığında içeride mi yoksa dışarıda mı beklemek istediğimi tartışıyorum. Salı günleri Hymer'da yollarımız pek kesişmez ama ben erkenciyim.

"Hey, kaltak, doktorun muayenehanesinde seviştin mi? Farklı görünüyorsun." Everly'ye gözlerimi deviriyorum.

"Ne?"

"Lukesagynecologist."

"Ne?" Everly deli gibi konuşuyormuşum gibi başını eğdi.

"Luke bir jinekolog. Öğrenci sağlık kliniğinde."

"Kapa şu lanet ." Sanırım Everly'yi şok etmeyi başardım. "Bunun olacağını tahmin etmemiştim." Bana baktı. "Ne olmuş yani?"

"Yani?" Ben soruyorum.

"Yani randevuyu başka bir doktora mı verdiniz?" "Hayır.

Randevuya uydum."

"Seni sapık orospu, ! Kes şunu."

"Yaptım. O içeri girdiğinde ben zaten muayene masasında oturuyordum ve üzerimde kağıttan bir önlük vardı. Ne yapmam gerekiyordu?"

"Senin için iyi miydi?" Bana imalı bir şekilde sırtıyor.

"Everly!"

"Sürtük, hoşuna gittiğini biliyorum. En azından biraz."

"Bende bir sorun olduğunu , değil mi?"

"Sophie, hayır. O adamın jinekolog olmaya hakkı yok. Bu kadınlar için adil değil."

"Sanırım o teknik olarak bir kadın doğum

uzmanı." "Aynı fark."

"Hemşire hastanede bir bölüm yönettiğini söyledi."

"Aferin Sophie. Ezdiğinde, klas eziyorsun."

"Ugh." . "Bu bana şunu hatırlattı. Jinekolog muayenesi sırasında çoraplarınızı çıkarmıyor musunuz?"

"Off. Reçeteni aldın mı?"

"Evet." Başımı salladım. "Ve bir çanta dolusu prezervatif." Sırt çantamı okşuyorum. "Dr. Luke senin güvenliğini önemsiyor."

"Onu bir daha asla beklemeyeceğimi anlıyorsun, değil mi?"

"Ah, evet. Bunu konuşmaya başladıktan yaklaşık otuz saniye sonra anladım."

"bu tarafında ne işin var? Hymer binasında dersin yok, değil mi?"

Everly homurdanıyor. "Ekstra kredi."

İnledim. "Sormayacağım bile."

Sırt çantasını omzunun üzerinden ayarlıyor ve bana sırtıtıyor. "Bakir kulakların bunu kaldıramazdı zaten. Gitmem gerek Sophie. Bir sonraki dersimi kaçırıramam. Perşembe günü görüşürüz!"

"Bekle, neden beni Perşembe günü göreceksin?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Ağda randevunuz!" diye sesleniyor uzaklaşırken. "Sana oraya kadar eşlik etmeye karar verdim. Yoksa gitmezsin."

Everly Perşembe günü yurdumanın lobisinde buluşmamız için bağırırken binaya geri geri yürüyordum ki kaslı bir duvara çarptım.

"Oomph."

"Ah, özür dilerim! Ben-" Arkamı döndüğümde Mike'ın bana sırtıttığını görüyorum. "Oh, sensin." Güldüm, rahatladım.

Mike kollarını bana doluyor ve boynuma sokuluyor. "Ağda randevusu da neyin nesi?" diye mırıldanıyor kulağıma.

Sanırım vajinam bugün açık bir konu. *Yaşasın vajina.*

Mike benden birkaç santim daha uzun duruyor, ama o kadar da uzun değil. Parmak uçlarıma basarak onu öpüyorum, şimdi de öyle yapıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Kumlu kahverengi saçları dağınık ve kesilmesi gerekiyor. "Cumartesi gecesi odanı kendine ayırabilir misin?"

Gözleri parlıyor. "Öyle mi?" "Evet," diyorum kararlılıkla.

Ellerini kotumun arka ceplerine sokuyor. "Odamı hemen şimdi kendimize ayırabilirim."

Gülüyorum ve kollarından sıyrılıyorum. "Cumartesi," diyorum. "Derse gitmem lazım. Ayrıca, o çok olduğun ağdayı da almam gerekiyor." Gülümsüyorum ve binaya doğru geri geri gitmeye başlıyorum.

Gözleri kasıklarına kayıyor ve iç geçiriyor. "Öncesi ve sonrasını çekebilir miyiz?" diye sesleniyor ama ben çoktan merdivenlerdeyim.

"Cumartesi!" Cevap veriyorum ve binaya giriyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 5

I oda arkadaşımın telefon alarmı çalarken başımı battaniyenin altına gömüyorum. Çarşamba günleri benim uyuma günüm ve Jean'in erken ders günü.

Rakamlar.

Jean'in duş malzemelerini alıp odadan çıktığını duydum. Onu dün hiç görmedim. Dün gece ben uyuduktan sonra odaya girmiş olmalı. Onu o zamandan beri görmedim... Pazartesi öğleden sonra.

Onu ve erkek arkadaşını seks yaparken yakaladım. Seks sonrası kucaklaşmaya değil. Üniversitedeyim, bunu çok yaşadım. Ve yorganın altında ağırbaşlı bir boğuşma da değil. Hayır. Birinci sınıfta ben yan yatakta uyurken bunu yapan bir oda arkadaşım vardı. O yıl garip bir şeye uyanmak istemiyorsam yatmadan önce işemeyi öğrendim.

Hayır, gün ortasında Jeannie ve Jonathan'ı gördüm. Işıklar açıldı. İtişin ortasında. Kapıya doğru profilden. Ve çift penisli oluyordu. Jonathan ve bir oyuncak tarafından.

Sanki bir TMI duvarına çarpmak gibiydi. Çok fazla bilgi.

Yorganı başımdan atıp tavana bakıyorum. Yani, merak ediyorum. Ama oda arkadaşım tarafından canlı ve yüz yüze değil, çevrimiçi porno ile eğitilmeyi tercih ederim.

Kapı tıkırdayarak açılıyor ve Jean içeri süzülüp kapıyı sessizce kapatmaya özen gösteriyor. Uzun saçlarını kurutuyor ve uyumama izin vermek için banyoda .

"Uyandım."

"Özür dilerim Soph." Duş sepetini kitaplığına yerleştirirken pişman görünüyor. Küçük odamız yurt hayatının tüm gereklilikleriyle tıka basa dolu.

Bana bakıyor ve duraklıyor.

İkimiz de kahkahalara boğulduk.

"Unutman için yeterince uzun süre uzak kalacağımı umuyordum." Yatağa yığılır ve kahkaha gözyaşlarını siler. "Derste olduğunu . Bizi bastığın için çok üzgünüm."

"Profesör LaRoche bir grup projesinden sonra erken ayrılmamıza izin verdi."

"Hayır, bu senin hatan değil. Sana mesaj atmalıydım." Yataktan kalktı ve şifonyerinin çekmecesini karıştırdı. "Beni yargılamadığın için teşekkür ederim."

"Oh, seni yargılıyorum," diye cevap veriyorum. "Sana mükemmel bir on veriyorum. Esneklik konusunda." Tekrar gülmeye başlamadan önce cümlemi bile bitiremiyorum.

"Aman Tanrım. Gitmem gereken bir ders olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştım." Biraz dudak parlaticısı sürüp kabı kapatıyor.

"Bekle!" Seslendim. "Sana söylemeyi unutmadan önce. Cumartesi gecesini Mike'larda geçireceğim. Burası sana ait." Kollarımı açtım küçük yurt odamızı göstermek için geniş.

"Tamam, öğrendiğim iyi oldu." Elini kapı koluna koyarak duraklıyor ve sırt çantasını bir omzuna atıyor. "Sonra görüşürüz Sophie."

Yastığıma uzanıp kapalı kapıya bakıyorum. gereken bir ekonomi dersi var. Koridorda bir aşağı bir yukarı kapıların açılıp kapandığını duyuyorum. Bir yerlerde bir cep telefonu çalıyor.

Jeannie en az iki saat daha dönmeyecek. Uzanıp iPad'imi masamın üzerinden alıyorum. Bu kadar küçük bir odada, uzanmak için yataktan kalkmama bile gerek yok.

Kapağı çevirip açıyorum ve cihaz . İnternet tarayıcısına dokunuyorum ve en sevdiğim porno sitesi olan Porn Hole'a gidiyorum.

iPad'i kılıf standının üzerine koyarak mevcut videolar arasında geziniyor ve umut verici bir şeyler arıyorum. İşte bir tane. Oynat.

Bir elimi pijamamın içine sokup kendime dokunuyorum. İki parmağımın ucuyla klitorisimi ovuyorum. Kendimle oynarken kan klitorisime hücum ediyor. Bekle. Bu kızın sesi çok sinir bozucu. Bu videonun sadece iki dakikasındayım ve şimdiden kulaklarım ağrıyor. Acaba bu adam kulak tıkacı mı takıyor?

Sessiz.

Penetrasyon için ilerliyorum. Sevdiğim şey bu. Ekrandaki adamın kadının içine kaymasını izliyorum. Kadının yüzündeki buruşuk ifadeye bakınca sesini çoktan kıstığıma sevinıyorum. Kamera birleştikleri yeri yakınlaştırıyor. Adamın içeri ve dışarı kayışını izliyorum. Sınırlı porno izleme araştırmama göre orta boylu. Belki Scott'tan biraz daha büyük.

Ekrandaki çiftin ritmiyle klitorisimi şiddetle ovuyorum. Bu görünüyor İyi hissettiriyor gibi. Girip çıkıyor, vücudu Mike'inkine uyum sağlamak için geriliyor. Mike'ın ne kadar büyük olduğunu merak ediyorum. Ona sakso çekmedim. İki yıl boyunca Scott'a karşılıksız sakso çektikten sonra, pek de acelem yok.

Bahse girerim Luke ekrandaki bu adamdan daha büyüktür. Önemli biri gibi görünüyor. Acaba Luke içimde nasıl hissedirdi? Parmağı rahat hissettirdi.

Daha sert ovuyorum ve diğer elimle göğsümü çimdikliyorum. Parmaklarının bana dokunduğunu hayal ediyorum. Sınavda bana dokunduğunda güzel hissettirmişti.

Masa, ama klinikti. Luke'un beni sertçe tuttuğunu hayal ederek göğsümü sıkıyorum. Elleri benimkilerden çok daha büyük. Daha güçlü.

Muayene masasında parmağının içimde olduğu ve başparmağının klitorisimde gezindiği bir an vardı. Hatırladıkça sıkılıyorum.

İri bir adam. Sağlam. Kaslı. Kolejli bir daha dolgun. Onu içimde hissetmek nasıl bir duygu olurdu? Öyle olmazdı. İlk başta rahat. Bunu biliyorum. Ama sonra, ileri geri okşadıktan sonra, vücudumun içine girdi. Sonuna kadar içime girdikten sonra vücudum ona uyum sağlamak için gerildi. Ben istilaya alıştıktan ve o gerçekten hareket etmeye başladıktan sonra. Luke'la bu nasıl bir his olurdu?

Beni domaltıp kalçalarımı kullanarak içine girip çıkarken kendini sabitleyecek miydi? Yoksa beni sırtüstü yatırıp kalçalarımı mı ayıracaktı? yerleşir, vücudunun üst kısmını kollarına dayar ve iterken göğüslerimi mi emerdi?

Ben geliyorum.

Luke'u düşünüyorum.

Erkek arkadaşım Mike'ı

değil.

Bir keresinde Mike'ı düşündüm mü? Hatırlamaya çalışıyorum.

Kendimden iğrenerek duş malzemelerimi alıyorum ve koridorun ortak banyoya gidiyorum.

Nemli havlumu dolabımın kapısına asıyorum ve uzun kollu, pudra mavisi bir tişörtü başıma geçirmeden önce eski, solmuş bir kot pantolon giyiyorum. Hala nemli olan saçlarımı bir omzumun üzerinden çekerek ucunu örüyorum ve

Bir lastikle sabitledikten sonra ayaklarımı çorapsız eski bir çift Ugg botun içine sokuyorum. Bu şeyler yıllardır bendeydi.

Lisedeki büyükanne ve büyükbabam.

Bir ders kitabı kapıp masama oturuyorum ve açıyorum. Bu çok sıkıcı.

Kalemimi masaya vuruyordum ki telefonum cıvıldadı.

Bir aramayı kaçırdım. Telefonu açtığımda üç aramayı kaçırdığımı görüyorum, hepsi de büyükannece cep telefonu numarasından.

Kalbim biraz hızlı atıyor. Neden beni arka arkaya üç kez arasın ki? Görünüşe göre duştayken üç aramayı da kaçırmışım. Oynat tuşuna bastım. İlk mesaj telefonu kapatıyor, ardından büyükannece onu aramamı isteyen bir mesaj geliyor. Üçüncüsü yine büyükannece. "Sophie, ben büyükannece. Büyükbaban olukları temizlerken merdivenden düşmüş. Eminim her şey yoluna girecek ama Baldwin Memorial'da onu kontrol ettiriyoruz." Sesi biraz sıkıntılı geliyordu. "Eminim sorun yoktur." "Eminim iyidir.

mesaj biter.

Oh, hayır. Arama kayıtlarını kontrol ettim. Kırk dakika önce aramış. Geri arama düğmesine basıp pencereye doğru ilerliyorum. Cevap ver, cevap ver, cevap ver. Lütfen cevap ver.

"Alo?"

"Büyükanne!" Telesekreteri yerine onunla konuştuğum için çok rahatladım.

"Sophie, güzel. Mesajlarımı almışsın."

"Ne oldu? Büyükbabam iyi mi? Ne oldu?" Cevap vermesine fırsat vermeden soruları sıralıyorum.

"O lanet olukları kendi başına temizlemekte ısrar etti ve merdivenden . Başını çarptı ve bir dakikalığına bayıldı. Hastane sırtının ve boynunun iyi olduğundan emin olmak için tarama yapacak."

"Doktor ne dedi?"

"Oh, tatlım, bilmiyorum. Buraya birkaç saat önce geldik. Hâlâ acil servisteyiz."

"Yola çıkıyorum," diyorum ve kimliğim, anahtar kartım ve biraz nakit paramın olduğu bilekliğimi alıyorum. Ceket. Ceketim nerede? Pennsylvania Üniversitesi kapüşonlu tişörtünü alıyorum.

"Emin misin Sophie? Senin dersin yok mu?"

"Hayır, bu öğleden sonra dersim yok büyükanne. Birazdan orada olurum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

I Baldwin Memorial Hastanesi'nin ön girişine doğru yürürken, yurttaki beni bırakacak arabası olan birini bulduğum için . Benim Ben yoldayken büyükannem aradı ve dedemi radyolojiye götürdüklerini, kendisinin de acilde bekleyeceğini söyledi. Ziyaretçi masasında check-in yaptırdım ve acil servisin yolunu tarif ettiler ve büyükannemi perdeli küçük bir odada oturmuş bir dergiyi karıştırırken buldum.

"Sophie, tatlım, geldiğin için teşekkürler." Büyükannem bana sarıldı. "Tabii ki. Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim, ait olduğum yerdeydim. Öte yandan büyükbabanız beyin sarsıntısı geçirmiş olabilir."

"Büyükanne! Beyin sarsıntısı ciddi bir şeydir."

" ettirmek için doğru yerdeyiz. Okul nasıl?" Yanındaki boş sandalyeye vuruyor ve ben de mecburen oturup ona okuldaki tüm gelişmeler hakkında bilgi veriyorum.

Sonunda büyükbabam, "yakında" sonuçlarla geri dönecekleri odaya geri götürüldü. Sonra bekledik. Ve biraz daha bekledik. Hemşirelerin içeri girip çıkması ve bitmek bilmeyen bekleyiş arasında büyükanneme verdiğim tüm bilgileri büyükbabama da veriyorum.

birkaç kez sorduktan sonra nihayet kahve içmek istediğini kabul etti. Sanırım sadece beklemeye ara vermek için bir şeyler istiyor. Bu noktada.

Hastane kafeteryasını aramak için ana girişe geri dönüyorum. Lobide kaybolmuş bir şekilde durup beni doğru yöne oklu bir tabela ararken kolumda bir el hissediyorum.

"Sophie. Burada ne yapıyorsun? Her şey yolunda mı?"

Bu Luke. Eli hâlâ dirseğimi kavıyor ve gözleri endişeli.

"Evet," diyorum ama başımı sallıyorum. "Ben iyiyim. Sorun büyükbabam. Merdivenden düştü. Bazı test sonuçlarını bekliyoruz. Kafeteryayı bulabilirsem büyükanneme kahve getireceğim."

Saçmalıyorum. Luke dirseğimi bıraktı ve ellerini pahalı takım elbisesinin ceplerine soktu. "Neden buradasın?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

Bana gülümsüyor. "Hastane. Doktor. Burada çok takılırim."

"Oh. Burası senin hastanen mi? Ama takım elbise giyiyorsun. Neden hiç önlük giymiyorsun?"

"Ameliyatım olmadığı sürece genellikle önlük giymem. Çarşamba günleri için ameliyat planlamıyorum çünkü kurul Çarşamba günleri toplanıyor." O örgümün ucundan çekiştiriyor. "Kahve alırken önlük giymemi mi tercih edersin Sophie?"

"Ben, hayır. Takımlar iyi." Telaşlandım.

"Hadi, seninle hastanenin kafesine kadar yürüyeyim. Kafeteryadan daha iyi seçenekler var." Sırtımdaki eliyle beni lobinin dışındaki koridora yönlendiriyor. Kahve dükkânı hemen köşeyi dönünceydi. Daha önce fark edemeyecek kadar dalgın. "Büyükbaban iyi mi?"

"Bilmiyorum. Sanırım mı? Birkaç saat önce tomografisi çekildi ve biz de acil serviste oturmuş sonuçları bekliyorduk."

Luke başını sallar. "Tamam."

Telefonumu elimde evirip çeviriyorum. "Kahve dükkanını bulmama yardım ettiğin için teşekkürler," diyorum o bana bakmaya devam edince.

"Ailen burada mı Sophie?"

Başka tarafa bakıyorum. "Hayır. Benim yok-" Ona bakıyorum. "Hayır, sadece ben ve büyükannem ve büyükbabam."

Elini bileğime koyarak telefonumu bir kez daha çevirmemi engelliyor. "Her şey yoluna girecek Sophie."

"Doğru." Zayıf bir gülümseme sunuyorum. "Teşekkürler." Büyükanneme aslında istemediği kahveyi almak için sıraya giriyorum ve Luke'un uzaklaşmasını izliyorum.

Perdeli odaya bir doktor girmeden önce sadece birkaç dakikalığına kahveyle birlikte acil servise geri döndüm.

"Sizi beklettiğim için özür dilerim. Ben Dr. McElroy ve tomografi sonuçlarını aldım. İyi görünüyorlar ama yine de gözlem için sizi bir gece tutmak istiyorum. Hafif bir beyin sarsıntınız var ve buna etmek istiyorum." Sarsıntıyı izlemek en sevdiği eğlenceymiş gibi her birimize gülümsüyor. "Bir dakika içinde sizi bir odaya alacağız. Ve Bayan Tisdale, isterseniz geceyi Bay Tisdale'in odasında . Eğer yakınlarda olmak isterseniz kanepeler çok rahat yataklara açılıyor."

Telefonum çalarken doktor mazeret bildiriyor.

Büyükbabanız bu gece gözlem için bir odaya taşınıyor.

Dr. McElroy alanında uzman ve onu sadece önlem kabul ediyor. Bir şeye ihtiyacınız olursa haber verin. Luke

Şaşkın bir şekilde telefonuma bakıyorum. Bu güzel mi? Ürkütücü mü? Yukarı bakıyorum. İzlendiğimi hissediyorum. Nasıl bu kadar çok şey biliyor? Daha da önemlisi, telefon numaramı nereden buldu?

Dr. McElroy bir hastabakıcıyla birlikte perdeli odaya giriyor ve bizi götürmeye hazır olduklarını söylüyor. Ona daha fazla ilgiyle bakıyorum Daha önce. Üzerinde standart bir önlük ve doktor önlüğü ama ne kadar güzel olduğunu fark etmeden edemiyorum. Koyu renk kirpiklerle çerçevelenmiş kocaman mavi gözler o kadar kalın ki sahte olup olmadıklarını merak ediyorum. Gerçek gibi görünüyorlar. Koyu renk parlak saçları şık bir bob şeklinde kesilmiş. Yerinde olmayan tek bir saç teli bile yok.

Luke'un peşinden koştuğu kadının bu olup olmadığını merak ediyorum. Başarılı. Cilalı, hatta önlüklü. Merakım, birlikte yatıp yatmadıklarını sorguluyor. Aynı hastanede çalışıyorlar. Personel hep birlikte uyuyor, en azından televizyonda izlediğim tıbbi dizilerde. Bildiğim kadarıyla şu anda da birlikte uyuyor olabilirler. Bu düşünce içimde bir rahatsızlık dalgasına neden oluyor.

Saatlerce bekledik. Sonra Luke'a rastladım ve birkaç dakika içinde Dr. McElroy yanıımızdaydı. Luke bana bir iyilik mi yapıyor? Yoksa Dr. McElroy Luke'a iyilik mi yapıyor?

Hasta bakıcı kendini Kaylee olarak tanıtan ufak tefek bir kız. Dolu bir hastane yatağını koridorlarda manevra ettirecek kadar büyük görünmüyor, ama ayağının kendinden emin bir hareketiyle yatak tekerleklerinin açıyor ve cüssesine yakışmayan bir kolaylıkla bizi acil servisten çıkarıyor.

Gücüne duyduğum hayranlığı ifade ediyorum ve o da gülüyor. "Ben bir anneyim," diyor bana. "Yetişkin bir adamı tekerlekli yatakta taşımak, yeni yürümeye başlayan bir çocuğu taşımaktan daha kolay. "Çift kişilik bebek arabası, güven bana."

Gülüyorum ve o yatağı dar bir köşeden geçirip asansöre bindirirken geri çekiliyorum. Ben telefonumu tekrar kontrol ederken o beşinci katın düğmesine basıp büyükannemle sohbet ediyor. Cevap vermeliyim. Değil mi?

Teşekkür .

Bir şey değil, Sophie.

Numaramı nasıl aldın?

Hastane veritabanı. Büyükbabanızın dosyasında acil durum irtibat kişisi olarak listelenmişsiniz.

Bu, hastane veri tabanının kötüye kullanılması gibi görünüyor. Ve HIPPO yasalarının .

HIPPO!

Lanet olası otomatik düzeltme! HIPPA.

Sanırım uyarın su aygırı kelimesinde parlaklığını kaybetti.

Evet, biraz. Birazcık.

Sır tutabilir misin, Sophie? Genel

olarak mı, yoksa seninki mi?

Beni

mkini

.

Elbett

e.

O zaman bu bizim sırrımız.

Telefonu cebime atarken gülümsememi bastırmak için dudağımı ısırıyorum. Kaylee bizi 5853 numaralı odanın kapısından ustalıkla geçiriyor ve yatağı kilitliyor.

Büyükbabama acil şifalar dilemeden önce. Ben kalıp

. Onlardan çok benim için. Gitmeden önce iyi olduklarını bilmem gerek.

Bana ev için iyi bir teklif aldıklarını ve Islamorada, Florida'da birkaç yer bulduklarını söylediler. Florida'da bulunan bir adalar köyü.

Florida Keys'de olduğunu söylediler. Ortalama seksen dokuz derece sıcaklık, güneşli günler ve şnorkelle yüzmek için berrak bir su. Büyükannem ve büyükbabam altmışlı yaşlarındalar. Aktif ve , dışarıda daha fazla zaman geçirebilecekleri bir iklimi çok severlerdi.

Teklifi kabul edip gitmelerini tavsiye ediyorum. Florida kısa bir uçak yolculuğu mesafesindeyken bir kışı daha Pennsylvania'da geçirmeyin. Sanırım sonunda baharda mezun olacağımı ve onlarla yaşamak için geri dönmeyeceğimi kabulleniyorlar.

Mike'a mesaj atıp beni alıp kampüse bırakıp bırakamayacağını sordum. Kabul etti, ben de büyükanne ve büyükbabama son bir kez sarıldım ve beklemek için lobiye yöneldim.

Lobiye ulaştığında asansörden çıkıyorum, öncekinden daha kalabalık olduğunu görüyorum. Luke'u görmeden önce iki adım atıyorum. Ayakta duruyor, elleri cebinde, bana bakıyor. Beyaz laboratuvar önlüğü giymiş başka bir doktorla konuşuyor.

stetoskopu boynuna dolamış.

Bir an bocaladım. Beni mi bekliyor? Neden? Onu rahatsız karar veriyorum ve Mike'ın beni almasını beklerken oturabileceğim bir bank bulma niyetiyle yürümeye devam ediyorum.

Hastaneden çıktım ve soğuk bir havayla karşılaştım. Belki de bekleyeceğim.

onun yerine içeride. Arkamı dönüp tekrar içeri girdiğimde Luke'un gözlerinin hâlâ üzerimde olduğunu görüyorum. Garip bir durum. Arabaların yanaştığını görebileceğim oturacak bir yer yok, onun yerine camların önünde duruyorum.

"Radyolojideki baş teknisyenle ve Dr. McElroy'la konuştum. Sırtı ve boynu iyi durumda. Sadece beyin sarsıntısını gözlemlemek için onu tutacaklar."

Luke tam . Yüzünü görebilmek için biraz yukarı bakmam gerekiyor. Genelde onun yanında durmam. Düşündüğümünden daha uzunmuş.

"Teşekkür ederim. Kiminle konuştun işe yaradı. Sonunda bir doktora görüldük ve harekete geçti." Kapüşonumu belimden çözüyorum ve kollarımı kolların içine sokuyorum.

Luke omuz silkiyor, bakışları yüzümde geziniyor. "Prezervatifler nasıldı?"

Ne? Şaşırdım. Bana bunu soramaz. Ona bakıyorum ama en ufak bir geri adım atmıyor. Sanki ona cevap vermemi bekliyormuş gibi bana bakıyor.

"Henüz kullanmadım." Bu adama neden cevap verdiğimi bilmiyorum. Sorusu çok yersiz. Yine de ona cevap vermek zorunda hissediyorum.

"Yapacak mısın?"

Bana tam olarak ne soruyor? Seks yapmayı planlayıp planlamadığımı mı? Ya da seks yaparken güvende olmayı planlayıp planlamadığımı mı?

"Evet."

Şimdi sessiz. Çenesi titriyor.

"Uzun zamandır bekliyorsun."

"Yaptım." Bununla nereye varmaya çalışıyor?

"Buna değer mi?" Luke'un gözleri karanlık ama yüz ifadesi meraklı.

Oh. Bu konuşmayla nereye varmak istediği belli. Bir çeşit ebeveyn 'sana saygı duyuyor mu' sorgulaması. Ben 21 yaşındayım. Ondan bunu duymaya ihtiyacım yok.

"Belki de mesele o değildir. Belki de benimle ilgilidir." Şimdi kızgınım. O kim da beni bu konuda sorguluyor? Ve ben neden ona cevap veriyorum? Yanlış yere koyduğum şehvetim yüzünden mi?

Dışarıda bir araba korna çalıyor ve dikkatim Luke'un yüzünden başka yöne kayıyor. Mike dışarıda, park yasağı olan şeritte rölantide çalışıyor ve dikkatimi çekmeye çalışıyor.

"Bu o mu?" Luke daha önce olduğundan daha da yakın duruyor.

"Evet."

"Sophie-"

Sözünü kestim. Bu kadar yeter. "Her şey için teşekkürler Dr. Miller. Prezervatif kullanacağım, söz veriyorum. Batırmamak için YouTube'dan tarif bile alacağım, tamam mı? Yani benim için endişelenme. Ben hallederim." Gülüyorum. "Gerçekten, her şeyi halledeceğim, tamam mı?"

Şaşırmış görünüyor. Kimse ona bu saçmalıkları söylemiyor mu?

"Aracım geldi." Başımı sallıyorum. "Erkek arkadaşım burada." Kendimi düzeltiyorum. "Büyükbabamla ilgili yardımlarınız ve defalarca yaptığınız güvenli seks konuşmaları için teşekkür ederim. Kliniğe hamile olarak gelmeyeceğime söz veriyorum."

"Sophie." Şimdi Luke'un sesi kızgın geliyor. kızdı ki? Ses tonu umurumda değil. Bu adam benim için kim? Hiç kimse. Mike dışarıda beni bekliyor. Bana asla karışık sinyaller vermeyen Mike. Beni istediğini açıkça belli eden Mike. Uygunsuz bir eşleşme olmayan Mike.

"Teşekkürler, Dr. Miller. Hoşça kalın." Yürüyüp .

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

"L Gidelim!" Kapı kapanırken Everly şarkı söylüyor. Sanki heyecan verici planlarımız varmış gibi bana sırtıyor. Az önce içeri girdi. Yurt odamda habersiz, ceketini giymiş, siyah saçlarını at kuyruğu yapmış. Gitmeye hazır.

Yatağımda uzanmış, iş etiği dersimin kitabına sarılıyorum. Hiçbir yere gitmeye hazır değilim.

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum. Bildiğime eminim ama inkârın kraliçesiyim.

Bu arada, eski erkek arkadaşım Scott şu anda çok mutlu bir şekilde çıkıyor. James adında bir kişisel antrenör. Onları bir keresinde 34. Cadde'de görmüştüm.

el ele tutuşup ortak bir şakaya gülüyorlardı. Mutlu görünüyorlardı ve ben bir kıskançlık dalgası hissettim. Scott için değil. Her zaman bir seviyede birlikte olduğumuzu biliyordum-Scott dolaptan çıkana kadar ve

Bir sonraki adımı atmaya istekli hissedene kadar. Çünkü o adım? Bu bir risk.

Annem 16 yaşında hamile kaldı. Ne kadar dikkatli olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. Hatırladığım kadarıyla hiçbir konuda dikkatli değildi. Tek bildiğim, asla onun gibi olmak istemediğim. Büyükanнем ve büyükbabama beni yanlarına alıp büyüttükleri için olan borcumu asla bu döngüyü tekrarlayarak ödemek istemiyorum. Ve kendimi asla kürtaj, evlat edinme ya da yardım isteme arasında seçim yapmak zorunda kalacağım bir konuma sokmak istemiyorum.

Seks büyük bir riskti. Bu paranoyakça mı? Doğum kontrol hapının işe yaramaması ve hamile kalmam ihtimaline karşı seksten kaçınmak mı? Olabilir. Ama ilk yıllarım büyük bir etki bıraktı. Luke güvenli seks konuşmalarını kışına soksun diye oraya gitmeyeceğim. Bunu duyması gereken son kız benim.

O gün sokakta Scott ve erkek arkadaşını gördüğümde birlikte yaşadıkları şey için biraz hüznlendim. Bunu kim istemez ki?

Mike birinci sınıftan beri benimle flört ediyordu. Çoğunlukla onu görmezden geldim.

O kadar da ciddi değildi. Her zaman bir kızla ya da diğeriyle birlikteydi. Bu sonbahar derslere başladığımızda birlikte İş Etiği dersine girdik ve bu sefer flört ettiğinde onu cesaretlendirdim.

"Nereye gittiğimizi biliyorsun Sophie. Tüylerin kendi kendine ağda yapmayacak," diyor Everly, düşüncelerimi bölerek.

"Lütfen bir daha asla kıl kelimesini kullanma."

Everly sandalyemin arkasından kapüşonlu bir tişört alıp bana fırlatıyor. "Hadi gidelim. Randevularımız var."

"Binaya nasıl ki?" Eski Uggs'larımı giyip çantamı alırken soruyorum.

"Ön tarafta Jeannie'ye rastladım, beni içeri aldı."

Jacobsen'in ön kapısından çıkıp kaldırımdan en yakın üniversite otobüs durağına doğru ilerliyoruz. Philadelphia'da güzel bir öğleden sonra. Havada sadece sonbaharla birlikte gelen o keskin ve taze koku var.

Yürürken kazağımı başıma geçiriyorum ve cep telefonumu ön cebime sokuyorum. "Bu randevudan önce bilmem gereken bir şey var mı?" Yürürken Everly'ye bakarak soruyorum.

"Hayır. Korkaklığı bırak. Leah ile soyunacaksın. Kadınlık organlarına ağda süreceksin ve sonra bir bebeğin kızı kadar pürüzsüz olana kadar tüylerini kökünden yolacak."

"Canlı tasvirinize dayanarak bu konuda bu kadar endişeli olmam garip." Bir bisikletliden kaçmak için direksiyonu kırdım. "Yani, kulağa harika geliyor. Sadece ben olmalıyım."

"Belli ki sadece sen varsın," diye yanıtlıyor Everly öğrenci otobüsüne binerken. Bunu kampüsün kenarına kadar kullanabilir ve sonra Sansom Caddesi'nden aşağı yürüyebiliriz.

"Bu hafta sonu ne yapıyorsun?" Everly cep telefonuna kaşlarını çatarak bakarken soruyorum.

"Eve gidiyorum," diye cevap veriyor, başparmakları telefonunun dokunmatik ekranında uçuşuyor ve bir mesaj yazıyor. "Kardeşim evleniyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor." Bence kardeşlerle büyümek eğlenceli olurdu. Everly'nin erkek kardeşi ondan biraz daha büyük ama yine de bir ağabey iyi olurdu. "Trene mi bineceksin?" Everly'nin New York'un dışında bir yerde büyüdüğünü biliyorum. Philadelphia ve New York arasında trenle seyahat etmek yaygın bir yöntemdir.

"Trene binmesem iyi olur," diye yanıtlıyor telefonuna son bir kez dokunarak. Gülümsüyor.

Verdiği cevap kafamı karıştırdı. "Biri seni almaya mı geliyor?"

"Hayır." Bacak bacak üstüne atıyor ve telefonu kalçasına dayıyor.

"Profesör Camden beni eve bırakacak."

Profesör Camden'a duyduğu bu aşkı ne kadar ciddiye almam gerektiğinden emin değilim. Gerçi son zamanlarda bir saplantıya dönüştü. Yıllardır ara sıra ondan bahsediyor ama hiç erkek arkadaşı olmadı. Ayrıca o bir profesör.

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum. "Profesör Camden seni New York'a mı götürüyor?" Şüpheli görüldüğümü biliyorum. Profesör Camden gerçekten yakışıklı ve on bizden daha yaşlı. En azından. Bir profesörden bahsetmiyorum bile. Yani tamamen yasak.

Yargılamıyorum. Luke'a olan aşkımdan daha uygunsuz. Sadece Everly'nin incinmesini istemiyorum. Everly istediğini elde etme eğilimindedir, ama korkarım bu sefer bir şey istiyor. o sadece sahip olamaz.

Telefonu çaldığında Everly cevap vermek için ağzını açıyor. Ekranı bakıyor ve bana kocaman bir gülümseme vermeden önce sırtıyor. "Evet, öyle." Yeşil cevaplama düğmesine basıyor ve telefonu kulağına götürüyor. Alışık olmadığım tatlı bir sesle cevap veriyor: "Evet, Profesör Camden?"

Duraklıyor, dinlediğini varsayıyorum.

"Yani şimdi profesör unvanını bırakmamı mı istiyorsun, Finn?" Sesi sabit ama konuşurken ayağı zıplıyor. "Sekizde hazır olacağım." Ayağı şimdi hareketsiz ve kot pantolonundaki bir delikte gevşemiş bir ipliği karıştırıyor. "Stouh'da yaşıyorum, Finn. Sekizde dışarıda bekliyor olacağım. Hoşça kal." Telefonunun kırmızı arama sonlandırma düğmesine basıyor ve iç çekiyor.

Yüzümde binlerce soru işaretiyle ona bakıyorum.

"Finn Camden kardeşimin en iyi arkadaşı. Aynı zamanda bu hafta sonu yapılacak düğününde olacak. Ben de nedimeyim." Cep telefonunu cebine soktu. "Beni New York'a götürmek istemedi, ben de kardeşime mesaj atıp bu gece geç saatlerde trene tek başıma binmek zorunda kalacağımı söyledim." Omuz silkiyor ve biraz somurtuyor. "Çünkü Finn'e beni götürmesini söyleyeceğini biliyordum. Finn de kardeşime benimle arabada yalnız kalmak istemediğini söyleyemiyor. Benim yüzümden"-duraklıyor ve eliyle havadan alıntı işareti yapıyor parmaklar- "uygunsuz ilerlemeler."

"Vay be." Bu ifadede yanıtlanacak o kadar çok şey var ki nereden başlayacağımı .

"Değil mi? Saçmalıyor. O kadar zamanım kalmadı." "Zaman mı?"
Soruyorum.

"Evet. Yedi ay sonra mezun oluyoruz. Ondan sonra Philly'de kalmak için hiçbir nedenim yok. Bu, onu kendime aşık için en uygun zaman aralığı."

"Um."

"Sonunda bekâr kaldı," diye ediyor. "Başka birini bulmadan ve ben mezun olmadan önce bizi kabul etmesine ihtiyacım var."

"Seni kabul etmek mi?"

"Şu son kız arkadaş, sadece hayır." Başını sallıyor. "Onunla kıyaslandığında beni ne kadar takdir edeceğinden haberi yok. Sanırım bunun için ona teşekkür etmeliyim. Ama etmeyeceğim."

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum ama durağımıza vardığımızda sohbet sona eriyor. Everly'nin önderliğinde Sansom'a çıktık.

Kıyamet merdivenlerini tırmanırken, "Burası tekinsiz görünüyor," diyorum. "Sakin ol. Yarım yamalak bir Brezilya ağdası yaptırmana izin vermezdim." Everly çeker

Kapıyı aç. "Biraz inancın olsun, sürtük."

Ben beklemek için otururken Everly bizi içeri aldı. Bir dakika sonra arka odadan güzel bir kız çıkıyor ve Everly'ye sarılıyor. Bana baktı ve gülümsedi. "Merhaba! Ben Leah." Bir dakika. Ağdacımız bu mu? Bizden sadece birkaç yaş büyük gibi görünüyor. Bir daha asla karşılaşmayacağım hoş ve yaşlı bir kadın hayal ediyordum.

"Peki hanginiz önce gitmek istiyor?" Leah aramıza baktı. Bu kız hayatımda gördüğüm en mükemmel kaşlara sahip. Acaba kendisi mi ağda yapıyor?

"Önce o gidecek," diyoruz ikimiz de aynı anda.

"Oh, hayır, ilk sen gidiyorsun. Sen korkup kaçmadan önce."

"Peki," diye homurdanarak cevap veriyorum. Ben koltuktan kalkıyorum ve Everly de kalkıyor. "Sen ne yapıyorsun?" Ona soruyorum.

"Ben de geliyorum."

"Ah, hayır. Bu normal olamaz. Sana izletmekle sınırı çiziyorum." "Evet, bu hiç iyi değil. Sophie seni istemiyorsa sen de gelemezsin.

Leah kararlı bir şekilde," diyor. Şaşırdım. Hippi kız havası ve hızması var. Everly'yi kollarını açarak geri davet edeceğini düşünmüştüm.

Evet! "Evet, Everly, bu hiç iyi değil." beğenmiş bir şekilde gülümseyip el sallayarak arka odaya geçiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

"**T** "Pantolonunu çıkar ve sırt üstü yat." Leah duvar boyunca kurulu bir tezgâhın üzerinde bir tencere balmumunu karıştırıyor.

Bir an bocaladım. Sadece pantolonumu mu çıkarayım? Onun odadan çıktığını ve benim de en azından örtecek bir kâğıt önlük aldığımı hayal ettim. Everly yanıliyordu. Jinekolog ziyareti bundan daha az garipti.

Leah başını çevirdi ve beni orada öylece dururken gördü. "İç çamaşırın da. Tam bir Brezilyalı yapıyoruz, değil mi?"

Tamam o zaman. Başımı sallıyorum ve ayakkabılarımı çıkarıyorum. Kot pantolonumun fermuarını açıp kaydırarak çıkarıyorum ve katlayıp çantamla birlikte boş bir sandalyenin üzerine koyuyorum. Demek iç çamaşırlarım. Bu çok garip. Onları da çıkarıyorum ve katlanmış kotuma bakıyorum. İç çamaşırlarımı kotumun altına sokmalıyım, değil mi? I

Burada çıplak durduğumu biliyorum ama sandalyenin üzerinde iç çamaşırlarımı görmesini istemiyorum.

Aşağı bakıyorum. Çoraplar. Lanet olsun yine çoraplar. Açık mı kapalı mı? Açık.

Kesinlikle. Ayaklarıma ağda yapmıyor. Masaya atlayıp arkama yaslanıyorum. Burada tavanda poster yok. Ellerimi kapüşonumun cebine sokuyorum. Sadece belden aşağımın çıplak olması çok garip.

Leah balmumundan uzaklaşıyor ve beni inceliyor. Kelimenin tam anlamıyla. "Tamam, bakalım burada neyle çalışmamız gerekiyor. Dizlerinizi yukarı çekin ve yana doğru bırakın. Kurbağa gibi."

"Tavanda poster falan yok!" kaçırdım. "Ne?"

Leah şaşkın görünüyor.

"Bir posteriniz olmalı. Tavanda. için. Ya da belki bir televizyon?"

Leah'ya bakıyorum. Ama o artık bana bakmıyor.

Elinde büyük bir ağda çubuğu var ve onu vücuduma sürmek üzere.

İşte bu kadar. Ölmek üzereyim. Aşağılanarak. Elim hâlâ kapüşonumun cebinde duran telefona çarpıyor. Bir veda mesajı göndermeliyim. Telefonumu çıkardım. Everly'ye mesaj atıp ondan nefret ettiğimi söyledim.

Balmumunun ilk katı cildime değiyor. O kadar da kötü değil. Sıcak. Hatta hoş bile sayılır. Yeni tanıştığım bir kadının önünde, masanın üzerinde yarı çıplak yattığım gerçeğini saymazsak.

Leah çubuğu çöpe atar ve balmumunun üzerine bir bez bastırır. Eliyle bastırıyor. Evet. Bu harika bir şey.

Hayır.

Leah bir elini karnıma bastırıyor ve diğer eliyle ağda şeridini yırtıyor.

Beni diğer tarafa geçmeye davet eden beyaz bir ışık parlamasıyla birlikte kör edici bir acı bekliyorum. Ahh. Acıdı. Ama beni öldüreceğini sanmıyorum. O kadar da kötü değildi. Biraz yakıyor.

Her şeyden daha utanç verici. Tuttuğumu fark etmediğim kocaman bir nefes verdim.

Leah bir çubuk dolusu balmumuyla geri döndü. Açıyor ve yırtıyor. "İyi görünüyor!" diye cıvıldıyor arasından. "Erkek arkadaşın buna bayılacak!"

"Evet," diye yanıtlıyorum. "Eminim yapacaktır. Peki sen ağda musun?" "Hayır," diye cevaplıyor Leah. "Birbirimize ağda yapıyoruz."

"Ne?"

"Diğer ağdacılar. Kim meşgul değilse onu alırsınız ve yaparsınız." "İş arkadaşlarınızın vajinanıza ağda yapmasına izin mi veriyorsunuz? Her gün gördüğün insanlara mı?"

İşten sonra bir şeyler içmek için buluşalım mı?"

Leah gülüyor. "Evet. Kimin umurunda?" Omuz silkiyor. "Yine de iş arkadaşlarına karşı dikkatli olmalısın. Bazen gülmek için birbirimizle uğraşıyoruz."

"Balmumu şakaları mı?" Ben soruyorum.

"Aynen öyle. Bir keresinde" -durmak zorunda çünkü gülüyor- "bir keresinde

Laura'nın Katie'nin kollarını ağdayla Japon balığı krakeri şekline soktuğu zaman." Everly'nin alt bölgelerime bir eşek şakası yapma ihtimaline karşı dikkatlice vajinamı kontrol çalışıyorum. "Katie 80'lerde sadece bikini bölgesini yaptırdığı bir döneme girmişti." Leah soğukkanlılığını geri kazandı. "Kesinlikle kabul edilemez, açıkçası."

"Belli ki." Aynı fikirde değilim ama bir masanın üzerinde yarı çıplak yatıyorum ve Leah vajinal kıllarımın kaderini kontrol ediyor, bu yüzden başımı sallıyorum.

"Yani, retro olacaksan bacak ısıtıcıları al. Haksız mıyım?" Neyse ki Leah devam etmeden önce buna yanıt vermemi beklemiyor. "Katie farkına bile varmadı. Ta ki o gece kocası ona oral seks yapıp gülmeye başlayınca ve durmak zorunda kalana kadar." Leah gülmemeye çalışıyor, bu da bir homurtunun kaçmasına neden oluyor.

"Peki ne yaptı?" diye sordum. "Kendisi mi tamir etti? Yoksa onunla mı yaşadı?"

"Oh, hayır." Leah birden çok ciddileşti. "Bu hiç iyi değil Sophie. Asla kendi vajinanıza ağda yapmayın." Başını sallıyor. "Asla. Kendi kendine ağda yapmak şeytan işidir. Kendi kendine acı tamamen farklı oluyor." Vajinama el sallıyor. "O kadar da kötü değil, değil mi?"

"Hayır." Kabul etmek zorundayım. "O kadar da kötü değil. Daha kötü acıyacağını düşünmüştüm."

Leah başını sallıyor ve vücudumdan bir tutam saç daha koparıyor, sonra da yaptığı işi inceliyor. "Birkaç tel var. ." Geri dönüp bir cımbızla kasıklarına eğiliyor ve çekiştiriyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Neden her seferinde bir kıl daha çok acıtıyor? Bu kadının elinde bir cımbızla vajinamın üzerinde gezindiğine inanamıyorum. Ona zahmet etmemesini, Mike'ın birkaç kılla başa çıkabileceğini söylemek istiyorum ama ona işini nasıl yapacağını söylemenin kabalık olacağını hissediyorum. Vajinamda.

Telefonum ötüyor. Bir kedi yavrusunun fotoğrafı. Bikinili. *Korkak olma, kedini ağda yap*, Everly yazdı.

"Neredeyse bitti!" Leah diyor ki. "Dizlerini tavana doğru kaldır ve öyle kal." Az önce benden göt deliğimi ona göstermemi mi istedi? "Ne?" diye sordum.

"Şimdi saçları yanakların arasına almamız gerekiyor." Leah bacağımı benim için kaldırıyor ve dizim doksan derecelik bir açı yapacak şekilde büküyor. "İşte, elini dizinin altına koy. Şimdi diğerini tut." Ben bu aşağılanmayla başa çıkmak için kendimi zihinsel komaya sokarken, o balmumuyla kaplı başka bir çubuk almak için dönüyor.

"Dizlerini açabildiğin kadar aç." Leah şimdi kık yanaklarımın arasına ağda sürüyordu. Orada kıl olduğunun farkında bile değildim. Acaba orada ne kadar kıl var? Lanet olsun, Luke götümdeki kılları gördü mü? Birden Everly'ye minnettar oldum. En azından Mike görmek zorunda kalmayacak.

"Burada göz kamaştırma da yapıyoruz! Aklınıza gelebilecek her şeyi yapabiliriz." Kık yanaklarımın arasına ağda Leah'nın bana vajinamı kristallerle parlatmayı sattığına inanamıyorum. "Gerçekten güzel bir Hello Kitty yapıyorum."

"Tamam mı?"

"Çorapların." Leah havada asılı duran ayaklarımı işaret ediyor. Hello Kitty çorapları giydiğimi unutmuşum. Büyükannem ve büyükbabamın

Mezun olduktan sonra Florida'da onlarla yaşamayı teklif ettim. Tüm çorap koleksiyonumu Goodwill'e bağışlayabilir ve Florida'da parmak arası terlikten başka bir şey giymeyebilirim.

"Hepsi bitti!" Leah son şeridi de çöpe atıyor ve bir ayna kapıp bacaklarımın arasına tutuyor. "Gördün mü? Harika görünüyor." Bana gülümsüyor. Vajinamı kontrol etmemi ve ona iltifat etmemi mi istiyor? Aynaya hızlıca bir göz atıyorum. Tüyler olmadan daha farklı görünüyor. "İyi görünüyor," diye kibarca cevap veriyorum. Masadan kalkmaya başlıyorum.

"Bekle! Aloe'ye ihtiyacın var!" Leah eline bir kaşık aloe alıyor ve vajinamın üzerine sürüyor. Eliyle. Aşağılanmam tamamlandı.

Leah masayı temizleyip bana bakım sonrası talimatları verirken masadan kalkıp olabildiğince çabuk giyiniyorum. Bana organik keçi sütü yüz bakımı da yaptığını söyledi ve ikinci Brezilya ağıdamları birlikte ücretsiz yüz bakımı için bir kupon verdi. Hâlâ bu ağıda işine ikna olmuş değilim ama Yakın zamanda aynı kişiden yüz bakımı ve Brezilya ağıdası almak için kaydolmayacağımdan eminim.

Lobide Everly bana beşlik çakmaya çalışıyor ama ben sadece "Senden nefret ediyorum" diyorum ve o ağıdaya girene kadar beklemek için kanepeye uzanıyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 9

"**Y** Bütün gece Mike'la kalacaksın, değil mi?" Jean yatağında uzanmış, bir dergiyi karıştırırken benim hazırlanışımı izliyor.

"Evet." Dikkatimi tekrar aynaya veriyorum ve kirpiklerime maskara sürmeden önce sol gözüme eyeliner sürmeyi bitiriyorum.

"Emin misin?" Dergiyi kapatırken karıştırıyor. "Prezervatif için geri gelmeyecek misin? Ya da diş fırçan için?"

"Hayır," diye cevap verdim. "İkisi de zaten çantamda." Aynada kendimi inceliyorum. Mavi gözlerim kocaman görünüyor. Saçlarımı sırtımın ortasına düşen dalgalar halinde kıvrırmışım. "Oda tamamen sizin. İstedğin gibi Jonathan'ın sikine tam bir mahremiyet içinde kendinizi bırakın."

Jean sarı saçlarının uçlarını parmaklarının arasında döndürmeyi bırakır. "Kendimi kazığa oturtmak mı?" Gülüyor. "Kulağa Everly-izm gibi geliyor."

Kendime parfüm sıkıyorum. "Hey! Bunu kendim buldum, çok teşekkür ederim."

"Bu gece ne yapıyorsunuz? Kızlık zarınızı bozmaktan başka."

İki çift küpeyi havaya kaldırıyorum ve Jean sağ elimdeki sallantılı olanları işaret ediyor. Küpeleri kulak memelerimdeki küçük deliklerden geçirirken, "Chestnut Sokağı'nda Tayland yemeği yemeye gidiyoruz," diye cevap veriyorum. "Sen ve Jonathan ne yapıyorsunuz?"

"Sadece sevişiyoruz."

"Güzelmiş." Yatağımın kenarına oturup siyah topuklu botlarımı çekiştiriyorum.

Siyah çorap üstü. Düz siyah çoraplar. Bunları bulmak için çekmecemi karıştırmam gerekti ama bu hafta en az bir kez buna göre plan yaptığım için kendimden eminim.

"Bu Tayland için iyi, değil mi?" Kot pantolonumu ve pembe kazağımı göstererek soruyorum.

Jean bana küçümseyici bir el sallıyor. "Bu mükemmel. Üniversite Şehri'ndeki Tayland mekanları o kadar süslü değil." Cep telefonundan bir mesaj atıyor. "Sen

Gergin misin?"

Bacaklarımı çaprazlayıp yatağıma yaslanıyorum ve ağırlığımı ellerime veriyorum. "Hayır." Omuz silkiyorum. "Bu işi bir an önce bitirmek istiyorum. Çok uzun süre bekledim." Yüzümü buruşturuyorum. "Kulağa korkunç geliyor, değil mi? Zavallı Mike."

Jean homurdanır. "Zavallı küçük üniversiteli çocuk. Ateşli bakireler kendilerini onun sikine kurban ediyor."

Telefonum yeni bir mesajım olduğunu bildirdiğinde gülüyorum. Mesaja bakıp ayağa kalkıyorum. "Mike aşağıda beni bekliyor. Yarın görüşürüz." Asansöre binmeden önce ceketimi alıp yurdum Jacobsen Hall'un zemin katına çıkıyorum.

Mike'ın yanaklarındaki gamzeleri çıkaran kocaman, mutlu gülümsemelerinden biriyle beni beklediğini görmeyi bekliyordum. Onun yerine onu Paige Gladson'la konuşurken buluyorum. Onu çok iyi tanımıyorum. O bir arkadaş

Jacobsen'de bir yerde yaşadığını biliyorum.

Hangi katta olduğundan emin değilim. Üzerinde kışında Juicy yazan bol bir Juicy Couture eşofman altı ve gri bir var. Makyajsız ve sarı saçları dağınık bir düğüm halinde başının üstünde toplanmış.

Mike'la konuşurken parmağıyla yüzünü işaret ediyor. Mike'ın Cevap omuz silkmek. Sıkılmış görünüyor. Topuklu botlarım karo zeminde tıkırdayarak geldiğimi haber veriyor. Paige elini bıraktı ve bir adım geri çekildi.

"Hey, Paige." Ona gülümsüyorum ve bir kolumu Mike'ın beline doluyorum. Koyu renk kot pantolon, önü düğmeli mavi ekose gömlek ve Converse giymiş. Normal sınıf kıyafeti olan eşofman altı ve Philadelphia Eagles formasından çok farklı.

Tişörtler. Gerçekten iyi görünüyor ve bu gece için birkaç dakika öncesine göre aniden daha hevesli oldum.

Paige kollarını göğsünde kavuşturuyor ama duruşu savunmacı değil. Temkinli mi? "Hey, Sophie." Mike'a ve tekrar bana baktı. "İkinizin birlikte olduğunu bilmiyordum."

"Evet," diye cevap verdim, kafam karışmıştı. Paige bir zamanlar Mike'la çıkmış mıydı? Mike hiçbir zaman kadın arkadaşlardan yoksun kalmadı ama Paige'le birlikte olduğunu hatırlamıyorum. Kıskaç görünmüyor, sadece tuhaf.

Mike ona "Gelecek hafta Profesör Tetrev'in dersinde görüşürüz Paige," diyor. Elimi tutuyor ve beni peşinden kapıya doğru sürüklüyor.

Arabası ön tarafta on beş dakika yerinde duruyor. Arabanın kilidini uzaktan kumandayla açıyor ama yolcu tarafında durup kapıyı benim için açıyor ve ben içeri güvenle girdikten sonra kapıyı çarparak kapatıyor.

Bir dakika sonra sürücü koltuğuna geçiyor ve yeni Camaro'nun motorunu çalıştırıyor. Babasının Exton banliyösünde bir Chevy bayisi var ve Mike sürekli yeni arabalar kullanıyor.

"Paige neden bu kadar ? Profesör Tetrev'in dersindeki bir şey mi?"

Mike gözlerini yoldan ayırmıyor. "Evet. Çok güzel görünüyorsun, bebeğim." Mike parmaklarımızı birbirine doluyor ve birleşen ellerimizi dudaklarına götürerek benimkinin arkasını öpüyor.

"Sen de öyle." Elini sıktım, Paige'i unutmuştum.

Mike yakındaki bir garaja park ettikten sonra el ele Chestnut'a doğru yürüyoruz. Az önce söylediği bir şeye gülüyorum. Mike'tan gerçekten hoşlanıyorum. Bu gece onunla olduğum için mutluyum.

Üniversite Şehri insanlarla dolup taşıyor. Philadelphia'da muhteşem bir Cumartesi gecesi. Güneş çoktan batmış ve dışarısı serin. Karanlık ve sıcaklık geceye romantik bir hava katıyor.

Etrafımızda başka çiftler restoranlara girip çıkıyor ya da taksileri yakalamak için kaldırımda bekliyor. Araba çalışıyor, sokak lambaları karanlıkta parılıyor ve ben tüm bunların ortasında olmayı seviyorum.

Tayland restoranına vardığımızda masa için on ila on beş dakika bekliyoruz. Bir barları var, bu yüzden beklerken yaslanmak ve bir içki almak için boş bir yüksek masa buluyoruz.

Mike için yarım bira, benim için de yarım Riesling içtikten sonra Mike beni kendine çekti. Saçlarımı okşayacağını sanıyorum ama onun yerine kulağıma fısıldıyor. "Ağda randevun nasıl geçti?" Sonra sırtarak ve gözlerinde bir pırıltıyla arkasına yaslanıyor.

Gülümseyip başımı onun bakışlarından kaçırırken yüzümün ısındığını hissediyorum. "İyi geçti, teşekkür " diyorum. Sonra da aptalca resmi cevabıma gülüyorum. Tekrar baktığımda o da gülümsüyordu.

Everly'nin haklı olduğu ortaya çıktı. Aşağıda çıplak olmak farklı hissettiriyor. Bu hisse alışacağımdan eminim, ama iki gün önce yaptırdığımdan beri biraz oldum. Kotumun ağırlığının o kadar farkındayım ki dantel iç çamaşırının üzerine giydiğim kot pantolon beni biraz cesur, biraz açık saçık hissettiriyor.

Mike bir eliyle çenemi yukarı kaldırıyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Diğer eli kalçamdaydı ve başparmağı kazağımın altına kaymıştı.

ve doğrudan benim sıcak tenime dayanıyor. Bizi boş bir masayla çağırıldıklarında ona akşam yemeği planlarından vazgeçip yurt odasına dönmemiz gerektiğini söylemeye neredeyse hazırım.

Mike elimi tuttu ve beni hostese doğru götürdü, sonra beni restorana kadar takip etti. Hostes bizi masamıza oturtuyor ve ayrılmadan önce iki menü bırakıyor.

"Teşekkür ." Mike menülerden birini bana uzatırken gülümsüyorum. Mike menüsünü açıyor ve ben de aynısını yapmak üzereyken gözlerim Mike'ın biraz arkasında, sağdaki bir masaya kayıyor.

Luke.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

H Doğrudan bana bakıyor. Zihnim koştururken gözlerimiz kilitleniyor. İyi ruh halim kayboluyor, çünkü bütün bir yemeği Jinekolog refakatçi olarak.

"Merhaba, ben Brandee." Garson kız geldi. "Siz menülere bakarken size içecek getireyim mi?"

Mike bir kola sipariş ediyor, ben de ikinci bir kadeh şarap. Masanın altında bacak bacak üstüne atıyorum ve Luke'a dönüp bakıyorum. Hâlâ bana bakıyor. Beni selamlarken bir kez bile gülümsemedi. Belki de gülümsemeliyim? Bunu deniyorum. Luke'un çenesi tepki olarak kıpırdıyor ama dudakları kıpırdamıyor.

"Ne alıyorsun?" Mike dikkatimi tekrar ona yönlendirerek soruyor.

Menüye bakmadım bile. Göz gezdiriyormuş gibi yaparak aşağı bakıyorum. "Pad Thai." Mike'a kocaman bir gülümseme veriyorum ve menüyü kapatıp masaya bırakıyorum. Luke'un masasına dönüp bakabilmek için yerimde kayıyorum. Luke'un dudakları hareket ediyor ve ilk kez yalnız olmadığını fark ediyorum. Karşısında kızıl saçlı güzel bir kadın oturuyor. Biriyle çıkıyor.

Krem rengi bir kazak elbise ve uzun kahverengi çizmeler giymiş. Bulunduğum noktadan onları görebiliyorum. Yine de çok zarif görünüyor, klas. Ben olsam

Onun yaşına benden çok daha yakın olduğunu tahmin ediyorum. Ayrıca alt kısmında klas kaltak yazan tek bir çift çorabı bile olmadığını tahmin ediyorum.

"Sipariş vermeye hazır mısınız?" Brandee geri döndü, içkilerimizi masaya koydu ve bir kalem ve defter çıkardı. Gülümsüyor ve Mike ile bakıyor. Birbirimize bakıp başımızı sallıyoruz. Brandee siparişlerimizi not ediyor ve defteri önlüğünün cebine koyuyor, Mike'ın sipariş ettiğini bile görmediğim bir mezeyle yakında döneceğine söz veriyor. Ben kötü bir randevuyum.

Mike'a odaklanıyorum ve onu konuşturuyorum. İşletme okuyor ve mezun olduktan sonra kesin bir planı var. Babasının Chevy bayisinin yanındaki boş arsada lüks bir araba yıkama yeri açmak ve orası faaliyete geçtikten sonra da özel bir oto boya dükkânı açmak istiyor. Geçen yıl bir ders için hazırladığı bir iş planı var ama bu konuda gerçekten tutkulu. Kulağa aptalca gelebilir ama başarısı için bir vizyonu var. Sonunda babasının işini öğrenecek ve o emekli olduğunda devralacak.

Brandee sıcak bir gülümsemeyle masamıza bir tavuk satay siparişi yerleştiriyor. "Siz ikiniz Penn'de öğrenci misiniz?"

"Öyleyiz." Mike ona gülümsüyor. "Sen mezun musun?"

"Evet, öyleyim." Brandee başını sallıyor. "Kocamla orada tanıştık." İkimize gülümsüyor, sanki ona kendisini ve eşini hatırlatıyormuşuz gibi. "Kızımızın liseden sonra Penn'e gitmesini çok isterdik ama o Penn State'e gitmeye kararlı. Üç saat uzaklıkta!" Omuz silkiyor ve iç çekiyor, sanki bebeğinin kümeden bu kadar uzağa uçağı düşüncesine katlanamıyormuş gibi.

"Hangi binada ?" Mike ağzına bir parça tavuk atarak ona soruyor.

"Frider Hall'da yaşadım." Gülmeye başladı. "Orada Bay Holguin adında bir güvenlik görevlimiz vardı ama ona Ateş Topu dememiz için ısrar etti."

"Ateş topu!" Mike haykırıyor. "O adam hala orada!"

Mike kampüsteki en eski, en sevilen okul çalışanının gülerken Luke'un masasına gizlice bir kez daha bakıyorum. Yemekleri geldi. Luke'un sevgilisi bir kadeh şarabı yudumluyor ve Luke ağzına bir çatal dolusu erişte koyuyor. Sol elinin parmakları ahşap masanın üstünde, cep telefonuna birkaç santim mesafede duruyor. İşaret parmağı yavaş ve sabit bir ritimle tahtaya vuruyor.

Yüzüne bakıyorum ve gözlerini bir kez benimkilerde buluyorum. Kalbim önce yavaşlıyor sonra hızlanıyor. Neden bana bakmaya devam ediyor? Mike'a bir göz atıyorum, hâlâ garson kızla ilgileniyor. Luke'un randevusuna şaşırdım.

göz teması kurmadığını fark etmedi, çünkü gözleri öncelikle benim üzerimdeydi.

Bu düşünceye kapılmamla kızıl saçlı kadının beni için koltuğunda dönmesi bir oluyor. Oturduğu yerden yapabildiği kadarıyla bana evrensel kadın bakışını atıyor. Beni içine alırken düşmanca olmaktan çok meraklı görünüyor.

Göz kamaştırıcı. Makyajı kusursuz, soluk tenli, yeşil gözleri ışıltıyor. zeka ve bilgi. Cinsel bilgi. Bu ikisi birbirini tanır.

vücut sıvıları seviyesinde. Luke'un kız kardeşi olduğunu düşünerek kendimi kandırmak isterdim ama bu kadın kesinlikle Luke'la akraba değil. Kardeş değil. Üvey kardeş de değil. Üvey kardeş bile değil.

Kadın Luke'a dönüyor ve bir şeyler söylüyor. Luke kadının söylediklerine cevap vermeden önce bir süre daha bana bakıyor.

Brandee, "Birkaç dakika içinde mezelerinizi getireceğim," diyor ve diğer masaya geçiyor. Mike'a sırtıyorum ve önümdeki tabağa bir tavuk satay koyuyorum.

Mike, "İhtiyar Fireball'un yirmi yıldır aynı şakaları yaptığına inanamıyorum," diyor.

"Yirmi mi? Bence en az altmış yıldır Penn'de çalışıyor." Bir ısırtık alıyorum. "Evet," diye gülüyor Mike. "1960 yılında mezun olduğunu ve sadece hiç gitmedi."

Gülüyorum. "Umarım bu doğrudur. Gerçi Frider sakinlerinin her sonbaharda yeni çocukları uyaracağını düşünürsünüz."

"Hayır," diye alay ediyor Mike. "Bu bir geçiş gibi. Ayrıca, yaşlı adam yeni çocuklarla uğraşmayı seviyor. Bu ayrıcalığı hak etti." Cep telefonum çalarken Mike sırtıyor.

"Oh," dedim. "Büyükannem ve büyükbabam olabilir diye kontrol etmeliyim." Telefonu çantamdan çıkarıyorum. "Bu haftaki merdiven kazası beni çok korkuttu.

Büyükbabamı hastane yatağında görmek korkunçtu. Yaşlandıklarını bilmekten nefret ediyorum." Mike'a küçük bir gülümseme verdim. "Şanslısın ki annenle babanın yaşlanmasına daha çok var."

"Evet, öyleyim," diye kabul ediyor.

Telefonumun kilidini açtım ve donup kaldım.

"Büyükanne ve büyükbaba iyi mi?" Mike endişeli bir şekilde sorar.

"Evet," diye cevap verdim. "İyi." Bu teknik olarak yalan sayılmaz. İyi olduklarını varsayıyorum çünkü mesaj onlardan gelmiyor. Luke'tan.

BÖLÜM 11

(Onunla eve mi gidiyorsun?)

O kadar şaşırdım ki, nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum.

Belki dün gece onunla eve gitmişimdir. Belki de yirmi dört saatlik bir sikiş festivalinin ortasında yakıt ikmali yapıyoruzdur, Dr. Miller.

Dikkatli olun, Bayan Tisdale.

Tanrı aşkına! Neden bana mesaj atıyor? Randevusu var! Ben de randevudayım! Aynı randevuda değiliz! Telefonumun kilit düğmesine yüzüstü masaya bırakıyorum.

Yan masada Luke'un telefonu çalıyor. Masadan kalkıyor ve restoranın önüne doğru yürürken arayan kişiye "Ben Dr. Miller," dediğini duyuyorum. Kızıl saçlı kadın hiç etkilenmiş görünmüyor.

"Yemek gelmeden önce tuvalete gideceğim, bebeğim." Mike hostes standına doğru yürür ve bir an gözden kaybolur
Brandee yeni bir kadeh şarap ve yemeklerimizle dönmeden önce. "Ah, teşekkür ," diye kaşlarını çatarak şaraba bakıyorum. "Bir bardak daha sipariş etmedim.
Yine de."

"Erkek arkadaşın yaptı." Brandee bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. Belli ki Mike'a vurulmuş, ama zaten çoğu kadın öyledir.

Şaraba baktım ve omuz silktim. Oh, ne. Bir yudum alıyorum ve yemeğime bakıyorum. Onsuz başlamak kabalık olurdu.

Bu zamanı kızıl saçlı kızı tekrar kontrol etmek için kullanıyorum. Masaları boşaltılmıştı ve sabırla telefonunda gezinerek Luke'un dönmesini bekliyordu.

Bir yudum daha aldım. Mike sodaya geçti. Çok düşünceli, araba kullandığını biliyor ve bir içkide duruyor. Kampüste biraz oyuncu gibi görünüyor ama iyi bir adam.

Luke geri döndü. , sadece masada duruyor, sevgilisine bir şeyler söylemek için eğiliyor, sonra doğruluyor ve cüzdanından para çıkarıp masaya atıyor.

Sandalyesini geri çekiyor ve bir elini sırtına koyarak onu ön tarafa doğru yönlendiriyor, dışarı çıkarken bana bakmıyor bile. Ne oluyor lan?

Bütün gece bana bakıyor, başka bir kadınla randevudayken bana mesaj atıyor, sonra da arkasına bile bakmadan çıkıp gidiyor. *Sophie, kendine gel. Buradan Mike'la çıkmak üzeresin, Dr. Miller'in ne yapıp kimin umurunda?* Onun olayı ne ? Bir sürü karışık mesaj veren seksi bir doktor olması dışında ne yapacağımı bilmiyorum.

Şaraptan bir yudum daha alıyorum ve saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Bacaklarımı çaprazlayıp açıyorum. Çıplak amımın o kadar farkındayım ki. Sanki vücudumdaki kanın yarısı tam orada titreşiyor gibi hissediyorum. Ağrım var. Kaslarımı sıkıp test ediyorum. Tüm vücudum sıcak ve rahatlamış hissediyor. *Hadi şu şovu , Mike.* Koltuğumda tekrar kayıyorum, kaslarımın arasındaki baskının tadını çıkarıyorum. çapraz bacaklarımı sıkarken uyluklarım.

Birinin kişisel alanıma girdiğini hissediyorum ve Mike'ın gizlice öpmek için eğildiğini görmeyi umarak başımı çeviriyorum. Luke'un üzerime doğru eğildiğini görünce yüzümdeki gülümseme kayboluyor.

"Randevun gitmek zorundaydı. hadi. Seni eve bırakacağım."

Kalbim çarpmaya başlıyor ve zihnim koşturuyor. Neler oluyor? Mike nereye gitti? Luke neden bu işin içinde? Mike iyi mi? Randevunun ortasında ekildim mi?

Luke'a göz kırpıyorum. Önümdeki masaya geri dönüyorum. El değmemiş yemeklerimiz artık dumanı tütmüyor, hâlâ yenmeyi bekliyor. Gözlerim yarısı bitmiş şarap kadehime takılıyor. En azından bunu boşa harcamanın anlamı yok. Bardağı elime alıyorum.

ve uzun bir yudumda geri devirmek. Luke'un önünde klas davranmak benim uzmanlık alanım haline geldi.

Cüzdanını çıkarıyor ve sandalyemi geri çekmeden önce masanın üzerine bir deste para bırakıyor. Kafamı kaldırıyorum ve garsonun yüzündeki şaşkın ifadeyi yakalıyorum. Yanaklarım utançtan kızardı. İçeri bir adamla girdim ve dışarı başka bir adamla çıkıyorum, az önce hiç yemediğim bir yemeğin hesabını ödedi. Şu anda neler olduğunu anlayamıyorum ama buradan çıkıp bir seyirci olmadan bunu çözdüğüm için çok mutluyum.

Ayağa kalkarken telefonumu masanın üzerinden kaydırıp etrafa göz gezdiriyorum. Garson kız bir masayla meşgul. Aslında kimse bana bakmıyor. Köşedeki tombul sarışın bebek dışında. O kesinlikle bana bakıyor. Meraklı bebek.

Luke ceketimi çoktan eline aldı. Çantamı omzuma atıyorum ve ön tarafa doğru yürümeye başlıyorum. Cep telefonum hâlâ elimde. Yürürken canlı bir fiske vuruyorum ve ekrana bakıyorum. Belki Mike bir açıklama yapmak için bana ulaşmaya çalışmıştır ama ekran boş. Yeni bir uyarı yok. Sinyalim var mı? Evet. Mike'la aramızda geçen son mesajlaşmayı açıyorum. Mike ve ben. Belki kaçırdığım bir mesaj vardır? Hayır. *Lobideyim*. Bana gönderdiği son mesaj 90 dakika önceydi.

Luke'un hemen olduğunu bilerek restoranın içinden kapıya doğru ilerliyorum. Ön tarafta masalarda bekleyen bir yığın insan var. Mike'ı görmeyi umarak etrafıma bakıyorum, bana neden gittiğimi soruyor.

Belki dışarıda sigara içiyordur. O sigara içmez. Ama yine de ortadan kaybolmasından daha mantıklı olurdu. Bunu anlamaya çalışırken beynimi zorluyorum. İyi vakit geçiriyorduk. Akşam iyi gidiyordu. Ben kesin bir şeydim, kahretsın! Onunla eve gideceğimi biliyordu.

kaçmadığını biliyorum. Eşcinsel olup buradan kaçmadı. Bu benim başıma iki kez gelebilecek bir şey değil.

Restoranın kapısına varıyoruz ve Luke kapıyı açmak için etrafımdan dolanıyor. Gömleğinin kolları dirseğine kadar sıyrılmış ve kapıyı geri çekip beni içeri sokarken ön kolundaki kasları fark ediyorum. Aklıma bir saat önce Mike'ın aynı kapıyı benim için açtığı an . Bu gece ne zaman bu kadar ters gitti?

Dışarıdaki serin hava beni uyandırıyor. Kaldırım kalabalık. Yoldan bir adım uzaklaşıp yandaki kapalı dükkânın önünde duruyorum. Titriyorum ve kollarımı etrafıma sarmaya başlıyorum.

Akşam soğuğundan korunmak için kendime. Luke tam önümde durup ceketimin sağ kolunu yukarı kaldırıyor ve sol kolumla hareketi tekrarlamadan önce sessizce kolumu içeri itmeme söylüyor.

Ceketi omuzlarımdan çekiyor ve çekiştirerek kapatıyor. Eylem kendimi küçük hissettiriyor, bir çocuk gibi. O kadar yakınımda duruyor ki gri kazağının ince liflerini ve tıraş losyonunun kokusunu . Elimi tutuyor. Çenemi ve başımı onun bakışlarıyla buluşmak için geriye yatırıyorum.

"O pisliği bir daha asla görmeyeceksin. Beni anlıyor musun, Sophie?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

M Öfkem anlıktı. İki elimi Luke'un göğsüne koyup itiyorum, ancak elini yüzümden çekmeyi başarabiliyorum. O da bir santim bile hareket etmiyor.

"Randevumun kaybolmasının sebebi sen misin?" Öfkeleniyorum. "Bu hakkı sana veriyor?" Kalbim çok hızlı atıyor, yaşadığım şok ve öfke adrenalin patlaması yaşıyor. Luke sessiz, reddedilen bir oyuncak yüzünden öfke nöbeti geçiren bir çocukmuşum gibi bana bakıyor.

Oh, Tanrım. . "Benim baba fetişistim yok, seni hasta herif!" Ona tısladım.

Luke elini yüzüne sürüp "Tanrım" diye mırıldandıktan sonra elini üst koluma doluyor ve beni fiziksel olarak sokağa doğru çekiyor.

Caddede park etmiş şık siyah spor arabanın yolcu tarafındaki kapısını açıyor ve ben itiraz edemeden beni içeriye oturtuyor. Kapı neredeyse hiç ses çıkarmadan kapanıyor ve lüks deri ve süslemelerle çevreleniyorum.

Luke kayıyor, motoru çalıştırıyor ve bana bakmadan önce tek bir hareketle emniyet kemerini bağlıyor. "Artık yükseltici koltuğa ihtiyacın olmadığına göre kendi kemerini bağlayabilirsin sanırım." Gözleri benim çözülmüş emniyet kemerime kayıyor.

Pislik. Emniyet kemerini gereğinden fazla kuvvetle çekip tokasına sıkıştırıyorum. Luke arabayı Chestnut'a sokup doğuya doğru ilerliyor. 38'inci Sokak'tan sağa dönmeden önce sessizce ilerliyoruz.

"Kampüste yaşıyorsun, değil mi?" diye sorarak sessizliği bozuyor.

Beni gerçekten eve götürüyor. Bu, beni yatağına atacak bir alfa-erkek güç oyunu değil.

"Onunla yatacaktım," diyorum sessizce, sorusuna cevap vermeyerek. "Çantamda senin aptal prezervatiflerin var." Ona bakıyorum. Luke sessiz, gözleri yolda. Başımı çevirip manzarayı izliyorum. Geçmişe kay. "Kiminle yatacağım benim seçimim Dr. Miller. Eğer onları kullanmamı engelleyecekseniz neden bana bir torba dolusu prezervatif verdiğinizi bile bilmiyorum."

"Bana Dr. Miller deme."

Cevabı bu mu? Dönüp ona bakıyorum. "Randevuma ne dedin *Luke*?"

Luke yola yeniden odaklanmadan önce bana bakıyor. "Ona seni eve bırakacağımı söyledim."

"Neden?" Kafam karıştı. "Anlamıyorum."

Luke bana kısa bir süre bakıyor. "Önemli bir şey değil. O bir pislik, Sophie. Daha iyisini hak ediyorsun."

"Neden?" Talep ediyorum.

Kampüse yaklaşıyoruz ve hız sınırı düşüyor. Arabanın içi sessiz, sürüşü yumuşak.

"Dışarıda telefonda arkadaşına, eğer bu gece seni seks kaseti yapmaya ikna , daha sonrası için başka bir kız ayarladığını söylüyordu."

"Oh." Bunu işlemem gerek.

"İyi misin?" Kırmızı ışıktayız. Bana bakıyor. Gözlerinin etrafındaki küçük çizgiler endişeyle kırışmış. Sessiz arabada gereğinden yüksek bir sesle patlamadan önce bir saniyeliğine ona bakıyorum.

"O pislik için ağda yaptığıma inanamıyorum!"

Arkamızdaki araba korna çalınca Luke şaşırmış görünüyor. Işık yeşil yanıyor. "Kendim bile yapmadım! Çünkü görünüşe göre kendi kendine ağda yapmak

Bitmedi. Bunu biliyor muydun Luke? Bana Brezilya ağdası yapması için birine para verdim. Bunun ne kadar utanç verici olduğunu biliyor musun? Tamamen yabancı birinin önünde masaya çırpılıplak uzanmak? Sen biliyor musun? Bekle." Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırdım. "Tabii ki . Sen bir jinekologsun. Bütün gün utanç verici pozisyonlarda çıplak kadınlar görüyorsun."

Yolcu koltuğuna yığılıyorum, dirseğimi cam kenarına koyuyorum ve başımı elime yaslıyorum. "Bütün kadınlar sen onları inceler misin, Luke?" Cevap beklemiyorum. "Muhtemelen hayır. Deli gibi seksi olmana ve jinekolog olmaya hakkın rağmen, eminim normal kadınlar sen odaya girdiğinde ıslanmıyordur. Bahse girerim eve gidip kendi elleri yerine sizin eliniz hayal ederek kendilerini ." Elini temizliyor

boğaz, ama ben bir rulo üzerinde duyuyorum. "Bende bir sorun var Luke. İki yıl boyunca eşcinsel bir adamla çıktım ve şimdi bir jinekolog fetişine sahibim." Başımı dik tutmaktan vazgeçip pencereye yaslanıyorum.

"Ve ben boktan bir karakter yargıcıyım. Neredeyse bekaretimi kaydedecek olan pislik." Ürperdim. "Eww." Doğruldu ve koltuğumda ona doğru döndüm. "İstiyor musun Luke? Çünkü sen alabilirsin." I çok belirgin bir çıkıntıya ulaşana kadar elimi kalçasından yukarı kaydardım. Hmm, sanırım biri beni istiyor.

Elim derhal çekilir ve tekrar kucağıma konur. Ya da bırakılmadı. "Bu gece tam olarak ne kadar içtin Sophie?"

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, reddediyorum. Chestnut'taki restoranlardan kampüse o kadar da uzak değil. Luke aynı bloğun etrafında dönüp duruyordu.

Ben gevezelik ederken. "Birkaç kadeh şarap içtim ama bir şey yemedim," diye savunmaya . "Ben fırsat bulamadan biri randevumu yarıda kesti."

"Hangi binada ?" Luke, Sansom Caddesi'nden sağa dönerek bloğu tekrar turlarken soruyor.

"Jacobsen'de oturuyorum. 38. Cadde'ye geri dön ve Spruce Caddesi'nden sola dön." İç çektim, yenilmiştim. "Bekle! Odama geri dönemem! Odama geri dönemem!"

Oda arkadaşşıma bu gece dönmeyeceğimi söyledim. Everly de New York'ta." Ağlamaya başladım ve kendimi daha önce hissettiğimden daha da aptal hissediyorum. Bu gece beklentiler, adrenalin ve hayal kırıklıklarıyla dolu bir fırtına gibiydi. Bunaldım.

Sorun yok, diyorum kendime. Her şey yoluna girecek. Luke beni kütüphaneye bırakabilir. Kapanana kadar okuyacak bir şeyler bulurum ve Jeannie'ye mesaj atarım. Gerekirse yurt lobisinde uyuyabilirim.

Jacobsen'i geçtiğimizi ve kampüsten uzaklaşıp nehre doğru gittiğimizi fark ettiğimde yüzümdeki yaşları siliyorum. "Neredeyiz biz?"

Gidiyor

musun?"

diye

sordum.

"Eve."

Ev mi? Onun evi mi? Ona baktım, kafam karışmıştı.

"Oda arkadaşşıma ulaşana kadar seni evime götüreceğim." Bana baktı.

"Tamam mı?"

"Evet. Sorun değil." Bir dakika sessiz kaldım. "Teşekkür ." Koltuğa . Gösterge panelindeki dijital saat akşam 7:32'yi gösteriyor. Yorgunum. Son iki saat içinde çok şey oldu. Dürüst olmak gerekirse, şaraptan dolayı biraz da sarhoşum.

Luke'un nerede yaşadığını bilmiyorum ama nehri geçtik ve şimdi

18. Cadde'den Rittenhouse Meydanı'na doğru gidiyoruz. Sormak istiyorum ama

kararını tekrar sorgulamasına neden olacak bir şey söylemek istemiyorum.

"Kızıl saçlı kızmaz mı?" Oops. *Çok iyiydin Sophie.* Ona şöyle bir bakıyorum ve sırtıttığını görüyorum.

"Hayır. Aldırmaz."

"Kız arkadaşın değil o zaman?" *Kapa çeneni, Sophie! Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni!*

Yu

kar "Hayır, Sophie, değil."

ı! "Oh." O zaman gerçekten çenemi kapatıyorum. Yani kız onun kız arkadaşı değil, ama yine de beni reddetti.

Solumuzdaki Rittenhouse Square Park'ı geçiyoruz ve hemen ardından yüksek bir binanın kapalı otoparkına giriyoruz. Luke arabayı numaralı bir yere çekiyor ve araba park eder etmez iniyorum. Onu asansöre kadar takip ediyorum ve çatı katı için en üst düğmeye basmasını izliyorum. Beni görmezden geliyor ve telefonunu cebinden çıkarıyor ve başparmağıyla ekrana dokunuyor. Zamanı onu gözlemlemek için kullanıyorum. Gri pantolon ve gri kazak giyiyor. Kazak Kolları hala dirseklerine kadar uzanıyor. Parlak siyah ayakkabıları ve sol bileğindeki kalın saati takımını tamamlıyor.

Kafasını kaldırdı ve ona baktığımı fark etti. Bu kadar belli ettiğim için utanarak gözlerimi kaçırdım. Bu binada otuz üç kat var. Kapılar mermer bir sahanlığa açılıyor. Luke kapının kilidini açıp beni içeri buyur ederken sessizim. Geniş, koyu renkli parkelerle kaplı bir koridorda onu takip ediyorum. Dairenin merkezi gibi görünen büyük yuvarlak bir giriş yolu var. Ortada yuvarlak bir masa ve üzerinde taze çiçeklerle dolu bir vazo var. Ortada çiçekler. İleride bir yemek masası ve dairesel alanın sağında ve solunda koridorlar görebiliyorum. Luke önce sola sonra sağa dönüp mutfığa giriyor.

"Otur."

Neresi olduğunu söylemedi, ben de adada bir koltuk seçtim. Odanın uzak tarafındaki pencerelerin önündeki masa. Dolap kapaklarını açıp kapatırken etrafıma bakıyorum. Son teknoloji paslanmaz çelik aletler, profesyonelce yıpratılmış beyaz dolaplar ve Carrara mermer tezgahlar. Muhteşem bir mutfak. Onu kullanması mümkün değil. Kendisi de bunu doğruluyor.

Bana dönüp fıstık ezmeli ve jöleli sandviç mi yoksa alt kattaki yerden İtalyan yemeği mi istediğimi sordu.

"Sütün var mı?" Ben soruyorum.

O küçük sırtışıyla gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet."

"Fıstık ezmesi ve jöle o zaman," diyorum kalkarak.

"Kal." Koltuğuma doğru başını salladı. "Ben ." Önüme uzun bir bardak soğuk süt koyuyor ve tezgâha iki dilim ekmek koyduktan sonra bir tarafına fıstık ezmesi, diğer tarafına da jöle sürüyor. Merakla onu çalışırken izliyorum. Gördüğüm kadarıyla burası devasa bir yer. Burada yalnız mı yaşıyor? Doktorlar bu kadar para kazanıyor mu? Hiç sanmıyorum.

"Burası size mi ait?" ". " Bir kaşını kaldırdı.

"Sadece senin için gerçekten büyük görünüyor." Etrafıma bakıyorum. "Ve pahalı."

Omuz silkiyor. "En üst katta bu kadar yer var. Ben de en üstte olmayı seviyorum" - sandviçimi tabağa koyup bana doğru uzatıyor - "Sophie."

Tamam. Bu kesinlikle cinsel bir imaydı. Bu adam yerde, ya da bir alay.

Telefonu çalar ve kısa bir cevap vermeden önce telefona bakar: "Dr. Miller."

Bir ısırık alıyorum ve konuşmanın sonunu dinliyorum.

"Yirmi dakika içinde orada olacağım." Aramayı bitirir ve telefonunu cebine geri koyar. "Hastaneye gidip bir hastayı kontrol etmem gerekiyor. Kendinizi evinizde hissedin. Aile odasında bir televizyon var." Sol taraftaki bir kapıyı işaret ediyor. "Birkaç saat içinde dönerim."

"Birkaç saat mi?" Şaşırarak sordum. "Bebekler bundan daha uzun sürmez mi?"

"Normalde bebekleri ben doğurtmam Sophie." Etrafta dolaşıyor granit ada ve önümde duraklıyor. "Jinekolog fetişi balonunu patlatmaktan nefret ediyorum ama ben bir üreme endokrinologuyum." Bir saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve parmakları kenarını okşuyor.

Tepki vermemeye çalışıyorum. Çünkü istiyorum. Eğilip avucunu öpmek istiyorum.

Daha fazlasını yapması için ona yalvarmak istiyorum.

"Benim işim hastayı hamile bırakmak, sonra da onu bir kadın doğum uzmanına teslim etmek."

"Yani kadınları hamile bırakma konusunda mı uzmansınız?"

"Evet. Zengin kadınlar ya da sağlık sigortası iyi olan kadınlar." Burnumun ucuna dokundu. "Üniversite öğrencileri değil."

"Hamile kalmak istemiyorum."

"Güzel. Şimdi sandviçini bitir ve ayıl ki seni eve götüreyim."

Ayak sesleri azalır ve ön kapı kapanır.

Luke'un bahsettiği televizyonun bulunduğu bitişikteki aile odasına girmeden önce boş tabağımı ve bardağımı bulaşık makinesine yerleştiriyorum. Etrafıma bakıyorum. Burası pahalı bir model ev gibi dekore edilmiş. Burada gerçekten birinin yaşadığına dair hiçbir belirti göremiyorum. Dergiler ya da sehpaaların üzerinde başıboş kupalar yok. Televizyon izlemekle ilgilenmiyorum.

Ev turu.

Koridora bağlanan bir kapıdan geçerek aile odasından çıktığımda bir çalışma odası buluyorum. Bu oda görünüyor. Burada vakit geçiriyor, havada kolonyasının kokusunu alabiliyorum. Duvarlar kitaplarla kaplı.

Çoğunlukla tıbbi, ama birkaç polisiye de var. *Fifty*'nin bir kopyası değil. Ne yazık ki her yerde *Grinin Tonları* var. Masanın üzerinde bir Mac var ve üzerine dağılmış bazı kalemler ve evraklar var.

Çalışma odasından çıkıyorum ve dairenin dairesel orta noktasını geçiyorum. Büyük resmi oturma ve yemek odasını atlayarak, koyu renkli parke zemini ön kapıya doğru takip ediyorum. Ön kapının sağında ve solunda birer koridor var. Önce sol taraftaki alanı inceliyorum. Birbirine bitişik banyoları olan, neredeyse birbirinin aynısı üç yatak odası. Hepsisi boş. Yani, tamamen boş. Her birinde aynı parke zemin duvardan duvara uzanıyor. Dolaplarda ne bir yatak, ne bir şifonyer, ne de bir askı var.

Kapının sağındaki koridor beni büyük bir vestiyere ve çamaşır odasına götürüyor. İkisini de geçip en sondaki kapıya, ebeveyn yatak odasına yöneliyorum. Sol tarafımda yurt odam büyüklüğünde bir gömme dolap var. Boş. Bu biraz ürkütücü olmaya başlıyor. Burada yaşıyor, değil mi? Beni boş bir apartman dairesinde terk etmedi. Hayır, ofisi yaşanmış görünüyordu. I devam edin ve ana banyonun daha da büyük bir gömme dolap bulun. Bu dolap dolu. Sıra sıra düzgünce düzenlenmiş takım elbiseler ve gömlekler. Kazak rafları ve cilalı ayakkabı rafları.

Banyoda bir düzine üniversite öğrencisi kalabilir ama sadece iki kişilik bir makyaj masası, devasa bir oval küvet ve duşakabin var. Banyo Bir kutu tıraş kremi ve makyaj masasının üzerindeki tıraş bıçağı dışında tüm oda tertemiz.

Yatak odasında, parkeyi kaplayan, odayı ortalayan ve büyük kral yatağı çevreleyen bir alan halısı var. Yatağa doğru yürüyorum ve komodinin çekmecesini açıyorum. Boş. Diğer tarafa geçiyorum.

Banyoya en yakın tarafı aç. Prezervatifler. Yatağın kenarına oturuyorum. Yani bu devasa alanda yaşıyor ve iki odasını kullanıyor. A Hastanede bölüm başkanı olsun ya da olmasın, bir bir yer.

Luke'u daha az kafa karıştırıcı olduğu zamanlarda, kahve alırken benimle kurnazca flört eden Luke olduğu zamanlarda daha çok seviyordum. Bu doğru değil, bu Luke'u ben de seviyorum. Bana göz kulak olan ve beni bir tehlikeden kurtaran Luke'u.

ve bana bir sandviç yapıyor. Ondan hoşlanıyorum. Gönderdiği karışık sinyallerden hoşlanmıyorum ama ondan hoşlanıyorum.

Bu yatak gerçekten çok rahat ve uzanıp gözlerimi kapamaktan başka bir şey istemiyorum, bu yüzden botlarımı çıkardıktan sonra yapıyorum. Yine de rahat edemiyorum, bu yüzden ayağa kalkıp kot pantolonumu ve kazağımı çıkarıp çarşafların altına . Bu yatak cennet gibi. Işığı yaktım ve yastığa sarıldım.

Luke kokuyor. Beni burada iç çamaşırlarımla uyurken bulması umurumda değil. Onun kafa karıştırıcı davranışlarından bıktım ve ayrıca beni zaten daha azıyla gördü.

BÖLÜM 13

I uyandım ve başucumdaki saate baktım. Saat on biri biraz geçiyor. Ev karanlık ve tuvaleti kullanmam gerekiyor. Kaydığım da hava serin yorganın altından çıkıyorum, bu yüzden yürürken yataktan bir örtüyü etrafıma sarıyorum. Tesisleri kullanıyorum ve sonra uykum sırasında dökülen rimelimi siliyorum ve biraz gargara bulup yatağa geri dönmeden önce ağzımı çalkalıyorum.

Şimdiye kadar döner sanıyordum. Tekrar uzanmayı düşündüm ama tamamen uyanıktım. Belki televizyon izlerim ya da çalışma odasında bir kitap bulurum. Döndüm ve bir adım sıçradım. "Tanrım, Luke!"

Odanın köşesindeki koltukta oturmuş, uyanık bir şekilde beni izliyor.

"Seni uyurken izliyordum." Sesine bayılıyorum. Çok yumuşak ve derin ve kontrolü temsil ediyor.

"Biraz ürkütücüsün, biliyor musun?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor. "Eve geldiğimde kıyafetlerini yerde bir yığın halinde, seni de yatağında uyurken buldum. Ne yapmalıydım Sophie?"

Ona doğru yürüyorum. "Bana katılır mısın?"

Ben öneriyorum. Bunun üzerine gülümsüyor.

"Yirmi bir yaşındasın."

"Evet." Önünde durdum. "Yasal olarak üç yıl geçti." "Sen bakırsın."

"Evet." Bu acıttı. Onun için yeterince deneyimli değil miyim? "Ne yaptığımı bildiğim zaman geri gelmemi mi istiyorsun?" Gözlerim yaşardı. Reddedilmekten çok sıkıldım. Fırlattığım şeyi ona fırlatıyorum ve kıyafetlerime doğru yürüyorum. "Beni eve götür Luke. Eminim kampüste geceyi birlikte geçirebileceğim birini bulabilirim," diyorum kazağımı yerden alarak. "İster inan ister inanma

değil, kampüsteki pek çok erkek bu konuda fazla konuşmadan beni becermekten mutluluk duyacaktır."

Ayağa kalktığımda arkamdaydı, elleri omuzlarımdaydı. Sütyenimin askılarını omuzlarımdan üzerinden kaydırarak çözüyor.

"Kapa çeneni Sophie. Kampüste aptal bir çocukla yattığına dair küstah ağzından tek bir kelime daha duymak istemiyorum. Seni becermemi mi istiyorsun, tatlım? İstedğin bu mu?"

"Evet." Başımı omzuna yaslıyorum. "Öyle."

"Sabah seni aramayacağım." Külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırıyor. "Ben o adam değilim."

"Tamam," diye kabul ediyorum.

Vay . Bu gerçekleşiyor. Sonunda seks yapacağım. Luke beni yine reddetmeyecek. O benim eşcinsel erkek arkadaşım değil. O benim aptal erkek arkadaşım değil. O gerçek ve bu şu anda gerçekleşiyor.

Arkamda eğilmiş, külotumu ayak bileklerimden çekip çıkardıktan sonra ellerini kalçalarıma koyuyor ve sırtımın arkamla birleştiği kıvrımı öpüyor. Elleri aşağı kayarak kıcımlı kavırıyor ve başparmaklarını açarak beni okşuyor. "Mükemmel küçük kış." Kıcımlı üzerine öpücükler yağıdırıyor. konuşurken arkasında. "Her hafta kahvemi doldurmak için arkamı döndüğünde bu kışa bakmaktan ne kadar keyif aldığımı biliyor musun?"

Sorusunun retorik olduğunu varsayıyorum ve açık avucuyla arkama sertçe vurana kadar sessiz kalıyorum. "Cevap ver bana."

Tokadın etkisiyle amımda bir ıslaklık hissettim. Bu da ne böyle? Bu beni neden ? Kışım hâlâ tokat attığı sızlıyor. "Hayır, kışımı düşündüğünü bilmiyordum." Kelimeleri çıkarmakta biraz zorlanıyorum, her şey dikkatimi dağıtıyor. Onun ağzı, onun elleri, onun

Bacaklarımdan arasında basınç oluşuyordu. "Haftadan haftaya adımlı hatırladığını bile sanmıyordum. Sadece isim kartımı okuduğunu sanıyordum."

Başparmakları kışımın yanaklarını sıkıyor ve kışımın kıvrımını onları ayırıyor. Aman Tanrım.

Yüzüm ona dönük olacak şekilde beni çevirdi. "Otur." Popom yatağın kenarına değene kadar kalçalarımdan üstüne bastırıyor. "Göğüslerini avuçla, Sophie." Yapıyorum, Hemen. Ellerimde sıcaklar, dolgunlar, meme uçları sert. Luke Kalçalarımlı açıp giriyor. "Meme uçlarını , onlarla oyna." Ben itaat ederken gözlerimiz kilitlendi.

"Daha önce parmaklarıma olan hayranlığımdan bahsettiğini hatırlıyor gibiyim," diyor işaret parmağını kırıksıklarımda gezdirirken.

"Oh, Tanrım." Bu açtığı için mahcup bir şekilde yatağa geri yatıyorum ve gözlerimi tavana odaklıyorum. Ama göğüslerimi bırakmıyorum, o konuşurken onları okşamaya devam ediyorum.

"Bir bütün olarak ellerime karşı bir hayranlık mı?" Her iki avucunu da kalçalarımın altına kaydırıyor ve bacaklarımı dizlerim bükülene ve ayaklarım yatağın kenarında, altıma paralel olana kadar kaldırmadan önce onları yukarı ve aşağı okşuyor, sonra dışarı doğru itiyor, böylece onun önünde açıldım.

"Yoksa belirli bir parmağa olan hayranlığın mı?" Bir parmağının ucunu girişime yerleştiriyor ve açıklığı kapatıyor. "Yoksa başparmağım mı Sophie?" Konuşurken nefesi tenime sıcak bir şekilde değişiyor. "Seni arkadan becerirken başparmağımı kışında hayal ediyor musun?" Başparmağı sıkışmış tomurcuğumun üzerinde geziniyor. "Hangisi Sophie? Bunlardan hangisinin hayalini kurdun?"

Önünde açık duran amıma sert bir tokat atıyor. Kendi ıslaklığımın içimden sızdığını hissederken inliyorum. "Bana cevap vermen konusunda sana ne demiştin?" diye soruyor. "Kendini boşalttığında ne düşündün?"

"Hepsini düşündüm," diye itiraf ediyorum. "Başparmak meselesi hariç, o hiç aklıma gelmedi. Ama ben buna açığım," diye ekliyorum.

"Seni pis kız," diye mırıldanıyor, ellerini tekrar kalçalarımın altında hissetmeden önce, dili amımın üzerinde uzun ve ıslak bir gezinti yaparken beni açık tutuyor. Kalçalarım refleks olarak ama beni açık tutuyor ve diliyle göt deliğimi de yalıyor.

"Luke!"

Gülüyor ve parmağının ucuyla klitorisimin etrafında dönüyor. Parmağının ucunu içimde hareket ettirirken ve parmak ucuyla beni gererek rimming hareketini tekrarlarlarken daha fazla ıslaklığın biriktiğini hissedebiliyorum. Dili klitorisime geri dönüyor ve klitorisimin etrafında dolaşıyor.

delireceğimi düşünene kadar sinir krizi geçirdim. "Bu amı çıplak seviyorum, Sophie," diyor çemberler arasında. Sızlanıyorum ve şu anda biraz kontrolüm olsaydı beni utandıracak her türlü çılgın sesi çıkarıyorum. "Çok yaramaz."

Ağzı tüm tümseğimi kaplıyor ve aklımı kaçırmak üzereyim. "Seni tutuyor olsaydım, bu amcığı her gün çıplak ve sikimle dolu tutardım. Sadece parmağımı kullanarak seni boşaltabilir miyim diye merak ettin mi?"

Konuşurken klitorisimi parmağıyla başparmağı arasında sıkıştırıyor.

"Bunu merak etmedim, gerçekten yapabileceğinden emindim," diye cevap vermeyi başarıyorum ama sesim merdivenleri koşarak çıkmışım gibi çıkıyor.

Parmağını içime sokup çıkarıyor ve iki parmağını tekrar içeri sokuyor. "Siktir." Sesi huysuz geliyor. "Çok iyi hissediyorsun." Parmaklarını dışarı kaydırıyor, sonra

Sonra genişletip beni geriyor. "Çok , sikimi içine sokmak için sabırsızlanıyorum." Parmaklarını tekrar içeri sokuyor, sonra geri çıkarıyor, Bu sefer başparmağını klitorisime koydu. "Çok ıslak. Muayene masamda seni parmaklamak istedim. Duymak istediğin bu mu? Senin kadar etkilendiğimi mi?"

"Evet."

"Sınav sırasında parmağıma boşaldığında ereksiyonla mücadele etmek zorunda kaldım. Bu benim için kesinlikle bir ilkti Sophie." "Bunun için üzgünüm," dedim.

Sırtımı yatağa yaslayarak nefes almayı başardım. "Seni sertçe becereceğim Sophie." Parmaklarını içeri ve dışarı sokup çıkarıyor. Bir saniye sonra iki parmağını tekrar içeri sokuyor ve başparmağı klitorisimi ovarken onları kıvrıyor ve patlıyorum. Vay anasını. Uyluklarımın içini öperken parmakları orgazmım boyunca sihirlerini sürdürüyor.

Bu hayatımın en yoğun orgazmıydı. Daha önce kendimi tatmin ettiğimde orgazm olduğumu sanıyordum ama Luke'un bana yaptığıının yanında onlar şaka kalıyordu. Hâlâ artçı şokların içimde dalga dalga yayıldığını hissediyorum.

Ayağa kalkıyor, üzerime eğiliyor ve ağzı bir meme ucunun etrafında kenetlenirken ağırlığını iki yanımdaki ellerine veriyor. Sırtımı yataktan kaldırıyorum. Bu hisler çok fazla. Aynı anda hem onu itmek hem de daha da yaklaştırmak istiyorum.

Elini boynumun arkasına atıp beni öpmeden önce kalbim sinirle çarpmaya başlıyor. Bu adam öpüşebiliyor. Üniversiteli erkeklerden alışık olduğum ürkek, yarım yamalak ya da çılgınca öpüşmelerden hiçbiri yok. Ne yaptığını biliyor ve kendine güveni bağımlılık yapıyor, güven veriyor. Kollarımı boynuna dolayıp ellerimi saçlarında gezdiriyorum ve eriyeceğimden korkuyorum, o kadar iyi hissettiriyor ki.

Ayağa kalkıp kazağını başının üzerinden çıkarmadan önce beni yatağa kadar geri itiyor. Pantolonunun fermuarını açıp yere indirirken gözlerim göğsünde geziniyor. Koyu renk külot giyiyor ve ereksiyonu onları bıraktığında serbest kalıyor. Kendini tutuyor, elini bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. Biraz kıpırdandım. Çok büyüktü. Scott'tan daha büyüktü ve ben onu sadece ağızıma almıştım.

Luke bana baktı ve güldü. Onun kendine dokunuşunu izlerken bacak bacak üstüne atmıştım. Yatağın üzerinde diz çöküyor, bacaklarını ayırıyor ve aralarına uzanıyor.

Elimi kendine doğru çekip sikinin etrafına sarıyor, birleşen ellerimizi aşağı yukarı okşuyor ve elini hareket ettirmeden önce ne istediğini gösteriyor.

Elini göğsüme götürdü, parmaklarının arasında bir meme ucunu yuvarladı.

Öpüşmeye devam ediyoruz ve başparmağımı onun ucuna sürüyorum. Taş gibi sertleşmişti. Başparmağım onun boşalma öncesi sıvısının üzerinde geziniyor ve ben de başparmağımın pediyle başının üzerinde daireler çizerek ovuyorum. "Sophie," diye mırıldanıyor öpücükler arasında.

Yüzümün her iki yanını avuçluyor ve bir elini klitorisime önce nefessiz kalana kadar beni öpüyor ve çok ıslanana ve daha fazlası için ona yalvarmaya hazır olana kadar mükemmel miktarda sürtünme kullanıyor, ama buna ihtiyacım yok çünkü prezervatif için komodine uzanıyor.

Prezervatif

Paket açıldı ve prezervatif düşünmek istemediğim bir kolaylıkla takıldı.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki eminim duyabilir. İstedğim şey bu. Hayalini kurduğum şey buydu. Ama yine de biraz korkuyorum.

Kendini bacaklarımın arasına hizaladığında geriliyorum ve başı içeri girdiğinde kendimi rahatlamaya zorluyorum. O içeri girerken tuttuğum havayı dışarı üflüyorum.

Vücudumun biraz içinde.

"Bana bak." Gözlerimi kapattığımı fark ediyorum, ki bu aptalca. Seks yapıyorum! Nihayet! Bunun her anını yaşamalıyım ki sonsuza dek zihnimde tekrarlayabileyim. "Kollarını boynuma dola." Yapıyorum ve o da daha fazla ileri itiyor. Hay sikeyim. Çok fena yakıyor. Çok büyük.

"Çok büyüksün."

Bunun üzerine sırtıyor. "Çok sıkı olduğunu söyledim ama bir erkek için böyle bir şey yoktur." İçimde ileri geri kayıyor. Daha tam olarak girmediğini biliyorum. Ellerimi saçlarına götürüyorum, kalın telleri parmaklarımın altında hissediyorum, ona bu kadar yakın olmanın keyfini çıkarıyorum, saçlarını inceleyebiliyorum.

Odayı aydınlatan ay ışığından kahverengi gözleri parlıyordu.

Bir elini klitorisime ovuşturuyor, kaslarımı gevşetmeme neden oluyor ve sonra kalçalarını sonuna kadar ileri itiyor.

Bu korkunç bir his aslında. Gözlerimi kısıtım ve başımı başka yöne çevirdim.

"Sophie, , Sophie." Kapalı göz kapaklarımı öpüyor, başımı ona doğru çeviriyor. "Gözlerini aç, bebeğim."

Yapıyorum ve iki avucumu göğsüne dayadığımı, onu fiziksel olarak üzerimden itmeye çalıştığımı fark ediyorum. Beni tekrar öpüyor ben de itmeyi bırakıp kollarımı tekrar boynuna dolayarak onu daha da yakınımaya çekiyorum.

"Amin beni çok sıkı kavırıyor." "Çok sıkı."

Nefes veriyorum.

"Bu kısım nasıl?" diye soruyor, boynumu öperek. "Tam olarak düşündüğün gibi değil mi?"

"Hayal ettiğimden çok daha büyüksün."

Göğsü titriyor ve dudakları çenemde geziniyor. "Edepsiz konuşmalarınla her erkeğin fantezisisin ve bunu denemiyorsun bile."

Buna gülümsüyorum ve dudaklarını kendime çekiyorum ve sonra kalçalarımı biraz hareket ettirmeyi deniyorum. Daha fazlası için hazır olduğumu anlıyor ve tekrar içine girmeden önce geri çekiliyor. "Hmm, bu iyi." İç çekiyorum.

"Çok tatlısın." Geri çekiliyor ve itiyor. "Sana bir şeyler yapmak istememe neden oluyor Sophie. İğrenç şeyler." İçimde hareket ederken meme ucumu büküyor. "Sikimi senin içine sokmak istiyorum. "boğazımı öpüyor" -oradan öpüyor- "beni öğürtene kadar."

Çenesini kavrayıp onu öpüyorum, dillerimiz boğuşuyor ve arasında ilerleyen sikine ritim tutuyor. O kadar derin ki, içime girerken taşakları kıcıma çarpıyor.

"Göğüslerinin her yerine boşalmak istiyorum" -birini tokatlıyor- "ve sonra kuruyana kadar göğsünün her yerine sürmek istiyorum." Sol bacağıma yukarı çekip kendi bacağına doğru sarkıttı.

Dirsek, penetrasyonu değiştiriyor. O iterken nefesim kesiliyor. Bu şekilde farklı hissettiriyor. "Kıcına bir şeyler sokmak istiyorum." İnliyor ve göğüslerimin arasından sızan ter çizgisini yalıyor, ben de sırtımı eğerek daha iyi erişmesine izin veriyorum. "Ben olsam başparmağımla başlardım Sophie." Geri çekiliyor ve tekrar . O kadar sıkı ki, sürtünme beni çıldırtıyor. "Ama sen eğilmeden ve aletim kıcına girmeden tatmin olmazdım."

O zaman çözüldüm. Ve bu, onun sikinin etrafında gerilerek boşalma hissi, hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyor.

Boşaldıktan sonra o kadar gerginim ki, Luke tekrar iterken zevk ve acı arasında ince bir çizgi var. nefes veriyor, kendisi de boşalırken nefesi eforla kesiliyor. Ve *bu*, içimdeyken boşaldığını duymak, her nefes verişinde nefesini yüzümün yan tarafında hissetmek, bu asla unutamayacağım bir şey.

BÖLÜM 14

"**T** Şapkalı adam sana bakıp duruyor," diye mırıldanıyor Everly Grind Me'de tezgahı silerken.

"mi?" Cevap veriyorum, ilgilenmiyorum. Kahve dükkanlarında takılan rastgele adamlar beni ilgilendirmiyor.

"Muhtemelen güvenliğinizi sağlamak için Dr. Miller tarafından tutulmuş bir güvenlik görevlisi." Everly fırın kasasının arkasından ona bakıyor.

Durdum ve ona baktım. "Az önce o kadar saçma şeyler söyledin ki cevap vermeye nereden başlayacağımı bilemiyorum."

"Acele etme." Everly arka tezgâha atlar.

Gülüyorum. "Tamam, birincisi, dışarıdaki adam kimsenin güvenlik değil." Everly omuz silkti, ben de devam ettim. "İki, ben tehlikede değilim. Ve üç, Luke benim için hiçbir şey yapmıyor. Biz işleri böyle bırakmadık."

Everly cevap verirken geçen hafta sonu kardeşinin düğününden kalan Fransız manikürünü inceliyor. "Bir"-oturan çocuğa bakıyor "Gerçek. İki, aşk romanlarında kadın kahraman her zaman tehlikededir. Üç, Luke'un seninle işinin bitmesine imkan yok."

"Bir aşk romanında olmadığımızın farkındasın, değil mi? Ayrıcasen ne zaman romantik oldun?" Everly'ye şüpheli bir kaş kaldırıyorum. "Düğünde bir buket tek boynuzlu at mı yakaladın?"

Everly iç geçiriyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Hayır, düğünde Finn'in ev anahtarı dışında hiçbir şey yakalayamadım."

"Profesör Camden evinin anahtarını size mi verdi? Kendisi için en iyisinin ne olduğunu kabul etmeden önce daha fazla ikna edilmeye ihtiyacı olacağını söylemişsiniz, değil mi?"

Küçümseyici bir el sallıyor. "Hayır, kendime bir kopya yaptım."

"Everly, hayır." İnançsızlıkla başımı ona doğru sallıyorum. "Hayır, . Nasıl? O biliyor mu?"

"Sophie, sanki beni tanımıyorsun bile. Arabasını ödünç aldım." Yüzüme bakınca durdu. "İyi, arabasını çaldım ve o sağdıçlık işleriyle meşgulken Home Depot'a gidip fotokopi çektim."

"Hayır." Hâlâ başımı sallıyorum.

"Evet." O da başını sallıyor.

"Affedersiniz?" İkimiz de dönüp Everly'nin benim güvenlik görevlim olarak hayal ettiği adamı tezgâhta gördük. "Tekrar doldurabilir miyim?" Boş fincanını kaldırdı. Grind Me'de aynı ziyaret sırasında ücretsiz kahve ikmali sunuyoruz.

"Elbette." Bardağı yeniden doldurup geri veriyorum. Rahat olduğumdan daha uzun bir süre bana bakıyor, ama o kadar hızlı oluyor ki hayal edip etmediğimi merak ediyorum.

Adam yeni doldurduğu kupasıyla arkasını döndüğünde Everly, "Luke'un yanına," diyor. Ona bakıyorum ve omuz silkiyorum.

"Aramayacağını söyledi, ben de tamam dedim." "Sonra seni aptalca becerdi."

"O zaman beni aptal gibi becerdi," diye kabul ediyorum. Ve yüzüme yayılan durduramıyorum.

"Seni şanslı kaltak."

Bir sırtışımı daha saklamaya çalıştım ama o haklıydı. Oldukça inanılmazdı ve ilk seferim için beklentilerimin çok ötesindeydi. Parmak uçlarımin altındaki hissini hatırladığımda yüzümün kızardığını hissediyorum, sonrasında üzerine yığılıp yattığımda göğsünün başımın altında bıraktığı Parmaklarını saçlarımda dolaştırırken kalp atışlarını duydum.

Ondan hoşlanıyorum. Haftalardır ondan hoşlanıyorum ama bana hiçbir söz vermedi.

Elbette daha fazlasını istiyorum ama hayat bana beklentilerim konusunda temkinli olmayı öğretti. Everly gibi agresif değilim. Bu kız doğanın bir gücü. Everly'yi bu kadar çok sevmeseydim Profesör Camden için üzülürdüm çünkü kız beş-dört Playboy Tavşanının içine gizlenmiş acımasız bir ninja-

değerli bir çerçeve. Parlak siyah saçları sırtının yarısına kadar inen bir at kuyruğunda sallanıyor. Kocaman yeşil gözleri her zaman içtenlik ve yaramazlık karışımıyla parlıyor. Profesör Camden'ın hiç şansı yok.

"Sophie, daha fazlası için geri dönecek. Güven bana."

Bir tepsi kapkek doldurup fırın kasasına yerleştiriyorum. "Bilemiyorum, Everly. O gerçekten sofistike ve belli ki uzun bir yaşam tarzı yaşıyor

Cowbell Lane'den yollar," diyorum, büyükannemle büyükbabamın Willow Grove'daki evlerine atıfta bulunarak.

"Sürtük, lütfen. Adam kırkına merdiven dayadı ve sen de yepyeni, sıkı, parlak bir amcığı olan ateşli bir kızsın. Geri gelecektir."

Gözlerim açıldı. "Everly, Tanrım!"

"Sadece söylüyorum." Kocaman bir sırtışa geçmeden önce ellerini sahte bir savunmayla havaya kaldırıyor.

"Gerçekten kırk yaşında olduğunu , değil mi?"

"Ağustos ayında otuz altı yaşına girdi."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Google'dan."

"Onu Google'da mı aradın?"

"mı?" Everly dehşetle bakar.

"Ah, hayır." Doğrusu bunu düşündüm ama ona zaten olduğumdan daha fazla bağlanmak istemedim.

"Bak, amcık ne ." Everly sırtıyor.

"Everly, o deyiş öyle değil. O 'kedi. 'Bak kedi ne sürükledi.'" "Sanırım deyimi doğru anladım. O burada."

Kapıya doğru bakarken midem sinirden patlıyor. Luke geldi. Normal Salı rutinine sadık kalıp kahve içmek için buraya uğrayıp uğramayacağını merak ediyordum. Bu Grind Me lokasyonunun onun Rittenhouse Meydanı'ndaki apartman dairesi ve öğrenci kliniği, ancak gidebileceği ya da durabileceği tek rota bu değil.

Onu içeri alırken kalbim çok hızlı atıyor. Benimle konuşacak mı yoksa son birkaç haftadır yaptığı gibi kahve sipariş edip gitmeye devam mı edecek?

Bugün lacivert bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve gümüşü mavi bir kravat giymiş. Ve sonra kalbim hızla atmayı bırakıyor. Kolunda bir el var. O eli Cumartesi gecesindeki kızıl saçlıya kadar takip ediyorum.

BÖLÜM 15

I Everly bana endişeli bakışlar atarken vardiyamın geri kalanını atlatmayı başardım.

"Bu aynı kızıl mı?" diye fısıldadı bana, içeri girdiklerinde Luke'un yalnız olmadığını anladığında.

Everly bunun bir şey ifade etmediğinde ısrar ediyor, ben onları sıraya koyarken gözlerini benden ve ona bakmaktan kaçınıyordu. Ama Everly İki büyük fincanı doldurmak için döndüğünde yorumu, birinde krema için yer vardı.

"O bir barista mı, Lucas? Ne kadar tatlı."

Luke'un onun için sipariş vermesinin, ona sormadan ne istediğini bilmesinin etkisinden hâlâ kurtulamamıştım. Onun yorumu yüzüme inen bir tokat gibiydi.

"Gina, dur." Tek söylediği buydu. Bakışlarını üzerimde hissettim ama para üstünü bahşiş kavanozuna attım, isteyip istemediğini sorma zahmetine bile , sonra arkalarındaki sıradaki kıza kocaman sahte bir gülümseme gönderdim ve siparişini istedim.

Luke'u severim. Kızıl saçlı kızın kız arkadaşı olmadığını söylediğinde ona inandım. Aramayacağını söylediğinde de ona inandım. Bana hiçbir söz vermedi.

Ama benimle yatmadan önce randevulaştığı kadınla Grind Me'ye girecek kadar aşağılık biri olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor. Üç gece önce. Hiç hoş değil. Luke'la daha fazla zaman geçirmek ister miyim? Kim istemez ki? Luke'la kıyaslanabilecek bir sevgili bulmamın yıllar alacağını bilmek için kıyaslama yapmama gerek yok. Elbette Luke'la daha fazla zaman geçirmek istiyorum ama beklentilerim aynı masada yenecek bir akşam yemeği ve birkaç yeni cinsel pozisyon, dairesinin anahtarı değil.

Ama bugün Grind Me'de Gina'nın yedeğinde durmak? Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Haftalardır her salı sabahı tek başına geliyor ve bugün onu mu getiriyor? Göt.

Cumartesi gününün tek seferlik bir şey olduğunu anlatmaya çalışıyorsa, mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde alındı. Ama yine de bir an bile pişmanlık duymuyorum.

İşten sonra uzun bir yürüyüş yapmak için kampüs otobüsünü atlıyorum.
Benim

Spruce Caddesi'nden Jacobsen Hall'a doğru ilerlerken yanaklarım buz gibi. Bir hafta önce bugün klinik randevum vardı. Plan yapmayı seven bir kız olarak Luke'un o muayene odasına gireceğini ya da sonrasında olabileceklerini kesinlikle planlamamıştım.

Ayaklarım kaldırıma düşen yaprakların üzerinde çıtırdıyor ve üşüyen ellerimi ceplerime sokuyorum. Tamam, biraz kızgınım. Ve üzgünüm. Ben pratik bir kıyım, bir peri masalı aramıyordum ama Luke'la olan ilişkimin bu şekilde bitmesi beni tatmin etmedi. Cinsel olarak, evet, tatmin edici bir deneyimdi.

Duygusal olarak biraz eksikti.

Al bakalım Sophie, istediğini aldın.

Telefonum çalıyor ve cebimden çıkarıp yürürken cevap veriyorum.

"Sophie, tatlım, ben Gram. Sadece sana haber vermek istedim. Evle ilgili teklifi kabul etti ve Florida'da istediğimiz apartman dairesiyle ilgili teklifimiz de kabul edildi. Taşınıyoruz!"

Gülümsüyorum. "Bu harika büyükanne. Sonunda bunu yapmana sevindim." "Alıcılar buradaki evimizi bir hafta önce kapatmak istiyorlar.

Şükran Günü." Oh.

"Yani her şeyi toparlamak için sadece dört haftamız var. O zaman Florida'ya gitmeyi düşünüyoruz, böylece her şeyi depoya koymak zorunda kalmayız. Islamorada'daki daireyi bir hafta önce kapatabiliriz çünkü boş ve sahipleri hızlı kapatmak istiyor."

Gerçekte ne sorduğunu biliyorum. Şükran Günü'nde onları görmeden iyi olup olmayacağımı bilmek istiyor. Sırf bu yüzden emekli olmayı ertelediler. Bana yakın olmak istediler. "Büyükanne, sorun değil. Gidebilirim. Jeannie ya da Everly ile Şükran Günü'nde evde."

"Emin misiniz? Uzun hafta sonu için uçmak istersen sana bir uçak bileti ayarlayabiliriz."

"Evet, . değil, eminim bavulları açarken yapacak çok işiniz ve görecektik çok arkadaşınız olacaktır." Bölgede birkaç yıl önce emekli olmuş iyi arkadaşları var.

Yıllar önce.

"Mirabelliler ve Blackwelllerden şehre varır varmaz bir araya gelmemiz için davetiyeler aldık bile." Büyükannemin sesi heyecanlı geliyor ve onun adına seviniyorum. "Noel için geleceksiniz, değil mi? Senin için bir oda hazırlayacağız."

Noel için Florida'nın harika bir fikir olduğuna katılıyorum ve Jacobsen'in ön kapısına ulaştığımda vedalaşıyoruz.

Yükleme alanına yasadışı park etmiş siyah bir Mercedes S63 var. Ve ona yaslanmış, beni izleyen Luke.

"Benim için mi geldin?" Hâlâ telefonu tutan elimle kendime bir işaret yapıyorum.

"Evet, sen." Ellerini ceplerine sokmadan önce başparmağıyla alt dudağını ovuşturuyor, çok basit ama çok erotik bir hareket.

Cevap vermedim. Ne söylemem gerektiğinden emin değilim. Sessizce birbirimize bakıyoruz. Bana doğru bir adım atıyor ve ben içgüdüsel olarak bir adım geri atıyorum, sonra ayak parmaklarımın üzerinde öne doğru sallanıyorum.

"Aramayacağını söylemiştin," diyorum sonunda. Sesim amaçladığımdan daha şirret bir tona sahip.

"Ben aramadım." Sesi özür dilemez.

Gözlerimi devirmek istiyorum. "Hayır. İş yerime sevgilini getirdin. onun yerine." Rüzgâr bir parça saçı yüzüme savuruyor ve dudak parlatıcısına yapışıyor. Saçı uzaklaştırıp sola doğru bir adım atıyorum ve rüzgârı engellemek için onun vücudunu kullanıyorum. Benden çok daha büyük. Bu düşünce kafamı onun benim üzerimde nasıl hissettiğine dair anılarla dolduruyor.

"Orada olmaması gerekiyordu." Tekrar yaklaşıyor.

"Bu da ne demek oluyor?" Bir adım geri atıyorum ve arabasına çarpıyorum. Etrafta dans ettik ve pozisyon değiştirdik. Ellerini ceplerinden çıkarıp iki yanımdaki alçak arabanın tavanına koyuyor ve beni olduğum yerde sabitliyor. Gözlerinin içine bakabilmek için başımı arkaya eğmek zorunda kaldım.

"Seni düşünmeden duramıyorum, Sophie." Gözleri yüzümü arıyor.

"Bu sabah... yanılttı. Her şey yanılttı. Benim için çok gençsin. Tatlısın ve bozulmamışsın." Yanağımdan bir saç teli daha alıp kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Seni rahat bırakmalıyım, bırakayım da ama senin için bencilce hissediyorum." Elini tekrar tavana koyuyor ve eğiliyor. "Ne istiyorsun Sophie?" diye kulağıma nefes veriyor.

Titriyorum ve bu soğuktan değil. Çok güzel kokuyor ve daha da güzel görünüyor. Ben düşünürken Spruce Caddesi'nde arabalar yanımızdan geçiyor, Jacobsen'in ön kapıları çarparak açılıp kapanıyor.

"Sophie, kendi kendime konuşmuyorum. Sana bir soru sordum ve bir yanıt bekliyorum. Ne istiyorsun?"

"Sen." Sonunda ona baktım. "Seni istiyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

L uke, onu istediğimi kabul ettiğim anda beni arabasının yolcu koltuğuna oturttu ve bundan yaklaşık on beş dakika sonra da dairesine götürdü.

Konuşmuyoruz.

ama nereye ve neden gittiğimizi biliyorum.

Asansörde bana dokunmuyor. Boştu ama bana elini bile sürmedi. Onun yerine konuşuyoruz.

"Ağrın var mı?"

Karşı asansörün duvarına yaslanmış, kibarca ayak parmaklarıma bakıyordum. Gözlerimi onunkilere diktim. "Um, evet."

"Ne kadar ağrıyor?" Şimdi sırtıyor, gözlerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor.

Başka tarafa bakıyorum. "Biraz ağrım var." Gözleriyle tekrar buluşuyorum. "Ama son iki günden çok iyi," diyorum, şu anda seks yapamayacağımızı düşünüyorsa diye.

Başını sallıyor. "Önümüzdeki iki günden de daha iyi olacak."

Tamam, endişelenme o zaman. Ona gülümsüyorum ve boğazımı temizliyorum. "Öğleden sonraki dersin ne zaman?"

"iki yönünde."

Saatini kontrol ediyor. "O küçük tatlı ağzını sikimin etrafında görmek istiyorum. Bugün bununla başlayalım mı?"

"Daha önce de sakso çektim, Luke. *O kadar* da masum değilim." Hiçbir şey bilmediğimi mi sanıyor?

Bana bir kaşını kaldırıyor. "Sophie," diyor sertçe. "Ne?" Şimdi kafam karıştı.

Asansörün karşısına geçiyor ve kolunu başımın üstündeki duvara koyuyor. O kadar yakınımda duruyor ki ona bakmak zorunda kalıyorum. Köşeye sıkışmış durumdayım ama hâlâ bana dokunmuyor. "Akıllıca bir söz, Bayan Tisdale. Benimkinden önce yaladığınız sikleri duymak istemiyorum. Bundan bir daha asla bahsetmemeniz sizin yararınıza olur."

"Belki de bu işte iyiyimdir," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Belki tecrübelerimden memnun kalırsın?"

Geri adım atmadan önce ön kolunu başımın üzerinden asansör duvarına çarpıyor. Asansör paneline ve sonra tekrar bana bakıyor. "O küçük kötü vücudundan çıkarmamı ister misin? Seni benim Diz mi? Kışın pembeleşene kadar avuçlarımın kışına vurmasını mı istiyorsun? Ne kadar ıslak olduğunu test etmek için parmaklarım kalçalarının arasından geçene kadar? Peşinde olduğun şey bu mu?"

"Ben, uh," diye kekeledim. "Bilmiyorum. Belki?" Tarifini duydukça ıslanıyorum, o yüzden muhtemelen hoşuma giderdi.

Asansörün kapıları otuz üçüncü katta açılıyor ve Luke kolunu kapıya dayamış çıkmamı bekliyor. Öyle yapıyorum ve onu geçerken kışma şakacı bir şaplak indiriyor.

"Hey!" diye itiraz ediyorum.

Kapının kilidini açıyor ve benim için açık tutuyor. Sırıttıyorum ve arkamı koruyarak dairenin içine doğru geri geri yürüyorum.

"Yatak odası."

"Bu sefer önce bana bir sandviç yapmayacak mısınız?" "Şimdi."

Kravatını gevşetiyor ve bana doğru yürüyor.

Ceketimi çıkarırken geriye doğru yürüyorum. "Bunu asmalı mıyım?" I gülümsüyor ve önünden geçtiğimiz koridordaki dolaba doğru başını sallıyor. Ceketini elimden alıyor ve yere atıyor.

Dönüp yatak odasına yönelmeden önce gülmemek için dudakımı ısırtıyorum, yürürken işe giderken giydiğim gömleği başımın üzerinden çıkarıyorum. Yatak odasının kapısından geçerken sütyenim yere çarpıyor. Luke beni durdurmadan önce ellerim kot pantolonumun düğmesine uzanıyor. Yatağın kenarına oturuyor ve beni yanına çağırıyor.

Bir meme ağzına götürmeden önce elleriyle belimde daireler çiziyor. Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Ellerimi başına doluyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirip onu kendime çekiyorum.

"Bunları kendim çıkarmaya karar verdim." Parmakları kot pantolonumun düğmesine gidiyor. Elleri düğmeyi çözerken devasa görünüyor, ama fermuarı aşağı kaydırmadan önce bunu kolaylıkla yapıyor. Onu izlemek çok ateşli. beni soyuyor. Ellerini yanlarıma götürüyor ve kot pantolon yere düşmeden önce kötü kalçalarımın üzerinde oynatıyor.

." Dize vuruyor.

Tamam, bunu gerçekten yapıyor muyuz? Yüzüne bakıyorum. Çok ciddi. Dizinin üzerine eğildim, klitorisimin bacağına sürtünmesi için mükemmel bir pozisyon. Bu çok güzel. Ellerim yerde, başım yukarıda sırtıyorum.

"Bunlar çok şirin." Elini iç çamaşırlarımın üzerinde gezdiriyor. Düz siyah pamuklu bir külot giyiyorum. "Ama senin kışın kadar sevimli değil." O Külotumu uyluğumun ortasına kadar indirmeden önce bana sert bir tokat attı.

Yalan söylemeyeceğim, bu iyi hissettirdi. Elini kışımın üzerinde dairesel hareketlerle gezdiriyor. "Beni kışkırtma Sophie." Eli bir çatırtı halinde tenime iniyor. Biraz sıçırıyorum ama hoşuma gidiyor.

"Tamam," diye iç geçirdim. "Yapmamaya çalışacağım." Omzumun üzerinden ona sırtıyorum. "Ama bu hoş bir şey, belki biraz düşmanlık edebilirim?"

Luke inliyor ve arkama üç kez sertçe vuruyor. Bu acıtıyor. Avucunun içinde daireler çizerek yanmayı azaltmaya devam ediyor.

"Biraz ele avuca , değil mi Sophie?" diye soruyor bir tokat daha atarken.

"Gerçekten ," diye karşı . "Normalde çok iyi bir kızımdır." Kucağında kayıyorum, klitorisimi kalçasına sürtüyorum.

Parmaklarını arkamdan içime sokmadan önce beni tekrar tekrar tokatlıyor. "Bundan çok zevk aldın." Konuşurken parmaklarını içeri ve dışarı sürüklüyor.

"dilerim," diye özür diliyorum, hâlâ baş aşağı asılı duruyorum. Gülüyor ve kışma bir tokat daha atıyor.

"Ayağa kalk."

Ayağa kalktım ve iç çamaşırlarımı çıkarmayı bitirdim. Tüm zaman boyunca. Beni izliyor ve pantolonunun düğmelerini açıyor, anlamı açık. Boynundan sarkan gevşek kravatı dikkatimi çekiyor. Öne uzanıp başının üzerinden geçiriyorum. "Seni bağlayabilir miyim?" Bu konuda gerçekten heyecanlıyım. Bu fikir.

Gömleğinin düğmelerini açıp omuz bana şüpheyle bakıyor. Ayağa kalkıp pantolonunu indiriyor ve yemin ederim ona bakarken ağzımda tükürük birikiyor. "Elbette." Omuz silkiyor. "Aklında ne var?"

Sırtıyorum ve yatağa işaret ettikten sonra ellerini yatak başlığına bağlıyorum. "Biliyor musun," diyorum, "bunu daha önce hiç yapmadım." Ellerimi

Bacaklarının arasından kirpiklerini ona doğru uzattı. "Sanırım seni bağlamak kendime olan güvenimi artıracak." Gülüyor, oyun oynuyor.

Kalçalarının arasında topuklarımın oturuyorum ve bir parmak ucumu nazlı bir şekilde dudağıma yerleştiriyorum. Diğer elimle onu kavriyorum, elimi kalçasında aşağı yukarı kaydırıyorum.

. "Bunu ağızıma sokmamı mı istiyorsun?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Birkaç yastığa dayanmış, bilekleri kravatıyla yatak başlığına bağlı. Yüzünde kocaman bir gülümseme var. Onu mutlu görmek hoşuma gidiyor. Karşılaşmalarımızın çoğu gerginlikle doluydu. Bu farklı, güzel.

"Bunu istiyorum Sophie." Taşaklarını nazıkçe avuçlayan ikinci bir el eklediğimde inliyor. "Bunu çok istiyorum." Sesi çoktan boğuklaşmaya başlamıştı.

Elimle torbasına masaj yaparken diğer elimle de uzunluğunu okşuyorum. "Bilmiyorum." Dudağımı ısırdım. "Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım.

daha önce." Yukarı doğru okşarken bileğimi büküyorum. "Ne yapacağımı bildiğimden emin değilim."

Luke nefesini dışarı üflüyor. "O küstah küçük dudaklarını sikimin etrafına sar. Gerisini anlayabileceğinden eminim."

"Tamam, deneyeceğim." Öne doğru eğildim, bir elimi sikinin üzerinde bıraktım ve ağırlığımı diğerine verdim. Penisini emmeden önce tabanını yalıyorum.

taşaklarını okşuyor ve başparmağımı sikinin alt tarafına ileri geri sürüyordum.

"Tanrım, Sophie."

Ucundan ön sperm sızıyor, ben de elimi yukarı kaydırıp başparmağımla yakalıyorum ve nemi teninde daireler çizerek masaj yapıyorum. Ağızımı başparmağımın olduğu horozunun tabanına götürüyorum ve tekrar okşayarak Dilimle alt tarafını.

Parmaklarımla başını hafifçe kavriyorum ve Elime ulaşana kadar uzunluğunu yalarken başparmağımı ucuna sürtmeye devam ediyorum.

Luke'a bakıyorum. Yüzü gerilmiş, hızlı hızlı nefes alıyor. Ucunda dolaşan elimi yavaş ve sert bir hareketle şaftından aşağı doğru sürüklerken onunla göz teması kuruyorum. Sonunda onu ağızıma alıyorum.

"Tanrım, Sophie." İnliyor ve gözlerini kapatıyor ama hemen izlemek için tekrar açıyor. Buna bayılıyorum. Kendi ıslaklığımın sızdığını hissedebiliyorum, bunu ona yaparken çok tahrik oluyorum. Onu boylu boyunca sallıyorum ve bir elimi gizlice klitorisime götürüp kendimi ovuyorum. Bu tam bir güç gösterisi. Yanımda bacakları gergin ve üstümde, benim küçük pis dilimi ve küçük hınzır parmaklarımı yorumluyor.

Bir süreliğine de olsa ona hükmetmek iyi hissettiriyor. O daha büyük, daha yaşlı ve daha güçlü ama şu anda kontrol bende. Güçlendirici bir his.

Bir parmağımı içime sokuyorum. Sanırım bunu yaparak ama şu anda aklımda başka bir şey var. Ağırılığımı dizlerimin üzerine veriyorum, böylece iki elimi de kullanabiliyorum, sonra ağzıma alabileceğim miktarın altında horozunu okşama çabalarımı artırıyorum.

O yakın. Yakın olduğunu biliyorum. Çünkü "Sophie, eğer durmazsan ağzına boşalacağım." diyor. Sanki duracaktım gibi.

Daha önce hiç yutmamıştım ama şimdi yutmak istiyorum. Patladığında onu ağzımda istiyorum. Bana verebileceği her şeyi yutmak istiyorum. Durmayacağımı anladığında çok destekleyici oluyor. "Sophie, seni pis kaltak, boğazından aşağıya çok sert boşalacağım."

Daha fazla dayanamayacağını düşündüğümde, kendi ıslaklığımla kayganlaşmış parmağımı alıp kıcına sokuyorum.

Geliyor.

Hem de
çok.

"Seni şıfırtı, Sophie." Ben yutkunurken ellerini saçlarımda dolaştırıyor ve sonra üstte olması için bizi ters çeviriyor.

"Hey, seni ben bağladım!" Kas duvarının altından itiraz ediyorum.

"Papyonla, Sophie." Yüzümü ellerinin arasında tutuyor ve oksijenim bitene kadar beni öpüyor. "Çok tatlısın. Seninle ne halt edeceğim ben?" Sonra duraksıyor, sanki bu gerçek bir soruymuş gibi gözlerime bakıyor, ben de cevap veriyorum.

"Beni tut."

Cevap vermiyor. Bunun yerine prezervatife uzanarak bacaklarımı yukarı kaldırıyor, böylece neredeyse ikiye bükülüyorum ve içime kayıyor.

Biraz kıpırdandım. Bu benim için hâlâ çok yeni ve o çok büyük. "Tekrar gitmeye nasıl hazır olabilirsin ki?" diye soruyorum.

"Sen odadayken sikim sürekli hazır durumda oluyor," cevap veriyor, bir yandan da içime doğru kaymaya devam ediyor.

"Beni muayene masanıza yatırmanız sizin için garip olmuş olmalı." Kollarımı boynuna doluyor ve ulaşabildiğim her tenini öpüyorum.

"Hiçbir fikrin yok."

Gülüyorum. "Sanırım biliyorum."

"Bu arada" -sağ bacağımı omzuna götürüyor ve tekrar bana gömülüyor- "Artık senin doktorun olamam."

"Hmmm, tamam." Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Nasıl oldu da seks yapmak için bu kadar bekledim? "Yine de doktorculuk oynayabiliriz, değil mi? Buna varım."

"Lanet olsun, Sophie." Arkamı tokatladı ve boşaldım. Ben gelirken itişlerini yavaşlatıyor, dilini sikiyle aynı ritimde ağzıma sokuyor.

Kaslarımın kasılması bittiğinde geri çekiliyor, beni yan çeviriyor ve üst bacağımlı kolunun üzerinden atarak arkamdan tekrar giriyor. Klitorisimi ovarken bana çarpıyor. Oh.

"Yani işimiz bitmedi mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Gölüyor ve dişleriyle kulağımı ısıırıyor. "Hayır."

"Ama geçen sefer ben geldiğimde sen gelmiştin." Parmakları üzerimde bu kadar ustalıklı çalışırken derdimi anlatmak zorlaşıyor.

"Geçen sefer sana karşı yumuşak davrandım, güzelim." Boynumu öpüyor. "Ama amacın bitirmek olduğunu sanıyordum?"

"Amaç da bu zaten"-Taşakları tenime çarpıyor iterken

-"Diğer odada çığlık atan çocuklar varken." Kalçamı kolunun üzerinde biraz daha yukarı kaldırıyor. "Yeni sevgilinle amacın bu değil."

O zaman bana uzun vadeli hedefler konusunda ne kadar iyi olduğunu gösterdi.

BÖLÜM 17

"**T** onun yeri ölü." Everly esniyor.

"Şükran Günü'nden iki gün önce. Sanırım birçok insan hafta boyunca çalışmayacağım." Az önce kendime yaptığım chai tea latte'den bir yudum alıyorum. İşyerindeyiz ve Everly haklı, işler yavaş.

"Sapığın bir hafta izin almamış." Everly bir masada kulaklık takan ve bizi görmezden gelen bir adama başıyla selam veriyor.

İfadesini görmezden geliyorum. "Neden Connecticut'değilsin? Bu hafta dersimiz yok."

Everly gözlerini deviriyor. "Yarına kadar burada tıklıp kaldım çünkü Finn eve gitmek için son dakikaya kadar bekliyor. Yeterince beklerse trene bineceğimi ve beni götürmek zorunda kalmayacağını düşünüyor." Omuz silkiyor. "Bazen ona neden katlandığımdan emin olamıyorum."

"Tam olarak neye ? Onu takip eden sensin."

Şurupların altına bir fincan sokuyor ve birkaç tane pompalıyor. İçecek karışımlarını denemek Everly'nin uzmanlık alanıdır. Çoğunlukla berbattırlar. "Birlikte olmamız gerekiyorsa bu sapıklık değildir. Altı yaşındayken onu etkilememe engel olamıyorum."

İçkimi . "Everly, az önce Profesör Camden'a olan takıntını açıklamak için *Alacakaranlık* göndermesi mi yaptın?"

"Ben yaptım." İçki hazırlarken duraksıyor. "Bu garip mi?"

"Bir bakalım, sen altı yaşındayken *Alacakaranlık* henüz yazılmamıştı," diye başlıyorum.

Everly alay eder ve şuruplara geri döner. "Bu olmadığı anlamına gelmez."

"Ve sen bir kurt adam değilsin," diye ekliyorum o itiraz edemedi.

"Her neyse."

Konuyla ilgili verdiği yanıtların toplamı bu kadar. Fincanına buharda pişmiş süt eklemesini izliyorum. "gelmişken, Profesör Camden evinin anahtarını kopyaladığınızı biliyor mu?"

"Evet, ilk kopyayı çoktan geri aldı," diye yanıtlıyor Everly ve içkisini hazırlamaya devam ediyor.

O noktada lattemi bırakmam gerekiyor. Bunu yapmamam gerektiğini bilmeliydim.

sıcak sıvılar içerken Everly ile sohbet etmek. "İlk kopya mı, Everly?"

"Evet. Ve benden ikinci kopyayı bile istemedi." İçkisinden bir yudum alıyor. "Dürüst olmak gerekirse bu konuda biraz kızgıyım. Sanki beni tanımıyor bile, değil mi?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Doğru."

"Açıkçası üç kopya çıkarırdım. Bunu herkes bilmeli."

Arka taraftaki tezgâha yaslanıp başımı sallıyorum. "Tabii ki." Dürüst olmak gerekirse, birinin ev anahtarını çalarken kaç kopya çıkarılacağı hakkında hiçbir fikrim yok ama Everly'nin keyfi yerindeyken ona ayak uydurmak en iyisi.

"İkinci anahtarı kullandığımda kilitlerini değiştirmesini bekliyorum, bu yüzden üçüncü anahtar muhtemelen işe yaramaz, ama beni ikinci anahtarı isteyecek kadar iyi tanıyor olmalı." İç çekiyor, gerçekten umutsuz görünüyor.

"Everly, neden Profesör Camden? Erkekler sana ulaşmak için kendilerini paralıyorlar. Neden o?"

"Aradığım kişi o, Sophie. Sadece o."

"Neden şimdi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Seni birinci sınıftan beri tanıyorum ve bir ay öncesine kadar onu okul dışında tanıdığını bile bilmiyordum."

"Doğru zaman gelene kadar beklemek zorundaydım. On sekiz yaşına gelmeden bana dokunmasının mümkün olmadığını biliyordum, kesinlikle mümkün değildi." Başını iki yana sallıyor. "Herhangi bir yerde üniversiteye gidebilir ve mezun olduktan sonra onunla karşılaşmaya odaklanabilirdim, ama burada okula gidersem ona göz kulak olabileceğimi düşündüm. Ben büyürken onun yanlış bir kıza aşık olmadığından emin olurdum."

İçimi çektim. "Everly, bunu nasıl önleyecektin?" Bir elimi kaldırıyorum. "Bekle, bilmek istemiyorum."

"Ve sonra onun için doğru kişi olduğumu anlamasını sağlamak için tüm son yılım olacaktı. Planım buydu, anlıyor musun?" Yanıt için bana baktı.

"İşte bu bir plan." Bunun nasıl bir plan olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Ama üniversite politikaları konusunda çok katı biri olmaya başladı. Onun derslerine bile girmiyorum. Kimin umurunda, değil mi?"

"Bence üniversite bunu önemsiyor."

"Haziran'dan önce benimle açıkça çıkmasını beklemiyorum ama o zamana kadar beni becermemesi için hiçbir neden yok."

Everly, Finn'in kendisiyle zina yapmayı reddetmesine açıkça inanmamaktadır.

Yaraya tuz basmaya gerek yok. "Hayır, ," diye kabul ediyorum.

Ön kapı açılır ve beraberinde soğuk bir hava akımı gelir.

"Luke!" Tezgâhın etrafından dolanıp önünde duruyorum. "Seni bugün burada göreceğimi sanmıyordum." Sırıtiyorum, onu gördüğüme çok sevindim. Sanırım daha soğukkanlı davranmalıyım. Birbirimiz için ne ifade ettiğimizden hâlâ tam olarak emin değilim. İsteddiğimi aldım - geçen ay aynı masada birkaç yemek yedik ve bana yatakta birkaç yeni pozisyon öğretti. Ve banyoda. Ve Çalışma odasında da. Tanrım, çalışma odası. Bunu düşününce gözlerim biraz kamaşıyor. Luke eğilip beni öpüyor. "Ne düşünüyorsun, kıymetlim?"

benim duyabileceğim kadar yüksek sesle söylüyor.

"Sadece çalışmanı düşünüyordum." Sırıtiyorum. "Çok güzel bir oda, hepsi bu." Kıçıma vurdu ve ben sıçradım. "Kıçıma kafayı takmışsın, sapık." Tezgâhın arkasına geçiyorum. "Kahve ister misin? Doldururken kıoynatabilirim."

"Elbette."

Büyük bir fincanı Grind Me'nin koyu kavrulmuş karışımıyla doldurup tezgâhın üzerine koyuyorum. "Peki bugün burada ne yapıyorsun? Öğrenci kliniği bütün hafta kapalı değil mi?"

"Gitmeden önce seni görmek istedim." Bana gülümsüyor. Kaşlarımı çattım. "Nereye gidiyorum?" diye sordum.

Şimdi kaşlarını çatma sırası onda. "Şükran Günü için Florida'ya gideceğini sanıyordum?"

"Hayır." Başımı salladım. "Önümüzdeki ay Noel için Florida'ya gidiyorum. Şükran Günü için oda arkadaşım Jean ile eve gidiyorum."

"Benimle eve gel."

"Seninle eve geleyim mi? Şimdi mi?"

"Hayır, Perşembe. Benimle Şükran Günü'ne gel. Annemlerde. Tabii Jean'lere gitmeyi tercih etmezsen?"

"Seninle olmayı tercih ederim," diye cevap veriyorum kolayca.

Everly nefesinin altında "Parlak yeni amcık" diye mırıldanırken Luke oradan ayrılır.

BÖLÜM 18

W Gladwyne'e giden otobana giriyoruz, Şükran Günü trafiğinde yirmi dakikalık kısa bir yolculuk. Birbiri ardına muhteşem evlerin önünden geçiyoruz.

Luke Monk Yolu'na dönmeden önce bir tane daha. Kapılı bir garaj yolunda durup, kapılar açılmadan önce bir kod giriyor. Uzun yola devam ediyoruz. ve muazzam bir taş eve varıyoruz. Çevre düzenlemesi Kasım ayında bile titizlikle yapılmıştır. Luke ön kapıya giden dairesel bir yola giriyor ve park ediyor. Başka arabalar da var ama bir garaj göremiyorum. Yan tarafta ya da arkada olduğunu tahmin ediyorum.

"Burada mı büyüdün?" diye sordum.

Luke eve kısa bir bakış atıyor. "Evet."

"Sence beni sevecekler mi?" Gergin bir şekilde sordum. Luke'u henüz o kadar iyi tanımıyorum. Hayatında Gina dışında kimseyle tanışmadım. Ve teknik olarak Gina'yla tanışmadım. Grind Me'de tezgahın karşısında beni aşağılamasının buluşma sayılacağını sanmıyorum. Bir keresinde onu sormuştum ve Luke cevap vermişti. önemli biri olmadığını söyledi. Ben ona inanıyorum. Ne de olsa bugün burada onunla birlikteyim, onunla değil.

Luke arabayı park ettikten sonra kolunu koltuğumun arkasına koydu ve gözlerimin içine baktı. "Benim ailem..." Burada duraklıyor, düşünürken gözleri benimkinden eve doğru kayıyor. "Ailem zor olma eğilimindedir."

Ondan sonra arabadan indi ve ben daha kapıyı açmadan kapımı açtı. soruma cevap vermediğini fark ettim. Yürürken bir elini sırtıma koyarak beni kapıya doğru yönlendiriyor. Burada başka kimlerin olacağını merak ediyorum ve keşke gelirken sormayı akıl etseydim diyorum.

Neyse ki Jean ve Everly beni bunun için giyinmeye ikna ettiler. Planladığım gibi Şükran Günü için Jeannie ile eve gitseydim kot pantolon ve sweatshirt . Sonunda basit bir siyah elbise ve

topuklu ayakkabılar. Luke'un ceketinin altından görebildiğim siyah bir pantolon ve beyaz düğmeli bir gömlek giyiyor. Kot pantolon giymediğime çok memnunum.

Luke kapının zilini çalarken taş verandada duruyoruz. Birinin çocukluğunun geçtiği evin zilini çalacağı hiç aklıma gelmezdi. Bunu büyükannemle büyükbabamın evinde yaptığımı hayal etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum.

Sonra Cowbell Lane'deki evlerinin artık bizim olmadığını hatırlıyorum. Onları Florida'da ziyaret ettiğimde kapı zilini çalacak mıyım?

Sanki her şey değişiyormuş gibi geliyor. Büyükannem ve büyükbabam taşındı ve ben de altı aydan kısa bir süre içinde mezun olup öğrenci evinden taşınacağım. Jean, biz mezun olduktan sonra Jonathan'ın yanına taşınacak. Everly ya Profesör Camden'ı yenecek ya da New York'a taşınacak. Ben de Philadelphia'da bir yerde bir daire . Yanımda Luke elimi tutuyor ve altı ay sonra hayatımda nasıl bir rol oynayacağını merak ediyorum.

Büyük ön kapı açılıyor ve bizi uzun boylu, yaşlı bir kadın karşılıyor. "Lucas! Evine hoş geldin." Bu kadından sıcaklık ve misafirperverlik yayılıyor. Luke'un az önce ailesini aradığı gibi zor biri gibi görünmüyor.

Luke beni tanıştırmadan önce onu "Bayan Estes," diye selamlıyor. "Bu Sophie.

Sophie, Bayan Estes bizim ev müdürümüz."

Ev müdürü mü? Ev yöneticisi de neyin nesi? Gülümseyip elini sıkıyorum, sonra Luke paltomu çıkarmama yardım ediyor ve iki elimi de Ceketini Bayan Estes'e verdi. Sanırım ev müdürleri paltoları asıyor? Boyumdan büyük işe kalkıştım.

"Kim var burada?" Luke soruyor.

"Kız kardeşin ve kocası, teyzen ve enişten ve Hollett'ler oturma odasındalar." Gülümsüyor ve kolunu giriş holüne doğru uzatarak içeri girmemiz gerektiğini işaret ediyor. Koyu renk kıvrıkcık saçlarını ensesine doğru sıkıca toplamış, uzun boylu, zarif bir kadın. Çok pahalı görünen taba rengi bir takım elbise ve siyah ayakkabılar giyiyor. Sanırım ev müdürleri iş kıyafeti giymiyor.

Fuaye, evin merkezi noktası gibi görünen büyük bir koridora açılıyor. İkinci kata çıkan muhteşem bir merdiven var. Belli ki buradaki detaylar için hiçbir masraftan kaçınılmamış. Sol tarafımda zarif bir yemek odası görüyorum, hızlı bir bakış bana Miller'ların isterlerse akşam yemeği için on altı kişiyi rahatlıkla oturtabileceklerini söylüyor.

Resmi oturma odası yerine yemek tercih ediyoruz. Eşiği geçerken mırıldanıyor, "kalmamıza gerek yok." Buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum. Eğer çoktan çıkışımızı planlıyorsa neden buradayız?

"Luke!" Saçları onunkilerle aynı çikolata-kahverengi tonunda olan çarpıcı bir kadın koşarak Luke'a sarılıyor. "Annem birini getireceğini söyledi," diyor bana dönüp sırtarak.

Gülümsüyorum ve kendimi tanıtmaya başlıyorum ama ben fırsat bana sarılıyor.

"Ben Meredith, Luke'un kız kardeşi," diyor bana geri çekilip Luke'a bakarken. "O bir bebek. Onu nereden buldun?"

Luke'la birbirimize bakıyoruz ve bana öyle bir sırtıyor ki yanaklarım kendiliğinden kızarıyor.

Luke, Meredith'in nasıl tanıştığımıza dair sorusunu duymazdan gelerek, "Bu Sophie," diye tanıtıyor beni.

Biz geldiğimizde Meredith'in yanında oturduğu adam yanımıza geldi ve Luke'la tokalaştı. O da Luke gibi uzun boylu ama daha zayıf. Koşucu fiziğine ve kumral sarı saçlara sahip ve Meredith'in kocası Alexander olarak tanıtıldı.

"Kızım nerede?" Luke oturma odasında etrafına bakınarak soruyor. "Bu tür şeylere katılmamın tek nedeni o."

"En azından beni görmeyi gibi davranabilirsin." Ama Meredith'in kızgın olmadığını söyleyebilirim. Bu süregelen bir şaka gibi görünüyor. "Yeğenin yemekten önce uyukluyor." Sesini alçaltınca gülümsemesi kayboluyor. "Annem onu neden dadıyla evde bırakmadığımı sorma cüretini gösterdi."

Meredith uyuyan kızlarını kontrol etmek için koşarken biz odaya girerken Alexander, "Annenin neden hiç bebek bakıcılığı yapmadığını hatırlat bana," diye şaka yapıyor.

Luke beni doktor olduğunu ancak "Babam, Dr. Miller" diye tanıtıldığında öğrendiğim babasıyla tanıştırıyor. Odanın ön tarafına yakın bir yerde Luke'un teyzesi ve amcasıyla birlikte oturuyor ve ben de onlarla tanıştırılıyorum.

"Lucas, hayatım, gelebildiğine çok sevindim." Meredith'in kız kardeşi gibi görünen ufak tefek bir kadın bize doğru yaklaşıyor.

Luke eğilir ve onun yanağına bir öpücük kondurur. Sarılmak yok. "Anne, bu benim kız arkadaşım Sophie Tisdale," diyor kolunu belime dolarken.

Kız arkadaşı mı? Eğer kaçırmadıysam, beni babasına kız arkadaşı olarak tanıtmadı, sadece Sophie olarak tanıttı.

"Sana onu getireceğimi söylemiştim."

"Evet, arkadaşınızın bize katılabilmesine çok sevindim." En azından gülümsüyor ve elimi sıktı. "Ben Bayan Miller. Çok memnun oldum."

seninle tanışmak."

Yakından Meredith kadar genç olmadığını görebiliyorum. Kesinlikle iş yaptırmış.

Luke'a geri döner. "Hollett'ler sevgili kızları Kara ile birlikte bize katıldılar. Gelin merhaba deyin." Onu kükreyen bir ateşle yanan büyükçe bir şöminenin önündeki oturma düzenine kadar takip ediyoruz.

Bay ve Bayan Hollett, kızları Kara ile birlikte bir kanepede oturmaktadır. Bayan Hollett.

Miller bitişikteki aşk koltuğuna oturuyor, Luke ve beni yüksek arkalıklı sandalyelerde oturmaya bırakıyor. Bayan Estes bize içki ikram etmek için uğradı. Bu şimdye kadarki en resmi, en rahatsız tatil ve daha yeni başladı.

"Kara, Los Angeles'tan Philadelphia'ya yeni taşındı." Bayan. Hollett gururla gülümsüyor. "Daha yeni Philadelphia'da müdür düzeyinde bir pozisyona terfi etti." Bayan Hollett biraz Kara'nın kariyerinden bahsediyor.

Bayan Miller'ın her kelimeyi kabul etmesiyle hayırsever bağış toplama dünyasındaki başarılar.

"Lucas, Kara Rittenhouse Meydanı bölgesinde satın almak için bir yer arıyor. Belki uygun bir yer bulmasına yardım edebilirsin." Bayan Miller sanki bu fikir yeni aklına gelmiş gibi gözlerini Luke ve Kara arasında gezdirerek gülümsüyor. Annesi gözümün önünde ona başka bir kadın mı ayarlamaya çalışıyor?

Kara, Luke'un annesine dönmeden önce mahcup bir ifadeyle bana kısa bir süre bakıyor. "Bayan Miller, bu çok nazik bir fikir ama benim çok nitelikli bir emlakçım var."

"O zaman Lucas sizi yakında yemeğe götürmeli ki arayı kapatabilesiniz." Bayan Miller hoşgörüyüyle gülümsüyor.

Vay canına. Biri benimle gerçekten konuşuyor olsaydı nutkum tutulurdu. Gerçekten de gözümün önünde Luke'a bir randevu ayarlamaya çalışıyor. Luke'a bakıyorum. Bir su bardağını gelişigüzel sallarken diğer eliyle kolçağa vuruyor. Tamamen rahatlamış görünüyor, sandalyede arkasına yaslanmış, bacak bacak üstüne atmış, bir ayağını diğer dizinin üzerine koymuş.

"Elbette, Sophie ve ben Kara ile akşam yemeği yemekten mutluluk duyarız anne.

Yakında bir şeyler ayarlayacağız."

Kara bana özür dileyen bir bakış daha atıyor. Luke bana doğru hiç bakmıyor. Kafam çok karışık. Teorik planlarına beni de dahil ederek annesini hayal kırıklığına uğrattığı için heyecanlıyım ama bu bana ters geliyor. Neden beni bu tren enkazına getirdi?

"Sophie'nin sıkılacağını düşünüyorum, sence de öyle değil mi Lucas?"

Luke bardağını beni zıplatan bir gümbürtüyle yere bırakıyor. "Anne," söze başlıyor ama pembe bir tülün uçarak geçtiği bir çılgınlıkla kesiliyor.

"Luke Amca!" Pembe bir parti elbisesi ve tatlı pembe bale ayakkabıları giyen minik bir kız kendini Luke'un kucağına atıyor. Koyu sarı saçları balerin topuzu şeklinde toplanmış ve minik tırnakları ışıltılı pembe bir cilayla kaplanmış. Ona şimdiden biraz aşık oldum.

"Meredith, onu kontrol edebilir misin lütfen?" Bayan Miller'ın mükemmel soğukkanlılığı bozulmaya yakın görünüyor.

"Bella, sanırım büyükannen için fazla eğleniyoruz." Luke büyükanne kelimesini vurguluyor ve yemin ederim Bayan Miller'ın botokslu ağzı seğiriyor.

Luke, Bella boynunda sallanırken ayağa kalkıyor ve bir elini uzatarak beni takip etmemi işaret ediyor. Oturma odasından çıkarken Bella Luke'un omzunun üzerinden bana bakıyor. Beni fark ettiğinde yeşil gözleri parlıyor. "Merhaba! Ben Bella! Senin adın ne?"

"Ben Sophie." Ben de ona gülümsüyorum.

"Siz benim ailem misiniz yoksa arkadaşım mısınız?" diye soruyor.

"Sophie benim arkadaşım," diye araya giriyor Luke, benim yerime cevap veriyor. Kızın başının üstünü öpüyor ve başını çevirerek bana göz kırpmıyor.

Tam o anda yumurtladığımdan oldukça eminim.

Evin giriş holünde yürüyoruz ve Luke Bella'ya oynamak için oyuncak getirip getirmediğini soruyor. Bella kıpırdanarak Luke'un elinden kurtuluyor ve koridorda koşmaya başlıyor, Luke ve ben de onu takip ediyoruz. Evin karşı tarafında, arka bahçeye bakan rahat yaşam alanına giriyoruz. Tertemiz bir peyzajla çevrili, sezon için kapatılmış bir havuz ve onun ötesinde ormanlık bir alan görüyorum.

Bu odada bir televizyon ve büyük bir seksiyonel kanepeler var. Büyük ahşap kirişler tonozlu tavanı geçiyor. Burası neredeyse rahat. Etrafa saçılmış birkaç oyuncak ve kanepenin üstünde pembe bir battaniye var. Sanırım bu Biz geldiğimizde Bella orada uyukluyordu. Bella kanepenin diğer tarafına koşuyor ve yerden bir şey alıyor.

"Onu buldum!" Işıl ışıl parlıyor ve oyuncağı göğsüne bize geri getiriyor.

"Bu benim bebeğim. Adı Lili. Kucağına alır mısınız?" Bu bana yönelikti.

"Onu almayı çok isterim Bella, teşekkürler."

"Oturmalısın," dedi bana. "Ayakta durursan bebeği tutamazsın."

Ben kanepeye oturup bebeği kucaklarken, Bella üzerimde geziniyor, bebeğin etrafına bir battaniye sarıyor ve onu besleyebilmem için bana biberonunu uzatıyor. Bebeği nasıl idare etmem gerektiğine dair bir sürü tavsiyede bulunuyor ve ben Luke'un kız kardeşinin bir tane daha doğurup doğurmayacağını merak ederken Bella yanımdaki kanepeye tırmanıp kolunu benim koluma doluyor ve yakınıma sokuluyor. Tam erimek üzereyim, o kadar tatlı davranıyor ki, minik eliyle karnımı okşuyor ve bana karnımda bir bebek olup olmadığını soruyor.

"Hayır."

Bu Luke'tan geldi. Hayır kelimesini Luke'un az önce söylediği tek heceden daha inatçı bir şekilde söylemenin bir yolu varsa da ben hiç duymadım. Burnunun kemerini sıkıyor ve Bella'ya hitap ediyor.

"Bella Love Halliday, kadınlara karınlarında bebek olup olmadığını sormayacaksın. Beni anlıyor musun?"

"Annem yapar." Bella kıkırdıyor. "Bu bir fare."

"Ne?" Luke ikimize de aklımızı kaçırmışız gibi bakıyor. Ne yaptığımdan emin ve Bella üç yaşında, bu yüzden sanırım Luke'un yeniden değerlendirmesi gerekebilir.

"Bu bir fare! Annem fare görüyor!"

"Sanırım Bella bunun bir sır olduğunu söylüyor." Luke'a bakıyorum. Yeğenine aşık olduğu her halinden belli olan bir adam için yürümeye başlayan bir çocuk sözlüğü kullanabilir.

"Evet! Onlardan biri! Annem bunu yiyor. Kimseye söylemem," diye ekliyor başını sallayarak.

"Lili ile ablalık pratiği mi yapıyorsun?" Ona bebeği göstererek soruyorum.

"Evet!" Bella bağlantıyı anladığım için çok mutlu. "Lili ile buza dua ediyorum!"

Bayan Estes yemeğin hazır olduğunu söylemek için içeri giriyor. Luke Bella'yı kucağına alıyor ve Meredith'i kocasının yanındaki masaya bir sandalye koyarken ve masanın üzerine bir Disney damlatmaz bardak yerleştirirken bulmak için yemek odasına gidiyoruz.

"Gerçekten mi anne? Üç yaşındaki bir çocuğun Şükran Günü yemeğini mutfakta tek başına yiyeceğini mi düşündün?"

Bayan Miller'ın buna tepkisi, "Hayır, akşam yemeğini evde dadısıyla yiyeceğini düşünmüştüm ama siz ona izin verdiniz" demekten başka bir şey olmuyor.

Alexander, Bayan Miller'ın solundaki koltuğundan, "Ona bu hafta izin verdik aslında," diye araya giriyor. "Bella ile vakit geçirmekten keyif alıyoruz."

Luke, Bella'yı anne ve babasının arasındaki koltuğa oturtuktan sonra bana masanın diğer tarafına kadar eşlik ediyor ve annesiyle masanın diğer ucunda oturan babasının arasına benim için bir sandalye çekiyor.

Bayan Miller'ın oturma düzeninde Luke'un Kara ile benim aramda oturduğunu fark ettim. Masanın bizim tarafında ben, Luke, Kara, Bayan Hollett ve Bay

Hollett. Karşımda Luke'un teyzesi, sonra amcası, Meredith, Bella ve Alexander var. Meredith'in masasının ucuna doğru özlemle bakıyorum, dost yüzlere daha yakın olmayı diliyorum. Yine de Bayan Miller'dan olabildiğince uzaktayım, bu yüzden alabildiğimi alacağım.

"Lucas, Baldwin'de işler nasıl?" Yaşlı Dr. Miller beni tamamen görmezden geliyor ve Luke'a hastane hakkında sorular sormaya başlıyor. "Geçen hafta Dr. Tan'ı bir konferansta gördüm. Bölümünüzün kârının hastanede söyledi."

Luke'un yüzü ifadesiz ama çenesi sinirlendiğinde yaptığı o tik hareketini yapıyor.

Yemekler önümüze gelene kadar garip bir şekilde kibarca tartışıp duruyorlar. Restoranlardaki gibi tek tek tabaklara yerleştirilmiş. Oyulmuş hindi ya da mini patateslerle kaplı güveç tabağı yok.

Bu masada şekerlemeler var. Tabağımdaki patates püresini silip biraz daha istesem Bayan Miller'ın ne yapacağını merak ediyorum. Bir kıkırdamayı bastırmak zorundayım, Bayan Miller'dan ikinci kez isteme düşüncesi o kadar saçma ki.

Tabaklar şef üniforması giymiş bir kadın tarafından hassasiyetle önümüze konuyor. Kadın tabağı önüne koyarken Luke, "Teşekkürler Heidi," mırıldanıyor, böylece Miller'ların ev müdürünün yanı tam zamanlı bir şefi olduğunu anlıyorum.

Acaba Luke'a ilk fıstık ezmeli ve jöleli sandviçini yapmayı öğreten Bayan Miller mıydı yoksa Heidi mi? Bekle, neden soruyorum ki? Kendim mi? Belli ki Heidi'ydi.

Dr. Miller dikkatini kardeşi ve baldızına çevirir ve ben rahat bir nefes alıyorum. Herkese servis yapılırken ellerimi kucığımda kavuşturuyorum. Luke masanın altına uzanıyor ve çatalıyla bıçağını almadan önce kısa bir süre elimi sıkıyor. Ona bakıp gülümsüyorum ve ben de kendi kaplarımı . Bu deneyim yerine paket servisi ve Luke'un kanepesini tercih ederdim ama bu... fena değil. Hiç değilse Luke hakkında daha fazla şey öğrenmek ilginç. Rahatlıyorum ve hindiden bir ısırık alıyorum. Heidi bir dahi, bu çok lezzetli.

"Lucas, Gina'yı gördün mü? Philadelphia'ya döndüğünü duydum." Mrs. Miller diyor ki.

Gina mı? Bayan Miller kızıl saçlı trolü tanıyor mu? Tabii ki tanıyor.

Luke, bu konuyu tartışmayı gösteren bir kesinlik içinde, "Evet ve öyle," cevap veriyor.

Lanet olsun. Gina hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum! Ama Luke'a doğrudan sormak istemiyorum tabii ki.

Bayan Miller şarabından bir yudum alır. "İkinizin arasındaki ilişkinin yürümemesi çok yazık."

Biliyordum! O ikisinin birlikte olduğunu biliyordum. Kendimi beğenmişlik anım kayboldu. *Bir yetişkin ol Sophie*, kendimi azarlıyorum. *Kendinden yaşça büyük bir adamla çıkamazsın ve onun bir geçmişi olmamasını bekleyemezsin.* Ayrıca, yatakta gerçekten çok iyi ve ben de bunun faydalarını görüyorum. Bekle, onunla pratik yaptı. *Gina ve Luke'u yatakta birlikte düşünmeyi bırak!*

"Nişanlılığınız sona erdiğinde şaşırımtım. uygun görünüyordunuz." Bayan Miller'in gözleri üzerimde gezindi.

Vay canına, bu acıttı. Küçümseme karşısında kalbim hızla çarpıyor ve yanaklarım utançtan kızarıyor.

"O nişan altı yıl önce sona erdi anne, sanırım şaşkınlığını atlatmak için yeterli zamanın oldu."

Altı yıl önce mi? Altı yıl önce Luke nişanlıydı ve ben lisedeydim. Bir an için bu düşüncenin üzerine oturdum. Nişanlıydı. Luke bana onun hakkında ne söyledi? Önemli biri olmadığını mı? Oysa bir ay önce onunla yemek yiyordu ve ertesi hafta Grind Me'ye girdiğinde yine onunla birlikteydi.

Luke'un babası araya girerek, "Baldwin Memorial'da kardiyovasküler departmanının başına yeni geçtiğini duydum," dedi.

"Evet, öyle." Luke çatalıyla bir parça hindi koparıyor. "Çok aranan bir adaydı. Saygın biriydi."

"Çok yetenekli bir cerrah," diye onaylıyor Luke gönülsüzce.

Kendimi çok aptal hissediyorum. Aynı hastanede mi çalışıyorlar? Hala onunla mı?

Haftalar önce bana belirttiği gibi "hiç kimse" olmadığı açık. O onun Bir zamanlar nişanlıyım. Ve ben sadece bir üniversite öğrencisiyim. Mezun olduktan sonra bir işim bile yok.

Bu arada, sanki masada olduğumu hatırlamış gibi, Luke'un babası bana baktı ve Luke'un hastanesindeki lise gönüllü programının bir parçası olup olmadığını sordu.

Yenildim. Bu insanlar korkunç.

"Bu kadar yeter," diye cevap vermeye başlıyor Luke benden önce ama sözü Bella tarafından kesiliyor. Yemeğin büyük bölümünde sessizdi ama bu anı sandalyesinin üzerine çıkıp "Defne arısı yiyorum!" diye bağırarak için seçti. Sonra heyecanla ellerini çırpıyor ve sandalyesinde bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

O çocuğu sevdiğimi biliyordum. Gerginlik sona ve dikkatler Meredith'in üzerinde.

Heidi tabaklarımızı topluyor ve kahve ikram ediyor. Luke'un telefonu çaldığında ve masadan kalktığında minik balkabağı turtalarını servis ediyor.

Onsuz bu insanlarla yalnız kaldığım için paniğe kapılıyorum, ama artık aramızda Luke olmadan birbirimizi görebildiğimiz için Kara benimle sohbet ediyor. Çok tatlı biri ve onunla sohbet etmekten keyif alıyorum. Annesi ve Bayan Miller'ın bugün onu Luke'a ayarlamayı planladıklarından haberi olduğunu sanmıyorum.

Turtalar servis edildi, kahve döküldü ve Luke hala dönmedi. Herkes onsuz devam ediyor ve bu bana haftalar önce restorandaki Gina'yı hatırlatıyor. Sık sık gelmeye alışkın olduğu konusunda haklıydım.

Luke ile geçirilen zamana eşlik eden kesintiler. Gerçi şimdi anlıyorum ki kendisi de bir doktor olduğu için bunu anlayabilir.

Çatalımı turtanın üstündeki krem şantide gezdiriyorum. Balkabaklı turtayı severim ama aç değilim ve yine de biraz melankoliğim. Bugünün şokunu biraz üzerimden attım.

Heidi tatlı tabaklarını topluyor oturma odasında taze kahve olduğunu söylüyor. Luke bizi orada karşılıyor ve odaya girerken telefon görüşmesini bitiriyor. Bana doğru gelmeden önce Alexander'a bir şeyler söylemek için kısa bir süre duruyor, özür diliyor ve hastanede ilgilenmesi gereken acil bir durum olduğunu belirtiyor. İtirazım yok.

Bayan Estes bizi paltolarımızla kapıda karşıladı. Meredith kalçasında Bella ile bizi takip ediyor. "Luke, hastaneye gidebilmen için Sophie'yi eve bırakmamı ister misin?" Gülümsüyor ve Bella bana el sallıyor. "Sophie ile sohbet etmek için daha fazla zaman istiyorum." Luke'a muzipçe sırıtıyor.

Bella yardımsever bir şekilde, "Sophie'nin karnında bebek yok," diye ekliyor ve başını sallıyor.

Meredith'in gözleri büyüdü. "Bella!" Bana özür dileyen bir bakış attı. "Çok özür dilerim. Aptal ebeveynlik kitapları ona karşı mümkün olduğunca dürüst olmamı tavsiye ediyordu. Keşke yalan söyleseydim ve ona istediğim gibi bebeği bir cücenin bırakacağını söyleseydim."

" değil." Özüünü el sallayarak geçiştirdim.

"Fedakâr teklifin için teşekkürler Meredith, ama Sophie'yi arabamla eve göndereceğim ve Alexander beni hastaneye bırakacak."

Meredith suratını asıyor. "Sophie'yle yalnız kalmamı istemiyorsun."

"Haklısın." Ona gülümsüyor. Beni ön kapıdan geçirirken, "Ayrıca, yeğenimle görgü kuralları üzerinde çalışarak zaman geçirebilirsin," diyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

"**Y** Sen , değil mi?" Luke beni arabasına götürürken soruyor ve benim için sürücü kapısını açıyor.

"Tabii ki."

"Harika." Yanıma uzanıp bir düğmeye basıyor ve araba kükreyerek çalışıyor. Dahili GPS ekranına dokunmadan önce anahtarları orta konsola bırakıyor. "İşim bittiğinde hastaneden bir taksi çağıracağım," diyor beni koltuğa bağlarken ve bir düğmeye basıp koltuğu kısa boyuma göre öne doğru kaydırırken.

"Özür dilerim Sophie," diyor ve Alexander'ın beklediği ön kapıya doğru yürüyüp gidiyor. Üniversite eğitimimden daha pahalı olduğundan şüphelendiğim bir arabayla baş başa kaldım.

Arabayı sürüyorum ve GPS beni hemen garaj yolunun sonundan sağa dönmeye teşvik ediyor. Yurda mı yoksa Luke'un dairesine mi gittiğimden bile emin değilim ama araba biliyor gibi görünüyor.

Yanlarına yaklaştığımda kapılar otomatik olarak açılıyor ve Monk Yolu'na dönüyorum. Arabayı sürerken uyuşmuş durumdayım, o günü tekrar yaşıyorum. Düşündüğüm kadar korkunç muydu? Jeannie ya da Everly'yi aramak istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Bu araçtaki eller serbest telefon sistemini çalıştırın.

Bugün beni neden davet etti? Annesi tam bir kabus. Ben sadece onun tuzak girişimini engellemek için bir dikkat dağıtıcı mıydım? Beni kız arkadaşı olarak tanıttığı tek kişi annesiydi.

Gina'nın eski nişanlısı olduğunu öğrenmek beni rahatsız ediyor, sanki bana yalan gibi. Yalan mı söyledi? Sayılır. Belirttiği hiç kimseden çok daha fazlası, ama sorduğum zaman bu beni ilgilendirir miydi? Her neyse, hâlâ kızgıyım.

Hayatımda geçirdiğim en üzücü Şükran Günü'ydü.

GPS beni onun dairesine yönlendiriyor. Arabayı sürerken başparmağımı direksiyona vuruyorum ve kilometreler geçtikçe daha da sinirleniyorum. Rittenhouse Meydanı 10 numaranın garaj kapısı ben otomatik olarak açılıyor. Bu süslü arabanın, onun süslü dairesine uygun bir sensörü olduğunu varsayıyorum. Park ediyorum
Luke'un yeri ve düşün.

Şimdi ne yapmam gerekiyor? Luke beni sonra göreceğini söyledi mi? Anahtarları bende. Onu beklemem için beni arabasıyla eve mi gönderdi? Evine girmeme izin vermeli miyim yoksa sadece ailesinin evinden çıkmamı mı istedi?

Bu günü atlattım. Arabayı kilitledim ve asansöre binip lobiye çıktım. Bir kapıcı olduğunu biliyorum, onu daha önce de . Lobiden bitişikteki İtalyan restoranı Serafina'ya geçtik. Luke'un beni evinin lobisindeki bir restoranda yemeğe çıkarmasının ne kadar uygun olduğunu şimdi fark ediyorum. Binadan hiç çıkmadan akşam yemeğinden sevişmeye geçiyoruz.

Topuklarım boş mermer lobide tıkırıyor. Çok sessiz, herkes tatil için bir yere gitmesi gerekiyor. Anahtarları, kırklı yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim iyi giyimli bir adam olan kapıcının tezgâha bıraktım.

"Bunların Dr. Miller'a ulaştığından emin olur musunuz?"

"Elbette, Bayan Tisdale." Tam bir profesyonellik örneği, Gri takım elbisesi ve siyah kravatıyla kusursuzdu, saçının bir teli bile yerinde değildi. Luke'un anahtarlarını ona bırakmamı tuhaf da belli etmiyor, ama belki bu yaygın bir durumdur.

Bekle. "Adımı nereden biliyorsun?"

"Bilmek benim işim." Kibar bir gülümseme sunuyor ve kaç isim ezberlemek zorunda kaldığını merak ediyorum. "Seni bir yere bırakmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Dışarıdan bir taksi çağırabilirim."

Masanın arkasındaki telefonu açarak, "Tesisimizde özel bir şehir içi aracımız var," dedi. "Israr ediyorum."

Eve nasıl gideceğim konusunda onunla tartışmayacağım, bu yüzden teklifini nazikçe kabul ediyorum ve siyah bir Mercedes'in kaldırımında rölantide beklediği ön tarafa gidiyorum. Kapıcı arabanın kapısını benim için açık tutuyor, ben de içeri girip şoföre adresimi veriyorum.

Odama döndüğümde kapıyı arkamdan kapatıp ona yaslanıyorum. Garip bir şekilde sessizdi, çoğu kişi uzun hafta sonu için gitmişti. Jean pazara kadar dönmeyecek. Doğrulup telefonumu kontrol ediyorum. Mesaj yok. Elbisemin fermuarını açmadan önce topuklularımı tekmeliyor ve naylon çoraplarımı çıkarıyorum.

Dolabımı karıştırarak giyecek rahatlatıcı bir şeyler arıyorum ve flanel pijama altımın üstünde sarılı küçük bir paket buluyorum. Pantolonu eski bir Penn tişörtüyle birlikte giyiyorum ve paketle birlikte yatağımın oturuyorum.

Ambalaj kâğıdını yırttım ve bir çift kahverengi çorap buldum. Biraz sıkıcı. Sonra çözülüyorlar ve bütün gün ilk kez gülüyorum. Bunlar hindi çorabı. Parmak çorapları, ayaklarınız için eldiven gibi. Her parmak farklı bir renkte ve üstünde kocaman aptal bir hindi suratı var ve gulu-gobble baskılı.

Onları seviyorum ve Jean'in tam da en çok ihtiyacım olduğu anda bana küçük bir sürpriz yapmasını seviyorum. Ders kitabımı alıp yorganın altına girmeden önce Jean'e teşekkür mesajı gülümsüyorum.

Kapının çalınmasıyla uyandım. Dışarısı karanlık ama odam ıslıl ıslıl. Işıklar açıkken ders çalışırken uyuyakalmışım ve şimdi kafam karışmış durumda. Kapı tekrar çalınıyor ve ben gidip kapıyı açıyorum. Luke tüm kapı aralığımı doldurmuş, bir kolunu çerçeveye yaslamış.

"Buraya nasıl girdin?" Kafam karıştı. Öğrenci olsan bile binaya öylece giremezsin.

Beni bir an için içine alıyor, sonra ellerini kalçalarımın koyuyor, beni odaya geri itiyor ve kapıyı ayağıyla iterek kapatıyor. Sonra açıktan ölüyormuş gibi ağzını ağzıma dayıyor ve bir elini saçlarıma dolayıp çekiştirerek başımı tam da istediği şekilde eğdiğinde nefesim kesiliyor.

"Neden gittin?" Beni öpmeyi bırakıyor ve bana bakıyor, bir cevap .

Ondan uzaklaşıyorum ve biraz mesafe koyuyorum. "Buraya nasıl girdin?" Tekrar ediyorum.

"Beni burada istemiyor muydun?"

"Dur!" İstediğimden daha yüksek sesle konuşuyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Cevap vermemeyi kes artık."

Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve başparmağıyla alt dudağını ovuşturuyor. Bu sinir bozucu bir şey çünkü bana hep bir şeyler yapıyor ve ben odaklanmaya çalışıyorum. "Paige adında sarışın bir kız güvenliğe onunla birlikte olduğumu söyledi ve beni yukarı getirdi." Kollarını indiriyor ve ellerini ceplerine sokuyor.

Üzerinde daha önce gördüğüm kıyafetlerin aynısı var ama şimdi kırıışmış ve yorgun görünüyor. "Telefonuna cevap vermiyordun," diye ekliyor. "Beni görmezden mi geliyorsun?"

"Uyuyakalmışım," diyorum telefonu alıp bakarak. "Ailenin evinden çıkarken sessize unutmışum."

"Ailemle tanışmak için mi sessize aldın?" diye soruyor küçük bir sırıtışla.

"İyi bir izlenim bırakmak istedim," diye cevap veriyorum, sonra o günü hatırlarken sarkıyorum.

"," diye beni temin ediyor. "İyi bir izlenim bıraktın."

Ona inanamayarak bakıyorum. "Benden nefret ediyorlardı. Ben senin yanında otururken annen sana bir randevu ayarlamaya çalıştı."

"Benim üzerimde iyi bir izlenim bıraktın," diye açıklıyor. "Ve önemli olan da bu."

O zaman gözlerim yanıyor. Gözyaşları oluşuyor ve ben onlarla savaşıyorum. "O insanlar korkunç, Luke." Sesim titriyor. "Seni kim büyüttü?"

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve beni kollarıyla sarıyor, başım çenesinin altında duruyor. "June adında sevimli bir İngiliz kadın" derken başımın tepesini öpüyor.

Gülüyorum. "Gerçekten mi?"

"Elbette. Ailemin ellerini kirlettiğini düşünmüyorsun, değil mi?"

"Hayır," diye iç geçiriyorum ve yüzümü göğsüne gömüyorum. Hâlâ tıraş losyonu kokuyor.

ve hafifçe hastane dezenfektanı gibi, ama hoşuma gitti. "Balkabağı turtasını yiyemeyecek kadar üzgündüm."

"Sana Philadelphia'daki tüm balkabaklarını alacağım ve kendimiz yapacağız."

Ellerini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Özür dilerim Sophie, seni oraya getirmemeliydim."

Ne? "Onlarla tanışmamı istemedin mi?"

"Seni orada kendim için istedim Sophie, çünkü sen her şeyi daha iyi yapıyorsun. Seni getirmekle bencillik ettim." Elleri pazen pijamamın altından kayıyor ve kıcıımı avuçluyor. "Dışarıdan yemek sipariş etmeli ve

Bütün gün dairemde çırılçıplaksın ve seni bu mükemmel götü sikmeme izin vermeye ikna ediyorum."

Onu . Ben "Gina" diyene kadar bir an şaşırılmış gibi baktı.

Yüz ifadesi kapanıyor, bana hiçbir şey söylemiyor. "Gina mesele değil, Sophie." "Onunla nişanlıydın!" Çok öfkeliyim. Nasıl bu kadar küçümseyici olabiliyor?

ve benim bu konudaki hislerimi? Bir gün ben de onun için hiç kimse olmayacak mıyım?

"Uzun zaman önce."

"Lisedeydim."

Bir an için kafası karışmış gibi görünüyor ve sonra soruyor: "Gina ile nişanlıyken mi?"

"Evet," diye cevap veriyorum ama gözlerine bakmıyorum.

"Bu seni rahatsız mı ediyor? Benim nişanlı olmam mı yoksa ben nişanlıyken senin lisede okuyor olman mı?"

"İkisi de. İkisi de değil. Bilmiyorum."

Luke çenemi kaldırıp gözlerimin içine bakarken ben ayak parmaklarıma bakıyorum. "Ben senden çok daha büyüğüm Sophie. Bu bir sorun mu, değil mi?"

"Öyle değil." Başımı sallıyorum. "Onu düşünmediğim sürece." Son kelimeyi vurguluyorum.

"O benim sahip olduğum tek kadın değil..." Ona ters ters baktığımda duruyor ve gülüyor.

"Neden hâlâ buralarda?" Deli gibi konuşuyorum. O olamaz.

Eski sevgilisiyle arkadaş mı? Ama bana karşı kaltağın tekiydi, değil mi?

"Boş ver." "Birlikte iş yapıyoruz, hepsi bu Sophie. O benim için hiç kimse." O

Dudakları kulağımın üzerinde gezinirken son kısmı söylüyor ve nefesi beni gıcıklayarak ürpertiyor. Boynumun arkasını kavırıyor ve başparmağını kulak mememin üzerinde gezdiriyor. Başımı sallıyorum ve onu öperken kollarımı boynuna doluyorum.

Öpüşmeyi kestiğimde, "Lisedeyken dışarı çıkmadığını hayal etmek hoşuma gidiyor," diyor. Küçük yurt odamın etrafına ilgiyle bakıyor. Onun Gözler odanın Jean'a ait olduğu belli olan tarafında ilerliyor ve benim tarafımda duruyor. Odamız küçük ve dağınık. Kaldığım yurt Luke'un Rittenhouse Square'deki dairesinden fiziksel olarak uzak olmayabilir ama maddi olarak bir dünya uzakta. Benim odam tam anlamıyla onun gömme dolabı kadar.

Bir adım atıyor ve mantar panomu inceliyor. Tanrım, orada ne var? Bugün giydiğim masamın üzerinde asılı duruyor. Masamın üstünü incelerken onu parmaklıyor, dağınık bir şekilde ders kitapları ve

Notlar. Muhtemelen bir üniversite öğrencisiyle ne işi olduğunu merak ediyordur. Siktir, yerdeki külot ayak parmağının yanında mı?

Karnını doyurmak için bakmaya devam ederken ne diyeceğimi bilemiyorum. Odam için özür dilemeyeceğim. Biraz utanabilirim ama özür dilemeyeceğim. Eminim o da bir zamanlar yurt odasında kalmıştır. Uzun zaman önce.

Lanet olsun. şey bu ? Öğrenciliğinden bu yana ne kadar zaman geçtiğini mi? Ne kadar farklı olduğumuzu mu?

Sinsi bir sırıtışla bana döndü. "Burada hiç seks yapmadın."

Açıkçası yapmadım. Seks yaptığım tek kişi ve hepsi de onun evindeydi. "Hayır."

"Bunu şimdi düzeltebiliriz." Sırıttırıyor.

Aklından geçen bu muydu? Beni yurt odamda becermek mi istiyor? "Evet, lütfen."

"Evet, lütfen?" diye tekrarlıyor bana. "Çok kibarsın, seni küçük aşüfte," diyor bizi ayıran üç adımı atarken. "Kibar mı olmalıyım?" Cevap beklemeden eğilip sol kulağımın altından öpüyor beni. "Hadi Sophie, seninle sevişmeme izin ver bebeğim. Senin için iyi olacak, yemin ederim." Beni çenemden öpüyor ve ellerini pijamamın üzerinden, kalçalarımın ayırmıyor. Şu anda neler olduğundan emin değilim. "Sadece ucunu koyacağım, tamam mı?"

Gülüyorum. Bana klişe üniversite seks söylüyor.

"Sabah sana hala saygı duyacağım, bebeğim."

Ağzımı kendi ağzıyla kapattığında gülüyorum. Bana saçma sapan sözler fısıldayıp duruyor ama ağzı ve elleri her zamanki Luke mükemmelliğinde. Komik olduğu için eşlik ediyorum ama çok da ateşli. Ayrıca, söylediğim bir şeye odaklanamayıp sırıtmasına da bayılıyorum. Acele etmiyor, muhtemelen daha önce hiç etmediği kadar.

"Gömleğini çıkarabilir miyim?" soruyor, sanki şöyle deme ihtimalim varmış gibi

Hayır.

Tanrım, evet! Ona bağırarak istiyorum. Beni çok heyecanlandırdı ve Hala üzerimizde kıyafetlerimiz var. Zaten boğaya binmişken ağır sevişmek saçmalaktır. Pantolonunun düğmelerini açtım ve "dokunmak" izin istedim. Bu bana bir kahkaha kazandırıyor ve o zaman onu yakalayabileceğimi düşünüyorum, bu oyunu bitirmeye ve ikiz boyutlu yatağında beni dövmeye hazır, ama hayır.

toparlıyor ve elimi boylu boyunca yukarı aşağı gezdiriyor. "Senin benim

ilkim olmanı istiyorum Luke. Bunu iyi yapacağını biliyorum." Ben Şimdi üzerine koyuyorum. "Seni ilk gördüğüm andan beri içimde istiyorum.

sen." Elleri pantolonumun içindeyken konuşmak giderek zorlaşıyor. "Parmakların, kahve fincanını mükemmel dudaklarına götürürken onları izlemeyi nasıl sevdiğimi Tanrı bilir. Vardiyamdan sonra eve gider, bu yatağa uzanır ve seni düşünürken kendime dokunurdum. Klinikten önce, hatta Adını bilseydim, burada uzanıp kendimi boşaltırken seni düşünürdüm."

"Siktir!" Luke kükrüyor. Sessiz odada o kadar yüksek sesle bağılıyor ki, pazen pijama pantolonumu bacaklarımdan aşağı yırtıp kendi pantolonunu indirmeden önce beni bir saniyeliğine ürkütüyor. İçime girmeden önce pantolonunu tamamen indirmedi bile.

İleri geri okşuyor, çok derin, içime gömülürken beni uzun uzun ve sertçe öpüyor, sonra bedenime girip çıkmasını izleyecek kadar geri çekiliyor.

"İçine boşalmayacağım, Sophie."

Prezervatif takmadığını fark etmem bir anımı alıyor. Hâlâ rol yapıp yapmadığımızdan emin değilim ama bu konuda daha fazla endişelenmeyecek kadar ona güveniyorum. Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve her gün sadakatle alıyorum.

girmek için izlemekten vazgeçti. Ayakları hâlâ yerde ve sırtım yataкта, leğen kemiğim yukarıda, bacaklarım omuzlarının üzerinde.

giriyor, sessiz odada tenlerimiz birbirine çarpıyor, inlemelerim tutabildiğim kadar sessiz.

Açıyı değiştiriyor ve başparmağıyla klitorisime bastırıyor ve ben onun sikinin üzerine boşalıyorum. Çekiliyor ve dizlerimin üzerine çökmemi emrediyor. "Yere yat, şimdi. Sikimi emecek ve yutacaksın." Yataktan kalkmama yardım etmesi gerekiyor, orgazmdan sonra vücudum ıslak bir makarna gibi, ama itaat ediyorum ve önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Dizlerim yere değdiği anda ağzıma girdi.

Kat.

"bak Sophie. Az önce üzerime boşaldın ve şimdi de döllerimi yutacaksın."

Aletin etrafında inliyorum ve bana hoşuma gidip gitmediğini soruyor. Kalçalarımın içi kayganlaşıyor ve sözleri beni daha da ıslatıyor.

Yüzümün yanından tutup ağzımı sikiyor. Nazik bir alay yok Şimdi sadece alıyor. Boşaldığında elleri saçlarımda düğümleniyor ve bu açıyla hepsini yutmak kolay, çoğu dilimi atlayıp doğrudan boğazımın arkasına gidiyor.

İşim bittiğinde beni yerden kaldırıyor ve kalp atışlarımız düşerken beni küçük yatağında onun üzerine yatırıyor. "Seni pis kaltak." Tokatladı

Üstüne uzanıp tırnaklarımı hafifçe göğsünde gezdirirken kıcıımı okşuyor.

"Ne?" Çok yorgunum. Neden hâlâ konuşuyor? "Ben ne yaptım ki?"

"Görünüşe göre beni düşünürken mastürbasyon yapmışsın."

"Aman Tanrım." Yüzümü ellerimin arasına saklayabilmek için tırnaklarımı göğsünde gezdirmeyi bırakıyorum. "Sana bunu söylemek istememiştim. Beni çok . Sadece... söylediklerimi unut."

Bana gülerken göğsü titriyor. "Hiç şansın yok."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

I turtayı Luke'un son model Miele paslanmaz çelik fırınına zamanlayıcıyı arayın.

"Ne kadar sürecek?" Luke arkamdan yaklaşıyor ve vücudumu fırının içine bastırıyor, önü sırtıma geliyor. Pişerken saçlarımı topuz yapıp boynumu açık bırakıyor, o da ağzıyla bundan faydalanıyor. Onun dokunuşuna doğru eğiliyorum, arzu tenimi ısıtıyor.

"Kırk beş dakika," diyorum ve beni yüzüne çevirmeden önce ocağın üzerindeki dijital panele saati giriyor.

"Hindistan cevizi gibi kokuyorsun."

"Bu sizi tahrik ediyor mu, Dr. Miller?"

Gülüyor. "Sizinle ilgili her şey beni tahrik ediyor, Bayan Tisdale." Beni geriye doğru yürütüyor, ellerim belimde, kığım mutfak adasına çarpana kadar, sonra beni kaldırıp tezgâhın üzerine oturtuyor. Bacaklarımı açıyor ve aralarında duruyor, sonra ellerini granit tezgahın iki yanına koyarak beni yerime sabitliyor.

"Sophie." Alnını benimkine değdiriyor, sonra başını eğiyor ve geri çekilmeden önce beni kısaca öpüyor. "Konuşmamız gerek."

Ne hakkında? Gözlerim onunkilere kayıyor ve ne hakkında konuşmak istediğini anlamaya çalışırken kalbim hızla çarpıyor. Dün yurttan her şeyi çözdüğümüzü sanıyordum. Ailesinin yanında geçirdiğimiz o berbat günden ve ardından gelen inanılmaz yurt seksinden sonra bana hafta sonu için yeterince eşya almamı söyledi ve beni evine geri götürdü.

Bu sabah el ele kahve ve simit içmeye çıktık, ardından balkabağı turtası malzemeleri almak için markete uğradık. Luke markette önceden hazırlanmış turtalar olduğundan bahsetti ama yüzümdeki ifade karşısında hemen sustu.

Şimdi karşımdaki tezgâha yaslanıp iç geçiriyor, bir elini yüzünde gezdirdikten sonra kollarını göğsünde kavuşturup tezgâhtan sarkan ayaklarıma . "Ayaklarında ne var senin?"

Ayak parmaklarımı oynatarak "Hindi çorabı," diye cevap veriyorum.

Cevap olarak başını sallıyor. Evet, konuşmak istediği şeyin çoraplarım olduğunu sanmıyorum. Neymiş o? Mutfağını mı dağıttım? Kirli karıştırma kapları yüzünden çıldırmak üzere olan bir tür obsesif-kompulsif mi?

"Dün senin yurt odanda," diye başlıyor yavaşça. Ona bakıp bekliyorum, bir an önce söylemesini istiyorum ama sessizce oturup devam etmesini bekliyorum.

"Bunu yapmamalıydım," diye bitiriyor.

Ne yaptın? Sapıkça rol yapmayı mı? Eğlenceli olduğunu düşünmüştüm. Bekle, bunu ben mi başlattım yoksa o mu? Benim bir ucube olduğumu mu düşünüyor? Yoksa yurduma hiç gelmemeliydi mi demek istiyor?

"..." Duraksıyor, bunu nasıl ifade edeceğini arıyor ve tek yapabildiğim ona bakıp beklemek. "Sana bir şey olmadan girdim prezervatif."

Oh. Tamam. O haklı, sanırım. Ona sorun olmadığını, önemli bir şey olmadığını söylemek istiyorum, ama dikkatli davranıyorum, çünkü hoşuma gitti. Bunu isteyecek kadar kontrolünü kaybetmesi hoşuma gitti. Bana güvenmesi hoşuma gitmişti. Ve ona bundan daha fazla yaklaşmanın imkânsız olduğunu bile bile içimde kayarken hissetmek çok hoşuma gidiyordu. Sonra boğazımdan aşağı inip bana Onun üzerinde kendimi tatmak? Bunu hatırlayınca biraz ıslanıyorum ve tezgahın üzerinde kayıyorum.

Ona bunları söylemek, kontrol hapı kullandığımı ve içime boşalmadığımı hatırlatmak istiyorum ama... jinekolog. Sevgilimden güvenli seks dersi almaktan gerçekten kaçınmak istiyorum.

"Her gün hap alıyorum." Ortamı yumuşatmak için ona gülümsüyorum. "Ve hiçbir cinsel yolla bulaşan hastalığım yok," diye şaka yollu ekliyorum.

Hiç eğlenmiş görünmüyor. Hem de hiç. Onun yerine bana bir çocuk gibi "Kal" dedi ve mutfaktan çıktı.

Onun sorunu ne? Bir hamilelik testi çıkarıp beni onun önünde üzerine işeteceğinden korkuyorum. Elinde bir kağıtla odaya geri döndü. Oh, kahretsin. Cinsel yolla bulaşan bir hastalığı mı var? Bu kadar endişelendiği şey bu mu? O kağıtta ne var öyle?

"Bunu Ekim ayında yaptırdım," diyor ve kağıdı bana uzatıyor. Neye bakmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim olmadan .

"Luke, bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum," diyorum çarşafı göstererek. "Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Size temiz olduğumu söylemeye çalışıyorum, bir şey yok." "Harika." Rahatlamış bir şekilde gülümsedim.

"Hayır, Sophie. Harika değil." Sinirlenmiş görünüyor. "Sen her zaman korunmasız seks yapmadan önce bu bilgiye sahip olmalısınız." Elini gözlerinin üzerinde gezdiriyor. "Sana çok kötü bir örnek oluyorum. Test sonuçlarını paylaşmadan önce kimsenin sana prezervatifsiz dokunmasına izin vermeyeceğine söz ver."

"Gelecekteki tüm sevgililerimin prezervatifleri bırakmadan önce test sonuçlarını teslim etmelerini istiyorsunuz. Anladım doktor," diyorum alaycı bir şekilde çünkü bu konuşma canımı yakıyor. Şu anda ona bakamıyorum. Bana gelecekteki sevgililer hakkında ders verdiğine inanamıyorum. Onun bu sözlerinden etkilenmem mi gerekiyor?

Endişe mi? Otoriter kararından ürktüm mü? Yoksa benimle başka erkeklerin bana dokunması hakkında konuştuğu için yıkılmış mı?

"Lanet olsun." Luke spor salonuna gitmekle ilgili bir şeyler mırıldanıyor. mutfaktan çıkıp gitti. Bundan iki dakika sonra ön kapının çarptığını duyuyorum ve hala beni tezgaha oturttuğu yerden kıpırdamadım.

Ne oldu şimdi? O mu bana kızgın yoksa ben mi ona?

Mutfağı temizliyorum ve zamanlayıcı çaldığında turtayı çıkarıyorum, sonra mutfak penceresinden Philadelphia silüetine bakıyorum, hala kafam karışık

Onu neyin kızdırdığı hakkında. Güvenli seks konuşmasını yeterince ciddiye almıyor muydum?

Bağışlayın ama şu anki sevgilimden gelecekteki sevgililer hakkında ders almak beni sinirlendiriyor.

Luke hala spor salonundan dönmedi. Bu binada olduğunu biliyorum ama hangi katta olduğundan emin değilim, bu yüzden bile onu bulamam. Sıkıldım, dışarı çıkıp 18. Cadde'deki sevimli mağazaları gezmek istiyorum ama içeri girmek için anahtarım yok ve ayrıca onunla konuşmadan gitmek.

Mutfağa geri dönüyorum ve iPad'imi kullanarak Pinterest'te tariflere bakıyorum. Luke'un balkabaklı çikolata parçacıklı kurabiyeler için gerekli tüm malzemelere sahip olduğuna karar vererek, meşgul olmak için bunlar üzerinde çalışmaya başladım. Bu mutfak tam bir fırıncı rüyası. Tonlarca tezgah alanı ve büyük bir son teknoloji fırın. Ayrıca her şeyi temizlemeye yardımcı olacak bir bulaşık makinesi. Luke'un bunların hiçbirini kullandığını hayal edemiyorum - neden karıştırma kapları ve fırın tepsileri olduğundan bile emin değilim. Bu konuda çok fazla düşünmek de istemiyorum, çünkü bazılarını hayal etmek istemiyorum

Bir önceki kız arkadaşım da şu an benim gibi kendini evinde hissediyordu.

Bir süre sonra ön kapı tıkırdayarak açılıyor, ben fırının içine bakıp içerideki iki tepsi kurabiyeyi kontrol ederken. Topuklar bir saniye tıkırdıyor Bir kadın sesi Luke'u çağırmadan önce.

Fırının kapağını kapattım.

"Luke, sevgilim, neredesin?" Sesi ağlıyormuş gibi geliyor. Luke'un dairesinde ağlayan garip bir kadın mı var? İçeri nasıl girmiş? Koridora çıkıyorum ama kimseyi göremiyorum. Bir an sonra topuklu ayakkabıları vestiyerin geçip ebeveyn yatak odasına giden koridordan , sanki Luke'u aramak için yatak odasını kontrol etmiş gibi. İlginç. Topuklular tık tık tık Sonra Gina köşeyi dönüp bana bakarak durdu.

Bir mendille gözlerini siliyor, yüzü perişan, ta ki beni görene kadar. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor ama hemen kendini toparlıyor.

"Luke nerede?" diye soruyor bana, hâlâ mendilini kokluyor, gözlerinden yaşlar . Sanki onu aramak için yanımdan geçip gidecekmiş gibi ofisine giden koridora bakıyor.

Kaltak.

Onun görünüşüne bakıyorum. Saçı ve makyajı mükemmel, kıyafetleri kusursuz. Şükran Günü'nün ertesi günü, Amerika'nın çoğu kot pantolon ya da eşofman altı giyiyor ve bu kadın beş santimlik topuklu ayakkabılar, kalem etek ve beline ince bir kemerle düzgünce sıkıştırılmış bir bluz giyiyor. Deve rengi yün paltosunu kolunun üzerine katlamış, sanki yukarı çıkarken asansörde çıkarmış ve bir süre kalmayı planlıyormuş gibi.

"O..." Ona spor salonunda olduğunu söylemek üzereydim ama muhtemelen spor salonunun hangi katta olduğunu biliyordur. Resepsiyonu geçip daireye başardı. Bir anlık şirretlikle "Burada değil." diye cevap verdim.

Gözyaşları bir anda kuruyor. "Nerede o?" diye soruyor, Luke'un girişinde kot pantolon ve kazakla duran bana bakarken. Ayakkabılarımı çıkarmışım, saçlarımı toplamışım. Luke'un evinde rahat olduğum çok açık, ama o da öyle. Bu devasa yerde Luke'u tam olarak nerede arayacağını biliyor gibi ön kapıdan içeri girdi.

Fırının zamanlayıcısı çalınca cevap vermekten kurtuluyorum. "Burada değil," diye tekrarlıyorum arkamı dönüp mutfığa doğru ilerlerken, ipucunu anlamasını ve kendisini içeri girerken gördüğü gibi dışarı çıkarken de görmesini umarak. "Ona uğradığını söylerim," diye ekliyorum sessizce dışarı çıkması için yalvarırken.

Bir hiçbir şey duymuyorum, sonra fırının zamanlayıcısını susturduğumda tıkır tıkır mutfağa giriyor. Elime bir fırın eldiveni geçirip tepsileri fırından çıkarırken ve soğumaları için ocakların üzerine yerleştirirken onu görmezden geliyorum.

"Kurabiye mi yapıyorsun? Bir de turta mı?" Bir kahkaha patlatıyor ve gözlerinin kenarındaki yaşları siliyor. "Çok güzel. Sanat ve el işi de mi yapıyorsun?" Sanki yapılmakta olan bir makarna sanatı görmeyi bekliyormuş gibi mutfağa bakıyor.

Ben bir savaşı değilim, bu yüzden sessiz kalıyorum. Zaten buna verilecek bir cevap yok. Jean iyi söylenmiş birkaç sözle Gina'ya haddini bildirebilirdi. Everly onun üzerine maymun gibi atlar ve saçlarını yolmaya başlardı. Bu düşünceye biraz sııttım, ama çenemi kapalı tutarak kurabiyeleri soğutma

rafına koydu. "Luke nerede?"

Ona cevap vermek istemiyorum. Normalde yardımsever olmamak benim doğamda yok ama Gina içimdeki kaltağı ortaya çıkarıyor. "O dışarıda." Ona bakıp gülümsüyorum ve beni rahatsız etmiyormuş gibi görünmek için elimden geleni yapıyorum.

Gina cevap vermeden önce bir süre bana baktı. "Nerede olduğunu bilmiyorsun, değil mi?" Kendini beğenmiş görünüyor. Bilmediğimi düşündüğü için mi kendini beğenmiş, yoksa benimle alay ederek ona cevap vereceğimi düşündüğü için mi kendini beğenmiş emin değilim. Sadece gülümsüyorum ve az önce boşalttığım fırın tepsilerine kurabiye hamuru topları atıyorum.

"Bana kahve ikram etmeyecek misin? Yaşamak için yaptığın şey bu, değil mi Sophie?" Gina bana gülümsüyor. Kötülük. Kaltak.

Ona bakıyorum ve gözlerimi tezgahın üzerindeki Keurig'e çeviriyorum. "Sen

Yaşamak için kalpler üzerinde çalışıyorsan, eminim tek servislik bir kahve makinesini bulabilirsin."

"Luke parasını almadan kahve bile yapmayan bir baristayla takılıyor." Gülüyor. "Çok tatlısın, Sophie. Umarım bundan keyif alıyorsundur. Luke'la sapıkça Betty Crocker oynamakla vakit kaybetme çünkü bu uzun sürmeyecek. Sana olan bu aşkı uzun sürmeyecek. Sence bir Miller baristayla evlenir mi? Bu asla olmayacak, tatlım."

Evlenmek mi? Vay be. Bir aydır Luke'la birlikteyim. Kimse evlilikten bahsetmiyor, ama Gina tehdit altında, bu kesin. Nedenini bilmiyorum. Luke'un Şükran Günü'nde söylediklerine dayanarak yıllar önce ayrıldılar.

"Ve seni geri istediğini mi düşünüyorsun?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum ve yüzüme tatlı bir gülümseme yerleştiriyorum.

Cevap vermiyor, onun yerine ellerini granit tezgahın üzerinde gezdiriyor ve mutfağı inceliyor. "Bence Luke durulma çağında ve birlikte bir geçmişimiz var. Ben onun için uygun bir eşim," diye ekliyor, son kısmı vurgulayarak.

Keşke kimin ayrıldığını bilseydim. Aralarındaki ilişkinin neden bittiğine dair hiçbir fikrim yok. Hal böyle olunca, hiçbir şey bilmediğimi ortaya koymadan fazla bir şey söyleyemiyorum.

"Artı elleri." Gina iç geçirir. "Ellerini çok iyi kullanıyor, değil mi? Eminim normalde seviştiğin erkeklere göre büyük bir gelişme göstermiştir. Sana küçük bir tavsiye Sophie, bunu aklından çıkarma çünkü Luke'u yatakta takip etmek çok zor."

Göğsüm sıkışıyor ve hem öfke hem de korku hissediyorum. Gözümün önünde Luke'la seks yapmayı anımsadığı için öfke ve aynı nedenlerden dolayı korku. Ben çatışmacı bir kız değilim ve o bana saldırı altındaymışım gibi hissettiriyor. Hayır, saldırı *altındayım*.

"Seni gala için alışverişe götürdü mü?" Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Sanırım seni de getiriyor?"

Fırın tepsisine bir top kurabiye hamuru bırakıyorum. Gala hakkında bir şey bilmiyorum ama bir tepki aradığını biliyorum.

"Target'tan bir elbise giymeyi planlıyordum." Gülümsedim. "Geçen sezonun indirim reyonundan tabii ki."

"Muhtemelen , değil ?" Homurdanıyor. "Geriye dönüp baktığımda gülmek için sabırsızlanıyorum. Luke ve ben tekrar birlikte olduğumuzda ve sen kötü bir anıdan başka bir şey olmadığında."

Luke'un bu kişiyle nişanlandığına inanamıyorum. Bana hiç benzemiyor. Onda ne buldu? Bende ne buluyor? Zengin bir adamın seks oyuncağından başka bir şey olmadığıma dair güvensizliğim yeniden su yüzüne çıkıyor. Birkaç ay içinde kurumsal muhasebe bölümünden mezun olacağım. yaver giderse orta ölçekli bir şirketten iş teklifi alacağım. Şansım yaver gitmezse bir alışveriş merkezinde vergi iadesi hazırlıyor olacağım.

Başka bir deyişle, kalp cerrahı değil.

Kapı açılıyor ve Gina salona koşmadan önce bana kendini beğenmiş bir bakış fırlatıyor. "Luke!" Sesi perişan ve sesindeki gözyaşlarını şimdiden duyabiliyorum. Acaba drama ve tıpta çift anadal mı yaptı?

"Sophie nerede?" Luke soruyor ve ne kadar tatlı biri olduğumu, beklerken onu kahve içmeye davet ettiğimi ve Şükran Günü'nden hikâyelerle dikkatini dağıttığımı söylediğini net bir şekilde duyuyorum.

Kaltak. Az önce çizdiği resme bakıp yüzümü buruşturuyorum.

Sonuncusunu kaydırıyorum

Luke'un ofisinin kapısı kapanırken kurabiyeleri fırına atıyor. Yani onu eğlendirecek ve sahte gözyaşlarını dinleyecek. İğrenç.

Bugün ikinci kez mutfağı temizliyorum ve fırın saatine bakıyorum. Dokuz dakika. Beş dakika. İki dakika. Zamanlayıcı çalışıyor ve ben Son tepsiyi fırından çıkarın ve kurabiye tabaklarını bulaşık makinesine yerleştirmeden önce soğumaları için bir tabağa aktarın.

Hâlâ ofisindeler. Bitişik odadan gizlice dinlemeyi düşünüyorum, . Ama bu benim tarzım değil ve doğrusu Gina da etrafta gizlice dolaşacak kadar ilgimi çekmiyor.

Bir elimle tezgahıtan iPad'imi, diğer elimle de bir kurabiye alıp yemek odasından geçerek büyük odaya gidiyorum. Luke bu odayı hiç kullanmaz. Beni bu odada sikmedi bile. Dairenin çoğunu kullandığımız için bunu düşününce gülümsüyorum. Manzaraya bayılıyorum.

Buradan Philadelphia'ya ve aşağıdaki Rittenhouse Square Park'ın ağaç tepelerine bakıyorum.

Odanın kendisi iki oturma alanı ile devasa. Hayal edemiyorum Luke kanepeleri ya da lambaları seçiyor. Acaba mutfağı fırın malzemeleriyle dolduran kişi mi dekore etti bu odayı diye düşündüm ama bu fikri hemen bir kenara bıraktım. Bu oda profesyonelce dekore edilmişti. Dairenin tamamı öyleydi.

üç boş yatak odası. Onların tamamen boş olmasını hâlâ biraz tuhaf buluyorum. Dekoratörün, kabarık yorganlar ve pahalı yastıklarla dolu misafir süitleri yaratmadığı için ağladığını hayal ediyorum.

Güzel olmasına rağmen bu odada yaşanmamış. Etrafa bakarken Luke'un buraya hiç Noel ağacı koyup koymadığını merak ediyorum. Bu düşünceye kıkırdıyorum. Mümkün değil, ki bu çok kötü, çünkü bu odada park manzaralı büyük bir pencerenin önünde boş bir oyuk var. Mimarın bu alanda bir kuyruklu piyano hayal ettiğini hayal ediyorum, ama bir Noel ağacı için mükemmel.

Ofis kapısı nihayet açılmadan önce koltuklardan birine oturup iPad'imde internette geziniyorum. Luke, Gina'yı ön kapıya doğru götürürken bir şeye ihtiyacı olursa Pazartesi günü ofisini aramasını söylüyor. Ona kendisini asla aramamasını söylemesini tercih ederdim ama en azından gidiyor. Ben sandalyede oturmaya devam ediyorum.

Ön kapı kapanıyor ve ev sessizleşiyor. Luke'un onunla gitmediğini biliyorum ama onu duymuyorum. Birkaç dakika sonra Luke elinde bir avuç kurabiyeyle odaya giriyor.

"Kurabiye mi yaptın?" Ağzına bir tane tıktırırken bana göz kırpmıyor. Üzerinde atletik bir pantolon ve kısa kollu bir tişört var. Saçları dağınık, sanki koşmuş gibi.

Antrenmandan sonra havluyla silerdi. Gina'nın onu böyle görmesinden nefret ediyorum.

", " diye cevap veriyorum, şu anda ondan ne anlam çıkarmam gerektiğinden emin değılim. Sanırım artık prezervatifler hakkında kavga etmiyoruz.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor, bir kurabiye daha içine çekiyor ve kullanılmayan odaya göz gezdiriyor. "Seni bulamadım."

Omuz silkiyorum. "Eski nişanlınla işinin bitmesini beklerken ne yapacağımı bilemedim."

"Bayan Tisdale, bu duyduğum alaycılık mı?" Üzerime eğildi ve artık boş olan ellerini sandalyenin kollarına yerleştirerek beni sabitledi.

"Eski nişanlım Sophie ile işim bitti." Eğiliyor ve beni dudaklarımdan hafifçe öpüyor.

"O zaman neden hep etrafta?" Daha iyi düşünemedim soruyorum. Luke'a güveniyorum. Bunun Gina'ya güvenmediğim için olduğunu söylemeyeceğim bile, çünkü onun konuyla ilgisi yok. Ona yapmak istemediğı hiçbir şeyi yaptıramaz. Ondan ya da niyetinden hoşlanmıyorum ama bu beni ilgilendirmez.

"Sadece... işle ilgili şeyler, Sophie," diyor doğrulurken. "Ben gidiyorum. Duş al. Alışverişe gitmek ister misin? Gina Target'a gitmek istediğinden bahsetti."

O zaman gülerim. Tam bir sürtük. "Evet, Luke, hadi Target'a gidelim."

BÖLÜM 21

W Target'a gidiyoruz ve size şunu söyleyeyim, Luke ile Target çok eğlenceli. Ona bir ağaç alıp alamayacağımızı soruyorum ve o biraz şaşkın görünüyor.

ama kabul etti. Target'ta önceden ışıktandırılmış ağaçlara bakarken hiç gerçek bir ağacım olmadığından bahsettiğimde, çünkü büyükbabam Onlara alerjisi olan Luke bir an bana bakıyor, bakışları yüzümde geziniyor, sanki beni bir çocuk olarak hayal ediyor sonra telefonunu çıkarıp bir arama yapıyor. Alışverişi bitirdiğimizde üç metrelik bir balsam köknarı vardı. Luke'un büyük odasında ağaç kuruldu ve ışıklarla donatıldı.

Bana "ağaçların neye ihtiyacı varsa" seçmemi söyledi ama ben reddettim, ancak maviyi sevdiğini ve elf süslerinin komik olduğunu itiraf ettiğinde ağaç dekorunu seçmeyi kabul ettim. Bu da Luke'un *Elf* filmini hiç izlemediğini keşfetmeme yol açtı.

Luke *Elf*'in DVD'sini bulmaya giderken ben de mevsimlik ürünler reyonunda Luke'un seveceğini düşündüğüm tüm mavi süsleri ve elfleri seçiyorum. Luke bir kucak dolusu şeyle geri geldi ve siyah American Express kartı olan çocuk gibi arabaya attı. Sonra koridorun ortasında kıcıma şaplak atıyor ve Target'tan başka ne alabileceğimizi soruyor.

Gülüyorum ve hiç alışveriş yapmadan nasıl yiyecek ve kağıt havlu aldığını soruyorum ve bana Bayan Gieger'in tüm bunlarla ilgilendiğini söylüyor. Bayan Gieger'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığı için ona boş boş bakıyorum, ta ki bana hafta boyunca eve uğrayan bir hizmetçisi olduğunu söyleyene kadar. Görünüşe göre her şeyi o yapıyor. Alışveriş, çamaşır, kuru temizleme, temizlik, çarşaf değiştirme, bulaşık makinesini boşaltma. Her şeyi. Zengin insanlar tuhaftır.

Çantalar dolusu eşyayla Luke'un evine dönüyoruz ve arabasının büyüklüğüne iyi ki bir ağaç diyorum. Mercedes mühendislerinin S63'ü üretirken akıllarında Noel ağaçları olduğunu sanmıyorum.

Poşetleri açmak daha da eğlenceli. Tüm poşetleri mutfağa taşıyor ve boşaltmaya başlıyoruz ama ben olmayan şeyler bulmaya devam ediyorum.

"Kırmızı ve beyaz çizgili elf çorapları mı aldın?" Kafam karışmış bir şekilde onları tutarak soruyorum. Dize kadar geliyorlar.

"Benim için değil," diye yanıtlıyor. "Komik çorapları seviyorsun. Ve balkabağını. Balkabağını seviyorsun." Çantasından bir tüp balkabağı baharatlı dudak kremi çıkarıyor. Bana uzatıyor, ben de sürüyorum, sonra boynumu geriye atıp parmak uçlarımda yükseliyorum ve onu öpüyorum. Bundan sonra işler oldukça hızlı gelişti.

Ben daha ne olduğunu anlamadan kazağımı çıkardı. Onu granit adanın üzerine fırlatıyor ve sonra kot pantolonumun fermuarını açıyor ve beni kaldırıp çıplak kıkımı ada tezgahının kenarına oturtmadan önce hem kot pantolonumu hem de külotumu uyluğun ortasına kadar çekiyor.

Pantolonumu yerde bir su birikintisine düşene kadar kaydırarak çıkarıyor ve kendi pantolonunu sadece sikini çıkaracak indirmeden önce bir kenara atıyor. Ben izlerken birkaç kez kendi uzunluğunu okşuyor, ileri uzanıp bunu onun için yapmak için can atıyorum. Bacaklarımı ayırıyor ve aralarına giriyor, sağ uyluğumu sol dirseğinin kıvrımına sıkıştırıyor, sağ eli hâlâ kendini okşuyor. Bacaklarımdaki yarığa bakıyor, parmaklarıyla dudaklarımı aralıyor.

Kalbim hızla atıyor ve nefesim kesiliyor. Sıcaklığın ve basıncın arttığını hissedebiliyorum ve nem geçiş yolumu kayganlaştırmaya başlıyor. İçeri giriyor. Daha yakın, kalçalarım müstehcen bir şekilde geniş, çıplak tezgahın kenarında. Ellerimin üzerinde geriye yaslanıyorum ve Luke'un penisinin başını bana doğru yerleştirmesini izliyorum. Bir nefes çekiyorum, henüz onun için yeterince ıslak olduğumdan emin değilim. O çok büyük ve içime girmeden önce her zaman beni ıslatırdı.

girmedeği için endişem boşunaydı, ama bunun yerine açık amımı horozuyla tokatlamaya başladı.

"Oh, Tanrım." Bu görüntü içime pompalanan kanla birleşince çok fazla geldi. Her sinir ucu canlanıyor. Dudağımı ısıriyorum ve dirseklerimin üzerine düşüp tavana bakıyorum.

"Hayır." Luke'un sesi beni ürkütüyor ve bakışlarımı onunkilere çeviriyorum. "İzleyeceksin."

Ona göz kırpiyorum ve "Gözler burada, Sophie," diye açıklığa kavuşturmadan önce bir anlaşma mırıldanıyorum, vücutlarımızın nerede birleştiğini gösteriyor. Penisi, ıslaklığımla kendini kaplarken yayılmış dudaklarım boyunca yukarı ve aşağı kayıyor.

Dirseklerimi tezgâhtan kaldırıp vücudumun üst kısmını ellerimin üzerinde dinlendirmeye geri dönerken sadece başımı sallayabiliyorum, açıcı izlemek için mükemmel. Tüm dikkatim onun istediği yerdeyken Luke kendini tutuyor ve penisinin başını ıslak, bekleyen açıklığıma yönlendiriyor. Ucunu içeri sokuyor, çıplak, aramızda hiçbir şey yok. Bakışlarının içimde durduğu yerden yüzüme doğru kaydığını hissediyorum. Başımı kaldırıp başımı sallıyorum ve dikkatimi her seferinde yavaşça içime doğru kayan sikine veriyorum.

Yolun çoğunu dışarı kaydırıyor, sonra içime geri çarpıyor ve inliyorum. Acıdan değil, saf zevkten.

Hedonistik bir zevk. Sağ kolunu sol dizimin altından geçiriyor, böylece şimdi iki bacağım kollarının üzerinden sarkacak şekilde açılmış durumdayım ve o içime girdikçe zıplıyorum.

Bu çok iyi. Çok, çok iyi. Zevke yenik düşerek arkaya atmak istiyorum ama Luke ısrarcı, ne zaman başka tarafa baksam bana hatırlatıyor. Bizi izlemekle beni izlemek arasında gidip geliyor.

"Çıkardığın seslere bayılıyorum. Sanırım seni becerirken çıkardığın sestene başka bir şey duymasam boşalabilirim," diyor Luke tenlerimizin birbirine çarpması ve benim çıkardığım tutarsız sesler arasında. "Yaklaştığında adımı söylemeye başlıyorsun. "Luke, Luke, Luke. Neredeyse Her seferinde erken boşalıyorum, dinliyorum, yakın olduğunu biliyorum. Bunu sana yaptığımı bilmek."

"Biliyorsun, Luke." Nefesim kesildi ve çok hazırım. "Her zaman yaparsın."

"İçine boşalacağım Sophie." Kalçamı yukarı çekip açısını hafifçe değiştirerek itiyor. "İçine öyle sert boşalacağım ki, günün geri kalanında döllerim senden dışarı sızacak."

Vücuduma girip çıkarken onun tarifini dinlemek Beni kenara itiyor ve boşalıyorum, orgazmım o kadar yoğun ki, geri ittiğinde acıtıyor. Sonra bir an için durgunlaşıyor, taşaklarına kadar içime gömülüyor, sonra kendi salıverilişini inlerken seğirdiğini hissediyorum. Farklı hissediyorum, daha sıcak, daha ıslak. Çok samimi hissettiriyor. Yani, seks her zaman samimidir, ama bu farklı. Bedensel sıvılar bu şekilde tanımlanabilirse, bir iltifat gibi hissettiriyor.

Dudaklarımız birbirine değene kadar öne eğildi ve ben kollarımı ona doladım.

Öpüşürken onu daha yakına çekiyor. İçimden kayarak çıkarken geri çekiliyor. Hâlâ iki bacağımı da açmış, dirseklerinin üzerine asmış durumda ve onları bırakmak için hiçbir hamle yapmıyor, bunun yerine boşalmasının içimden sızmasını izlemeye odaklanıyor.

"Siktir, bu çok ateşli."

Utanırdım ama o o kadar içine girmiş ki bu beni daha da tahrik ediyor. Sonunda bacaklarımdan birini serbest bırakıyor, sadece iki parmağını içime sokuyor, onları serbest bırakmasıyla kaplıyor ve sonra klitorisime doğru hareket ettiriyor.

"Hayır, hayır, yapamam," diye itiraz ediyorum. Beni tekrar boşaltacağını düşünüyor. Sonuncusu yüzünden hâlâ nabzım atıyor.

"Yapabilirsin." Sütyenimi açmak için diğer bacağımı da indiriyor ve eğilip bir meme ucumu ağzına alıyor, bir yandan da aşağıdaki parmaklarıyla beni okşuyor. Of

Tabii ki haklı olduğunu kanıtlıyor, işimiz bitmeden önce benden bir orgazm daha çıkarıyor.

"Luke, *Raftaki Elfi* sen mi aldın?" Kutuyu kaldırarak sordum. Hâlâ tezgahın üzerinde oturuyorum. Ben utancımdan ölmek üzereyken Luke beni bir kâğıt havluyla temizledi. Prezervatif olmadan çok daha dağınık oluyor. Kağıt havluyu ondan alıp kendim temizlemeye çalıştım ama buna izin vermedi.

"DVD'lerin yanında buldum," diye yanıtlıyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Bu bir elf."

Bu benim büyükbabam ve büyükbabamla yaptığım bir gelenek değil ve Luke'un da yaptığını düşünemiyorum. "Sanırım bu küçük çocuklar için," diyorum kutuyu gözden geçirirken.

Luke omuz silkiyor ve çekmecedan bir menü çıkarıyor. "Sipariş mi vermek istersiniz yoksa Serafina'ya mı gitmek istersiniz?"

"Hayır!" Ağzımdan kaçırdım. "Serafina olmaz."

Kafası karışmış görünüyor. "Serafina'yı sevmiyor musun?"

"Serafina'yı seviyorum," diyorum ve sonra kendimi köşeye sıkıştırdığımı fark ediyorum. Luke'un beni her zaman lobisinde bulunan bir restorana yemeğe götürmesi konusunda garip hissettiğimi itiraf etmek istemiyorum. Bir velet gibi davranıyorum. Az önce herkesin içinde Target'a gittik, beni sakladığı falan yok.

Detay verecekmişim gibi bana bakıyor. Ben yapmayınca menüyü kaldırıyor ve külotumu yerden alıp uyluğumun ortasına kadar kaydırıyor, sonra beni tezgahın kaldırıp kalan yolu da kaydırmadan önce kot pantolonumla aynı hareketleri tekrarlıyor. Hatta fermuarları ve düğmeleri itiraf etmeliyim ki, onun kocaman ellerinin beni giydirmesini izlemek her şeyi yeniden yırtıp atmak istememe neden oluyor.

"En sevdiğin İtalyan restoranı hangisi Sophie?" diye kollarımı geçirmem için kazağımı kaldırırken.

"Lombardi's," diye cevap veriyorum otomatik olarak.

"Tamam," diyor ve anahtarlarını tezgahın üzerinden kaydırıyor.
"Lombardi'ye gideceğiz."

"Luke! Lombardi's kırk beş dakika uzaklıkta, Horsham'da. Ve orası senin değil, çok sıradan." Kendimi aptal gibi hissediyorum. "Serafina's iyi. Alt katta yiyelim."

Beni daha yakına çekiyor. "Sıradan olduğumu düşünmüyor musun?"

"Luke, lütfen," diye gülüyorum. "Tanıdığım en rahat insan sensin."

"Hmm, belki," diye mırıldanıyor saçlarıma doğru. "Ben kendimi rahat hissetmiyorum

Sen," diyor başımın üstünü öperek. "Yani belki de ciddi olmak o kadar da kötü değildir." Bu adam bana ne yapıyor?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

"**H** "Sana rafta bir elf mi aldım?" Everly sanki az önce bir elfle üçlü yaptığımızı açıklamışım gibi bana bakıyor.

"Evet. İkimiz de ne olduğunu bilmiyorduk ama araştırdık ve şimdi bana her sabah elfin fotoğraflarını gönderiyor," diyorum yüzümde kocaman aptal bir sırıtışla.

"Elfin sikinin üzerindeki resimleri mi?" Everly umutla soruyor.

"Hayır! Elfin evinin etrafında komik şeyler yaparken çekilmiş fotoğrafları." Everly'nin nutku tutuldu. "Boş ver." Elimi salladım.

"Vay anasını. O sana aşık."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Hayır, sadece eğleniyoruz."

Şükran Gününden bir hafta sonra ve Everly'yi tatil öncesinden beri ilk kez görüyorum. Bu sabah müşterilerle doluyduk ve şimdi nihayet yetişecek kadar yavaşladı.

"Bir dakika. Bu kötü bir şey mi olurdu? Eğer beni sevseydi?" diye sordum. Dehşete düşmüş gibi görünüyor.

Everly yumuşar. "Şey, hayır, kötü değil. Sadece çok gençsin." "Ben de seninle aynı yaştayım," diye belirtiyorum.

"Hayır, biliyorum." Everly şu anda hafif davranıyor, ki bu Everly için tuhaf. "Erkeklerle çok fazla deneyimin yok," diyor. "Ciddi bir ilişkiye hazır mısın?"

Saçlarımın uçlarını incelerken "Bilmiyorum," diye cevap veriyorum. "Bu konuşma çok saçma. İki aydan daha az bir süredir birlikteyiz."

"Bir ay sonra ona geri dönüşü olmayacak kadar aşık olduğunda bu konuşmanın daha kolay olacağını mı ? Günün ve gecenin her saatinde hastaneye koşmak zorunda olan bir adamla birlikte olmaktan mutlu olacak mısın?"

"Çalışma saatleri o kadar da kötü değil . Çalışmalarının çoğu planlanmış randevulardan oluşuyor. Tabii hastanede nöbetçi değilse."

"Evet, antrenmanlarının çoğunda başka kadınların amcıklarına bakıyor. Şu anda gördüğü en ateşli amcık sensin, ama kırk yaşına geldiğinde ve onun yirmi yaşında amcıklar gördüğünü bildiğinde nasıl hissedeceksin? Çalışmak mı?"

"Everly, eww." Tabii ki, şimdi düşünüyorum da.

"Ve ailesi de berbat," diye devam ediyor Everly. "Bana sadece eğlendiğini söylemeden önce tüm bunları bir düşün."

"Bu şekilde ifade edince kulağa çok çekici geliyor," diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum.

"Sen bir avsın, Sophie. Kendini hafife alma."

"genç bir annenin çocuğuyum ve babamın kim olduğunu bile bilmiyorum. öyle."

"Annenin seninle hiçbir ilgisi yok Sophie. Kendin yaptın kim olduğunu, onu değil. Sen yakında onur derecesiyle mezun olacak akıllı, güzel bir kızsın. Tanıdığım en şefkatli ve sorumluluk sahibi insansın."

"Tamam, benden bu kadar bahsettiğin yeter. Bana hafta sonundan bahset. Profesör Camden ile bir ilerleme kaydettin mi?" Kendime bir kahve koyarken ona sordum.

"I..." Everly söylemeye başladı ama sonra durdu. Başını sallayarak, "Artık neler olup bittiğini bilmiyorum Sophie," diyor.

"Ne demek istiyorsun?" Everly'nin kendinden emin olmadığını görmek çok garip. "Sen her zaman neler olup bittiğini bilirsin. Bir planın var, hatırladın mı? Mezuniyete kadar altı ay, Finn Camden'ı kendine aşık etmek için altı ay," diye hatırlatıyorum ona.

"Biliyorum!" Ellerini havaya kaldırıyor. ", biliyorum, ama kafam çok karışık."

"Her şey yolunda mı?" Endişeliyim. Everly oyundan çıktı ve bu nadir görülen bir durum.

"Evet." Kendini rahatlatmak istercesine başını sallıyor. Sonra beni tezgâha bakıyor. "Sapığın yine burada."

İç çekiyorum. "Düzenli müşteriler sapık değildir, Everly. Biz bir kahve dükkanınız. İnsanlar , kahve alırlar." Tezgâhta bekleyen adama yardım etmek için onun yanından geçiyorum ve yüzüme kocaman bir gülümseme yerleştiriyorum, yardım etmeye hazırım.

"Sophie." Adam adımı söyleyip duraklıyor ve bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamak için tek ihtiyacım olan o bir saniye. Neden bu adam

Bana ismimle mi hitap ediyorsun? Önlüğümün önüne iliştirilmiş olduğunu biliyorum ama müşteriler bunu nadiren kullanıyor.

"Birkaç dakika benimle oturabilir misiniz?" diye soruyor ve Grind Me'yi dolduran boş masaları işaret ediyor.

Bu da ne böyle? Everly'ye yan gözle bakıyorum. Yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı.

"Um," diye cevap veriyorum, nasıl devam edeceğimden emin değilim. "Çalışıyorum ama teşekkür ." Ona en iyi profesyonel gülümsememi veriyorum.

"Molana kadar bekleyebilirim," diye teklif ediyor. "Ya da sonra buluşuruz?" Kahretsin.

Tekrar deniyorum. "Sorun şu , bir erkek arkadaşım var. Bu yüzden vardiyamdan sonra seninle buluşabileceğimi sanmıyorum." Profesyonel gülümsememi tekrar deniyorum. Umarım doğru yapıyorumdur.

Adam cevap olarak gülümsüyor, ama kederli değileğleniyor. "Korkarım size yanlış bir izlenim vermiş olabilirim. Sana çıkma teklif etmiyordum."

Oh.

"Ayrıca, senin için çok yaşlıyım."

"Onun için biraz genç aslında," diye mırıldanıyor Everly ve adam ona bir bakış fırlatıyor.

Paltosunun göğüs cebinden bir cüzdan çıkarıp açıyor, içinden bir rozet ve Everly'nin hemen elinden kaptığı bir kimlik çıkıyor. "Benim adım Boyd Gallagher," diyor, hâlâ bana bakarak. Duraksıyor, belli ki bunun benim için bir anlam ifade etmesini bekliyor.

Tezgâhın arkasında bir o yana bir bu yana kayıyorum. Başım bir çeşit belada mı?

"Federaller onun fetişi değil ama okulda senden çok hoşlanacak bir kız tanıyorum," diye söze giriyor Everly, hâlâ elindeki cüzdanı incelerken.

"Everly!" Yabancı ve ben aynı anda cevap veriyoruz ve bu gerginliği biraz olsun azaltıyor. Adam Everly'nin elinden cüzdanını alıp tekrar cebine koyarken gülümsüyorum.

İç geçiriyor ve dikkatini tekrar bana vermeden önce bir elini saçlarında gezdiriyor. "Sophie, ben senin kardeşimim."

BÖLÜM 23

"**S** Ne istiyormuş?" Luke o öğleden sonra bana sordu. "Ne istiyormuş?" Biraz sinirlenerek tekrarlıyorum.

"Evet, Sophie. Ne istiyormuş?" Luke'un sesi kırılmıştı. "Bir adamın bir aydır takılıp seni izlediğini söylemek için bugüne kadar bekledin, sonra bugün onun uzun zamandır kayıp olan kardeşin olduğunu açıkladın. Neden? Ne istiyor?"

"Bilmiyorum," diyorum sessizce. Yurttaki yatağında uzanmış tavana ve Luke'la telefonda konuşuyorum. "Ama benim bir kardeşim var." I devam etmeden önce bir süre telefonda nefes aldı. "Meredith var, Luke. Ve Alexander ve Bella. Hep bir kardeşim, hatta bir kuzenim istemişimdir. Bu dünyada büyükannem ve büyükbabamdan başka birinin daha olması güzel olurdu."

"Sana doğruyu söylediğini nereden biliyorsun Sophie?" Luke söylüyor. Arka planda hastanenin uğultusunu duyabiliyorum. Meşgul olduğunu biliyorum ama ona bu bomba mesajı attıktan sonra benimle konuşmak için ısrar etti.

"Aynı babayı paylaşıyoruz," diyorum, sesim titreyerek. "Babası" - duraklıyorum- "babamız, annemle tanıştığında Senato üyeliği için yarışan bir ABD Kongre üyesiydi. Annemden yirmi yaş büyüktü ve Boyd'un annesiyle evliydi." Bunu Luke'a anlatırken küçük düştüm.

"Devam et," diye cesaretlendiriyor Luke.

"Doğum belgemde babamın bilinmediği yazıyor. Büyükannem ve büyükbabam onun kim olabileceği hakkında hiçbir fikre sahip değildi ve annem de onun adını vermeyi reddetti. Ben iki yaşına gelmeden öldüğü için ona sorma şansım hiç olmadı. Kongre Üyesi Gallagher'ın Senato kampanyasında gönüllü olarak çalışmış. üniversite birinci sınıftan önce."

"Sophie, annenle babanın yirmi yıl önce yaptıklarının seninle ve bugün olduğun kişiyle hiçbir ilgisi yok."

"Sanırım."

"Biliyorum," diye karşı çıkıyor. "Bir fotoğrafı vardı."

"Ne tür bir resim?" Luke sesinde bir gerginlikle soruyor. Arka planda hastane alarmlarının çaldığını duyabiliyorum, ama Luke beni acele ettirmiyor, sadece yanıtlımı bekliyor.

"Babamın annemle çekilmiş bir fotoğrafıydı. Senatör seçildiği gece, kampanya merkezinde. İnsanlarla dolu bir odadalar ve annem babama tapar gibi bakıyor, babam da ona gülümsüyor.

kamera." Yutkunuyorum ve Luke sessiz bir şekilde beni dinliyor. "Ben doğduğumda Boyd on . Annesinin bu ilişkiden haberi olduğunu sanmıyor."

İkimiz de sessiziz. Telefonun benim tarafındaki sessizlik, Luke'un tarafındaki hastane .

"Annemin üniversitedeki ilk yılında doğmuşum." Notları hep A'ydı ve sonunda yerel bir üniversiteye transfer oldu. Benim sayemde. "Üniversite ikinci sınıftayken bir araba kazasında öldü." I

nefes al. "Ama ölene kadar Senatör Gallagher'dan aylık ödemeler alıyordu."

"Vay canına," diyor Luke, sesi nazik. O sesi tanıyorum. *Hissediyorum* Sesin için üzgünüm. Hayatım boyunca duydum. Bir kapının kapandığını duyuyorum ve Luke'un telefonunun ucunda aniden sessizlik oluyor.

"Boyd hükümet için çalışıyor. Görünüşe göre bir geçmiş kontrolü sırasında ortaya çıkmışım. O zamana kadar hakkımda tek bir kelime bile duymamış."

"Sophie, ben..." Sözüünü kesiyor.

O ne? Benim için üzülüyor mu? Dehşete mi düştü? Benimle gelecekteki tüm planlarını iptal etmesi mi gerekiyor?

"Gitmem gerek Sophie. kısa zamanda seni arayacağım." Hat kesildi. Şu anda hiçbir şeyi algılayamıyorum. Ben... hiç kimseyim. Üvey bir kardeşim var.

Florida'daki büyükannem ve büyükbabamı aradım bile. Bir kardeşim olduğundan haberleri yoktu. Elimdeki sessiz telefona bakıyorum ve rehberde gezinip bir arama yapıyorum.

Kısa bir süre sonra, daha önce hiç gitmediğim, kampüs dışında bulunan Shay's adlı bara giriyorum. İçeri girdiğimde saat erkendi, sessizdi. Boyd bir kabinde oturuyor ve beni görür görmez el sallıyor.

"Sophie," diyor sıcak bir gülümsemeye. Beni görünce rahatlamış görünüyor, sanki gelmeyeceğimden korkmuş gibi.

"Selam," diye cevap veriyorum ve oturuyorum. Birbirimize bakıyoruz, ikimiz de ne söyleyeceğimizi bilmiyoruz, ben de mümkün olan tek şeyi söylüyorum. "Bir içkiye ihtiyacım var."

Boyd sırtıyor ve garsona işaret ediyor. "Aradığın için teşekkürler Sophie. Arayacağından emin değildim."

"Ben de emin değildim."

Omuz silkiyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Evet." Sonra sessizleştik.

Garson kız içkilerimizle dönüyor ve Boyd hemen ikimiz için de shot sipariş ediyor. "Bir taneye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun" dedi.

"Evet," diye fısıldadım. "Bana ondan bahset." Senatör Gallagher görevinin üçüncü döneminde öldü. Yaklaşık on altı yaşındaydım.

Boyd bana babamız hakkında internetten öğrenemeyeceğim şeyler anlattı. Ananası çok severdi ve çikolatadan nefret ederdi. Asla küfretmemeyi alışkanlık haline getirmişti. Boyd'a balık tutmayı öğretti. Ona büyükannem ve büyükbabamla olan çocukluğumu anlattım. Boyd'un bana anlattığına göre çok farklı büyümüş. Onun yetiştirilme tarzı Luke'unkine . Çok ayrıcalıklı ve resmi.

İçkiler gelmeye devam ediyor ve ben de duygularımı uyuşturarak onları mideye indirmeye devam ediyorum. Kısa bir süre sonra "Sanırım Luke'a aşık oldum," diye geveliyorum. "Gördün mü?" Telefonumu çıkarıp Luke'la çektiğimiz bir fotoğrafı buluyorum, Şükran Günü'nden sonraki hafta sonu *Elf*'i izlerken onun kanepesinde uzanırken çektiğim bir selfie. Boyd'un bakması için kaldırıyorum.

"Bu harika Sophie. Senin adına sevindim," diyor Boyd sessizce.

"O bir doktor." Hıçkırıyorum. "Ve ben de klasım." Kendi şakama gülüyorum. Komik biriyim. ", arayıp duruyor," diyorum telefonuma bakarak. "Bir süredir buradayız."

"Eminim aradığı anda cevap vermenizi beklemiyordur," diyor Boyd güven verici bir şekilde. "Ama belki de bir taksi çağırmanın zamanı gelmiştir?"

"Muhtemelen," diye kabul ediyorum ve sonra başımı masaya yaslıyorum.

BÖLÜM 24

I baş ağrısı ve çok fazla ışıkla uyandım. Gözlerimi tekrar kapattım. Kusacağım. *Odaklan. Uzan ve çöpünü al.*

olabilir. Yatağına kuma, Sophie.

Gözlerimi yavaşça açıyorum.

Nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yok. Kahretsin, hiç böyle olmamıştım. sorumsuzca davrandım. Son yirmi dört saat önünden geçti. Kahve dükkanı, Boyd, Luke, Shay's Bar. Shay's'den sonrasını hatırlamıyorum. Luke'u geri aramam lazım. Boyd'un bana ne kadar iyi davrandığını hatırladıkça gözlerim yaşıyor.

O bana geldi ve ben de Boyd'la bir barda oturup sarhoş olurken aramalarını görmezden gelerek ona borcumu ödedim. Korkunç biriyim.

"Hey, kalkmışsın." Ben Boyd. Boyd'un evindeyim.

"Banyo!" Ben ağzımdan kaçırıyorum ve Boyd banyoyu işaret ediyor.

Yataktan kalktım ve tuvalete tam zamanında yetişip kustum. Banyoda yere çöktüm ve ağzımı sildim. Bok gibi hissediyorum, saçında kusmuk var ve Luke'u ektim. Ben bir yabancının dairesi. Kardeşimin tabii ama yine de bir yabancı.

Ayağa kalktım ve aynada kendimi inceledim. Berbat görünüyorum. Olmak sorumsuzluk bana hiç yakışmıyor. Cep telefonumun cebimde olduğunu fark etmeden önce tuvalet kapağını kapatıp oturuyorum. Evet! Cuma sabahı 6:44. Luke, Jean ve Everly'den 11 cevapsız arama. Altı sesli mesaj. Otuz dört kısa mesaj.

Luke'un çağrısına cevap vermek için düğmeye basıyorum.

İlk yarım zil sesinde cevap veriyor. "İyi misin?" "Evet,"

diye cevap veriyorum. "Ben-"

Sözümü kesti. "Neredesin sen?"

O çok kızgın. Cevabımın bir işe yarayacağını sanmıyorum. "Boyd'un evindeyim."

Sessizlik sağır edici.

"Boyd's nerede?"

"Özür dilerim Luke, aramalarını görmezden gelmek istememiştim." "Nerede. Boyd'un Boyd'un yeri mi?"

"Bilmiyorum. Nerede olduğumu bilmiyorum."

Sessizlik.

"İyi misin?" diye tekrar soruyor.

"Evet." İç çektim. "Kustum ama iyiyim. Banyodayım."

"Tanrım, Sophie, gerçekten bu kadar genç misin?"

Hayır, demek istiyorum. *Hayır*. Çok utandım. Tanımadığım biriyle sarhoş olmak aptalcaydı. Güvenliğimi bir yabancıнын ellerine bıraktım. Sarhoş bir yabancıнын. Şanslıyım ki başıma gelen tek şey bayılmak ve akşamdan kalma bir şekilde uyanmak oldu. Ya Boyd da bayılsaydı? Her yerde . Aptalca.

O yüzden bir şey demiyorum.

"Telefonundaki harita uygulamasını aç ve bana hangi sokakta söyle."

Telefonu kulağımdan çekiyorum ve söyleneni yapıyorum. "Ben South Street, 13. ve 15. caddeler arasında bir yerde."

"Beş dakika içinde orada olacağım. Boyd'dan tam adresi al ve bana mesaj at."

Hat kesildi. Telefonu yüzüme kapattı. Ayağa kalkıp aynadaki boktan yansımaama tekrar bakıyorum ve ağzımı çalkalamak için elimle musluktan su alıyorum.

Yatak odasından çıkıyorum ve geniş bir çatı katında olduğumu fark ediyorum. Dün gece gördüğümü hiç hatırlamadığım bir çatı katı.

"Erkek arkadaşım beni geliyor." "Luke," diyor

Boyd.

"Uh, evet. Dün gece onun hakkında mı konuşuyordum?" "Birazcık." Gülüyor.

"Benimle ilgilenmek zorunda kaldığın için üzgünüm." Boyd alay ediyor. "Sorun değil."

"Luke'a adresini mesaj atmam gerek." Telefonumu sallıyorum. "Nerede olduğumu bilmediğime inanamıyorum. Çok aptalım."

"Üniversitedesin. Biraz eğlenmeye hakkın var."

Bence eğlence anlayışımız farklı, ama mesajlaşırken bunu kendime saklıyorum.

Adresi Luke. "Uzun mı burada yaşıyorsun?" Etrafa bakarak soruyorum. Kişisel eşya olarak pek bir şey yok. Güzel bir çatı katı. Büyük, şehir manzaralı.

Omuz silkiyor. "Bir yıldan az." Ben Luke'u beklerken o bana bölgeyi anlatıyor. Luke'un Rittenhouse Meydanı'ndaki evine bir milden daha az mesafede olduğumuzu fark ediyorum.

Kapı çalınıyor ve Boyd kapıyı açarken ceketimi ve çantamı alıyorum.

Luke'a bir göz atma şansım oldu. Bitkin görünüyor. Boyd onunla konuşuyor ama Luke onu duymazdan geliyor, tamamen bana odaklanmış durumda.

"Arabada bekle."

Boyd'a hızlıca veda ediyorum ve oradan olabildiğince hızlı çıkıyorum. Luke ile aramızdaki ruh hali çok kötü ve Boyd'un önünde onunla tartışmak istemiyorum.

Luke'un arabasına ulaşıyorum ve ellerimi yolcu tarafındaki tavana koyup nefes alıp veriyorum. Üç buçuk yıllık üniversite hayatım boyunca hiç bu kadar akşamdan kalma olmamıştım. Luke'un lüks arabasında kusarsam öleceğim kesin.

Gözlerimi kapatıp nefes almaya konsantre oluyorum, bir yandan mide bulantımın beklerken bir yandan da annemin hayatımı terk ettikten on dokuz yıl sonra nasıl olup da hayatımı mahvetmeyi başardığını düşünüyorum. Hayır, bu onun suçu değil. Benim suçum. Dün neysem bugün de oyum. Doğum belgemdeki kayıp kişinin adını öğrenmek bana kendim için kurduğum hayatı bir kenara atma hakkı vermiyor.

Bir el sırtıma kondu. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum ve Luke yolcu kapısını açıp beni yerleştirdikten sonra arabanın etrafında dönüp direksiyona geçiyor. Broad Caddesi'nde sessizlik içinde ilerliyoruz. Saat sabahın 7'sini biraz geçiyor ve trafik . Hızlanıp yavaşlamak beni daha da kötü hissettiriyor ve kusmamaya odaklandığım için Luke'un beni yurda değil de Rittenhouse Square'deki evine götürdüğünü hemen fark etmiyorum.

"Bugün dersim var," diye itiraz ediyorum o otoparka girerken. Luke,

"Umarım biri senin için not alır," diye cevap veriyor ve kendisine tahsis edilmiş park yeri.

Tartışmak için ağzımı açıyorum ama yine kusmak zorunda kalıyorum. Arabanın kapısını açıyorum ve bir saniye bile beklemeden asansörün yanındaki çöp kutusuna ulaşıyorum.

Yedek. Luke bir dakika sonra orada, eli sırtımda. Asansör açılıyor ve çağırmak düğmeye bastığını sanıyorum ama Luke, "Günaydın Bayan Hudson," derken asansörden çıkanın biri olduğunu fark ediyorum. O da cevaplar ve topuklu ayakkabılar ben kafamı kaldırmadan önce bizden uzaklaşıyor.

Aşağılanmanın da ötesindeyim. Luke beni boş asansöre götürüp çatı katının düğmesine basarken "Özür dilerim," diyorum.

"Ne için?"

"Her şey için. Özellikle de havalı komşularınızın önünde sarhoş bir fahişe gibi görünmek için."

"Bir benzemiyorsun. Zaten eve getireceğim biri de değilsin."

Ona bakıyorum ve gözlerimin dolmak üzere olduğunu biliyorum ama onlarla savaşmaya çalışıyorum.

"Hey, hey." Asansörde aramızdaki boşluğu geçiyor ve başparmaklarıyla gözyaşlarını siliyor. "Şaka yapıyorum."

"Yapma." Kendimi geri çekiyorum. "İğrenç kokuyorum."

Yine de beni kendine çekiyor ve başımın üstünü öpüyor. "Öyle," diye kabul ediyor. "Ama umurumda değil."

Birlikte duş alıyoruz ama bütün işi Luke yapıyor, saçımı yıkamakta ısrar ediyor ve beni tepeden tırnağa keseliyor. İşimiz bittiğinde bana diş macunu sürülmüş bir diş fırçası veriyor ve sonra

Beni çırılçıplak yorganın altına sokmadan önce bir bardak portakal suyu ve iki Advil ile geri döndü.

Yatakta bana katılacağını sanıyorum ama kafamı kaldırdığımda gri gömleğinin düğmelerini ilikliyor. "İşe mi gidiyorsun?" Sızlanmayı sesimden uzak tutmaya çalışıyorum.

"Evet, akşamdan kalma olmayanlarımızın yapacak işleri var." Mavi bir kravatı boynuna doluyor ve mükemmel bir düğüm haline getirmeye başlıyor.

"Peki, beni burada bırak ve işine git. Eminim onları bırakmanı bekleyen kadınlarla dolu bir randevu takvimin vardır." Sanırım sızlanmayı kendime saklamaya çalışmaktan bıktım.

Luke sadece sırtıyor. "Hatırlattığın için teşekkürler," diyor yatağın yanındaki çekmeceyi açıp karıştırırken. "Bugün prezervatif almam gerekiyor."

"Neden?" Anında alarma geçtim. Şükran Günü'nden beri prezervatif kullanmamıştık. Dün gece bayıldıktan sonra artık bana güvenmiyor mu?

"Bugün kaç kez kustun?" -duraklıyor- "Şimdiye kadar?" "Üç."

"Bu sabah hapını aldın mı?"

"Evet." Nereye varmak anladım. "Çoktan geri attığımı." Yastığı kabartıyorum ve yan dönüp onu izliyorum. "Sen benim için mükemmelsin."

"Nedenmiş o?" Takım elbisesinin içinde omuz silkiyor. "Sikimin senin daracık amına sığamayacak kadar büyük olması ve her sevişmemizde seni germem gerektiği için mi?"

Akşamdan kalma olmama rağmen kan amıma hücum ediyor ve çarşafın altında kıvranıp kalçalarımı birbirine daha sıkı bastırıyorum.

"Sophie?"

"Ha, ne?" O hala odadayken kendimi ovmak için elimi yorganın altına sokmamaya o kadar odaklanmışım ki ne dediğini kaçırmışım.

"Neden senin için mükemmelim?" Yatağa doğru eğilip alnıma bir öpücük kondurduktan sonra ayağa kalkıyor ve kolundaki saati kaydırıyor. Bakışları yorganın altında bacaklarımın birleştiği yere düşerken bana gülümsüyor. Dikkatimi neyin dağıttığını çok iyi biliyor.

"Planlanmamış bir hamilelik konusunda benden daha paranoyak olan bir tek sen varsın."

Sonra kısa bir an duraksıyor ve alt dudağını kemiriyor. "Bayan Gieger bugün geliyor, o yüzden yataktan çıkarken üzerine bir şeyler giy. Eğer hâlâ uyuyorsan yatak odasına gelmemesini söyledim bile."

"Burada hiç kıyafetim yok."

"Akşamdan kalmalığını atlatmak ve mastürbasyon yapmak için kıyafete ihtiyacın yok." "Luke!" Yüzümü ellerimin arkasına saklıyorum, görünüşe göre bu komik. çünkü o gülüyor.

"Her santimini gördüm Sophie. Elim amının içindeyken bacaklarını üzenğiyle açtım ve elini yorganın altına sokup boşalana kadar klitorisini ovuşturmak için gitmemi beklediğini çok iyi bildiğim için utanıyor musun?"

"Evet," diye mırıldanıyorum, yüzüm hâlâ ellerimin arkasında.

"Tamam," diye Luke. "Bu gece sapık doktorculuk oynayabilmemiz için hastaneden birkaç malzeme getirmemi ister misin?"

Lanet olsun ona. "Uh-huh," diye mırıldanıyorum, hâlâ ona bakmadan. "Kelimelerini kullan Sophie, senden duymam gerek."

"Evet!" Çarşafı göğsüme bastırarak doğruldum. "Evet, bunu istiyorum." Ona bir yastık fırlattım. "Şimdi git buradan."

Luke yatak odasından çıkmak için dönerken yine bana gülüyor.

"Bekle."

Durur ve kapıya doğru yarı yolda geri döner. Soru sormak için bir kaşını kaldırır.

"Kızgın değil misin?"

Çenesi sıkıştı. "Çok öfkeliyim."

"Oh."

"Ama biz iyiyiz Sophie. Sen güvende olduğun ve ben de senin nerede olduğunu bildiğim sürece sorun yok."

Başımı salladım.

"Seni dizlerimin üzerine yatırıp ağzını burnunu kırmak istiyorum sen heyecanlanmadan söyleyeyim, bunu erotik anlamda söylemiyorum."

"Özür dilerim," diye

fısıldıyorum.

"Biliyorum," diye

yanıtlıyor.

Bayan Gieger giysilerimi yıkayıp kuruttu ve o akşam Luke'un daireye girdiğini duyduğumda onun odasında oturuyordum. Ona ulaştığımda ceketini ön dolaba asıyordu. Ayaklarının dibinde siyah bir tıbbi çanta vardı. Kısa bir süre durup ona bakıyorum, amım istemsizce kasılıyor. Boğazımı temizleyerek Luke'a gününün nasıl geçtiğini soruyorum.

"Harika," diye yanıtlıyor. "Daha iyi hissediyor musun?" "Çok," diye katılıyorum. Gözlerim çantaya kayıyor.

Luke çantayı görmezden geliyor ve beni kucaklamak için etrafından dolaşıyor. "Yemeğe çıkarım mı?"

Kahretsin, hayır. "Pizza sipariş edebiliriz?" Ben önerdim. "Hayır, dışarı çıkmalıyız."

Er. "Serafina'ya ne dersin?" Paltoya bile ihtiyacımız olmayacak ve bekleme olmazsa bir saat içinde dönebiliriz.

"Hmm." Luke sırtımı okşuyor, parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor.

"Lombardi's'i düşünüyordum. Senin favorin."

"Orası kırk beş dakika uzaklıkta!" Ağzımdan kaçırdım.

Luke geri adım atıyor ve kaşlarını çatıyor. "Bütün gün içeride tıklılıp kaldın, dışarıda bir araba gezintisi ve akşam yemeği hoşuna gider diye düşündüm."

Ben korkunç bir sürtüğüm. Tek düşünebildiğim o çantanın içinde ne olduğu ve Luke'un onunla bana neler yapabileceği. Çantaya son bir kez bakıyorum ve yüzümde bir gülümseme. "Haklısın, kulağa hoş geliyor."

Luke duraksıyor, ağzının bir tarafı onu ele vermeden önce sessizce bana bakıyor. "Hiçbir yere gitmek istemiyorsun, seni utanmaz aşüfte. Küçük siyah çantamı alıp seni saçlarından tutarak yatak odasına sürüklemem için adeta yalvarıyorsun."

Yutkunuyorum. Bunların hepsi doğru.

Onun yerine "Ofisime git" diyor.

Masasının, doğaçlama bir muayene masası için iyi bir yükseklik olduğu ortaya çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

"**I** bir kar küresinin içindeymişim gibi hissediyorum!" Etrafıma bir battaniye sarmıştım ve burnum Luke'un evinin teras kapısından bir santim uzaktaydı.

Yatak odası. Saat erken, güneş hala doğuyor. Arkamda Luke hâlâ yatakta yatıyor, yastıklara dayanmış, beni izliyor.

Altımda Philadelphia bir kar örtüsüyle kaplı ve daha fazlası yağıyor. "Çok güzel." Dönüp Luke'a sırtıyorum. "Kar yağarken bu manzarayı seviyorum."

"Seni seviyorum."

Doğru mu duydum? Bir an duruyorum ve sonra dikkatimi dışarıda dönen kardan Luke'a çeviriyorum. Yorgan belinde duruyor, göğsü çıplak.

"Yatağa geri dön." Elini uzatarak beni çağırıyor. Yavaşça yatağa doğru yürüyorum ama tekrar yatağa girmeden duruyorum. Ağzından mı kaçtı? Bunu söylemek istemiş miydi? Gerçekten söyledi mi yoksa ben mi onu yanlış anladım? Hay aksi.

Şimdi burada dikiliyorum ve bu çok garip. Onu duyamadığımı söyleyeyim mi? Hayır. Bunun için çok geç. Şimdi gerginim. Kıpırdanıyorum ve kirpiklerimin altından ona bakıyorum.

Sırtıyor. "Tekrar söylememi ister misin?"

"Evet."

"Kıçını yatağa geri sok."

O gülerken iç çekip gözlerimi deviriyorum.

"Seni seviyorum Sophie," diye tekrarlıyor ve ben sırtıyorum. "Şimdi kıçını yatağa geri sok da sana ne kadar çok sevdiğimi göstereyim."

Konuşma yetimi yeniden kazandığımda "Waffle istiyorum," diyorum.

"Waffle'a bayılırım." Başımı çevirip Luke'a sırtıtıyorum.

"Başka neleri seversin?" "Şurup."

"Ve?"

"Krem şanti."

"İstersen sikimden krem şanti emebilirsin." "Sikini emmeye bayılıyorum."

"Kıçındaki sikimi daha da çok seversin."

"Belki sonra." Göz kırptıyorum.

Sonra üstüme yuvarlanıyor ve boynumu ısırırken ellerimi başımın üzerinde sabitliyor. "Alay et."

Klitorisime biraz sürtünmeye çalışarak altında debeleniyorum, ama o kendini ulaşamayacağı bir yerde tutuyor. "Baştan çıkarıcı olan sensin, Doktor."

"Hemen şimdi mi istiyorsun?" İki elimi de bir elinin içine alıyor ve boştaki elini beni tahrik etmek için kullanıyor. Bir parmağını içime sokuyor, sıvılarımla ve az önce içimde bıraktığı meniyle kaplıyor, sonra tekrar kıcıma sokuyor.

Homurdanıyorum, inliyorum ya da sızlanıyorum, ağzımdan ne çıktığından emin değilim. daha önce de parmağıyla yapmıştı ve hoşuma gitti. Bu çok yanlış, yasak, kirli. Duygular farklı ama benzer.

"Bana istediğini söyle, Sophie."

"Hayır." Başımı sallıyorum ama kendimi onun eline doğru iterek onu cesaretlendiriyorum. Parmağını dışarı kaydırıyor ve tekrar içeri kaydırırken bir saniye daha ekliyor.

"Mmm." Alt dudağımı emiyorum ve nefes . Sonra Luke başparmağını klitorisime yerleştiriyor ve beni çılgınca çalıştırmaya başlıyor. parmaklarını kıcıma sokup beni geriordu.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Evet."

"Sikimi kıkında istediğini söyle." "Hayır.

Beni boşalt."

"Ne kadar da talepkar bir aşüfte."

"Lütfen, Luke!" Şu anda ihtiyaçtan neredeyse teselli bulamıyorum. Daha on dakika önce boşaldım ama yine sınırdayım, serbest bırakılmaya ihtiyacım var.

Luke vücudumdan aşağı kayıyor ve başparmağını ağzıyla değiştiriyor ve klitorisimi dişlerinin arasına alıp hafifçe ısırıyor. O kadar sert boşalıyorum ki sanırım bir saniyeliğine bayıldım. Beni kendine çekti ve başımın arkasını okşadı,

Sonra beni yataktan duşa taşıyor ve tepeden tırnağa köpükler içinde . Ama bu cinsel bir his değil. Sadece ilgileniliyormuşum gibi hissettiriyor.

Arkama yaslanıyorum, su üzerimizden akarken Luke'un göğsüne yaslanıp rahatlıyorum. yıkıyor ve sonra sağ kolumu yukarı çekip bükerek elimi ensesine koyuyor. O boynunu okşarken ben de parmaklarımla boynuna masaj yapıyorum.

göğsümü daha fazla köpük ile yağıyor. Memnuniyetle iç çekiyorum. Canım waffle istemeseydi bütün gün bu duşta kalabilirdim.

Bir dakika bekle. "Şu anda bana göğüs muayenesi mi yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Luke sağ elimi onun boynundan çekip sol elimle değiştiriyor. "Evet."

Kolumu bıraktım. "Luke, bu çok garip."

Elimi kaldırıyor ve tekrar boynuna koyuyor. "Her ay kendini kontrol ediyormusun?" Kulak mememi öpüyor.

"Hayır," diye itiraf ediyorum. *Yirmi bir* yaşımdayım, somurtarak eklemek istiyorum. *Göğüslerim mükemmel.*

"Mükemmel göğüslerine bir şey olmasını istemiyorum," diyor devam ederken. "Onlar benim."

Bu oldukça mağara adamına özgü bir şeydi. Yine de eğilip beni nasıl isterse öyle becermesini söylemek istiyorum, sanırım etkili oldu. Onun yerine arkamı dönüp sınavını yarıda kesiyorum ve kollarımı boynuna dolayarak onu öpecek kadar yakınımaya çekiyorum. Sonra onu itiyorum ve duştan çıkıyorum.

"Hey," diye itiraz ediyor.

"Waffle!" Kurulanırken sesleniyorum.

Luke birkaç dakika sonra mutfağa girdiğinde, "Bu hafta sonu gitmemiz gerekiyor," diyor.

"Ne kadar evcimen," diye cevap veriyorum. "Ben de tüm alışverişinizi Bayan Gieger'in yaptığını sanıyordum. Onun alışveriş listelerine kayganlaştırıcı koymayı sevmiyor musun?"

Arkamı tokatladı ve sonra iki elini arkama koyarak beni kafese kapattı. tezgâhta. "Bir sürü kayganlaştırıcım var, seni küstah sürtük, sadece söyle." Boynumu öpüyor ve tezgahı itiyor. "Sana bir elbise."

"Ne için?" Ben soruyorum.

"Hastane galası için. Sana bundan bahsetmiştim." " eminim." O söylemedi. Gina söyledi.

"Benimle gelmen gerekiyor Sophie. Önümüzdeki hafta sonu, bu yüzden bugün sana bir elbise bulmamız gerekiyor."

"Boyd'la öğle yemeği için buluşacağım."

Luke'un çenesi titriyor ve şakağını ovuşturuyor. "Neden?"

"Neden?" Bir waffle'ı makineden tabağa taşıırken soruyorum. "O benim kardeşim. Onunla öğle yemeği yemek için bir nedene ihtiyacım var mı?"

"Evet."

"Affedersiniz?" Ölçü kabını waffle makinesinin üzerine dökerken duruyorum. Luke Keurig'in yanına gitti ve kahvenin bir bardağa damlamasını izliyor.

"Anlaşılmıyor muydum?"

Bir an şaşkınlıkla ona bakıyorum, sonra waffle makinesine hamuru doldurmayı bitirip dikkatimi Luke'a veriyorum. Tezgâha yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, kupasından bir yudum alıyor.

"Kardeşimi ne zaman göreceğimin patronu sen misin?" "Sen benim sorumluluğumdasın."

Gülsem mi yoksa tokatlasam mı emin olamıyorum. "Tamam," diye cevap veriyorum, kelimeyi uzatarak. Tamam değil, ama Luke bu yaşta ne yapacağını çok iyi biliyor olmalı. kadın tepkisinin incelikleri. Bir kadınla konuşurken tamam kelimesinin yaklaşık yirmi tanımı vardır.

"Boyd'u son gördüğünde seni sarhoş etmişti." Luke ona uzattığım tabağı alıyor ve pencerenin önündeki kahvaltılık masasına oturuyor ama gözleri benim üzerimde. Son waffle'ı makineden çıkarıp tabağıma bıraktıktan sonra karşısına oturuyorum.

"Boyd beni sarhoş etmedi, ben kendimi sarhoş ettim." Konuşurken krem şanti sallıyorum.

"Sana izin vermemeliydi."

"İzin mi?" Bu konuşma her geçen saniye daha da saçma bir hal alıyor. "O bana sahip değil, o zaman neden benden sorumlu?"

"Şirin olma Sophie. Sana daha iyi bakmalıydı." "Onu rahat bırak, Luke."

Luke'un sol elinin parmakları masaya vuruyor. "O zaman onu tanımalıyım. Öğle yemeği ne zaman?"

"Tam da bunun içine girdim, değil mi?"

Luke gülümsüyor, istediğini elde etmiş olmanın rahatlığıyla. "Öğle yemeğini ikimizle birlikte yemek istemiyor musun?"

Omuz silkiyorum. "Garip görünüyor."

Sandalyesinde arkasına yaslanıp sırtıyor. "Garip miyim?"

"Asla garip değilsin ve bunu biliyorsun." Bugün için gri bir kazak ve koyu renk bir kot pantolon giymiş. Saçları duştan çıktığı için hâlâ nemli ve kucağına oturup parmaklarımı saçlarında gezdirirken tıraş losyonunu içime çekmek istiyorum ama yapacak işlerimiz var.

"Sadece ol..." Sözümü kesiyorum.

Luke soru sorar gibi kaşlarını

kaldırıyor. İçimi çektim. "Güzel."

"Sen nasıl istersen, Sophie." Çok uyumlu. İstedini elde ettiğinde.

Gala için elbise bakmak üzere Luke'un evinin bir üst sokağındaki lüks bir mağaza olan Joan Shepp'e gidiyoruz. Luke bir tezgâhtarla seçenekleri tartışıyor, ben de orada kıpırdanıp duruyorum.

"Bunların hepsini deneyecek," diyor Luke, pazarlamacının çıkardığı seçkiyi göstererek.

"Luke, hayır." Kolunu çekiştiriyorum. Bu elbiselerin hiçbirini istediğimi sanmıyorum.

Bu mağaza beni geriyor. Buradan alışveriş yapamam.

"Daha denemedin bile. Bunlardan herhangi birini beğenmezsen öğle yemeğinden sonra başka bir mağazayı deneyebiliriz."

Bir soyunma odasında tek başıma soyunuyor ve fiyat etiketlerini parmaklıyorum. Biliyorum

Target'tan alınan bir elbise Luke'un dünyasında işe yaramaz ama aradaki bu kadar büyük olduğunu fark etmemiştim. Üç bin altı yüz doksan beş dolar. Bin sekiz yüz dolar. İki bin dört yüz yirmi beş dolar. Bekle, işte ucuz bir fiyat, dokuz yüz on beş dolar. Ben

Luke'un ödemeye niyetli olduğundan eminim, ama bunun için bir referans çerçevem yok. Şimdiye kadar giydiğim en güzel elbise balodaydı ve balo arkadaşım kesinlikle beni mağazaya götürüp elbisemi satın almadı.

Kapı çalındı. Satıcı kadın elbiselerin nasıl olduğunu soruyor ve beyefendinin elbisenin kalıbını görmek istediğini bildiriyor.

İnliyorum ve "ucuz" elbiseyi askıdan alıp üzerime geçiriyorum. Güzel, gri ve dar bir yakası var. Topuklu giymediğim için

yerde sürükleniyor. Etek ucunu kaldırmak için parmak uçlarımla kumaşı uyluğun ortasından sıkıştırıyorum ve Luke'u bulmak için dışarı çıkıyorum. Mesaj yazıyor ama yüzümü görünce duruyor ve kaşlarını çatıyor.

"Sorun ne? Bunu beğenmedin mi?" Bakışları formumda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Sana tam oldu."

Başımı hayır anlamında salladım. "Gidebilir miyiz?" Sessizce soruyorum. Luke yüzümü inceliyor, benden daha fazlasını bekliyor ama gelmiyor.

"Tamam," diye kabul ediyor ama kafasının karışık olduğunu söyleyebilirim.

Elbiseyi çıkarıp mümkün olduğunca çabuk kot pantolonumu ve kazağımı giyiyorum ve rahatlayarak iç çekiyorum.

Dükkandan çıkıp Market Caddesi'ne doğru yürüyoruz. Boyd'la Capital Grille'de buluşacağız.

"Açıklamak ister misin Sophie?" Yürürken Luke düşüncelerimi bölüyor. Gözleri ileriye odaklanmış.

Omuz silkiyorum.

"Kelimeler, lütfen."

"Bana bir elbise almanı istemiyorum."

"Neden?"

Tekrar omuz silkiyorum.

"Sophie." Ses tonu eğlenmediğini gösteriyor.

"Bilmiyorum işte."

Biz yürürken, ayaklarımız kürekli kaldırımlarda çıtırdarken, caddede arabalar yanımızdan hızla geçerken o sessiz.

"Evde kalabilmen için başka bir randevu bulmamı mı istiyorsun?"

"Gina gibi mi?" Karşılık veriyorum.

"Gina'nın bununla ne alakası var?" Sesi benimle birlikte yorulmaya yakın geliyor ama yine omuz silkiyorum. Çenesindeki gıdıklanmaya bakılırsa, eğer şu anda bir filmin ortasında olmasaydık, şu anda kıcıma şaplak atıyor olacağından eminim.

Sokakta. Bir velet gibi davrandığımın farkındayım ama Luke'a verecek cevabım yok. Elbisenin beni neden rahatsız ettiğini nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum ama ediyor.

Belki de ne kadar farklı olduğumuzu gösteriyordur. Pahalı elbiseler almak ve galalara katılmak, mezun olduktan sonra bile geleceğimle ilgili gördüğüm bir şey değil.

"Bu siyah kravatlı bir etkinlik Sophie, katılacaksan uygun bir kıyafet giymelisin ve ben de katılmanı istiyorum."

"Seninle gelmek istiyorum." Lafi uzatıyorum ama Luke'a bir geliyor, yüzden detay vermekten kurtuluyorum. Chestnut'taki Capital Grille'e ulaştık,

Boyd'la öğle yemeği için buluşacağımız yere. Luke içeri girmem gerektiğini söyledi.

Aramasını bitirdi ve ben de bu konuşmayı erteleme fırsatını memnuniyetle değerlendirdim.

Öğle yemeği biraz sinir bozucudur. Luke bir saatini Boyd'u sorguya çekmekle geçirir, neyse ki Boyd'un bundan haberi yoktur.

Boyd'u tanımaya çalışıyorum. Çok fazla ortak noktamız olduğundan emin değilim ama o aileden biri. Luke'un bize neden katıldığını bilmiyorum, çünkü onu tanımaktan çok Boyd'la neden ilişki kurmamam gerektiğine dair bir neden bulmakla ilgileniyor gibi görünüyor.

Dışarıda yollarımızı ayırıyoruz ve Boyd'a sarılıyorum. Bir süre uzaklaşmasını izledikten sonra dönüp Luke'la birlikte ters yönde yürümeye başlıyorum.

"Boyd'a iyi davranmayı kabul ettiğini sanıyordum

Luke." "Kibar değil miydin?"

Gözlerimi deviriyorum ve Luke kaşlarını

kaldırıyor. "Biraz agresiftin."

"Tamam. Bunun üzerinde çalışacağım." Elimi tutuyor ve sessizce yürümeye devam ediyoruz. "Ya hemen bir iş bulamazsam?" Ağzımdan kaçırdım. "Mezun olduktan sonra." "Sana yardım edeceğim."

"Luke, hayır! Kastettiğim bu değildi. Ayrıca sen bir doktorsun, muhasebe işi bulmama nasıl yardım edeceksin?"

"Finansal olarak demek istemiştin ama eminim sizin için de birkaç görüşme ayarlayabilirim. Hastanelerde çok sayıda muhasebe işi var."

"Ya bir iş bulana kadar garsonluk yapmak zorunda kalırsam? Beni hâlâ hayır galalarına götürmek isteyecek misin? Şu anda baristayım, garsonluktan bir farkı yok, sadece daha az para kazanıyorum."

Luke beni yanımdan geçen insanların yolundan çekip bir binaya yaslıyor ve elini çenemin altına koyarak yüzümü kendisine doğru eğiyor. "Sophie, nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Beni neden seviyorsun? Ben bir üniversite öğrencisiyim ve sen... sen! Vakıf fonu ve lüks bir çatı katı olan bir doktorsun. Kültürlüsün ve Hayır işlerine ev sahipliği yapan ya da şirketlerin yönetim kurullarında yer alan insanlarla ilişki kurmak. Senin bir hizmetçin var Luke. Ben çamaşırlarımı yüz öğrenciyle paylaştığım jetonlu bir makinede yıkıyorum."

Beni dinlerken başını biraz eğiyor, sonra beni önünde durduğumuz mağazanın tuğla duvarına yaslıyor ve alnını alnıma dayayıp bir öpücükle beni susturuyor.

BÖLÜM 26

W Luke'un evine doğru yürüyüşümüzü bitirdiğimizde, elbise bakmak için herhangi bir yerde durduğundan bahsetmedi. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum.

Bir elbisenin parasını ödemesiyle ilgili duygularımı nasıl çözeceğimden emin değilim, bu yüzden bir şey söylemiyorum. Çatı katına girdiğimde yalnız olmadığımızı fark ediyorum.

"Luke Amca!" Bella koridordan hızla geliyor ve hızını kesmeden Luke'un üzerine atlıyor. Luke gülüyor ve onu havaya fırlatıyor, bu da Bella'nın sevinç çığlıkları atmasına neden oluyor. Beni görünce gülümsüyor. "Sabunlu!" Kıpırdanarak yere geri dönüyor ve elimi tutuyor. "Sana annenin sabununu getirdik. Elbiseler!"

Bella'nın beni Luke'un yatak odasına götürmesine izin veriyorum, orada Meredith'i kapıya en yakın boş gömme dolapta elbiseler asarken buluyorum.

"Harika, yemekten dönmüşsün." Meredith bana sarılıyor ve Luke da onu yanağından öpüyor. "Luke gelecek hafta sonu yapılacak gala için bir elbise ödünç almak istediğini söyledi, ben de bir sürü getirdim. Hepsini buraya bırakacağım.

yakın zamanda bana uymayacaklar," diyor minik bebek yumrusunu okşayarak. "Eğer bunlardan hiçbirini beğenmezsen daha tonlarca var."

Luke kapı pervazına yaslanmış. "Sakıncası yok mu?" Meredith'e soruyorum.

Alay ediyor. "Tabii ki hayır. Giyebileceğimden çok daha fazla elbisem var. Bunları iade etmeseydin fark etmezdim bile, inan bana."

"Teşekkür ederim Meredith," diyorum elbise rafına bakarken. Kapıcı ona yardım etmiş olmalı, çünkü sekiz elbise düzgünce üst üste asılmış. En azından iki tanesi işe yarayacak. "Bunlar mükemmel. Gerçekten minnettarım."

"Luke sana bir elbise almaktan mutluluk duyardı, biliyorsun. Sana istediğin her şeyi alırdı."

"Biliyorum," diye yanıtlıyorum meraklı bakışlarını karşılayarak. "Sadece buna hazır değilim."

Meredith gülümsüyor. "Hangi elbisede karar kıldığınızı bana bildirin, ben de ona uygun ayakkabı, çanta ve şal göndereyim."

Kullanılmayan dolaptan çıkıyoruz ve Bella'yı Luke ona göz kulak olurken yatağın üzerinde zıplarken buluyoruz.

"Beş küçük maymun bir yatağın üzerine atladı," Bella. "Biri düştü ve kafasını çarptı! Luke bir daha yatakta zıplamak yok dedi!" Bella histerik bir şekilde kıkırdıyor. "Yedi küçük maymun yatağa atladı!" Sayısal olmayan bir sırayla devam .

"maymun, eve gitme vakti geldi."

"Yakala beni Luke Amca," diye bağıyor Bella, hiçbir uyarıda bulunmadan kendini yataktan aşağı atarken. Luke elbette onu yakalıyor ve ayağa kaldırmadan önce etrafında döndürüyor, o da ön kapıya doğru koşmaya başlıyor. Acaba onun yaşındayken Bella kadar kendime güveniyor olsaydım, etrafım düşmeme asla izin vermeyecek insanlarla çevrili olsaydı hayatım farklı olur muydu?

Ön kapı Meredith ve Bella'nın arkasından kapanıyor ve Luke bana dönüyor. "Bir elbise ödünç almak uygun mu?" Tek kaşını kaldırdı.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap veriyorum.

Dudakları sırtarak seğirmeden önce gözleri parlıyor. "Numara senin için bir şeyler ödünç almak mıydı?"

"Anal merak ediyorum."

Gözleri ıslık ıslık parlıyor. "Sana bu konuda yardımcı olabilirim," diye karşılık veriyor ve beni belimden tutup yatak odasına götürürken bacaklarımı ona doluyorum. "Eğer bu ödünç alma olayı seni azdırıyorsa, buna amından kıcına bir ödünç diyebiliriz."

Buna gülüyorum, sonra bir elini saçlarıma doluyor ve kafa derimi çekiştirerek sertçe çekiştiriyor. Hafif bir acı, içimde bir arzu izi bırakıyor ve bacaklarımın arasında bir zonklamayla son buluyor. Ben de ona karşılık veriyorum, iki elimi onun kalın saçlarına koyup sertçe . Ağzımın içine doğru inliyor. I

inlemesine bayılıyorum. Birlikteyken çıkardığı tüm sesleri seviyorum. Normalde çok gösterişli ve kontrollüdür. Ona kendini kaybettirdiğimi bilmek, sarhoş edici.

Dürüst olmak gerekirse, sokma merakı beni heyecanlandırıyor. Sanki bana doyamıyor, sanki her an içimde olmak istiyor.

mümkün olan her şekilde. Bu o kadar tabu ki, yine de parmağını ya da dilini arka tarafıma sokmaktan çekinmiyor. Sikini orada da deneyimlemek istiyorum.

"Luke, kıcıma boşalmanı istiyorum, tamam mı?" Başını geriye çekip gözlerinin içine bakıyorum. "İşimiz bittiğinde içimden damladığını hissetmek istiyorum."

"Seni pis küçük kaltak, benim ölümüm olacaksın."

Beni yatağın yanında durdurdu ve kazağını başımın üzerinden çekti. Ben onunkini çıkarmak için çabalarken. Sonra pantolonumu çıkarıyor, kalçalarımın kurtulduktan sonra beni yatağa geri itiyor ve külotuyla birlikte kalan yolu bacaklarımdan aşağı sürüklüyor.

Yatağa geri dönmek için hamle yapıyorum ama beni tek bir kelimeyle durduruyor. "Kal." Kıcım yatağın kenarında, ayaklarım yerdeyken öne doğru eğiliyor ve sütyenimin düğmelerini açıyor.

"Eller," diyor ve bu istek karşısında kafam karışıyor ama onları kaldırıyorum.

Avuç içlerimi birbirine bastırıyor, sonra ellerimi bağlamak için sütyenimi kullanıyor ve beni sırtüstü yatırıp bacaklarımı yerden kaldırıyor. Beni sırtüstü yatırdı, kollarım başımın üzerinde bağlıyken beni ikiye büktü, dizlerim başımın iki yanında.

"Tanrım, şu bak." Gözleri vücudumda geziniyor. Bu pozisyonda beni görmek zor değil. Öğleden sonra ve tüm pencereler açık. Bu da Çatı katı yüksekliği, güneş ışığının sağlamadığı mahremiyeti sağlıyor. Bakışları altında kıvraniyorum. Luke'un beni kaç kez siktiği ya da hayatında ne kadar am gördüğü umurumda değil, bu kadar kel bir şekilde yayılmak kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. röntgenci zevk ve güvensizliğin bir kombinasyonu.

Pantolonunu indiriyor ve kalın aletini avuçlayarak elini aşağı yukarı . Kendisine karşı nazık değil, sıkıca kavriyor, tıpkı fırsat bulduğumda küçük ellerimle onu kavramamı söylediği gibi. "İki elini de kullan Sophie," derdi. "Sıkı ol, amın senin tutuşundan daha sıkı."

Luke henüz bana dokunmadı, sadece gözlerini bacaklarımdan arasında tutuyor, kendine dokunurken vücudum onun görüşüne açık. Islaklığın giriş yerimde toplandığını, dökülmek üzere olduğunu hissediyorum ve Luke'un da bunu gördüğünü biliyorum çünkü inliyor ve yatağın yanında dizlerinin üzerine çöküyor ve diliyle giriş yerimi temizliyor.

Sırtımı yataktan kaldırıyorum. Kalçalarımdan arasındaki yüzü benim felaketim oldu. Zaten yayılmış olan yanaklarımı kavriyor ve daha da açarak göt deliğimi ona doğru genişletiyor.

"Dilimin kıcımda olmasından , değil mi?" diye mırıldanıyor diliyle göt deliğimi temizlerken.

Cevap vermediğimde açık amıma bir tokat hissediyorum ve sıcıyorum, eklenen kan akışı beni çıldırtıyor. "Evet, bayıldım Luke. Sevdigimi biliyorsun."

"Elbette biliyorum, ama bunu itiraf ettiğini duymak hoşuma gidiyor."

"Bana dokunuşunu seviyorum Luke. Bana beni korkutması gereken şeyler yaptığında bile kendimi hep güvende hissediyorum."

Ben konuşurken kalçalarımın iç kısımlarını öpüyor. "Teşekkür ederim," diyor, dilini göt deliğimde düz bir şekilde gezdirmeden ve iki kalın parmağını amıma sokmadan bir saniye önce. "Sanırım parmaklarımı da en az sikimi sevdiğin kadar seviyorsun. Değil mi?"

"Aletini tercih ederim ama parmakların sihirli," diye cevap veriyorum, o cevap vermediğim için beni kızdırmanın başka bir yolunu hayal edemeden.

"Seni öyle bir sikeceğim ki yarın tüm vücudun acıyacak."

"Evet," diye kabul ediyorum ve kalçalarımı eline doğru iterek klitorisime baskı yapmaya çalışıyorum.

"Dar deliklerini seviyorum bebeğim. İçlerine giren tek kişinin ben olmama bayılıyorum." Parmaklarını içeri ve dışarı pompalıyor. "Böyle bir kadın için çok safsın. küçük sürtük."

O zaman boşalıyorum, parmakları içimdeki o sihirli noktayı mükemmel bir şekilde çalıştırıyor, kirli sözleri beni kenara gönderiyor. Parmaklarını çıkarıyor. parmaklarını arkama sokuyor ve kendi benimle kaplıyor. Ani giriş acı veriyor, vücudum orgazmımın verdiği zevk ve rektumumun verdiği acı arasında şok geçiriyor. Orgazmımı kaldıracabileceğimden emin olmadığım bir noktaya kadar yoğunlaştırıyor ve haykırıyorum.

"Şşş, bebeğim, iyisin," diye teselli ediyor Luke beni, parmaklarıyla kıcıımı germeye devam ederken göğüslerimi öpüyor. Parmaklarını kıcımda daha önce hiç yapmadığı kadar geniş bir şekilde makaslıyor. Yakıyor ama acı iyi hissettiriyor. O

O esnemeyi genişletirken meme ucumu sertçe ısıyor ve vücudum hangi acıya odaklanacağından emin değil.

Luke parmaklarını kıcımdan çekerek beni oturur pozisyona ve ellerimi bağlı oldukları yerden kurtarıyor. "Yüz aşağı, kık yukarı." Dizlerim yatağın kenarına gelecek şekilde, kıcıım havada ve dirseklerimin üzerinde dönerken kıcıma sert tokat atıyor. Bu alışkın olduğum bir pozisyon.

Luke komodinden bir tüp kayganlaştırıcı çıkardı. Bu kayganlaştırıcıyı iyi tanıyorum. Ekim ayında Luke'un çekmecelerini ilk kez karıştırdığımdan beri komodinin üzerinden benimle alay ediyor. Çıplak gezmeye başladığımızda prezervatif stoğu azaldı. Akşamdan kalma halimden sonra onları yeniledi.

Geçen ay kustum ama kayganlaştırıcı sabit kaldı. Luke ara sıra analdan bahsediyordu ve ben de kayganlaştırıcının analdan kaynaklandığı gerçeğini göz ardı edecek kadar saf değilim.

burada benden önce.

Luke parmaklarını kıcıma sokabilir ve istediği yorumu yapabilir. ama kendimi baskı altında hissetmiyorum. Merak ediyorum. Her şeyi. Luke'un bana yaptıkları iyi hissettiriyor. Biraz acı verse bile iyi geliyor. Ağzı klitorisimdeyken parmaklarını kıcıma sokması hoşuma gidiyor, orası kesin. Ve ben

siki gırtlığımdayken ara sıra götüne parmak sokulmasından hoşlandığını biliyorum.

Açılmamış kayganlaştırıcı hala elindeyken arkamda sıraya giriyor ve kayganlaştırıcının üstünü çevirip iki parmağını kaplarken tek hamlede içime kayıyor.

"Amını sikerken kıcını da parmaklayacağım," diyor parmağını kıcıma . "Bunu hissediyor musun? Dar kıcının içinden parmağımla sikimi hissedebiliyorum." Penisini derinlere itiyor ve parmağını anal geçidimde ileri geri kaydırarak sikiyle aynı hizaya getiriyor. İki deliği de doluyken böyle çok sıkı. Daha fazla döküyor

Kayganlaştırıcıyı doğrudan arka ucuma sürüyor ve ikinci parmağını da içeri kaydırıyor. İrkildim ve yatakta öne doğru sendeledim.

"Kal." Luke boştaki eliyle kalçamın yan tarafına bir tokat atıyor.

"Bekle." Başımı çevirip ona bakıyorum. "Bekle, bir sorum var."

Bir an durdu, sonra parmaklarını çekti, ardından sikini, sonra komodine uzanıp bir mendil aldı ve parmaklarını sildi, ama gözlerini benden ayırmadı.

"Ne oldu Sophie?"

"Um." Dudağımı ısııyorum ve sonra bir nefes veriyorum. "Geri dönecek mi?"

Luke neredeyse ifadesiz kalıyor ama bir kaşını kaldırıyor. Ne demek istediğimi nasıl anlamaz? "Göt deliğim normale dönecek mi?" Başımı sallıyorum.

sikine doğru. "Gerçekten büyükmüşsün. Bundan sonra hâlâ normal kaka yapabilecek miyim?"

O anda oda ölüm sessizliğine bürünüyor. Birkaç saniye dakikalar gibi geçiyor ve sonra Luke gülmekten kendini kaybediyor. Dirseklerini dizlerine dayayıp yatağın kenarına oturuyor ve titriyor. "Tanrım, Sophie."

"Seni pislik! Bana mı gülüyorsun? Sen dahi doktorsun. 'Bana her şeyi sor Sophie. Utanma Sophie.'" Hâlâ dizlerimin üzerindeyim, omzumun üzerinden ona bakıyorum. Dizlerimi göğsüme çekerek kıcımın üzerine oturuyorum.

"Yalancı!" Ona ateş ediyorum.

"Sophie." Ses tonu uyarıcı.

"Cevapları kız arkadaşlarımdan almamı mı tercih edersiniz? "Hey, kızlar, Luke bir eşek gibi asılı ve onu kıcıma sokmak istiyor. Ne beklemeliyim?" Yatağın kenarına doğru kaydım. "Jean'i arayacağım, seni pislik." Kalkmaya başlıyorum ama Luke beni tutup kucağına çekiyor.

"Özür dilerim bebeğim," diyor ve parmağıyla burnuma vuruyor.

"Haklısın, ben aletimi kıcına sokmadan önce sorularını sözlü olarak dile getireceğini düşünmüştüm."

Avucumu göğsüne koyuyorum ve yüzüne bakıyorum. Bekliyorum.

Boğazını temizler. "Göt deliğin iyi olacak. Uygun germe ve kayganlaştırma ile anal yolunuz zarar görmeyecek ve..."-duraklıyor, terminolojimi arıyor-"gayet iyi kaka yapmaya devam edeceksiniz. Ama germe ve kayganlaştırma şart. Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Güzel. Şimdi bir dakikaya ihtiyacım var. Seni henüz hiçbir yerde becerebileceğimi sanmıyorum."

Gözlerim açılıyor ve dizlerinin arasından yere kayarak sikini kavramadan önce açık avucumla göğsüne vuruyorum. Hâlâ sert ama tam değil. Sert bir elle pompalıyorum. "Anal yapıyoruz. Jerk."

Luke sırtıyor. "Az önce kıcına tecavüz etmemi mi emrettin?" "Ben verdim ve sen de vereceksin."

BÖLÜM 27

"S Sik beni," diye emrediyor.

Ağzımı onun ucuna doğru açıyorum ve o da başımın arkasından tutup kendini daha da içeri sokuyor. Elini saçlarıma dolayarak ağzımı sikiyor, başımı şaftının üzerinde kaydırıyor ve beni bir patlamayla çekmeden önce ek emme veya dil istediğinde beni yönlendiriyor.

"Ecza dolabımda bir ACE bandajı var. Git getir."

Banyodan bandaj dönüyorum ve elini uzatıyor. Ruloyu eline bırakıyorum ve bununla nereye varacağını merak ediyorum. Sırtışıma gizlemek için alt dudağımı ısıırıyorum.

"Kıçına yemek üzere olan biri için fazla özgüvenlisin." Yanaklarımı çekiştirmekle tehdit eden sırtış dağılıyor.

Bandajın bir ucunu çözüyor ve gergin bir şekilde çekmeden önce diğer elinin etrafına sarıyor. "tıkamalıyım. Hayır diyemeyeceğin şekilde bağlı ve ağzın tıkalıyken kıçını sikmeliyim."

Yutkunuyorum ama cevap vermiyorum ya da hareket etmiyorum.

"Ama bu benim için bir ceza olurdu, senin için değil, çünkü seni duymayı seviyorum. Amını açtığımda ve yine rahim ağzına doğru daldığımda çıkardığın o küçük iniltiyi duymak hoşuma gidiyor." Kulağımın kabuğunda bir parmak ucunu gezdiriyor ve ben de kıpırdamadan durmak ve oracıkta bir ihtiyaç birikintisine dönüşmeden dinlemek için elimden geleni yapıyorum.

"Çünkü o iniltiden sonra hep 'Daha fazla Luke' diyorsun. Daha, daha, daha.' Senin bile

Bunu söylediğini

biliyorum." O haklı.

Söylemedim. "Yani

tıkayamam."

"Hayır," diye kabul ediyorum. "Bu

eğlenceli olmaz." "Yatakta, başını

yastığa koy."

Yatağa uzanıyorum, sırtüstü yatıyorum ve bekliyorum. Luke yatağa giriyor ve kalçalarımı ayırıp aralarına diz çöküyor, sonra sağ bacağımı kaldırıyor ve bandajı başlığa bağlamadan önce bükülmüş dizimin etrafına birkaç kez sarıyor. Bacağım şimdi doksan derecelik bir açıyla kaldırılmış durumda. Aynı işlemi sol dizim için de tekrarlıyor ve ardından popomun altına iki yastık koyuyor.

"Yatak başlığına tutun," diye talimat veriyor ve iki elimle tahta bir çitayı kavramak için başımın üzerinden uzanıyorum. "Ellerini oynatırsan boşalmadan önce dururum. Anladın mı?"

Başımı salladım. Sırt üstü yatmış, dizlerimi yukarı ve durumdayım; bu pozisyon Luke'un muayene masasına uzandığım zamankinden pek de farklı değil. O

Kayganlaştırıcıyı alıp doğrudan tenime damlatıyor, ardından parmağının ucuyla açıklığı kapatıyor. Kayganlaştırıcı tenime karşı serin. Girdap gibi dönen parmağı

Hassas doku amımın zonklamasına neden oluyor. Tek bir parmağını kıcıma sokuyor ve beni tekrar germe işlemine başlıyor.

"Parmağımı kıcına sokmamı , değil mi?"

"Çok ." Pis ağzıyla beni çıldırtıyor. "Bunu seviyorsun."

"Seni seviyorum," diye cevap veriyorum. Bunu söylediğimde gözlerindeki ifadeye bayılıyorum.

"Seni kıvrılmış seviyorum. Sana ne istersem yapabilirim." Diğer eliyle göğsümü avuçluyor ve sonra meme ucunu parmağıyla başparmağı arasında yuvarlıyor, sonra bir parmağını daha içime sokarken döndürüyor. "Müstehcen görünüyorsun. Küçük tatlı kıcın parmaklarımın etrafında gerilmiş. Amin o kadar ıslak ki damlıyor. Aminı sikemediğim için neredeyse üzgünüm ama kıcının sikimin etrafında gerildiğini görmek için daha fazla bekleyemem."

Ellerim yatak başlığında seğiriyor. Ona dokunmayı istiyorum. Ellerimi göğsünde aşağı yukarı gezdirebilmek için onu içeri sokmasını ve bana doğru eğilmesini istiyorum. Kendini bu kadar formda tutacak zamanı nereden buluyor bilmiyorum ama ben onun vücuduna bakmaya doyamıyorum.

Parmaklarını geri çekiyor ve öne doğru eğilerek, kendini desteklemek için bir elini üstümdeki başlığa koyuyor. Kayganlaştırıcının kapağını çevirirken, "Elini uzat," diyor.

Ellerimden birini yatak başlığından indirip avuç içim yukarı bakacak şekilde uzatıyorum. Bekleyen elime bol miktarda kayganlaştırıcı döküyor. "Aletimi yağla, Sophie."

Kaygan elimle onu kavriyorum, kayganlaştırıcıyı onun uzunluğunda aşağı yukarı , sonra avucumu ucunda kaydırıyorum.

"İşini iyi yapsan iyi olur. Bu sefer aletim kışına gömülene kadar durmayacağım."

Amım kasılıyor ve elimdeki penisi inceliyorum. İki parmağından çok daha büyüktü. "Daha fazla kayganlaştırıcı, lütfen." Avucumu kaldırıyorum.

Luke kapağı tekrar çevirirken sırtıyor. Onu bolca kaplıyorum ve bana yaslanırken elimi tekrar yatak başlığına koyuyorum. Nefesimi tutuyorum ve istemsizce sıkıyorum.

"Rahatla, bebeğim. Nefes al." Luke başparmağını klitorisime yerleştiriyor. "Çok güzelsin. Seni böyle, altımda yayılmış, benimle dolu görmeye bayılıyorum." Penis başını direnç noktandan geçirirken başparmağıyla sıkıca ovuyor. İnliyorum, yanmaya karşı gözlerimi kısa süreliğine kapatırken inlemeden edemiyorum. Acıyor ama onu izlemek istiyorum.

"Şu haline bak," diye nefes alıyor, gözleri birleşmiş bedenlerimize sabitlenmiş. "Sikimin etrafında gerilmiş çok mükemmel görünüyorsun, seni pis kız. Gelecek hafta sonu seni şık bir şekilde giydireceğim ve iş arkadaşlarımdan önünde geçit töreni yapacağım, ama tüm bu süre boyunca kışına gömülü olan sikimi düşünüyor olacağım. Toplum içinde ne kadar zarif ve güzel olduğunu, özel hayatında ise ne kadar pis bir şıfıntı olduğunu düşüneceğim." Daha da içeri kayıyor. İlk itışı geçtiği için yanık iyi hissettiriyor. Çok yanlış ama aynı zamanda doğru hissettiriyor. Bu Baskı çılgınca yoğun ve kendimi çok sapıkça hissediyorum. Tekrar sıkıyorum ve Luke klitorisimi parmaklamayı bırakıp parmak ucuyla amımı yalıyor. "Seni pis muhteşem kız, kışındaki sikimi o kadar çok seviyorsun ki amın akıyor."

"Luke, klitorisim. Lütfen, lütfen, lütfen," diye yalvarıyorum.

Gülüyor. "Sen yap. Devam et, kendine dokunmak için ellerini oynatabilirsin."

Bu talimatlar beni çok mutlu ediyor ve elimi aşağı doğru hareket ettirip ilk iki parmağımın uçlarıyla kendimi ovuyorum. Titriyorum, çok farklı bir his.

Daha da içeri kayıyor ve ağırlığını kollarına vererek üzerime eğiliyor. "Sikimin etrafında çok sıcak ve sıkı duruyorsun. Şu anda içine için kendimi zor tutuyorum." Bir girip bir çıkıyor. "Nasıl bir his?"

"Hoşuma gidiyor, Luke. O kadar yanlış ki çok iyi hissettiriyor."

"Ben senin içindeyken asla yanlış olmaz. Asla." Dirseklerini üzerime kilitleyip hızını biraz artırmadan önce beni kısa bir süre öpüyor.

"Aramızdaki şey farklı Sophie. Hiçbir fikrin yok."

başka biriyle nasıl bir şey olduğunu bilmek istemiyorum ama söylemiyorum. Onu içimde şekilde hissetmek çok yoğun. Her zaman

Aramızda yoğun bir bağ benim için her zaman kişisel olacak-ama bu tamamen başka bir şey. Pek doğal olmayan ama çok samimi bir şekilde içimde. Duygular farklı.

"İyi misin? Sen iyi misin?" Luke soruyor, gözleri benimkileri arıyor. "Senin için nasıl bir his olduğunu söyle."

"Çok sıkı, her şeyi hissediyorum." Konuşmak zor, çok heyecanlıyım. "Hassas hissediyorum ama iyiyim," diye teklif ediyorum. "Dolu hissediyorum, gerçekten dolu ve inanılmaz."

İnliyor. "Kıçına çok sert boşalacağım. Bütün gece beni hissedeceksin." Elini benimkinin yanından kaydırıyor ve bir parmağını içime sokuyor. "Seni bu akşam yemeğe çıkarayım mı? Boşalmam kıçından damlarken mi?"

"Luke, çok yaklaştım. Çok yaklaştım."

"Biliyorum." Kıçımı devam ederken parmağını içimde hareket ettiriyor. O zaman boşalıyorum, vücudum onun horozunun etrafında o kadar sertleşiyor ki acıyor. "Siktir, Sophie." Bir süre üzerimde durduktan sonra orgazmı patlarken kalçalarını sarsıyor.

Kollarını indiriyor ve beni göğsüne çekiyor. Nefes almak biraz zor, ama yine de zar zor kendimdeyim. "Seni çözmeliyim," diye mırıldanıyor, hâlâ bedenini bedenime bastırarak beni ağırlaştırıyor.

"Hmm." Ayak parmaklarımı esnetiyorum. "Beni o tuhaf boş yatak odalarından seks kölesi olarak bağlı tutmak istemiyor musun?"

"Seni tutamam," diyor tam telefonu çalarken. "Tanrım." Alnını alnıma dayayarak bir an için gözlerini kapatıyor, sonra beni öpüyor hafifçe dudaklarıma yapıştı, kıçımdan çekildi ve kısa bir "Dr. Miller" ile telefonu kapı.

Terliyim ve ağrım var ve onun boşalmasının kıçımdan altıma koyduğu yastığa sızdığını hissedebiliyorum. Umarım Bayan Gieger'a iyi bir ödeme yapılır.

Luke yatağın kenarında oturmuş 3 boyutlu ultrasondan ve gebelik haftalarından bahsederken, yatak başlığına düğümlenmiş ACE bandajının ucuna ulaşabildiğimi fark ediyorum ve kendimi çözmeye koyuluyorum. Luke hareket ettiğimi fark edene kadar ayaklarım yerdeydi.

"Seni sonra ararım." Luke aramayı aniden sonlandırıyor ve bileğimden tutup beni çekiyor. Ellerini kalçalarıma koyuyor ve karnımı öpüyor. "Özür dilerim," diyor bana.

"Fena değil." Yani, harika değil ama iyi. Anal sonrası biraz daha ilgi bekledim ama bebekler kendi kendilerine doğurmuyorlar anlaşılan. Bacaklarımı birbirine bastırarak kayıyorum.

Luke arkasına yaslanıp bana bakıyor. "Sen iyi misin? Seni incittim mi? , bakayım." şu anda tamamen Dr. Miller gibi.

"Eww, hayır! şu anda bana sınav yapamazsın." Ulaşamayacağı bir yere çekiliyorum.

Reddetmemden etkilenmiş gibi görünmüyor. "Yani işine geldiğinde jinekologculuk ama gerçekten yardıma ihtiyacın olduğunda sana bakamıyorum öyle mi?"

"Haklısın. Ayrıca, ben *iyiyim*." Son kelimeyi vurguluyorum. "Kıpırdanıyorum çünkü boşalman kıcımdan bacağıma doğru akıyor. şimdi mutlu musun?" Banyoya doğru ilerliyorum.

Sırtarak beni takip ediyor ve ben duşa girip çalıştırırken bir kolunu bana doluyor.

Beni duşa sokmaya çalışırken, "Bir el bezine ihtiyacım var," diyorum. Bacaklarımın arasına uzanıyor ve elini ıslak tenimde gezdiriyor.

"Kesinlikle öyle," diye cevap veriyor ve menisini kalçalarımaya sürmeye devam ediyor.

"Birinin fetüsünün senin ilgine ihtiyacı yok mu?" Ona hatırlatıyorum. Mırıldanarak onaylıyor. "Hastaneye gitmem gerekiyor. Benimle gel, sonra Lombardi'de yemek yeriz."

"Tavuk piccata'larına bayılıyorum."

BÖLÜM 28

"**W** Haziran'da bağış toplayamazlar mı?" Luke'a sordum. "Hava çok soğuk."

Baldwin Memorial Hastanesi Yardım Galası'na gidiyoruz. Arka koltuktan bana bakıyor ve gülümsüyor.

"Çok fazla rekabet var. Tüm yıl boyunca şu ya da bu hayır kurumu için etkinlikler düzenleniyor. Yaz ayları etkinlikler ve golf gezileriyle dolu."

"Bunun mali açıdan ne kadar mantıklı olduğunu bana tekrar açıklayın.

Binlerce

dolarlar tasarımcı kıyafetlerine ve etkinlik alanına harcanıyor. Herkes sadece bir çek gönderse hayır kurumu daha fazla kazanmaz mı?"

"Sessiz bir açık artırma da var," diye hatırlatıyor Luke.

"Hepimiz kot pantolonlarla bir bowling salonunda buluşup kıyafet ve etkinlik alanı için harcanan parayı hayır kurumuna bağışlamayı kabul edemez?"

Oturduğu apartmanın makam aracı Chestnut'tan sağa dönüp caddenin aşağısındaki Ritz Carlton'a doğru giderken Luke gülüyor. Evinden yarım mil uzakta ama Ocak ayındayız ve ben kısa elbisemin üzerine şal bir ceket giymiş, topuklu ayakkabılar giymişim. "Canlandırıyorsun, Sophie."

Öyle miyim? Ciddiydim. Ödünç aldığım bu elbise bir servete mal oldu ve muhtemelen bu gece de dahil olmak üzere iki kez giyildi. Maddi açıdan mantıklı değil.

Şehir arabası otelin girişini örten tentenin altından geçiyor ve araba tamamen durur durmaz kapım açılıyor. Luke arabanın etrafından dolaşıyor ve beni kapıya kadar geçiriyor, böylece sadece birkaç dakikalığına dışarıda kalıyoruz.

Burada olmak istemiyorum. Ben hayır işlerine katılarak büyümedim. Ben şeker satarak ya da araba yıkamaya katılarak hayır işleri için para toplayarak büyüdüm.

"Beni yalnız bırakmayacaksın, değil mi?" Eşleşen şalı daha sıkı çekerek söylüyorum. Elbise pratik olmasa da çok güzel. Beyazdı, üzerinde birkaç

Dizlerimin birkaç santim üstünde. Elbisenin ön kısmında muhteşem kristal detaylar var ve belin etrafını sarıyor. Görünüm, yine Meredith'ten ödünç aldığım askılı gümüş stilettolar ve damla küpelerle tamamlandı.

Luke bana bakarken kaşları çatıldı. "Gözün korkmasın, Sophie. Onlar sadece insan. Ve beni çıplak göremezler." Son kısmı kulağıma fısıldıyor.

"Çoğu değil, hayır," diye katılıyorum.

"Bu kadar kıskanç olduğumu bilmiyordum, bebeğim," diyor, gözleri dans ediyor. "İstersen daha sonra tırnaklarını sırtıma geçirmene izin veririm."

Düşünerek tırnaklarıma bakıyorum. Meredith ve ben öğleden sonrayı spa'da hazırlanarak geçirdik. Saç, makyaj ve tırnaklar. Etkinliğe hazırlanmak eğlenceliydi ve Meredith bana mükemmel görüldüğümü söyledi.

Luke ben giyinirken şipşak bir ilişki başlatmaya çalıştı ve sanırım hayatımda ilk kez onu geri çevirdim. Gitmeden önce beni mahvetmesine imkân yoktu. "olmaz" diye bağırdığımda bana güldü, sonra kıcımlı tokatladı ve bana "Sonra" diye söz verdi.

Adam gerçekten arkamı tokatlamaya kafayı takmış.

Luke vestiyerde paltolarımızı teslim ederken, ben de elimde elbisemle uyumlu minik el çantamı tutuyorum. Luke yanıma dönerken onun yaşlarında bir çift tarafından durduruluyor, kadının hamile olduğu belli. Hamile kadınlara pek aşina değilim ama dört aylık olduğunu bildiğim Meredith'ten biraz daha ileride olduğunu tahmin ediyorum.

Kadın kesinlikle parlıyor. Luke'a. Arkadaşı sallıyor Luke onları Dr. Davis ve eşi Sarah olarak tanıtmadan önce Luke'un elini tutuyor. "Doğum tarihiniz ne zaman?" Luke onlara sorar.

"İlk Haziran," diye yanıtlıyor Sarah, gülümseyerek. "Size ne kadar teşekkür etsek az. Sonunda hamile olduğuma hâlâ inanamıyorum," diyor küçük yumruğunu okşayarak.

"İkiniz adına da mutluyum," diyor Luke, bir elini belime beni kendine yaklaştırarak.

Onun doktoru olduğunu fark ettim. Luke'un ne iş yaptığını biliyorum ama hastalarından biriyle yüz yüze gelmeyi hiç düşünmemiştim. Bu garip mi? Yoksa on altı yaşında bir kız gibi mi düşünüyorum?

Luke beni gecenin kokteyl kısmına götürüyor. Odada dolaşan garsonlar şampanya ve aperatifler sunuyor. Şampanya Odanın çevresi sessiz müzayede için masalarla kaplı. Tepedeki avizelerden katılımcıların ayaklarını süsleyen pahalı ayakkabılara kadar tüm oda zenginlik çılgınlıkları atıyor.

Luke yoldan geçen bir garsondan bir kadeh şampanya alıyor ve bana uzatıyor.

"Senin için yok mu?" Bir yudum alarak soruyorum.

"," diye cevap veriyor ve beni masalardan birine yönlendiriyor. "Hadi teklif vermek için eğlenceli bir şeyler bulalım."

"Porno için teklif verebilir miyiz?" Tatlı tatlı soruyorum ve bir yudum daha alıyorum. Elinin titrediğini gördüğüme yemin edebilirim. Bu yorumumdan dolayı arkamdan vurmayı o kadar çok istiyor ki, ama akranlarıyla dolu bir odada bir yardım etkinliği sırasında bunu yapamaz.

Gülmeden ona bakabileceğimi düşündüğümde ona doğru bakıyorum. Eğiliyor ve bir eliyle sırtımın alt kısmına dokunarak beni kendine çekiyor.

"Umarım Pazartesi günü okulda önemli bir işin yoktur, çünkü bu hafta sonunun geri kalanını seni rahatça yürüyemeyecek hale gelene kadar becererek geçireceğim." Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle geri çekiliyor, beni bütün hafta sonu yatakta kendi isteğimle tutmak için vücuduma ne yapacağını tam olarak bildiğinden memnun.

Meredith ve Alexander'ın yaklaştığını görüyorum, bu yüzden yüzüme toplayabildiğim en masum ifadeyi yapııştırıyorum ve gülümsüyorum.

"Umarım rahatsız etmiyoruzdur," diyor Meredith ve her birimize sarılıyor.

"Hiç de değil," diye cevap veriyorum. "Ben sadece Luke'a, bu yıl ne kadar Pazartesi gününü iple çekiyorum."

Luke öksürüyor ve Meredith şaşkın görünüyor. "Pazartesi mi?"

"Evet, bugün Martin Luther King Günü, bu yüzden dersler iptal edildi. Uyumayı ve küvette uzun uzun yıkanmayı dört gözle bekliyorum." Luke'a gülümsüyorum ve gözleri benim yakalayabileceğim kadar kısılıyor.

Meredith bana bakarak, "Elbise sana ettiğimden daha çok yakışmış," diyor. "Sende kalmalı. Senin üzerinde ne kadar iyi durduğunu gördükten sonra bir daha giyemem."

"Ödünç verdiğiniz için teşekkür ederim ama önümüzdeki hafta her şeyi size iade edeceğim.

Bu, sınıfta giymek için fazla süslü," diye şaka yapıyorum.

Birkaç dakika sohbet ettikten sonra Meredith ve Alexander ile yollarımızı ayırıyoruz ve odada yürüyoruz, Luke birkaç açık artırma kalemi için teklif kutularına küçük kağıtlar bırakıyor. Ritz Carlton Waikiki'de bir haftanın sergilendiği bir vitrinin önünde duraksıyor ve Hawaii'ye yapılacak bir seyahatin gerektirdiğinden daha fazla düşünerek bakıyor.

Birkaç dakika sonra ana etkinlik alanının kapıları açılıyor ve biz de içeri girip bize ayrılan masayı buluyoruz. Luke'un ailesiyle birlikte oturduğumuzu hemen fark ediyorum. Neredeyse Şükran Günü'nün tekrarı gibi,

Bella ve Hollett'ler hariç. Annesi ve babası oturmuş, teyzesi ve amcası da onların sağında. Yer kartları Luke ve babasının arasında oturduğumu gösteriyor, tıpkı Şükran Günü'nde olduğu gibi.

Meredith ve Alexander'ın gelmesiyle yerlerimizi aldık. Sekiz kişilik masa. Meredith, Luke'un diğer tarafında oturuyor, bu yüzden onu göremiyorum bile. Luke beni neden buraya getirdi?

Garsonlar geliyor ve şarap kadehlerini dolduruyor, birkaç dakika sonra da çorba tabağıyla başka garsonlar geliyor. Çok gerginim. Bu Şükran Günü'nden daha kötü. Bu

Ailesinin berbat olduğunu ve benim de çok fazla gümüş çatal bıçak takımının olduğu bir sofranın önünde modaya uygun kıyafetler giyerek kendime uygun olmadığımı biliyorum. Artı, Çorba mı? Üzerimde üç bin dolarlık beyaz bir elbise var. Çorba kaşığını, tüketmeye hiç niyetim olmayan kâsenin içindekileri karıştırmak için kullanırken, etrafımdaki oda çatal bıçak şingirtisi ve sohbetle uğulduyor.

Bu hafta onuncu kez bu etkinliğin kime ne faydası olduğunu merak ediyorum.

Luke'un babası tuzu uzatmamı isterken biri Luke'a merhaba demek için uğruyor. Nezaketten gülümseyerek tuzu ve biberi önüne koyuyorum. Yaşlı Dr. Miller yakışıklı bir adam. Otorite saçıyor ama gözlerinde Luke'un gözlerindeki sıcaklık yok. Bu adamın herhangi bir şeye güldüğünü hayal bile edemiyorum.

"Bu bahar mezun oluyor musun?" Bu soru Luke'un babasından geldi. Benimle konuşmasına şaşırdım.

"Öyleyim," diye yanıtlıyorum.

"Çalışmayı düşünüyor musun?" diye . "Elbette," diye cevap veriyorum, soru karşısında kafam karışıyor.

"Güzel. Siz akıllı bir kızsınız, Bayan Tisdale. Oğlumun kupa sikişinden daha fazlasını yapabilecek kapasitedesiniz."

Sanki karnıma yumruk atmış gibi hissediyorum. Bir ödül sikişi mi? Ailesi düşündüğümünden daha da berbatmış.

"Sophie?" Luke dikkatimi çekmeye çalışıyor. Koltuğumda ona doğru dönüyorum. "Seni meslektaşlarımdan biriyle tanıştırmak istiyorum, Dr. New."

Bana uzatılan eli sıkıyorum ve eğer bu adam Henry Cavill'in ağabeyi gibi görünmüyorsa vay halime. Bu benzer adam Luke'tan birkaç yaş büyük görünüyor, belki kırk ya da kırk beş. Ondan etkilenmedim ama çok çekici bir adam. Luke'un da önümüzdeki on yıl içinde daha yakışıklı olacağını düşünüyorum, birçok erkeğin yaşlandıkça yaptığı gibi.

Aralarında bir yoldaşlık varmış gibi görünüyor.
Dr. New, Luke'un geçen yazki golf skorlarını gündeme getirdiğinde bu fikir doğrulanır.

Luke bana "Justin'in kızı Michelle Penn'e kabul edildi" dedi ve ardından Dr. New'e bu bahar Penn'den mezun olacağımı açıkladı.

Dr. New'in yüzündeki şaşkınlık ifadesini kısa bir an için görüyorum, sonra bunu gizliyor. Umarım ben de şaşkınlığımı onun kadar iyi saklamışımdır. Luke'un arkadaşının benden sadece birkaç yaş küçük bir kızı var. Bu... garip.

"Yani, ah..." Dr. New duraksıyor. "Penn'den hoşlandınız mı?"

"Orayı çok seviyorum. Mezun olup kampüsten ayrıldığım için üzgün olacağım."

"Kampüste mi yaşıyorsun?" Gözleri Luke'a ve tekrar bana kayıyor. Yüzü ne düşündüğünü ele vermese de Luke ve beni merak söyleyebilirim.

". Jacobsen'de yaşıyorum." Omuz silkiyorum. "Kampüste olmak uygun ve kampüs dışındaki bir daireden daha ucuz."

"Michelle kampüs dışında bir daire istiyor. Ona bunu konuşacağımızı söyledim.

ikinci sınıfta." Dr. New pişmanlıkla gülümsüyor. "Karma bir yurttaki kalmasına izin vermem yeterince kötü, kampüs dışında bir apartman dairesine yerleştirmeyeceğimden eminim." Başını iki yana sallıyor. "Bana onun ders çalışmakla çok meşgul olacağını ve çocukların kendi katlarından hiç çıkmadığını söyle. Bana yalan söyle, lütfen."

Haftalar önce yurt odamdaki buluşmamızı hatırlayarak Luke'a bakıyorum ve yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. "Birinci sınıfta odamda hiç erkek olmadı Dr. New. Yani umut var."

"Benimle dalga geçtiğin için teşekkür ederim," diyor, ona gerçeği söylediğimi fark etmeden. "Peki mezun olduktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?" Gerçekten ilgileniyor gibi görünüyor. Luke da benim cevabımla ilgileniyor gibi görünüyor. O zaman planlarım hakkında konuşmadığımız aklıma geliyor. Düşünüyorum da, gelecek hakkında hiç konuşmuyoruz. Beni bu etkinliğe sadece geçen hafta davet etti.

"Kurumsal muhasebe alanında bir iş bulmayı umuyorum" diye cevap verdim. "Ah, bir muhasebe bölümü. Çok pratik."

"Kesinlikle," diye katılıyorum. "Muhasebenin pratikliğini seviyorum, hem bir bölüm hem de bir kariyer olarak. Yapısını seviyorum."

"Mutlu olacağın bir iş bulma konusunda iyi şanslar. Philly'de çok sayıda harika şirket var." Duraksıyor. "New York da öyle."

New York'tan bahsedilince gözlerim Luke'a kayıyor ama yüzü hiçbir şey belli etmiyor. "Evet," diye kabul ediyorum. "Bir sürü iş fırsatı var."

Garsonlar orba tabağını götürürken Dr. New yanımızdan ayrılıyor. Luke masanın altından elimi tutuyor ve başparmağını arkasında gezdiriyor. Bu küçük yakınlık anı beni sakinleştiriyor. Bir nefes alıyorum ve Luke'a merhaba demek için uğrayan başka bir çifti görmek için başımı kaldırıyorum.

Luke onları bana tanıtıyor ve kadın küçük çantasından bir cep telefonu çıkarıp Luke'un önüne atıyor.

"Julie yaşına bastı," diye parlıyor, sonra eğilip ekranı kaydırarak Luke'un elindeki telefondaki resmi değiştiriyor. "O çok akıllı. Çok akıllı. kitapları ve robotları seviyor." Gülüyor. "Nedenini bilmiyoruz ama ocuk robotları seviyor."

Luke telefonu geri verirken, "Elinizde geleceğin bilim adamı ya da astronotu olabilir," diyor.

Çift ayrılırken ve garsonlar ana yemekle gelirken "Bir memnun müşteri daha" diyorum.

Luke cevap vermeden önce bana bakıyor. "Bu seni rahatsız ediyor mu?" Omuz silkiyorum. "Evde çok fazla iş aldığın kesin."

"Ve?" Luke'un sesinde hiç hoşuma gitmeyen bir uyarı var. Hem de hiç.

"Bir zamanlar ben de senin hastandım."

"Sophie, yeter." Luke bu iki kelimeyle konuşmayı keser.

Önümdeki yemeğe bakıyorum ve birden yemekle başlıyorum. Bu oda çok sıcak ve çok gürültülü ve ben sadece dışarı çıkmak istiyorum.

"Affedersiniz." Masayı itiyorum ve Luke bana yardım etmek için ayağa kalkıyor. "Ben tuvalete gidiyorum."

Luke'un çenesi kızgınlıkla titriyor. Sorun değil, ben de ona kızgınım. Garsonların ve diğer konukların arasından geçerek balo salonundan çıkıp bir otel koridoruna giriyorum. Rahatlayarak i çektim. O odada biraz midem bulanmaya başlamıştı ama şimdi etrafım kalabalık olmadığı için kendimi iyi hissediyorum. Koridorun karşısında bir kadınlar tuvaleti var ve oraya doğru ilerliyorum. Sadece birkaç dakikalığına saklanıp kendimi toparlayabileceğim bir yer istiyorum.

İçeri girdiğimde hamile bir kadın ellerini yıkıyordu. Yanından geçip bir kabine giriyorum ve ona karnındaki şişliğin de Luke'un izniyle olup olmadığını sormak istiyorum. şu anda küçük bir sürtük gibi davrandığımın farkındayım. Kendimden iğreniyorum ama yine de dışarı çıkıp özür dilemeyi reddedecek kadar şirret hissediyorum.

Kadının lavabodaki işini bitirdiğini ve banyodan çıktığını duyuyorum. Artık yalnızım, bu yüzden bir kabinde saklanmanın gereğinden fazla acınası olduğunu düşündüm. Tuvaletten ıkıyorum.

yanımda getirdiğim ruju bulmak için çantamı karıştırırken kabinin güvenliğini sağlıyorum. Banyo kapısı açılıp Gina içeri girdiğinde rujumu sürmenin tam ortasıydım.

Onu burada gördüğüme biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Özellikle de bu banyoda. Fırsatını bulmuşken boş sandalyeme geçip Luke'a arkadaşlık etmeyi tercih edeceğini düşünmüştüm.

"Sophie, hayatım!" Yalnız olduğumuzu teyit etmek için banyoyu tarıyor. "Bu elbisenin içinde nefes kesici görünüyorsun."

Kafam karıştı. Bu kadın bipolar mı? Kendisi de büyüleyici görünüyor, uzun kıvılcı saçları mükemmel bir şekilde kıvrılmış ve bir omzunun üzerinden sarkıyor. Platin rengi bir elbise giymiş, yere kadar uzanıyor ve boğazından armut biçimli bir elmas kolye sarkıyor.

"Gina." Selamlamak için başımı salladım.

Aynaya dönüyor ve elmas kolyeyi parmaklarıyla göğsünde ortalıyor.

"Çok güzel bir kolye," iltifat ediyorum. Eğer o iyi davranıyorsa, ben de iyi davranabilirim. Sinsi olmak benim doğamda yok zaten. Belki yeni birini bulmuştur ve bu etkinliklerde onun kıskanç davranışlarıyla uğraşmak zorunda kalmam.

Luke'un beni daha fazlasına götüreceğini varsayıyorum.

"Luke benim için aldı," diye yanıtlıyor ve kendi çantasını açıyor.

Sanırım sinsiliğimiz henüz bitmedi. "Tamam," diyorum ve gözlerimi deviriyorum. Bu kadın başka bir şey.

Aynada bana sırtıyor. "Luke bana en güzel mücevherleri almıştı. İkinci nişan yüzüğüm için ne görmek için sabırsızlanıyorum."

Bir an ona baktım. "Yani sen delisin?"

Yüzünü somurtarak düzeltiyor ve aynadaki yansımasını inceliyor. "Bu hiç nazik değil Sophie. Luke'un hastalarına deli demeni isteyeceğini sanmıyorum."

"Deli . Sana deli diyorum," diyorum. Ve bunu yaparken, kelime ağzımdan çıkarken, onun hastası olduğunu fark ediyorum.

Neden onu tedavi etmeyi kabul etsin ki? Öfkeden neredeyse kör olacağım, işte bu kadar kızgıyım.

"Planın, seni kısırlık tedavisi ettirerek onu geri kazanmak mı?" Şaşkına döndüm. Bu nasıl mantıklı olabilir?

Düzgün düşünemiyorum, Luke ona dokunduğu için çok kızgıyım. Onun bir doktor olduğunu biliyorum, bunu biliyorum. Tedavi ettiği olaylarda kadınlarla karşılaşmak

yeterince garip, ama eski nişanlısı?

"Onun gibi bir şey," diye yanıtlıyor kendini beğenmiş bir sırıtışla.

Bu kaltağı ellerimle boğmak istiyorum. Doğurganlık tedavisiyle ne ilgisi var? Muhtemelen onu döllemişti. Donörünün kim olduğunu merak ediyorum. Onu sırtüstü yatmış, ayakları üzengide ve Luke bacaklarının arasında hayal ediyorum.

Onu bir ruj tüpüyle öldürebilir miyim? Çantamda başka ne var? "Neden sana yardım ediyor?" İnanamıyorum. İş arkadaşı olduklarını biliyorum, Ama kadın onun eski nişanlısı. Neden onu başka bir doktora yönlendirmedi ki? "Hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?"

Bilmediğim ne var? "Luke'un benimle buradan ayrılacağını ve senin deli olduğunu biliyorum."

"Yanlış ve yanlış," diye gülüyor. "Doğurganlık ilaçları yüzünden çok kırılganım Sophie" Aslında burnunu çekiyor. "Ve Luke da benimle gelecek. Önümüzdeki on dakika içinde."

O kadar heyecanlıyım ki yine midem bulanıyor. ", " dedim ona. "Gözümün önünden defol git, seni çılgın sürtüğ."

"Tsk, tsk. Diline dikkat et Sophie." Gina hızla kapıdan çıktı. Bir saniye bile kalmadı, çünkü bir saniye sonra gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

oluyor? Onunla ne yapıyor? Kendimi aptal gibi hissediyorum. Dışlanmış ve aptal. Sınırlı yetişkin hayatımı erkeklere ilgi duyan bir adamla, iznim olmadan beni filme çekmek isteyen bir adamla ve Luke'la çıkarak geçirdim. Belli ki karakter yargılama becerilerim zayıf.

Biraz mendil kendimi temizliyorum. Bu banyoda sinir krizi geçirmeyeceğim. Gina muhtemelen yalan söylüyor, yine de her şey yerli yerine oturmaya başlıyor. Şükran Günü'nden sonraki hafta sonu gözyaşları içinde Luke'un dairesine uğradığını ve Luke'un ona ertesi hafta ofisini aramasını söylediğini hatırlıyorum.

Unut gitsin, diyorum kendime. Şu anda bunu düşünmüyorum. Yüzümde bir gülümsemeyle oraya geri dönüyorum ve tüm bunları Luke'la daha sonra konuşacağım.

Banyodan çıkıyorum ve koridoru geçerek balo salonuna gidiyorum ve kapıyı açıyorum.

Şu anda Luke'a karşı çok umutsuzum. Onu tanıdığımı hiç sanmıyorum. Bir şekilde yanlış yönlendirilmiş hissediyorum.

Derin bir nefes alarak balo salonuna giriyorum. Belki de Gina hakkında yanlış olduğunu anlamasını engelleyen bir sosyal bozukluğu vardır.

Odaya iki adım attığımda neredeyse topuklu ayakkabılarıma takılıyordum. Luke'un koltuğu boş, çünkü eli Gina'nın sırtında, uzaklaşıyor.

Arkamı dönüp az önce girdiğim kapıdan çıkıyorum ve yürümeye başlıyorum. Luke ve Gina'nın aksi yönü dışında nereye gittiğimden emin değilim. Buradan çıkmam gerekiyor. Luke ve Gina'nın yürüdüğü yöndeki bir etkinlik girişinden geldik. Eminim bir taksi bulabilirim. böylece onlarla karşılaşmak zorunda kalmayacağım. Kimliğimin ve kredi kartımın hâlâ orada olduğundan emin olmak için çantamı kontrol ediyorum. Bunlarla eve gidebilirim.

Ritz Carlton'ın ana lobisine ulaşana kadar yürümeye devam ediyorum ve taksi çağırmak için dışarı çıkıyorum. Meredith'in şalı. Neyse ki ön tarafta bir taksi kuyruğu var ve muavin beni hemen bir tanesine bindiriyor.

Ağlamam gerekiyormuş gibi hissediyorum ama uyuşmuş durumdayım. "Nereye hanımefendi?" diye soruyor taksi şoförü trafiğe girdiğinde ve cep telefonum çalmaya başladığında.

"Spruce ve 38^{inci}," diyorum, ona yata Khanemin yolunu tarif ederken bir yandan da telefonuma bakıyorum, ekranda Luke'tan bir çağrı var. Görmezden gel tuşuna basıp telefonu kapatıyorum ve çantama geri atıyorum.

BÖLÜM 29

I O taksinin arkasında hüngür hüngür ağlıyorum, şoförün dikiz aynasından bana bakmasına neden olan büyük çirkin gözyaşları Böylece artık beni göremez. Yoruldum. Hayatım ne zaman bu kadar raydan çıktı? Bu bahar bir Ivy League üniversitesinden onur derecesiyle mezun oluyorum. Ben bir kupa sikicisi değilim.

"Hangi bina, hanımefendi?" diye soruyor taksici, Spruce'a dönerken.

Doğrudum ve elimle yüzümü sildim. "Jacobsen, ileride solda." Kredi kartımı pleksiglasa takılı kart tarayıcıdan geçiriyorum. sürücüyü arka koltuktan ayıran pencere.

Kısa kolsuz elbisemle Jacobsen'in ön kapısına doğru topuklu ayakkabılarımın üzerinde olabildiğince hızlı ilerliyorum, sadece birkaç adımda anında üşüyorum. Eğer hala akşamsa bu utanç yürüyüşü olarak sınıflandırılabilir mi? Kot pantolon, Uggs ve kaz tüyü ceketlerden oluşan bir denizin ortasında böyle giyinmişken kendimi dikkat çekici hissediyorum. Topuklarımla lobi zemininde çıkardığı tıkırtılar kulağıma silah sesi gibi geliyor. Odama gidip onları rahat çoraplarla değiştirmek ve yatağa girmek için sabırsızlanıyorum.

Gözümün ucuyla bir şey yakaladığımda asansör düğmesine basmak üzereydim. Mike. Lobideki kanepelerden birinde, apartmandan tanıdığım bir kıza kur yapıyor. Kırmızı görüyorum. Bu kampüste bir sürü kız var, Mike'ın saf kızları tavlayabileceği benimkinden başka bir sürü yurt var. Hepsine yardım edemem ama buna edebilirim.

Sözünü kesmek niyetiyle kanepeye doğru ilerliyorum. "Saylor," diye seslenerek kızın dikkatini çekiyorum. İkinci sınıf öğrencisi. Birinci sınıf muhasebe dersinde ona özel ders vermiştim.

Başını kaldırıp bakıyor, yüzündeki şaşkınlık yerini endişeye bırakıyor. Endişenin benim için mi yoksa onun için mi olduğundan emin değilim, çünkü yüzümde rimel izleri olan darmadağın bir haldeyim.

"Sophie, iyi misin?" Saylor Mike'tan uzaklaşıp kanepenin kenarına, bana doğru yaklaşıyor.

Mike'a ters ters bakarak "Ben iyiyim," diyorum. "Onunla birlikte misin?"

"Aman Tanrım, siz ikiniz birlikte misiniz?" Saylor'ın kafası aramızda gidip geliyor. "Müsait olduğunu sanıyordum," diyor Mike'a.

Mike, "Öyleyim bebeğim," diye cevap verir ve Saylor'un elini tutmaya çalışır. "Onu dinleme. Aylar önce takıldık, hepsi bu."

"Bu mı?" Çığlık atıyorum, sonra sesimi alçaltıp Saylor'a hitap ediyorum.

"Mike

kendini farklı kızlarla seks yaparken videoya çekmeyi seviyor."

Duraklıyorum. "Ve çok geniş bir koleksiyonu var."

Mike'ın yüzünde bir şok ifadesi belirliyor, sanki ağzımdan çıkanlara inanamıyormuş gibi. Sonra cazibesini konuşturuyor. "Saylor, bebeğim, onu dinleme. Onu terk ettiğim için üzgün."

Çenem düştü. "Paige'i buraya çağırmalı mıyım? Ya da belki de kampüste bir anket yapmalıyım?"

Saylor ayağa kalkar. "Teşekkürler Sophie," der ve Mike'a döner.

"Üzgünüm, bu tür bir dramaya değmezsin. Zaten Sophie'ye senden daha çok inanıyorum. Görüşürüz."

Saylor gözlerinde öfkeyle uzaklaşırken Mike bana döndü. "Seni kaltak."

"Büyü artık," diye karşılık veriyorum ve onu kendi haline bırakıyorum.

Merdivenler için asansörleri geçiyorum. Mike'la lobide bir dakika daha geçirmektense bu topuklularla merdivenleri koşarak çıkmayı tercih ederim. Umarım Jean dışarıdadır. Huzur ve sessizlik içinde somurtmak istiyorum. Merdiven boşluğunun kapısını iterek açıyorum ve basamakları koşarak çıkmaya başlıyorum, Mike'la yüzleşmemin adrenalini beni ateşliyor. Üçüncü katın sahanlığını dönerken merdiven boşluğunun kapısının tekrar açıldığını duyuyorum ve Mike'ın merdivenleri ikişer ikişer çıktığını görmek için aşağı bakıyorum.

"buradan, Mike!" Arkamdan bağıriyorum ve hızımı

artırıyorum. "Sadece beni dinlemeni istiyorum Sophie."

"Hiç sanmıyorum!" Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki korkuyorum.

Merdiven boşlukları pek sık kullanılmıyor ve onunla yalnız kalmak istemiyorum. Mike'la yalnız kalmamak umuduyla bir alt kata çıkmayı düşünüyorum ama bunu yapamadan topuklarımın üzerine takılıyorum ve sonra düşüyorum.

BÖLÜM 30

Luke'nin başparmağı elimin arkasında ileri geri sürtünüyor. Bu çok hoş. Bunu yapmasına bayılıyorum. Başımı ona doğru çeviriyorum ve Gözlerim.

"Sophie?"

Bekle. Luke'un evinde değiliz ve Luke yatakta benimle değil. Yatağın yanında oturuyor, önlük giymiş. Hastanede olduğumu düşünürken gözlerimi kırptıştırıyorum. Mike'la kavga ettiğimi hatırlıyorum ve sonra hiçbir şey hatırlamıyorum.

"Sophie, nasıl hissediyorsun?" Bu Luke. Ayağa kalkmış, gözlerimin içine bakmaya çalışıyor. Onları kapattım.

"Çok aydınlık," diye yakınıyorum. "Neredeyim ben?"

Luke uzanıp duvardaki bir düğmeye basarak ışıkları karartırken, "Baldwin Memorial'dasın," diyor. Bir an sonra yatak hareket ediyor ve beni oturmam için ayarlıyor.

"Dur, beni rahatsız ediyorsun. Uyuyorum."

"Uyanıksın ve göz bebeklerini kontrol etmem gerekiyor." "Sen bir jinekologsun."

"İstersen işimiz bittiğinde sana bir pelvik verebilirim," diye yanıtlıyor.

"Gözlerini aç."

Yapıyorum ve yorgun görüldüğünü fark ediyorum. Saat beş yönünde gölgesi var ve gözleri kızarmış. Yine de önlüğünü sevdim. Onu laboratuvar önlüğüyle görmüştüm ama önlükle hiç görmemiştim.

"Başım ağrıyor," diyorum ona.

"Ben biliyorum. Parmağımı takip et," diyor ve ben gözlerimle takip ederken parmağını kaldırıp sağa sola, sonra yukarı aşağı hareket ettiriyor.

"Ne kadar süre uyudum?" diye sordum. "Bugün pazar sabahı."

"Bütün gece uyudum mu?"

"Bilincin yerinde değildi, uykuda değildin Sophie," diyor sertçe, üst koluna bir kan basıncı manşonu sarıp şişiriyor ve boynundaki stetoskopu çıkarıyor. Onu koluna yerleştiriyor ve bir yandan saatine bakarken bir yandan da manşetten hava dinliyor. Stetoskop beni tahrik ediyor, sanırım kendimi daha iyi hissediyorum.

"Bileğim neden sarılı?" Bacağıma bakarak söylüyorum.

"Kırık değil, sadece burkulmuş," diye beni temin ediyor. "Seni getirdiğimizde röntgenini çektik."

O sırada bir hemşire odaya giriyor, hızlı adımlarla ilerliyor, spor ayakkabıları muşamba zemin üzerinde gıcırıyor.

"Günaydın Sophie, bekliyorduk. Ben Stacy, bugün senin hemşiren olacağım. Hayati değerlerini almam gerekiyor."

"Luke onun sözünü kesiyor ve çizelgeyi elinden alıp içine bir şeyler yazıyor ve ona geri veriyor.

Stacy şaşırılmış görünüyor ve karşı çıkacak gibi oluyor ama . "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana çağrı bırakın, Dr. Miller."

"Bana tahliye evraklarını getirin lütfen."

Kapıdan çıkarken adımlarının ortasında duraklıyor. "Sanırım Dr. Kallam önce hastayı görmek istedi, Dr. Miller."

"Dr. Kallam'a söyleyin, hastayı gelecek hafta kontrol ettireceğim."

Aralarına bakıyorum, gerginlik hissediyorum ama ne olup bittiğinden emin değilim.

Hemşire başka bir şey söylemeden gidiyor ve Luke dikkatini tekrar bana veriyor.

"Ne hatırlıyorsun?"

"Ben, uh..." Oyalanıyorum. Ne hatırlıyorum? "Partiden Gina ile ayrıldığını hatırlıyorum."

"Gerçekten mi Sophie?" Arkasını dönüp pencereye doğru yürüyor ve bana kollarını göğsünde kavuşturmadan önce bir dakika boyunca odamın boktan manzarasına bakıyor. "Çocukça varsayımların ne kadar etkileyici olsa da, ben daha çok yatakhane merdiven boşluğunda nasıl baygın düştüğünle ilgileniyorum."

Elimi kaldırıyorum ve başımın arkasında bir şeye - parmaklık, zemin, bilmiyorum - temas ettiği yeri ovuşturuyorum. Luke sözümü kesmeden önce, "Bana kızgındı," diye başlıyorum.

"Kim kızgındı?"

"Eski erkek arkadaşım, Mike. Yurda döndüğümde lobide apartmanımda yaşayan bir kızla flört ediyordu. Aralarına girdim ve ona nasıl bir adam olduğunu anlattım. Bu kesintiden pek hoşlanmadı."

"Devam et," diye dırter Luke.

"Merdivenlerden topuklu ayakkabılarımla koşarak çıkıyordum. Tek hatırladığım bu." "Sana dokundu mu?" Luke'un yüzü sakın ama sesi ona ihanet ediyor.

"Hayır." Başımı salladım. "Hayır. Bir ya da iki kat . Sanırım ayağım takıldı. Topukluları çıkarmalıyım."

O sırada kapı açılır ve laboratuvar önlüğü giymiş uzun boylu bir sarışın elinde bir çizelgeyle içeri girer. "Dr. Miller, göre hastamı bensiz taburcu etmeye çalışıyormuşsunuz?"

Luke bu günden bıkmış gibi görünüyor ve güneş doğmayı bile bitirmedi. "Son kontrol ettiğimde bana rapor veriyordunuz, Dr. Kallam."

"Benim hastam," diye karşılık veriyor.

"Kristi," diyor uyarırcasına.

"Luke," diye cevap veriyor, görünüşe göre onun öfkesinden etkilenmemiş. O zaman bilmediğim bir konuda sessiz bir savaş veriyorlar.

"Sophie, nasıl hissediyorsun?" Bunu bana Dr. Kallam söylüyor. "Sanırım iyiyim," diye cevap veriyorum. "Gerçekten gitmek istiyorum," diye ekliyorum.

bu açmazda herhangi bir söz hakkı var.

Dr. Kallam bakışlarını tekrar Luke'a çevirir ve kapıdan çıkarken ona "Bir hafta," der.

Kısa bir süre sonra Luke'un arabasındaydık. Beni tekerlekli sandalyeyle dışarı çıkardılar, normalde bunu utanç verici bulurdum ama meğer ayağımı burkmuşum.

ayak bileğim oldukça kötü, bu yüzden zaten uzun bir yürüyüşe çıkabileceğimden emin değilim.

"Bekle, beni nereye götürüyorsun?" Luke'un arabayı kampüse doğru sürmediği belli olunca soruyorum. Bugün pazar. Pazar günleri hep eve giderim.

"Seni eve götüreceğim," diye cevap veriyor test edercesine.

Sanırım evini kastediyor ama tavrı hiç de cesaret verici değil.

Bu noktada sorular soruyorum, bu yüzden pes ediyorum ve koltuk başlığına yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Onları açtığımda Luke arabayı çoktan park ve bana yardım etmek için kapımı açıyordu. Kapı kapanır kapanmaz beni kucaklıyor.

kapattı ve beni asansöre taşıdı. Üzerimde önlük ve Luke'un ofisinden aldığım büyük boy Baldwin Memorial Hastanesi tişörtü var.

Luke bana evde giymem için önlük getirdiğinde çılgına dönmüştüm ve hastaneye getirildiğimde Meredith'in elbisesini giyiyor olmam gerektiğini fark etmiştim. Luke'a elbiseyi Meredith'e geri verip vermediğini sormuştum, o da evet demişti, ben hastaneye yatar yatmaz onu arayıp elbiseyi almasını istemişti. O da

Belli ki alay ediyordu, ama ses tonu daha fazla konuşmaya izin vermiyordu.

İşte , önlükler içinde. Hafta sonu çantam hala üst katta, galadan önce orada bırakmıştım.

Beni asansörden çıkardıktan sonra yatağına yatırırken, "Eşyalarını getireyim," diyor.

Eşyalarımı mı göndereyim? Tanrım, bazen çok resmi oluyor. "Dünden kalan çantam hâlâ burada," diyorum, odanın köşesindeki sandalyenin üzerinde duran çantayı işaret ederek. "Onu bana getirebilir misin lütfen?" İnce hastane çoraplarını çıkarıyorum ve çantamı karıştırıp rahat çoraplar arıyorum ama elim boş dönüyorum. Luke bana devasa çoraplarından bir çift uzatıyor ve onları giyerken sırtıyorum. Luke en iyisi. Dün neden böyle duygusal bir sürük gibi davranıyordum?

Özür dilemeliydim ama kafamı kaldırdığımda gitmişti.

Çantamı karıştırıyorum. Temiz kıyafetlerim var ama bu duş almak istediğimi fark etmeme neden oluyor. Bacaklarımı yatağın kenarından kaydırıyorum ve

Luke elinde bir bardak portakal suyuyla yeniden ortaya çıktığında fırçanın üstünü çıkarmıştım. "Sophie, otursana," diyerek portakal suyunu bana uzattı ve

İçmem için.

"Duş almak istedim."

"İyi, birlikte," diyor bana, üstümü başımı çekerek. Sonra beni keseliyor ve saçlarımı tek bir dokunuş bile yapmadan yıkıyor.

"Her ağrıyor," diye yakınıyorum.

"İki Tylenol alabilirsin," dedi ve beni büyük odadaki kanepeye

"İki Tylenol?" Alay ediyorum. "Bir doktorla çıkıyorum ve iyi narkotiklerden bile alamıyor muyum?"

"Hayır" demeden önce bana tuhaf tuhaf baktı.

Everly ve Jeannie yataktanemden birkaç eşya ve cep telefonumla gelmeden önce bana şeyler yediriyor. Luke, araması gereken kişiler olduğunu söyledi.

ve üçümüzü onsuz konuşmaya bıraktı.

"O adam sana deli gibi aşık Sophie," diyor Jean, arkası kanepeye değer değmez ve sonra baygınken kaçırdığım her şeyi bana anlatıyor.

Görünüşe göre merdivenlerden yuvarlanmışım. Mike yardım çağırdı ve Jean benimle birlikte ambulansa binmek üzereydi ki Luke çıkageldi. Ona arabasının anahtarlarını attı ve ambulansla Baldwin'de buluşması talimatını verdi, sonra da hala yardım gecesinden kalma smokiniyle ambulansa atladı ve kendi hastanesi için en yakın hastaneyi atlamalarını sağladı. Sanırım bu sabah Dr. Kallam'a yaptığı gibi kararları o verebilecekti.

Onlar gittikten sonra telefonumu açıyorum ve Luke'tan gelen mesajları görüyorum.

Benim için endişeleniyor, nereye gittiğimi merak ediyor. Sesli mesajlar daha kötü. Galadan hiç ayrılmamış, etrafta dolaşıp beni arıyormuş.

Luke'u bulmak için ayağa kalkıyorum. Yavaşça yürüyorum, mutfak ve çalışma odasını boş bulduktan sonra orta koridora geçip ona sesleniyorum. Beni burada bırakmadığını biliyorum, ama nerede o?

Ön kapının yanındaki koridordan, üç boş yatak odasına giden koridordan geliyor. "Ne yapıyorsun?" Başımı eğerek geldiği koridora doğru başımı sallayarak soruyorum.

"Düşünüyorum," diye cevap veriyor ve omuz silkiyor, elleri ceplerinde. Sonra gözlerimin içine bakıyor ve duraklıyor. "Düşündüğün bir şey var mı?"

"Um, evet. Özür dilemek istedim." Kahretsin, bu çok zor. "Neden Gina'yla birlikte gittiğini sandım bilmiyorum. Telefonuna cevap vermeyip gitmem gerçekten çocukça bir davranıştı. Özür dilerim."

Başını salladı.

"Tamam." "Tamam mı?"

"Evet, tamam. Başka bir şey var mı?" "Yok." Başımı salladım.

Sonra beni kaldırıyor ve dinlenmem için yatağa götürüyor. Yanımda yatıyor ve ben gidip gelirken sırtımı ovuyor.

Pazartesi günü ders yok. Martin Luther King Günü için okul kapalı. Fazladan bir gün izin harika, kampüsü idare edebileceğimi sanmıyorum.

Salı sabahı ona "Bugün derse gidiyorum," dedim. "Ve sen de işe gidiyorsun."

"Öyle ?" diye soruyor, bir fincan kahvesini yudumlarken ve mutfaktaki adaya yaslanırken.

"Evet." Görünüşünü inceledim. İş için giyinmiş, yani gitmeyi planlıyor olmalı "Eminim kadınlar yumurtlama dönemindedir ve hizmetleri."

"Eminim," diye kuru bir şekilde cevap veriyor.

"Bugün evden çıkma konusunda benimle kavga etmeyecek misin?"

"Hayır, seni derse kendim götüreceğim."

Düşündüğümünden daha kolay oldu.

"Kampüste kalacaksın ve günün sonunda seni alacağım." Duraklıyor.

"Anladın mı?"

"Anladım, büyük baba."

"Çok şirin. Gitmeye hazır mısınız?"

Beni Hymer binasının kapısında bırakıyor ve günün sonunda kampüs kütüphanesinden alıyor.

Bir SUV'un yolcu kapısını açıyor ve ben durup arabaya bakıyorum. Kocaman bir Land Rover. "Bugün yeni bir araba mı aldın?" Arabaya binerken . Kapıyı kapatıyor ve sürücü tarafına doğru yürüyor.

"Ben yaptım."

"Bunun beni Mercedes'ten daha güvende hissettirmesi mi gerekiyor?" Bana baktı. "Hayır, pek sayılmaz."

"Bugünün yeni bir araba alma günü olduğuna mı karar verdin?" diye sordum. "Mercedes pek kullanışlı değildi."

Pratik mi? Ne için? "Benim için mi sakladın?" Alay ediyorum.

"İki kişilik bir araba mı kullanmak istiyorsun Sophie?" Bu onu endişelendiriyor gibi görünüyor.

"Şaka yapıyorum, sakın ol," diye gülüyorum. "Büyükannem ve büyükbabam mezuniyetim için bana eski Honda'larını veriyorlar. Bir daire ve bir araba alacak param olmayacak. ödeme."

"Tamam." Arabayı çalıştırırken duraksıyor. "Tamam."

Rittenhouse Meydanı'na sessizce gidiyoruz ve vardığımızda Luke beni doğruca mutfığa götürüyor. "Bayan Gieger bize yemek bıraktı," diyor, ada tezgahının altındaki ısıtma çekmecelerini açarak. "Otur," diyor ve önüme bir tabak lazanya koyuyor.

Adadaki sandalyelerden birine yığılıyorum. "Çok yorgunum," diye itiraf ediyorum.

"Gececek," diyor Luke. Oturmuyor, bunun yerine tabağıyla birlikte karşıdaki tezgâha yaslanıp beni izliyor.

Sadece yemek yememi mi izleyecek? Son birkaç gündür çok garip davranıyor.

Ben yemeğimi bitirirken telefonu çalıyor ve cevap veriyor. Bir iş görüşmesiydi ve ben tabağımı bulaşık makinesine yerleştirip cep telefonu şarj cihazımı almak için yatak odasına giderken o da bitirmek için çalışma odasına yöneldi. Sanırım yatağın yanında fişe takılı bırakmışım. Aldım ve televizyon odasına götürmek için arkamı döndüm ama yatak odasının kapısına en yakın boş dolabın önünden geçerken durdum, çünkü artık boş değil.

Bu odada iki gömme dolap var. Kapının yanında boş bir tane ve banyonun karşısında Luke'un eşyalarıyla dolu ikinci bir tane. Ama şimdi boş olan benim eşyalarımınla dolu. İçeri girip etrafa bakıyorum. Yurt odamın tüm eşyaları. Dolabı bile doldurmuyor.

ne kadar az şeye sahip olduğumu. Ama hepsi burada. Ders kitaplarım, muhtemelen kazaklar için tasarlanmış bir rafta düzgünce istiflenmiş. Yetersiz gardırobum tahta askılarda asılı, ayakkabılarım altlarında bir sıra halinde düzgünce dizilmiş. Kozmetik ürünlerim ve duş kabım başka bir rafta.

Beni yanına mı taşıdı? Bu da ne böyle? Bunu kim yapar? Biri tüm eşyalarımı alıp iznim olmadan Luke'un evine taşımış. Geçen gün ne dedi? *Eşyalarını aldıracağım mı?* Taşınmamı mı istiyordu? O kadar şaşırmıştım ki ne yapacağımı bilemiyordum. Çıkıyorum.

Yatak odasından çıkıp koridordan ofisine doğru yürüdüm ve kapının hemen önünde durup ona baktım. Şu anda telefonu kapalı, dizüstü bilgisayarında yazıyor. Ben bir şey söylemeyince durakladı.

"Evet?" diye dürtüyor.

"Artık burada mı yaşıyorum?" Ona tavırlı bir şekilde soruyorum. "Benim de anahtarım var mı?

Yoksa bir çocuk gibi beni her gün okula bırakıp alacak mısınız?" Tanrım, ulaşım. Okula nasıl gidip gelmemi bekliyor?

Her gün okula mı? "Bekle, gerçekten beni okula bırakacağını mı düşünüyorsun?"

"Şu an için, evet, tam olarak bunu düşünüyordum." Dizüstü bilgisayarını kapatır ve sandalyesinde arkasına yaslanır.

"Bunu ben mi konuştuk? Çünkü senin yanına taşınmakla ilgili bir konuşma yaptığımızı hatırlamıyorum."

Luke cevap vermeden önce başparmağıyla alt dudağını ovuşturuyor. "Lojistik olarak benim yerimin en mantıklı yer olduğunu düşündüm."

Lojistik olarak mı? Mantıklı mı? Söylediği hiçbir şey mantıklı değil.
"Gina neden senin hastan?" Ben soruyorum. ılgınca bir konuşma yapmak istiyorsa, yapalım.

"O değil," diyor dizüstü bilgisayarını tekrar . "Artık değil." "Ama öyleydi," diyorum ve sesimin nötr olmadığını biliyorum.

"Doktor-hasta gizliliği nedeniyle bunu teyit edemeyeceğimi biliyorsunuz, ancak zaten biliyor gibi göründüğünüz için ve bu konuşmayı bitirmek adına, evet, o benim hastamdı. Ve artık değil."

"Ama neden?" Kafam karıştı. "Neden hiç olmadı, Luke?"

İ geçiriyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor. "Bir geçmişimiz var Sophie. Ona yardım etme borcum varmış gibi hissettim ama artık yok." Bana bakıyor. "Bu yeterli mi?"

Bilmiyorum, ama yorgunum, bu yüzden dürüst olmak gerekirse, bu kavgadan ya da her neyse ondan vazgeçiyorum ve yatağa gidiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

Luke haftanın geri kalanında beni derse götürüp getirmekte ısrar ediyor. Philadelphia'nın gelecekteki nüfusu için korkuyorum.

Kayıp olmalı.

Pazar günü, haftanın geri kalanında olduğu gibi Luke'un yatağında uyanıyorum. Burada olmak güzel. Her sabah kuşkulu yurt duşları yerine Luke'un dev duşakabininde duş almak hiç de fena değil, orası kesin.

Bu sabah yatakta yalnızım, ki bu alışılmadık bir durum değil. Luke spor salonuna gitti.

Çoğu gün uyanmadan önce. Yorganın altına uzanıyorum. Luke'un yatağının kalitesi de yurt hayatından çok farklı.

Hâlâ burada ne yaptığımdan emin değilim. mı? Sorulsa iyi olurdu.

Kalıcı mı?

Düşünürken yataktan Philadelphia manzarasına bakıyorum.

Luke bütün hafta garip davrandı. Aslında çok tatlı. Sanırım benim için endişeleniyor ama ben iyiyim. Beyin sarsıntısının kalıcı bir etkisi yok ve bileğim de iyi.

Bütün hafta bana cinsel olarak dokunmadı. Belki de ben başlatmalıyım? İyi olduğumu bilmesini sağlayayım mı? Daha önce hiç başlatmak zorunda kalmamıştım, gerçekten. Yani, genelde gülümsemek Luke için bir davet olarak algılanabilir.

"Uyanmışsın," diyor Luke yatak odasının kapısından.

İçeri girdiğini duymadım. Omzuna bir havlu atmış, saçları antrenmandan dolayı dağılmıştı.

"Yatağa geri dön." Elimle yatağı sıvazlıyorum.

Yatağa doğru yürüyor ağırlığımı ellerine vererek eğilip beni öpüyor.

"Terliyim. Benimle bir duş al ve dışarı çıkıp Kahvaltı."

Kahretsin, benimle seks yapmak istemiyor mu? Yine de kahvaltı harika bir fikir gibi geliyor. "Waffle istiyorum."

"," diyor yorganı üzerimden çekerek. "Ve bir omlet."

Beni yataktan çekmek için elini uzatıyor. "Pastırma da," diye ekliyorum. "Aslında bütün yiyecekleri istiyorum."

"Dört kahvaltı sipariş edeceğiz ve insanlar bize katılıyormuş gibi davranacağız." "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Yüzünde bir sırıtma seziyorum.

"Asla. Lacroix'daki büfeye gideceğiz. Bütün yemekler orada, söz veriyorum."

Açık büfe mi? Tabii ki evet. Yataktan fırladım ve Luke'u geçip duşa girdim.

Luke evden ıslak saçla çıkmamam konusunda ısrar ettiği için benden önce hazırlanıyor. Luke banyonun kapısında durup saatini bileğine takarken ben giyinmiş, elimde saç kurutma makinesiyle banyo tezgahının üzerinde oturuyorum.

"Neredeyse kurudu," diyorum ona. "Çantamı getirebilir misin lütfen?"

Başını sallıyor ve dolabımın zemininden alıp üzerine koyuyor. Kurutma makinesini kapatıyorum, saçlarımın nem seviyesinden memnunum. ve çantamı karıştırıyorum. Dudaklarımı balkabağı baharatlı dudak kremi ile kaplamadan önce yüzüme biraz bronzlaştırıcı sürüyorum ve rimel uyguluyorum. Sonra paketten bugünün doğum kontrol hapını çıkarıyorum ve bir bardak su doldururken ağzıma atıyorum.

"Ne yapıyorsun Sophie?" Luke birden belirdi ve çantamı karıştırmaya başladı.

"Sakin ol, ben hazırım." O kadar uzun sürmedi. Ne kadar hızlı olduğumu hiç takdir .

"Bunlarla, Sophie," diyor, doğum kontrol haplarımı tutarak. "Bunlarla ne yapıyorsun?" Kızmış görünüyor.

Elindeki pakete bakıyorum. Hiçbirini kaçırmadım, her sabah alıyorum. "Her zaman sabahları alıyorum Luke, her gün aynı saatte." Omuz silkiyorum. "Bir ya da iki saat içinde."

Hapları tezgâha atmadan önce bir saniye bana bakıyor. Paket duvara çarpıp sekerek lavaboya düşmeden önce yüzeyde savruluyor. Arkasını dönüp banyo kapısına doğru yürüyor, yüzüme bakmadan önce bir saniyelikine kapı çerçevesini kavırıyor.

"Sophie, hamilesin."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

T İşte o zaman ölüm sessizliği. Zihnim hızlanmaya başlamadan önce bir an mutlak bir hiçlik hissediyorum. Birbirimize bakıyoruz, Luke Tepkimi izlerken, yüzüm sayısız duyguyu aynı anda ele veriyordu. "Ne?"

Cevap vermiyor, sadece beni izlemeye devam ediyor.

"Ben ." Başımı sallıyorum. "Haplarımı her gün alıyorum. Her gün. Hiç antibiyotik kullanmadım." Başımı tekrar sallıyorum. "Hayır, hayır, kullanmıyorum, Luke."

Banyo kapısına yaslanırken üzgün görünüyor. "Sen hastanedeyken kafanın tomografisini çekmeden önce bir kan testi yaptık. Ve bunu ultrasonla doğruladık."

"Bunu bir haftadır biliyor muydun?" Şu anda kendimi yarı histerik hissediyorum ve öyle görüldüğümden eminim.

"Bilmen gerektiğini düşündüm," dedi yavaşça, "ve bana kendin söylemen için sana bir şans vermek istedim."

Çantamı kaptığım gibi onu kapı aralığından iterek dolabıma doğru ilerliyorum. Bir çanta aldım ve içine rastgele bir şeyler atmaya başladım.

"Ne yapıyorsun Sophie?" Luke dolabın kapısını kapatmış, beni izliyor.

"Ben gidiyorum," diyorum ona. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum, gözyaşlarım akmakla tehdit ediyor ve onları durdurmak için gözlerimi kırıştırıyorum. "Eve gidiyorum, hamile olmadığım bir yere." Tanrım, bu hiç mantıklı değil. Çantayı omzuma atıp kapı aralığında ona doğru dönüyorum ama gözleriyle karşılaşamıyorum. Kendimi kaybetmeden önce buradan çıkmalıyım. Göğsüne bakarak, "Lütfen çekil Luke," diyorum.

Bir duraksama oldu ve sonra geri adım attı ve ben de yanından geçip gittim.

"Sophie," diye sesleniyor arkamdan ama durmuyorum ve kaçarken ön kapı arkamdan çarpıyor.

Hamile değilim. O her şeyi bilmiyor. Bir çubuğa işemem lazım. Hamile değilim. Asansörle lobiye inerken ve kapıcının beni bindirmeye çalıştığı arabayı reddederken bu düşünceler kafamda dönüp duruyor. 18. Cadde'ye doğru yola çıktım. Chestnut'ın köşesinde bir CVS var. Hamilelik testi almak için aceleyle kaldırımdan aşağıya indim.

CVS'de şaşkın dolaşıyorum. Hamilelik testleri nerede? Daha önce hiç ihtiyacım olmamıştı. Onları kadın bakım reyonunda buluyorum, tamponlar ve hamilelik testleri aynı yerde. Sadece birine ya da diğerine ihtiyacınız olduğu için ironik görünüyor.

Tamam, hamilelik testleri. Sırayı tarıyorum. Neden seçenekler var? Bir seçenek beni daha mı az hamile bırakacak? Hepsi aynı şeyi yapmıyor mu? Panikliyorum, buradan çıkmam lazım ama hangi testi seçeceğim? Üç tanesini alıp kasaya doğru yürüyorum.

Kasiyer onları tarıyor ve poşet isteyip istemediğimi soruyor. Neden poşet istemeyeyim ki? Onları arka odaya götürüp burada mı üzerlerine işemem gerekiyor?

İsim etiketine bakıyorum. Holly. Belki bir kıza hamileyimdir ve adını Holly koy. Holly Miller. Gözyaşlarımla olan savaşımı kaybediyorum ve yüzümden aşağı akıyor. Holly adında bir bebek istemiyorum.

Kartımı okuturken kasiyer, "O zaman bunları bir poşete koyayım," diyor. "Fişinizle birlikte," diye ekliyor, sanki fişi isteyip istemediğimi sorar gibi çanta beni uçurumun kenarına itecek. Şu anda zor sorulara cevap verebilecek durumda değilim.

Çantayı aldım ve Chestnut'tan kampüse doğru yürüdüm. I ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. İleride sağımda bir Dunkin' Donuts var ve kapıyı iterek açıp içeri giriyorum.

biri sırada olup sorana kadar menü panosuna bakıp duruyorum. Başımı sallayıp devam etmelerini söylüyorum, sonra sırayı tamamen atlayıp kendimi banyoya kilitliyorum. Tüm kutuları açıyorum ve talimatları atlıyorum. Çubuğa işiyorum, bekliyorum. Artı işareti ya da çift çizgi arayın, . İşimi bitirip hepsini bir kutuya, sonra da çantama tıktırıp çıkıyorum. Banyoya.

Menü panosuna tekrar baktım. Bir çörek almalıyım. Hamilelik testini beklerken yapılması gereken normal şey bu, değil mi? Üç gün oldu mu? Dakikalar mı? Hamilelik testleri çantamda bekliyor.

Donut. Krema dolgulu mu? Jöleli mi? Bakın, Sevgililer Günü için kalp şeklinde çörekleri var.

Ne tür bir salak erkek arkadaşı tarafından hamile olduğunun söylenmesini ister ki? İki jöle dolgulu donut ve bir tane de pembe kreması olan kalp şeklinde donut sipariş ederken Luke'un yüzünü hayal ediyorum. Bir de portakal suyu ekliyorum. Kahvenin kokusu çöreklerle olan isteğimi neredeyse mahvediyor.

Muhtemelen artık kahve içemem. Aptal bebek. Kaydırıyorum Portakal suyunu ceketimin cebine koyup Chestnut'ta yürümeye devam ederken ağzıma bir jöleli çörek atıyorum.

Yürüyorum, yürüyorum ve yürüyorum. Schuyllkill'e ulaşıyorum ve köprüyü yürüyerek geçebileceğimi fark ediyorum. Eve kadar yürüsek de olur. Luke'un Çatı katı dairem yurt odama gülünç derecede yakın. Yürüyerek en fazla kırk beş dakika, arabayla on beş dakikadan az. Ama dünyalar kadar uzağız, değil mi?

Hamile olduğumu söylediğinde hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Oh, Tanrım. Kusmak istiyorum, hormonlar yüzünden değil. Doğum kontrolü hakkında bana kaç kez nutuk çekti? En başa dönüyorum, klinikte onun hastası olduğum zamana. Kustum diye prezervatif kullanmak Birkaç kez akşamdan kalma olduğumda, doğum kontrol hapları elime tutuşturuldu.

Annem oldum, ama daha kötüsü. Babam hiç ilgilenmediği çocuklara babalık yapmak için kullanıldığını umursamadı. Luke umursuyor.

Boş portakal suyu şişesini bir çöp kutusuna atıyorum ve çantamı çekip açarak hamilelik testlerini de atıyorum. Onlara ihtiyacım yok. Luke'un ne yaptığını bilmemesi gibi bir şey değil bu. İnkârım hızla azalıyor, yerini öfke alıyor. Planladığım şey bu değildi.

Spruce'dan sağa döndüm ve Luke'u büyük aptal arabasına yaslanmış gördüm.

Jacobsen Hall'un önünde bir cip. Ben yaklaşırken kısa bir süre göz göze geliyoruz ve o da başını sallıyor ama benimle konuşmaya çalışmıyor. Beni hamile bıraktığına inanamıyorum. Pislik.

Yurt odamın kapısını iterek açıyorum ve Jean ile Jonathan'ı seks yaparken görüyorum. Bu gün daha kötü olabilir mi? Bu noktada nimetlerimi saymalıyım, en azından bu sefer oyuncak yoktu. I Kapımızın karşısındaki duvara yığılıp bir yığın halinde yere düşüyorum. Bir tane çörek kaldı, pembe krema kaplı kalp şeklinde olan. Ağzıma atarken fark ettim, üzerinde kalp şeklinde serpintiler de var.

Kapı açılır ve Jonathan, hemen arkasında Jean'le birlikte görünür. "Sophie, burada ne işin var?" Jean yüzünde endişeyle sorar. "Çörek yiyorum." Kalan yarısını kanıt olarak tutuyorum.

Bir an birbirlerine bakıyorlar ve sonra Jean kapıyı açık tutarken Jonathan yerden kalkmama yardım ediyor. Ayağa kalktığımda Jonathan kalkıyor ve ben eski yatağıma uzanıyorum.

"Neler oluyor Sophie? Luke'la kaldığını sanıyordum?" "Hamileyim" -iç çektim- "hamileyim."

"Oh." Jean şaşırmış görünüyor. "Oh, vay canına." Bir an sessiz kaldı. "Luke bunu iyi karşılamadı mı?"

"Bana söyleyen oydu."

"Senden önce biliyor ?" diye soruyor kuşkuyla. "Ben bir aptalım," diye cevap veriyorum, yüzümdeki saçları savurarak. "Hayır, Sophie, hayır, değilsin. Neler oluyor?"

Onu bilgilendiriyorum ve o da sabırla dinliyor. Ben ağlarken sırtımı sıvazlıyor ve bütün öğleden sonra konuşmama ve içimi dökmeme izin veriyor. Aslında bütün hafta. Luke tüm eşyalarımı kendi evine taşıdığı için bana kıyafet ödünç veriyor.

Luke aradı ve onu sesli mesaja gönderdim. Onunla konuşmaya hazır değilim. Bunların hiçbirine hazır değilim.

BÖLÜM 33

"**H**oly shit. Hamile misin?" Everly dehşete düşmüş görünüyor. Bebek bitlerinin havada uçuştüğundan şüpheleniyormuş gibi karnıma bakıyor.

"Bulaşıcı değil, Everly."

"Biliyorum," diye cevap veriyor elini düz karnında inandırıcı olmayan bir şekilde. Arka tezgâhın üzerine zıplıyor ve ayaklarını sallayarak bana bakıyor. "Luke'a söyledin mi? Nasıl karşıladı? HEA yapacak mısın?"

"Neye gidiyoruz?"

Everly bana gözlerini deviriyor. "HEA. Evlenecek, bebek sahibi olacak ve sonsuza dek mutlu mu yaşayacaksınız?"

"Bilmiyorum." Başımı sallıyorum.

"Peki, ona söylediğinde nasıl tepki verdi? Çok yaşlı, çocuk isteyebilir," diye öneriyor.

"Bana söyledi, aslında."

Everly bacaklarını sallamayı bırakır. "Nasıl? Sapıkça bir hamilelik testi oyunu mu oynuyordunuz? Lütfen evet de," diye yalvarıyor.

"Uh, hayır." Başımı gösteriyorum. "Sarsıntı mı? Hastane? Hatırladın mı?" "Ah, doğru," diyor, sönerek.

"Benden bu kadar bahsettiğiniz yeter. Profesör Camden'da ne var ne yok?"

Everly kısa bir an için donup kalıyor ve sonra omuz silkiyor. "Hiçbir şey. Ve eğer rahmindeki tavuk külçesi hakkında konuşmayı bitirdiğimi sanıyorsan yanılıyorsun."

Onu görmezden geliyorum ve bir müşteriye yardımcı olmak için hareket ediyorum.

"Peki, planın nedir?" Bitirdiğimde Everly soruyor.

"Üç gün oldu Everly, bir planım olması mı gerekiyordu?"

Everly bana deliymişim gibi bakıyor. "Evet, sen Sophie'sin. Muhtemelen üç saat içinde bir plan yapmışsındır."

Tezgâha yaslanıyorum. "Hamile mezun olmayı planlamıştım, belki de plan yapmak her şey demek değildir."

Everly devam etmem için elini sallıyor.

"Mezuniyetime kadar tam zamanlı bir iş bulduğum sürece iyi bir bölgede tek yatak odalı ev tutabileceğimi düşünüyorum."

"Luke'un ödeyeceği nafaka miktarıyla üç yatak odalı bir ev ve bir midilli alabilirsin."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Hayır, onun parasını istemiyorum. Ben annem değilim." Gözlerimin arkası yanıyor ve ağlamamak için kendimi zor tutuyorum.

Everly tezgahı atladi ve bana sarıldı. "Biliyorum, kaltak. Biliyorum," diyor sırtımı sıvazlayarak. Sadece Everly böyle bir anda bana kaltak diyebilir. ve bunu rahatlatıcı hale getirmek. "Sophie, sen tanıdığım en vicdanlı insansın. Kimse senin bilerek hamile kaldığını düşünmeyecek."

Everly'den uzaklaşırken ön tarafa park etmiş parlak ve yeni bir Land Rover görüyorum. Hiçbir şey olmamış gibi Salı sabahı kahve için durduğuna inanamıyorum. Arka tarafa geçip Everly'yi onunla ilgilenmesi için bırakıyorum ve kağıt bardakların paketlerini açmakla meşgul oluyorum.

Everly kapı pervazına yaslanmış halde görünene kadar durmuyorum. "Çok aptalsın," diyor selamlamak için.

"Biliyorum," diye kabul ediyorum, çöküyorum.

"Hayır, aptal, Luke hakkında." Başparmağıyla caddeyi işaret ediyor. "Spor arabasını bir SUV ile takas etti."

"Everly, onun parasını istemiyorum. İsterse üç araba alsın, umurumda değil."

"Akıllı olanın sen olduğuna inanamıyorum," diye mırıldandı. ", o lüks bir Land Rover, araba değil. İkincisi, o bir *Land Rover*, Sophie-Luke için bir minivana eşdeğer. Tanrım, muhtemelen dizüstü bilgisayarında bir bebek ismi sitesine yer işareti koymuştur. Siz ikiniz iğrençsiniz," diye bitiriyor ve dükkâna geri dönüyor.

Everly'nin söylediklerini düşünürken alt dudağımı çiğniyorum. "Seni sordu," diye sesleniyor uzaklaşırken.

Sonraki iki gün bir bulanıklık içinde geçti. Derslere giriyorum, çalışıyorum ve özgeçmiş gönderiyorum. Boyd konuşmak için bana birkaç mesaj bıraktı, ama enerjim

seviyem o kadar düşük ki tek yapabildiğim ona mesaj atmak. Kuluçka makinesi olmak çok yorucu.

Kafam karıştı. Everly ve Jean son birkaç aydır Luke'un yanında değiller. Haplarımı her gün aynı saatte almamla ilgili hatırlatmaları, bana verilen yedek ilaçları duymadılar. Regl dönemimle ilgili soruları. Luke'un bebek istediğini sanmıyorum. En azından şu anda, ya da belki sadece benimle değil.

Perşembe günü Grind Me'de çalışıyordum ve kafamı kaldırdığımda Boyd'u tezgahın karşısında buldum.

"Selam Boyd," diye selamlıyorum onu.

"Telefonlarıma cevap vermiyorsun, küçük kardeşim." Bunu söylerken gülümsüyor. "Özür dilerim." Duraksıyorum. "Başımda bir sürü şey vardı."

"Evet. Üniversite hayatını hatırlıyorum. Eminim ailenizin telefonlarına cevap vermekten daha önemli işleriniz vardır."

"Keşke bu kadar basit olsaydı." İnledim.

Boyd kaşlarını çatıyor. "Dinle," diyor, tezgâhın üzerinde duran ve şimdi fark ettiğim bir zarfa dokunarak. "İş için bir süreliğine şehirden ayrılmam gerekiyor ve ayrılmadan önce bunu halletmek istedim. Biraz ara verebilir misin? Ya da vardiyandan sonra buluşabilir miyiz?"

Köşedeki bir kabine oturduk ve Boyd zarfı bana doğru uzattı. "Nedir bu?" Parmak uçlarımin arasında tutarak soruyorum.

"Mirasınız."

"Ne?" Zarfı telaşla masanın üzerine bırakıyorum.

"Mirasınız," diye tekrarlıyor. "Babamızdan."

"O senin, Boyd." Başımı salladım. "İstemiyorum"

Boyd başını bana doğru sallıyor ve bir elini çenesinde gezdiriyor. "Bunu senin almanı istiyordu Sophie."

Homurdanmamak için kendimi zor tutuyorum. "Benimle tanışma zahmetine bile girmedi." "Annemle konuştum," diyor Boyd. "O biliyordu."

Kabine çöktüm. Bunun daha iyi mi yoksa daha kötü mü olduğundan emin değilim. Kocasının onu aldattığı gerçeğinden habersiz olmasını ummuştum. Ama bunu neden diledim ki? Annem adına kendimi suçlu hissetmeyeyim diye mi? Ne kadar aptalca.

"Özür dilerim Sophie."

Bekle, ne dedin? "Neden özür diliyorsun? Senden özür dilemesi kişi benim."

Boyd gülüyor. "Neden?"

"Annemin babanla uğraşmaya hiç hakkı yoktu. O evliydi."

Boyd başını eğiyor ve bir dakika boyunca bana bakıyor. "Son birkaç aydır kafanda taşıdığın şey bu mu? Sophie, yirmi yıl önce ailelerimiz arasında yaşananlarla bizim hiçbir ilgimiz yok. Ve eğer ikimizden biri anne babamızın davranışlarından dolayı suçluluk duyacaksa, bu ben olmalıyım, sen değil. Annen zar zor bir yetişkindi, yine de söyleyebileceğim kadarıyla, kötü bir duruma bir yetişkin gibi tepki veren tek kişi oydu."

"Ne demek istiyorsun?" Anneme daha önce hiç bu şekilde bakmamıştım.

"Annem ilişkiyi biliyordu Sophie. Ve babamızı kaybetmekten değil, sahte evliliğinin ortaya çıkmasından yaşadı. Gazetelerin kapaklarında hor görülen bir başka politikacı eşi olarak yer almak istemiyordu."

"Onu suçladığımı söyleyemem, Boyd."

Beni görmezden geliyor ve devam ediyor. "Annenin hamile olduğunu öğrendiğinde, onunla ilişkisini bitirmezse babamızın kampanya fonunu kesmekle tehdit etti. Gizlice. Babamız öldüğünde iyi bir serveti vardı," diyor zarfı göstererek, "ama asıl para annemin ailesinde. Bir kampanyayı kazanmak için gereken türden bir para."

"Yani siyasi kariyerini seçti," diye .

Boyd başını sallar. "Ama biraz daha araştırdım. Seni asla tamamen gözden çıkarmak istememiş. En azından maddi olarak. "Sen" - zarfı başıyla işaret ediyor

- "On sekiz yaşına geldiğinde bunu alman gerekiyordu."

Zarfı masanın üzerine koyuyorum. "Neden ?" Boyd'a bakarak soruyorum.

"Annem," diye cevap veriyor yüzünü buruşturarak. "Onu gömdü.

Babamızın ölümünden sonra kimsenin senin hakkında bir şey bilmediğini biliyordu. Kendisine musallat olacak bir belge izini hesaba katmamıştı."

Ciğerlerimdeki havayı boşaltıyorum. "Berbat durumdayım Boyd.

Hamileyim," diye ağzımdan geçiriyorum ve telaşla devam ediyorum.

"Hamileyim. Tıpkı annem gibiyim. Döngüyü tekrarlıyorum! Tıpkı benim gibi bir bebeğim olacak. Ve bu bebeğin ailesinin yarısı o yokmuş gibi davranacak."

Boyd kabinde arkasına yaslanıp başını öne eğiyor. "Evli bir senatör adayının bebeğine mi hamilesin?"

"Hayır. Saçmalama. Luke yaşadığım tek ilişki. Bebek Luke'un."

"Luke evli mi?"

"Hayır!"

Boyd başını sallar. "İsa'ya gelme anına ihtiyacımız var mı, küçük kardeşim? Senin babamıza ve annene ne benzerliğin var?" Boyd dirseklerini masanın üstüne dayayarak soruyor.

"Çünkü planlı değildi Boyd. Luke bebek istemiyor. Ve ailesi benden nefret ediyor."

"Luke böyle mi söyledi?" Boyd kaşlarını çatıyor. "Ona söylediğinde böyle mi dedi?"

"Şey, hayır. O önce biliyordu." Bunun üzerine Boyd'un kaşları kalktı. "Ve teknik olarak bana söyleyen de o."

"Sonra da bebeğin on sekizinci doğum günü için bir vakıf fonu oluşturmayı teklif etti ve sizi kapı dışarı mı etti?"

"Hayır! O zaman fırsat bulamadan ayrıldım."

"Oh."

"Kendimi bir yük gibi hissediyorum. Bunu o istemedi."

"Sen de öyle Sophie. Ama bu işe birlikte girdiniz ve ikiniz de birer yetişkinmişsiniz gibi bunu tartışma nezaketini bile göstermediniz."

Hmm. O haklı.

"Luke'a ihtiyacın yok Sophie. Bu bebeğin hayatına ilgilenmiyorsa, önünüzdeki zarfta pek çok seçeneğiniz var ve birkaç ay içinde mezun oluyorsunuz. Luke'a ihtiyacın yok.

Sana bakacak kimse yok. Ve senden başka kimse seni kaçırmıyor. Luke'la konuş."

BÖLÜM 34

Taksi beni Baldwin Memorial'ın ana girişinin önünde indirdi. Elektronik kapılar vınlayarak önümde açıldı ve bir süre durakladım. Kaldırımında bir an. İşte bu kadar. Luke' konuşup tam olarak ne düşündüğünü öğrenmeliyim. Bir bebeğim olacak, onun bebeği. Planlarımda yoktu ama yine de oluyor.

Derin bir nefes alıyorum. Bugün gökyüzü açık, hava güneşin ışıklarıyla köşede baharın vaadi. Ne kadar çok şeyin değişmek üzere olduğunu fark ediyorum. Mayıs ayında mezun olacağım, kampüs dışına taşınacağım ve bu sonbaharda anne olacağım. Bu düşünce karşısında bir an duraksadım. Anne olacağım -bir gün değil, bu yıl- ve bu fikir beni dehşete düşürüyor.

Bir hastaneden, belki de bu hastaneden, kollarımda yeni doğmuş bir bebekle ayrılacağım. Çok kötü bir anne olmayacağımı biliyorum ama ya iyi bir anne olamazsam? Ya sadece fena değilsem? Ya bu bana doğal gelmiyorsa ve şüpheli ebeveynlik seçimleri yapıyorsam? Ya tüm bunları yapmak zorunda kalırsam?

Yalnız mı?

Kapılar tekrar vınıyor ve bir yudum temiz hava alıp içeri giriyorum. Karşılama masasını atlayıp doğruca asansörlere yöneliyorum, hedefime kilitlenmiş durumdayım. Hastanenin içindeki enerji dışarıdakinden çok farklı. Steril olduğu kesin ama hissediliyor. Çağrı düğmesine bastığımda Luke'un burada olduğundan emin olmadığım aklıma geliyor. Cuma öğleden sonraları genelde dersteyim. Anladığım kadarıyla Luke çoğu zaman burada.

Asansörden Luke'un katına çıkıyorum ve antiseptik kokusu burnumu yakarak ofisine ilerliyorum.

"Sophie!"

Birkaç hafta önce burada kaldığım doktor yaklaşıyor.

"Sophie," diye tekrarlıyor. "Ben Dr. Kallam. Buradayken sizi tedavi etmiştim."

Yüzümü tanıyıp tanımadığımı araştırıyor. "Beni mi yoksa Luke'u mu görmeye geldin?"

Doğru ya, kontrol için beni görmek istedi.

"Evet, sizi hatırlıyorum Dr. Kallam. Luke'u görmeye ama sanırım sizden bir randevu almam gerekiyor. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok," diye itiraf ederken buluyorum kendimi, karnıma dokunurken. Şimdiden her şeyi berbat mı ediyorum? "I..." Durakladım. "Her şey mi?" Güvence için Dr. Kallam'a bakıyorum. "Henüz özel bir şey yapmamam gerekiyor, değil mi?"

Dr. Kallam bana gülümsüyor. Luke'un yaşlarında, güzel bir kadın. Luke'un iş yerinde bu kadar çok çekici kadınla çevrili olmasından rahatsızlık duyuyorum, hepsi de bebek işinde benden daha yetkin.

"Henüz erken Sophie. Doğum öncesi vitaminlere başlamayı, alkol ve kafeini kesmeni ve bol bol dinlenmeni istiyorum. Şimdilik bu kadarı yeterli ve ilk kadın doğum uzmanınızla düzenli randevulara başlamanız gerekecek."

Başımı salladım. "Benim yok."

"Ofisimden randevu alabilirsiniz ya da Luke size aralarından seçim yapabileceğiniz bir liste verebilir. Bunu size açıklamamasına şaşırdım." Dr. Kallam mükemmel bir şekilde kıvrılmış bir tutam saçını sol kulağının arkasına sıkıştırıyor ve sorgulayan gözlerle bana .

"Pek konuşmadık," diye teklif ediyorum.

Başını sallıyor. "Şu anda bir hastasıyla birlikte. Sizi ofisine alayım. Konuşmadan gitmenize izin verdiğim için özür dilerim ama Luke ona kendiniz anlatma fırsatınız olması konusunda çok ısrarcıydı."

Kapının kilidini açıp Luke'un masasının karşısındaki sandalyelere oturduğumuzda ona "Bilmiyordum," diyorum. "Hiçbir fikrim yoktu. Doğum kontrol haplarımı düzenli olarak kullandım. Bildiğimi mi sanıyordu?" Onay için Dr. Kallam'a bakıyorum.

Duraksıyor ve sonra başını sallıyor. "Bunu senden duymak onun için gerçekten önemliydi."

"Neden? Kadınlara hamile olduklarını söyleyerek kariyer yaptı."

". " Dr. Kallam işini tarif ettiğimde gülümsüyor. "Kendinizi baskı altında hissetmenizi istemediğini tahmin ediyorum."

"Onun etkisi olmadan devam edip etmeyeceğime karar vermemi mi istedi?"

Konuşmadan önce hafifçe başını sallıyor. "Luke'la uzun zamandır arkadaşız," dedi ve sözünü keserek boşlukları doldurmayı bana bıraktı.

Sonra bir sayfa alır ve ayağa kalkar. "Gitmem gerek Sophie. Lütfen ofisimi arayın ve programıma dahil olun ya da bir yönlendirmeye ihtiyacınız olursa bana bildirin."

Kapı kapanırken arkasından parfümünün kokusu geliyor ve ben Luke'un ofisinde yalnız kalıyorum. Parmaklarımı sandalyenin kenarına vuruyor ve duvar boyunca uzanan alçak kitaplıklara bakıyorum. Üstlerinde duvar boyunca uzanan bir mantar pano, bebek resimleri ve yakından bakınca yeni anne babaların teşekkür mektuplarına benzeyen şeylerle dolu. Bebekler hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bir süre resimlere baktım. Çok küçükler. İnsan bu kadar küçük bir şeyi nasıl giydirebilir ki? Altındaki rafları inceliyorum, bir çeşit bebek el kitabı arıyorum. Çoğunlukla tıbbi ama *What to Expect When You're Expecting*'in birkaç kopyasını buldum. Yeni görünüyorlar, sanki Luke onları potansiyel olarak bunalmış hamile hastalar için saklıyor. Tıp fakültesinde ezberlediği için muhtemelen bunları kendisinin okumasına gerek yok. En azından birimizin bir fikri var.

Raftan bir kopya alıp Luke'un sandalyesine doğru ilerliyorum, böylece kitabı masasının üzerine düz bir şekilde koyabiliyorum. Bu kitap neden bu kadar büyük? İlk sayfayı çevirdiğimde bunalıyorum ve yirminci sayfaya geldiğimde daha da bunalıyorum. Not almam gerekiyor. Yazacak bir şeyler bulmak için Luke'un masasına göz gezdiriyorum ve bir şey bulamayınca çekmeceyi açıyorum.

Gözlerim içindekileri alıyor ama beynim ağır çekimde gördüklerimi işlemeye çalışırken kapıya bir tıklama geliyor ve ardından Gina hakkı varmış gibi içeri dalıyor. Çekmeceyi kapatıyorum ve Luke'a ayırdığı yüzünden düşüşünü izliyorum.

"Luke'un ofisini mi karıştırıyorsun Sophie? Biraz klas ol, olur mu?"

Güzel, bugün işe koyulacağız. "Sana yardımcı olabilir miyim, Gina? Bir randevu servisinin numarası gibi mi? Eminim içlerinden biri trollere eş bulma konusunda uzmanlaşmıştır."

"Hoş ama bunu kendine sakla. Benim Luke'um var." Yüzü kendini beğenmiş.

"Yapamazsın." Başımı sallıyorum. "Bir zamanlar sahip olabilirsin ama şu anda kesinlikle ona sahip değilsin. Çünkü ve ondan vazgeçmeyeceğim."

Gözleri masanın üzerinde açık duran kitaba takılıyor ve yüzünde dehşet dolu bir hıçkırığın belirdiğini görebiliyorum. "Hamile misin?" Şaşırmış durumda. "Luke'un buna izin verdiğine inanamıyorum, o çok dikkatlidir."

Luke'un doğum kontrolündeki yeterliliği bir yana, Luke hakkında bir şey bildiğini öğrenince Luke'un çöp kutusuna kusmak istiyorum ama birden her şey yerli yerine oturmaya başlıyor.

"Kürtaj yaptırdın, değil mi? Luke'la çıktığında kürtaj yaptırmıştın." Onaylamasına bile gerek yok. Sonunda her şey yerine oturdu.

"Luke çocuk istemiyor Sophie," diye çıkışıyor Gina. "Kariyerine odaklanmış durumda, onu yavaşlatacak bir çocuk için ne zamanı ne de isteği var.

Seni terk edecek ve sen de şişman ve yalnız kalacaksın."

Yalan söylediğini biliyorum. Yalan söylediğini kanıtlayan, sevimli küçük yüzleri ve ebeveynlerinin el yazısıyla yazılmış teşekkürleri olan bir Bebek Duvarı var. Adam kadınların anne olmalarına yardım ederek kariyer yapmış, resimler başarısını gururla belgeliyor. Bunu kendisi için istemediğini bir an bile düşünmüyorum. Yine de sözleri şarapnel gibi acıtıyor. Yalan sözler bile incitici.

"Bence," diyorum yavaşça, "sen bir yalancısın. Bence Luke doğum kontrolü konusunda dikkatli çünkü geçmişinde bir trol istemediği bir kürtaj yaptırmış. Bence Luke bana saygı duyuyor ve zamanlamanın benim seçimim olmasını istiyor. Ve son olarak Gina, Luke'un bu bebeği istediğini biliyorum. Bizim bebeğimizi. Bitti, Gina. Bu Luke'u kısırlık tedavisi görmesini aldığınız bir karar yüzünden suçlama çabanız sona erdi. Senin kısırlık sorunun var mı?

onunla vakit geçirmek için bir oyun muydu?" Başımı sallıyorum. "Psikolojik yardıma ihtiyacın var, jinekoloğa değil. Şimdi Luke'un ofisinden ve benim hayatımdan defol git."

Kapı arkasından çarpıyor ve elimi içindikilerin üzerinde gezdirerek masanın çekmecesine geri dalıyorum. Bir tanesini çıkardım ve parmaklarımı Noel kumaşı. Noel bir ay iki hafta öncesine kadar hamile olduğumu bilmiyordu. Çekmeceyi biraz daha açıyorum ve minicik hindiler bana bakıyor. Şükran Günü iki ay önceydi. En az iki aydır sevimli bebek çoraplarından oluşan bir zula biriktiriyordu. Benim minyatür halini giyeceğim türden çoraplar. Kırmızı kalplerle kaplı pembe bir çift var. Fıstık ezmesi ve jöleli sandviçlerle kaplı başka bir çift.

Kırmızı beyaz çizgili minik elf çorapları hâlâ ellerimde.

O ateşli orospu çocuğu bebeğini doğurmamı istiyor.

Kandırılmış hissetmiyorum. Gina'ya söylediklerime inanıyorum. Sanırım zamanlamanın benim seçimim olmasını istedi. Çorapları çekmeceye geri koydum ve bir gümbürtüyle kap.

Önümdeki altı yüz sayfalık kitaba bakıyorum ve bilmediğim her şeyden bunalmış hissederek kapağını kapatıp rafa geri koyuyorum. Luke'un sandalyesine dönerek ayaklarımı yanıma çekiyorum ve kollarımı bükülmüş dizlerime doluyorum.

Luke içeri girdiğinde midem böyle bir konfigürasyonu engellemeden önce daha ne kadar bu şekilde oturabileceğimi merak ediyorum. Bir an durakladı.

eli kapı kolundaydı, beni içeri aldı, masasının arkasında oturuyordu.

"Sophie," diyor, beni gördüğü için rahatlamış ama aynı zamanda temkinli görünüyor. Kapıyı arkasından bir tık sesiyle kapatıyor ve karşıma oturuyor.

"Araba koltuklarının sığabileceği bir araba mı aldınız?"

"Evet," diye cevap veriyor, rastgele sohbet başlatmam karşısında yüzü hiçbir şey belli etmiyor. Bir tür inkâr , bu yüzden bununla ne yapacağımdan emin değilim.

"Bana söylemeden önce bir bebek arabası aldın" -kendimi gösteriyorum- "bir bebeğimiz olacağını. Bu yanlış, sence de öyle değil mi?" Biraz öfkeyle söylüyorum.

"Saçmalıyorsun. Daha sekiz ay bile ihtiyacımız olmayacak."

Sonra gülümsüyor, sanırım bu yüzde gördüğüm en büyük gülümseme. "Yedi, aslında."

Durakladım ve elimi bıraktım. Ne kadar hamile olduğumu bile bilmiyorum. Başımı ona doğru sallıyorum ve Luke önümdeki masanın kenarına oturmak için hareket ederken bakışlarımı ondan kaçırıyorum.

"Neden kızgınsın?" diye soruyor, başparmağıyla yanağımı okşayarak. "Korkutucu olduğunu biliyorum Sophie, ama her şey girecek. Hatta mükemmel olacak."

"Bana gülüyorsunuz," diye itiraz ediyorum.

"Ben ." Bunu vurgulamak için başını sallıyor.

"O zaman neden gülümsüyorsun?"

"Çünkü bir bebeğimiz olacağını söylemiştin."

"Şey, evet," diye cevap verdim, kafam karışmıştı. "Bunu zaten biliyordun."

"Hamile olduğunu biliyordum." Duraksadı, gözlerime baktı. "İsteyip istemeyeceğini bilmiyordum."

"Bunu istiyorum. Ama korkuyorum. Planladığım şey bu değildi."

"Henüz bir bebeği içermeyen planlarınız olduğunu biliyorum ve sizi bu duruma soktuğum için özür dilerim. Ama istediğin buysa, bunu yapabiliriz. iş." Duruyor ve tekrar yüzüme bakıyor. "İstiyorum Sophie. Seni, bebeği, hepsini."

Başımı salladım. "Bir yolunu ."

"Birlikte mi?"

Elini uzattı, ben de tuttum.

EPILOG

LUKE

Sophie bilmiyor ama bugün beşinci yıldönümümüz. Beş yıl önce bugün hayatımı değiştiren yanlış bir yola saptım. Orada Walnut'ta inşaat vardı. Yolumdan saptım ve Starbucks'taki normal durağımı kaçırdım. Grind Me'yi gördüm ve bir hevesle durdum, klinikten önce kafein için çaresizdim.

Bir sonraki hafta geri dönmek için hiçbir nedenim yoktu. Ya da ondan sonraki hafta. Sophie adında bir barista ile göz göze gelmekten başka bir sebep olmadan haftalarca yolumu değiştirdim. Elimde Grind Me damgalı bir fincanla bir öğrenci kliniğine girmeyeceğim için her gün lanet arabamdaki kahveyi bitirmek zorundaydım.

Onunla bir şeyler başlatmaya hiç niyetim yoktu. Genç olduğunu biliyordum. En azından yüksek lisans öğrencisi olduğunu tahmin ediyordum ama bu benim için hâlâ çok gençti. Başlarda zararsız bir ego tatmininden başka bir şey değildi - konuştuğumda göz bebeklerinin büyümesini, bana kahve uzattığında yanaklarının kızarmasını izlemek. Her sabah kafeden çıkarken camın yansımasında gözlerinin beni takip ettiğini görmek.

Yavaş yavaş sorgulamaya başladım, neden o değil? Onu yemeğe çıkarabilirdim.

Siktir et onu. Onu sistemimden çıkar. Ama ertesi gün aranması gereken bir kıza benziyordu. Bebek isimleri seçmiş ve kâğıt parçalarına Bayan Miller yazmaya çalışan bir kıza benziyordu. *Korkunç* görünüyordu.

Ama tüm bunları isteyen ben olduğumu fark edene kadar dehşetin gerçekte nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve emin değildim o yaptı. Belki de geçmiş kendini tekrar ediyordu. Belki de Sophie bir koca ve çocuklardan çok bir kariyerle ilgileniyor ve *ikisine* birden sahip olabileceğine inanmıyordu.

uyuyan ona bakıyorum. Sabah güneşi içeri süzülürken kıpırdanıyor. Kızların uyanması ve günün başlaması için fazla vaktimiz yok. Uzanıp çenesinden göğsüne doğru öpücükler konduruyorum.

"Mmm, size de günaydın, Dr. Miller. Bana kapıyı söyle?" diye yalvarıyor.

Cevap vermeden önce dişlerimden bir meme ucunu serbest bırakıyorum. "Kilitli ve ikisi de hâlâ uyuyor." Bacaklarını ayırıyorum ve karnını öperken bacaklarının arasına giriyorum. "Saate bakılırsa en az yirmi dakikamız var."

Gülüyor. "Bütün günümüzü hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum." Ona sırtıyorum.

"Maratonları özlüyorum ama son teslim tarihine kadar ne kadar yaratıcı olabileceğinizi görmek hoşuma gidiyor."

"mi?" Soruyorum ve ayak bileklerini omuzlarımın üzerine bırakıyorum. "Uh-huh."

"Kızları hastanenin kreşine bıraktıktan sonra beni iş yerinde ziyaret etmen hoşuma gidiyor."

"Sence biz kötü ebeveynler miyiz? Diğer ebeveynler kreşi gün ortasında sevişmek için mi kullanıyor?"

"Eğer değilse, olmalılar."

"zaman bir şeydi, ama şimdi küçük birer teröristler."

Duraksıyorum ve başımı kaldırıyorum. "Bir tane daha istemiyor musun?"

"İki tane var!" diye haykırıyor. "Beş yaşından küçük! Christine'i daha yeni anaokuluna gönderdim ve Alessandra'yı da nihayet bezden kurtardım."

"Belki fikrini değiştirirsin?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bir dakika bekle." Ayağa kalktı ve benden uzaklaştı. "Bekle, , Bekle." Bana bakıyor, kaşlarını çatıyor. "Şimdi hamile olduğumu mu düşünüyorsun?" "Üç gün geciktin."

"Üç gündür sinir bozucusun."

"Hakaretlerinin bir anlam ifade etmemesine bayılıyorum. telaşlandı." Onu kendime çekmek için baldırına uzanıyorum ama benden kaçıyor ve komodinden telefonunu alıyor.

O regl takip uygulamasını ararken ben sabırla bekliyorum.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Kaşlarını çatıyor. "Uygulaman bile yok!"

"Lavabonun altında hamilelik testleri var," diye sesleniyorum.

Banyo. "Bu hafta ofisime uğradığında kan aldırabilirim.

seks."

"Teşekkürler bebeğim, bu çok uygun," diye alaycı bir şekilde cevap veriyor ve ben sadece gülüyorum.

O banyodan istemediği bir iç çekişle çıkmadan önce sopanın çöp kutusuna çarptığını duyuyorum. Gülümsüyorum ve parmağımı kıvrarak başladığımız işi bitirmesi için onu yatağa çağırıyorum.

Yatak odasının kapısına bir şey çarpıyor ve kapı kolu ileri geri sallanıyor. "Anne?"

Sarkıyor. "İşte sabah seksi gidiyor. Önümüzdeki on yıl boyunca."

Koridorda hangi çocuk varsa ona "Bir dakika," diye sesleniyorum. "Sen," diyorum ona, "yatağına dön. Bana beş dakika ver, onlara atıştırmalık bir şeyler ve bir Disney filmi hazırlayıp hemen döneceğim."

Gülümsemesini bastırıyor. "Seks yapabilelim diye çocuklarımızın dikkatini bir filmle mi dağıtacaksın? Çok yanılıyorsun."

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Julie Huss,

Sürekli istediğim jinekolog erotizmini yazmayı reddettiğin ve bana gidip kendim yazmamı söylediğin için teşekkür ederim. Peki! Yazacağım! Um... tamam. Scrivener'ı nasıl kullanacağım? Düzenleme ne kadar? Bana bir kapak yapabilir misin? Pembe bir tane. XXOO, kalp, kalp, çiçek.

Kristi Carol,

Bunu en başından beri küçük parçalar halinde okuduğunuz için teşekkür ederim, ki bu bir kitabı okumanın en kötü yoludur. Yine de okumaya devam ettiniz ve daha fazlasını istediniz, bu benim için tahmin edebileceğinizden çok daha fazla şey ifade ediyor.

Beverly Tubb,

Her şeyi rafa kaldırmaya hazır olduğum bir zamanda ilk taslağı okuduğunuz ve beğendiğiniz için teşekkür ederim. İyi olduğu ve beğendiğiniz konusundaki ısrarınız, yayınla düğmesine basmakla çöpe atma düğmesine basmak arasındaki farkı belirlemiş olabilir.

Michelle New,

Öncelikle, kendin olduğun için teşekkür ederim. Her zaman istikrarlı ve drama içermeyen. İkincisi, grafiklerin beni uçuruyor. Kitabımı senin grafik gözlerinle görmek? Vay canına. Teşekkür ederim.

Hala bunu okuyan var mı? Vay anasını. **TEŞEKKÜR EDERİM.** Kitap yazmak için yola çıkmamıştım. Hem de hiç. Kısa hikayelerle dolu bir defterim yok.

Çocukluğumdan beri. Ders almadım. Sadece bir gün yapmaya karar verdim. Kolay olduğunu ya da üzerinde çok çalışmadığımı söylemiyorum. Çünkü öyle değildi ve ben öyle yaptım. Bu kitabın %90'ının elle yazıldığını tahmin ediyorum.

Cümle günler ve aylar boyunca bir an oraya, bir dakika buraya sıkıştırıldı. Hafta sonlarını yazarak geçirdim ve sonunda profesyonel için gönderdim. Sonra ikinci bir profesyonel düzeltme turu. Başlarken pek bir oyun planım olmasa da, dilbilgisi hataları ve yazım hataları içermeyen tatmin edici bir hikaye yaratmak için elimden geleni yaptım. Eğer beğendiyseniz, teşekkür ederim. Zamanınızın değerli olduğunu biliyorum ve bir kısmını Wrong'u okuyarak geçirdiğiniz için minnettarım.

Eğer beni Julie Huss'un asistanı Jana Aston olarak tanıdığınız için bu yazıyı okuyorsanız, bana bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Tarzlarımız ve hikayelerimiz daha farklı olamazdı. Hayat planımın bir yazar olmak ve asistanlık günlerimi geride bırakmak olduğunu umuyorsanız, üzgünüm **YANILIYORSUNUZ.** Beni bu rolden kurtarmanız gerekecek. JA Huss'un dehasını ön sıradan izliyorum. Onunla gelecek kitaplar hakkında konuşabiliyorum. Aylar önce bir başlık bile duyurulduğunda haberim . Ve seçtiği isimlerden nefret etmek gibi konularda onunla tartışmama izin veriyor (Rory Shrike'in Adı Şeker mi olacaktı? Sugar Shrike? Yardımcı fit atılmıştı.) Ya da karakterlerinin zihinsel durumu, (Görünüşe göre James ona göre deli. Uh, hayır. James mükemmel, tamam mı?) Demek istediğim, eğer o pozisyonun açılmasını umuyorsanız, üzgünüm.

Eğer kitabın içinde isminizi gördüğünüzü düşünüyorsanız, muhtemelen . Ali **Hymer**, **Alessandra** Torre, Amber **Jacobsen**, Amber **Gladson**, Ashley **Blackwell**, **Beverly** Tubb, **Bella** Love, **Brandee** Price, Chelsea **Holguin**, Christy **Baldwin**, **Christine** Reiss, **Heidi** Tieman, **Holly** Brama, Jennifer **Mirabelli**, **Jean** Siska, Jessica **Frider**, **Julie** Huss, **June** Luu, **Kaylee** Marie, **Katie** Terranova, **Kara** Hummel, Krista Lohss **Davis**, **Kristi**

Kallam, Laura Moore Helseth, **Leah** Davis, Lindsey **Miller**, **Marie** Jocke, Michelle **New**, Misty Crook **McElroy**, Nicole **Alexander**, **Meredith** Dixon, Michelle **Tan**, Nicole **Tetrev**, **Paige** Nero Gast, Reanell **Tisdale**, Sandra **Stroh**, Sarah **Gieger**, **Sarah** Piechuta, **Stacy** Bono, Tami **Estes**, Tiffany **Halliday**, Tiffany **Hollett**, Tiffany **Saylor**, Trisha **Hudson**, Veronica **LaRoche**. Bu kitabın sırasında hayatıma dokunduğunuz için teşekkür ederim.

Size gelecek planlarımdan bahsetmem gereken kısım burası mı? I.... bilmiyorum. Everly'nin bir hikayesi var. Size anlatacağımı düşünmek isterdim ama bu kitap yayınlama işi çok yorucu. Yine de sana anlatmayı çok isterim, Çünkü Everly'nin hikayesi pek de düşündüğünüz gibi değil.

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Jana Aston politik romantizmin yükselen yazarlarından biri. Bu Jana'nın üçüncü kitabı.

OMG, hahaha. Biçimlendirmek için kullandığım programda "Yazar Hakkında" için varsayılan cümle buydu. Bir yazar biyografisine sahip olmam gerektiği söylendi ve bir tane yapmak için ayaklarımı sürüyordum. Yukarıdaki gerçekten çok hoşuma gitti. Ama bu doğru değil. Ben bir kitap yazdım. O da bu. Ve politik romantizmden olabildiğince uzak. Politik olarak yanlış, elbette. Ve doktorlar için saldırgan. Ve muhtemelen bakireler için.

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[Haber](#)

[Bülteni](#)

AuthorJanaAston@gmail.com

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.